

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

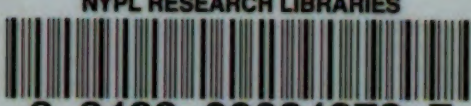
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 00034372 7

Ευλ
ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

115
Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῇ ΕΓΓΡΑΦῇ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

3
ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ

1889.

-4588-

Μ Η Ν

Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΚΟΣΙΟΚΤΩ,
Η (ΒΙΣΕΚΤΟΥ ΟΝΤΟΣ) ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἴαν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ
Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ
τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Τῷ Σαββάτῳ ἱσπίρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ,
Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώ-
μεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.
τοῦ Τριωδίου γ'· καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου.
Καὶ νῦν, τὸ, α. τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀνα-
στάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Προεόρ-
τιον, Ἦχος β'. Σήμερον Συμεών. Ἀπολυτίκιον Ἀνα-
στάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, Δόξα,
τοῦ Τριωδίου (εἴαν ἔχη Δοξαστικὸν εἰς τὴν Λιτὴν). Καὶ
νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος β'. Τὸν ἱερόν ἢ ἱερά Παρθένος·
ζῆτει εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἑσπερινῶ. Εἶτα τὸ, Ἀξιόν
ἴσ τι, κτλ. — Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον Ἀνα-
στάσιμον, δίς. Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Μετὰ τὴν συνήθη
Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, ἀντὶ δὲ τῶν Θεο-
τοκίων αὐτῶν, λίγες τὰ Προεόρτια. Καὶ τὰ λοιπὰ συνή-
δως, ὡς ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Κά-
θισμα τοῦ Τριωδίου, καὶ Προεόρτιον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντά-
κιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι, Χίρσον ἀ-
βυσσοπέτον, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τοῦ
Τριωδίου, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσι-

μα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. τὰ εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων.
Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Επειδὴ κατὰ τόπους ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος Τρύφων, εἴαν
βούλῃ, εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἑσπερινῶ εἰπῇ, Δόξα, τοῦ
Ἀγίου, Ἦχος β'. Ὑπερφρονήσας τῶν τῇ δεξιῶν.
Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ
Ἀγίου, καὶ Προεόρτιον. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς
Κύριος, Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Καθίσμα τοῦ Τριωδίου, τοῦ
Ἀγίου, καὶ Προεόρτιον. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τοῦ
Τριωδίου, τοῦ Ἀγίου, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους,
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῶ.
Δόξα, τῷ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη, κτλ.

Εἴαν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἡ μὲν Προεόρτιος Ἀκολουθία συμφάλλεται κατ' αὐτὴν
τὴν ἡμέραν μετὰ τῆς τῷ Ἀγίου τρύφωνος· ἡ δὲ Ἀκολου-
θία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται εἰς τὸ Σάββατον τοῦ Ἀσώτου.

Εἴαν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Σαββάτῳ συμφάλλεται ἡ Προεόρτιος
Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου Τρύφωνος· ἡ δὲ Ἀκολου-
θία τῶν Ὁσίων Πατέρων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Προσόμοια Στιχηρὰ.
Τῶν Προεορτίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία εἰσδέξα-
σθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον,

ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα· ὦ καὶ κέκραγε· Σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Η' παστὰς ἡ πολύφωτος, καὶ σκινηὴ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτόν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεῶν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἣν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θαύσασθαι, δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ καὶ ὑπόδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόησον· Νῦν ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου· καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἀνναν τοῦ δοξάζει, μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Τῷ Μάρτυρος. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρύφων παναοίδιμε τρυφῆς, ἀκηράτου μέτοχος, ἐν οὐρανοῖς ἐχρημάτισας, διαφανέστατα, γενικούς ἀγῶνας, διαθλήσας ἔνδοξε, καὶ Μάρτυς ἀληθείας γεγόμενος. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παναοίδιμε φῶτος, αἰδίου λάμψεσι, φωτειδῆς ὅλος γέγονας, καταστρεψάμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας τοὺς σκότους καθελὼν θείᾳ χάριτι· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως, Ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στερρότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος· καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Υπερφρονήσας τῶν τῆδε γενηῶν, παμμακάριστε Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας· καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος, σὺ ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελὼν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπης Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιος, ὁ αὐτός.

Σήμερον Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει

τῷ Σινᾷ, πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν Ἀνάστασίν σου.

Σέλας τὸ τρισηλίον ἐμφανῶς, λάμψαν ἐκ Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς ταῖς ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαίδρυνε τὴν σύμπαναν ἀρρήτως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, πτώσιν ἐνυπάρξαταν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ νόμου Κύριος καὶ δοτὴρ, ἐν ναῷ τὸ νομικῶ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θείον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸν ἱερόν· ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαιο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Προεόρτιον. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ο ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη,

(*) Τὴν διόρθωσιν τοῦ Τροπαρίου τούτου ἐποίησεν ἐν Κερκύρῃ ὁ ἐν ἱερεῦσι σεβάσμιος Γέρων Ἀνδρέας Ἰδρωμένος, ἐκ τινος

καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος ὢν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξης· εἴληφας τῶν θauμάτων, τὴν αἰνναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ μὲν Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. ὁ δὲ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ΄. Κανὼν ὁ Προεόρτιος.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ῖσμά σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ὠδήγη-
» σαν λαόν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐκά-
» λυψας δὲ ἄρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Αῖσμά σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκί, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

Αγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτες, τὸν ζω-δότην καὶ Θεόν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ Γράμματος, θεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπείκεις Χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

Θεοτοκίον.

Αῖσμά σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, Παρθένου ἀγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα· Τρυφῆς μεθέξειν ἀξιώσόν με Τρύφων. Θεοφάνης.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγράν διοδεύσας.

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητῆς, ταῖς σαῖς ἡεσίαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παθῶν ρῦσαι συγχύσεως.

Ρῆμάτων τῶν θείων ἐνηχηθεὶς, ἐτέλεσας ταῦτα, Παναοίδιμε πρακτικῶς, τὴν ἀγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Υπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικὸς, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς ψυ-

Οὐρολογίου παλαιοῦ, τετυπωμένου τῷ 1563 ἔτει. Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, πόσῃ παραμέρφωσιν καὶ διαφθορᾷ ἔλαβον τὰ ἱερὰ ἄσματα ἐκ τῶν διαφόρων μεταγραφῶν, καὶ συνεχῶν μετατυπώσεων.

χαὶ ἐπιτρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Φωτίζεις με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκῆσα τὸ πατρικόν, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἀμαρτίας διασκέδασον.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐξερεώθη ἡ καρδιά μου·
» διὸ οἱ ἀσθενεῖντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Ανοιγέσθω ὁ ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη ναός, ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης· νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεὼν.

Χήρα Ἄννα σώφρων, ἡ μεμονωμένη καὶ γνωστή τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογεῖτω, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὺ τὸ στερέωμα.

Ημβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, ὀφρὺν τὴν ἄσαρκον ἔσθεςας, τῇ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Μόνη φυγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρά, Πνεύματος Ἁγίου, διωκόμενα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Εἰχων σε βοήθειαν, ἐκ αἰσχυνηθήσομαι Πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστατίν, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπείληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμου ἐγένου· ὁ

πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ ἀκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς οὐρανούς ἡ ἀρετῇ σου κατεκάλυψε,
» καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χρι-
» στέ· διὸ ἀπαύστως κρίζομεν· Δόξα τῇ δυ-
» νάμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου Θεασάμε-
ναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον,
ὡς Υἱόν, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος
Θεὸς τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέ-
λειον τῆς χάριτος, ἡμῖν ἐδωρήσατο.

Ως βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν
τῷ πνεύματι Θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτή-
ριον τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου
νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾷ· ὅτι Χριστὸν τὸν
Κύριον, ἀγκάλαις σου Πρεσβύτα ἐβάστασας.

Θεοτοκίον.

Η Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ
τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε· διὸ
ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομῆτορ τοὺς
δούλους σου.

Τοῦ Μάρτυρος.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεωμένους κατέπληξας, Μάκαρ τοὺς τυράν-
νους, τῇ καρτερίᾳ σου· ταῖς βασάνους γὰρ
ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι.

Ενετρύφας Μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγηδόνων
πόνοις νυττόμενος· νῦν τρυφᾷς δὲ καθα-
ρώτερον, αἰδίδιου δόξης ἐμπορούμενος.

Ξεομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀ-
νύχων ὀξύτησιν, ἐνευροῦτό σου Θεσπέσιε,
τῆς ψυχῆς ὁ τόκος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Επὶ σέ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθμι
Μητροπάρθενε· τὴν ψυχὴν μου διαφυλά-
ξον, ἢ Θεὸν τεκοῦσα τὸν Σωτῆρά μου.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν
» ὀρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα
» σοι Ἰησὺ, Υἱὲ τῷ Θεοῦ, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Εν τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λό-
γον, τρανῶς ἐχρηματίσθη, Συμεὼν ὁ δί-
κατος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτώσιν φησὶ, καὶ ἀνάστασιν κεῖ-
ται· εἰς πτώσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιζῶν
ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν, ἄρτι προεφήτευσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, λυ-
τρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης περιστά-
σεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Θεοτόκε ἄχραντε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ινδάλματα τῆς πλάνης κατήργησας, Ἀθλο-
φόρε· εἰκόνι λατρεύειν γὰρ, Θεοῦ τοῦ ὄντως
ἡγάπησας.

Νενίκηκας γενναίως τὸ φρόνημα, τοῦ τυράν-
νου, τὸ ἄθεον Πάνσοφε, Χριστοῦ τῇ πί-
στει νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ανέκφρατος ἡ σύλληψις γέγονε, σὺ Παρθέने,
ὁ τόκος ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς Ἰωάνν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ
» κήτους, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ με τοῦ βυθῆ
» τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με μό-
» νε φιλάνθρωπε.

Εχρηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν, πρὶν
ἰδεῖν τὸν Δεσπότην Χριστὸν· ἀγκάλαις
δὲ σήμερον φέρει καὶ τῆτον προσδεικνύει παντὶ
τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς βρέ-
φος δεξάμενος, Θεὸς προαιώνιον ἔγνω, καὶ
φῶς ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ τὸ Χριστόν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθο-
μολογεῖ τῷ Θεῷ· ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρ-
θένει, ἡ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ω μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν
ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθέν ὡς Παρθέने,
καὶ φῶς ἐθνῶν, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ξηράνας τὰς μυσαράς, σπονδάς καὶ κνίσσης
μιάσματα, μανίας εἰδωλικὰς, σοῖς αἵμα-
σιν ἐνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς Ἐκ-
κλησίας, εὐγενῇ Τρύφων βλαστήματα.

Ιχώρες μαρτυρικοὶ, ὡς μόρον εὐωδιάζουσι·
τὸ αἷμα τῶν ἀθλητῶν, πηγαίνει ἰάματα· ἡ
κόνις τῷ σώματι, ψυχᾷς ἀγιάζει, τῶν πιστῶς
θεραπευόντων αὐτοὺς.

Θεοτοκίον.

Ως ἐμψυχος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἁ-
ναρχον· ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐ-
χώρησας· ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν
Δεσπότην, Θεομῆτορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λαίσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῇ στερόρῳτῃ, πολυθείαν ἔλυσας, ἐκ
τῶν περάτων Ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ
γενόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ
τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας
σε, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ιεράν πανδαισίαν προτίθεται φιλεόρτων τὸ
σύστημα σήμερον, Προεόρτια σύμβολα φέ-
ρουσαν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον τὴν
ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ Πρεσβύτου
σεπτοῦ ἐναγκάλισιν (*), καὶ σεπτοῦ Ἀθλοφό-
ρου μνημόσυνα· δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστὸν, τε-
λειοῦται νικητικῶς, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Μὴν Φεβρουάριος, ἔχων ἡμέρας κη'.
εἶδέ ἐστι Βίσεκτος, κθ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ'.
Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχοι.

Σὺ δὲ Τρύφων τί; τὸ ξίφος θνήσκω φθάσας,
Καιρὸς δὲ τίς σου τοῦ τέλους; Νουμηνία.

Ἐν Φεβρουαρίῳ Τρύφων πρὸ τομῆς θάνε
πρώτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Λαμψάκου τῆς κώμης, τῶν Φρυγῶν
ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Γορδιανοῦ, ἐν τῷ δια-
κοσιοστῷ ἐννενηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει ἀπὸ τῆς Αὐγούστου βα-
σιλείας. Ἔτι δὲ κομιδῇ νέος ὢν, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατάλ-
ληλον ἐπιτήδευμα μετιῶν (χῆνας γὰρ ἔδοσκειν, ὡς φασί).
Πνεύματος Ἀγίου ἐπλήσθη, καὶ ἦν πᾶσαν ἰώμενος μαλα-
κίαν, καὶ δαίμονας ἐξιλαύνων. Ἐθεράπευσε δὲ καὶ τὴν
τοῦ Βασιλέως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατουμένην·
ὅθθα λέγεται ὑποδείξαι τὸν δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κύ-
να μέλανα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαγγέλοντα, καὶ
πολλοὺς ἐπὶ τῷ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν με-
ταγαγεῖν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλέως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδέξατο,
τὸν κρατήσαντα μετὰ Γορδιανόν, διεβλήθη Ἀκυλίνῳ τῷ
ἐπάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύει, φησί, τοὺς δαί-
μονας. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐμολογήσας
τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔννομα πρῶτον σπαθίζεται· εἶτα ἱπποὶς
δεσμεῖται, καὶ ἐλαύνεται, χειμῶνος ὥρα, κατὰ δυσβάτων
καὶ δυσπροόδων χωρίων· καὶ μετὰ τοῦτο, γυμνὸς ἐπάνω
σιδηρῶν ἡλῶν σῦρεται. Ἔτι δὲ μαστιγθεὶς καὶ λαμπάσι
πυρρὸς τὰς πλευρὰς ἐκκαίς, τὴν διὰ ξίφους ἀπέφασιν δέ-
χεται, ἣν προφθάσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τε-

(*) Ἀμφότερα τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν, ἀγαλλίασιν.

λείται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ
ὄντι ἔνδον τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,
πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Οὗτος παρὰ Γαλάταις τοῖς πρὸς τῇ Ἀγκύρᾳ τραφεὶς,
ἐν ἑπτὰ μὲν ἔτεσι τοῖς γονεῦσι συνῆν· ἔπειτα δὲ, ἱ-
στορίας ἔνεκα, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει. Ἐκείθεν δὲ
εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται· καὶ τάφον εὐρύν, ἐν αὐτῷ
εἰσέδου, ὑπερῶν ἔχοντα, καὶ δρύφακτον προβεβλημένον, δι'
οὗ τοὺς ἀνιόντας ἰδέχeto, δι' ἡμερῶν δύο ἄρτου βραχίεας
καὶ ὕδατος γενόμενος μετρίου. Ἰάσατο δὲ πρῶτον διὰ
προσευχῆς δαιμονῶντά τινα, ὃν καὶ σύνεικον ἐποίησατο.
Ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου, Ἐπι-
σκόπου Κύρου, εὐλαβεστάτην οὖσαν καὶ θειάριστον, ὀφθαλ-
μῶσαν ἰάσατο· καὶ ὀφθαλμοὺς τινα, ὑπὸ δαίμονος ὀχλούμε-
νον, ἐθεράπευσε· καὶ ἕτερον ἀγροῖκον τοῦ αὐτοῦ ἠλευθέρω-
σε πάθους· καὶ τὸν στρατηγὸν τῆς πόλεως, παρθένον τινὰ
βιάσασθαι βουλέμενον, τῆς ἐγχειρήσεως, διεκώλυσε πηρώ-
σας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ τὴν κινδυνεύουσαν μητέρα
τοῦ Θεοδωρήτου, δυστοκοῦσαν καὶ κινδυνεύουσαν, τοῦ θά-
νάτου ἐλυτρώσατο. Ἐπὶ ἐννεμήκοντα οὖν καὶ δύο χρόνους
θειάριστως βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέ-
θετο, τὰ τῶν πόνων ἱπαθλὰ κομισάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Βενδιμιανοῦ.

Στίχ. Βενδιμιανὸς, δένδρον ἀρετῆς μέγα.

Φυτευθὲν εἰς γῆν, καὶ μεταχθὲν εἰς πόλον.

Οὗτος μαθητὴς γέγονε τοῦ Ἀγίου Αὐξεντίου· καὶ μετὰ
τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, εἰς ῥαγάδα πέτραν ὑποδύς, ἐκεῖ
κατεσκεύασεν οἰκίσκον τινὰ σμικρότατον· καὶ ἐν αὐτῷ ἐπὶ
δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους διαβιούς, ἐν τῷ μέλλειν
πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, τὸ γόνυ προσερείσας τῇ γῇ, τῷ
Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, Ἀρχιεπισκό-
που Θεσσαλονίκης, ὁρμωμένου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἁνῶ.

Μή τι προκρίνας τῆς Θεοῦ τιμῆς καίτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θείων, μετὰ
δύο παίδων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκουσι πασὶν εὐπροθύμως ἐκ ξίφους,
Ὅλη Θείων εἶπετο προθυμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καρίων, τὴν
γλῶτταν ἐκτεμηθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φωνῆς στερήσει γλωττότμητος Καρίων,
Γλωσσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὑθλοφωνίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Περπετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Σαύρα, Ρευκά-
του, Σατορνίλου, Σεκούνδου, καὶ Φιλικητάτης.

Στίχ. Τὴν τῶν σφαγέντων Περπετούα πενταῖδα,
Ἡμεῖς, συσφαγεῖσα πρὸς τὴν ἐξάδα.

Η Ἁγία Μάρτυς Περπετούα ἦν ἐκ πόλεως Θουβριτα-
νῶν τῆς Ἀφρικῆς· συνεληφθῆ δὲ ὑπὸ τῶν ἀπίστων
καὶ ἤχθη τῷ Χιλιάρχῳ μετὰ τῶν εἰρημένων νεανίσκων,

καταχουμένων. Τῇ δὲ Ἀγίᾳ Περπετούᾳ, ἅμα τῇ Φιλικῇ-
τάτῃ, ἀφίεται δάμαλις ἀγρία, ἥτις ἐπιδραμοῦσα διεσπάρ-
αξεν αὐτάς. Οἱ δὲ λοιποὶ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ ὄχλου μαχαί-
ραις ἀναιροῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τῶν Πατέρων Θεός, μὴ καταισχύνης
• ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παρρή-
• σίᾳ βοᾶν σοί· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ο ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου,
ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, ὥσπερ ἐν θρόνῳ
πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐ-
νηπίασας σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσίῳν,
μετέσχες ὥσπερ νήπιον.

Η σῶφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλ-
λον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐ-
θνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μή-
τρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκω-
μένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν Μαρ-
τύρων συνευφραίνόμενος· τὴν πλάνην γὰρ
νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμέλπεις γηθόμε-
νος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ο Δεσπότης τῶν ὅλων, τῶν αὐτοῦ παθημά-
των στέφει τὸν Μάρτυρα· καὶ τοῦτον ἐ-
ναυλίζει, σκηναῖς ἐπουρανίοις, κεκραγότα καὶ
λέγοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογη-
τὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰώ-
νων Θεὸν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σωματωθέν-
τα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς
ψάλλοντάς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐ-
λογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ
• αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγον-
• τες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
• ὡς Κύριον.

Τὸν δὲ ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον,
ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πάν-
τας, ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ιδὼν σε φῶς νοερόν, Συμεῶν ὁ Πρεσβύτες,
ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις
με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ
τῆς προσκαίρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα δι-
ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι
τοῦ πρεσβύτου Συμεῶν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
τε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρ-
θένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρ-
θένος ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρι αἵματος
χύσεως, μέχρι καὶ θανάτου, τελευταῖον
ἠθλητάς, ἀντικαθιστάμενος, πρὸς ἀμαρτίαν
Μάρτυς Χριστοῦ· νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χρί-
στῳ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· Ἰε-
ρεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς ἠγωνίῃσαι, δυσσεβέσι μαχόμε-
νος, πρὸς ἀπατηλὴν, καὶ θεομάχον πλά-
νησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν· ἐν οὐρανοῖς σὲ
Τρύφων τρυφᾷς, στεφανηφορῶν, καὶ σὺν Ἀγ-
γέλοις κραυγάζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰε-
ρεῖς ἀννυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα πάνσοφε,
καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσθεςας, ῥο-
αῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἓνα Θεόν,
ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέ-
βων καὶ κραυγάζων· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἐπόμενοι, μακαρίζομεν Πάνα-
γνε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσα-
σαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα ἄ-
δυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπό-
την· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἰερεῖς ἀννυμνοῦσι,
λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
• ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀννυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν
• σου, Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν
• δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ με-
• γάλυνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Ο πλάξιν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος
νόμον, χερσὶν ἀγκαλίζεται, Πρεσβύτου

ὡς νήπιον, καὶ ἀγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ ναῷ, Συμεὼν ὁ πρεσβύτες, ἀγκάλαις ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεῖαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτὴν σου μετὰστασιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη, τοῦ Σωτῆρος Χριστῆ· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Υπὲρ τὰ ὁρώμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι· πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθορᾶται ἡ τούτων ἐλπίς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαρᾶς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου· ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλη τῇ αὐτοῦ πυρσούμενος, καὶ μορφόμενος Τρύφων σοφὲ, καὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις, ἐλλάμψεσι διαλάμπων· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ωφθης ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε· ὦφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς· ἥς νῦν ἀπολαύων, καὶ τρανῶς ἐννηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, Θεογεννήτορ τῆς σαρκός μὲ· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχηματί-

σας μάκαρ, καὶ χῆνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπειλήσας, τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, ταῖς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν Ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ· Οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια, Προεόρτια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ Ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Πύλαι τῶν ἑρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Οκτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἐλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

ΤΗΣ

ΚΥΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφαγίου.

Εσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν συνήθη στιχολογίαν τῆς Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῆς ἹΕορτῆς δ'. Δόξα, τῷ Τριωδίῳ. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς

ἐλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσμα-
τα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στι-
χηρά. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀ-
πολυτίκιον, Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀ-
πόλυσις. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ
τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἀξιόνομιστι, κτλ. Τροπάριον τῆς
Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν α. καὶ β'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, Κάθισμα τῆς Ἀναστάσιμα δύο· καὶ νῦν, τῆς Ἑορ-
τῆς. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλιον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, δις.
Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς.
Εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὸ, Ἀ-
νάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῆς Θεο-
τόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορ-
τῆς, Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος,
τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κοντά-
κιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Εἶτα Κάθισμα τοῦ Τριω-
δίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς Ὡδῆς,
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορ-
τῆς. Ἐν τῇ δ'. ὥδῃ, ψάλλεται ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη, μετὰ
τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς εἰς ε'. Ἐξαποστειλάριον Ἀνα-
στάσιμον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνες,
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου.
Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλλει ψάλλει τὰ Ἀντίφωνα
τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον
τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.
Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτό, Εἶδομεν τὸ
φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Β'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἐὰν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἑορτὴ καθ' αὐτό, ἡ
ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ μὲν Ἀκολουθία τῶν ψυχῶν μετατί-
θεται εἰς τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου·
ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ψάλλεται μόνη, καθὼς ἐστὶ
τετυπωμένη.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ ἰσπείρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολο-
γοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἄνθρωπος. Εἰς δὲ
τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς
ε'. καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς
Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἐλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στί-
χον, τὰ Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ
νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν
Ἀγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ
αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ Τροπάριον
αὐτῆς. Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς,
δις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῶν Ἀγίων,
καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Κάθισμα
τῆς Ἑορτῆς, δις. Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ'.
Ἦχου. Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν'.
Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα,
τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν
Ἀγίων. Ἀπὸ γ'. ὥδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων.
Εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.
Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβα-
σαί τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ δ'. ὥδῃ, ἡ τῆς Ἑορτῆς μό-
νη μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς. Ἐξαποστειλάριον τῶν

Ἀγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς
Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ.
Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορ-
τῆς, καὶ μετ' αὐτό, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τὸ ἀνωτέρω Ἀρθρον, μὴ εὐρισκόμενον ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς
Μ. Ἐκκλησίας, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ παλαιοῦ Τυπικοῦ.
Κατὰ τὰς ἀνεκδότους ὁμῶς Σημειώσεις περὶ τυπικῆς δια-
τάξεως, τὰς σωζομένας ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ἡ μὲν Ἀ-
κολουθία τῆς Ἑορτῆς, τυχοῦσα τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρο-
φάγου, ψάλλεται ἀμιγῆς ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρ-
θρῷ· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Πατέρων ψάλλεται ἐν
τοῖς Ἀποδείπνοις.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ἰσπείρας, εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τοῦ Τριωδίου γ'. Ἐγ-
κρατεῖα τὴν σάρκα· καὶ τὰ δύο ἱερά· καὶ γ'. τῆς
Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς
ἐλαρόν. Προκείμενον, ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
ριον· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν
Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύ-
ριε, ἀπαξ, καὶ δύο τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Στίχων αὐ-
τῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορ-
τῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθιεῖται ἡ
λοιπὴ αὐτῆς ἰορτάσιμος Ἀκολουθία, ἄνευ Τριωδίου. Με-
τὰ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν, τελεῖται ἡ Δεῖα Λειτουργία
τοῦ Χρυσοστόμου· αἱ δὲ Ὁραὶ ἀναγινώσκονται ἐν τοῖς
κελλίοις χῦμα, ἄνευ μετανοιῶν. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν γί-
νεται καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ἰσπείρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς
Ἑορτῆς, καὶ γίνεται αὐτῆς ἡ Ἀπέδοσις. Ἀπέδειπνον δὲ
λέγομεν τὸ Μικρὸν ἐν τοῖς κελλίοις, διὰ τὸ τῆς Ἑορτῆς
αἰδέσιμον. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν· οἱ
δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἀκολουθῆσαν, κατὰ τὰ
ἀρχαῖα τῶν Κτιτόρων αὐτῶν Τυπικά.

Περὶ τοῦ, πόσας ἡμέρας ἑορτάζεται, καὶ πότε ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

- §. 1. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ
Ἀσώτου, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ.
- §. 2. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου, ἡ τῇ β'. ἢ τῇ
γ'. τῆς Ἀποκρίω, ἀποδίδεται τῇ Παρασκευῇ
τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.
- §. 3. Ἐὰν τύχη τῇ δ'. ἢ τῇ ε'. ἢ τῇ ς'. ἢ τῷ Σαββάτῳ,
τῆς Ἀποκρίω, ἀποδίδεται τῇ γ'. τῆς Τυροφάγου.
- §. 4. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρίω, ἡ τῇ β'.
τῆς Τυροφάγου, ἀποδίδεται τῇ ε'. τῆς αὐτῆς
ἐβδομάδος.
- §. 5. Ἐὰν τύχη τῇ γ'. ἢ τῇ δ'. τῇ ε'. τῇ ς'. ἢ τῷ
Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, ἀποδίδεται τῇ Κυ-
ριακῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

§. 6. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἰορτάζεται μίαν μόνην ἡμέραν, καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς αὐτῆς Κυριακῆς.

§. 7. Ὡσαύτως μίαν ἡμέραν ἰορτάζεται, εἰὰν τύχη τῇ β' τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς προείρηται Ἀρθρῷ Δ'.

Τῇ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ τρία Προσόμοια Στιχηρά, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον καὶ ὑπερούσιον, τὸν οὐρανίοις θρόνοις, ἐποχούμενον δόξῃ, εἰσδέχεται ἀγκάλαις ὁ Συμεὼν, ἐκβοῶν· Νῦν ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ῥῆμά σου Σῶτερ, ἡ τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ἀπόλαυσις.

Βρέφος ὁρῶν σε ἐβόα ὁ θαυμαστός Συμεὼν, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα· Φρίττω καὶ πτοοῦμαι χερσὶν ἐμαῖς, ἀγκαλίσασθαι Δέσποτα· ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σε ἐκζητῶ, νῦν ἀπόλυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Νῦν ἀνοιγέσθω ἡ πύλη ἡ ἐπουράνιος· ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, γεννηθεὶς Θεὸς Λόγος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, σάρκα λαβὼν, τὴν βροτείαν βουλούμενος, ἀνακαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀγαθός, καὶ βαλεῖν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερά Μητήρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ανθραξ ὁ προσφθεῖς, τῷ θείῳ Ἡσαΐα, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φόβω τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἡτεῖτο λύσιν, ὑμῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Χαῖρε κεχαριτωμένη.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λέγε Συμεὼν, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τίς κρᾶζεις καὶ βοᾷς, Νῦν ἡλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου; Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεῶ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ σῶσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δέχου Συμεὼν, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, Μωσῆς νομοθετοῦντας, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις ῥηθεὶς· ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ σῶσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτόν, οὗ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἐώρακεν. Οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας· ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ φθειγόμενος. Αὐτὸς προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχὸς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκσταὶς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρός ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς. Ἀπόλυσον κρᾶζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰσοδος, Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἡ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου.

γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἀγιάσόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος, ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσαι εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσαι πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἀγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ, ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσούς περιζερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὅτι ἀπόδομα ἀποδοδόμενοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἡγίασα αὐτούς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ἣ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 1. **Ε**γένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κα-

τεκαλύπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκαλύπτον τὰς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέ-
ταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ὡς τάλαντος ἐγώ! (ὅτι κατανένυγμαί)· ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλει ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβε ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἴδου, ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου, λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαόν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἴδου ἐγὼ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἰπέ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκυσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρατὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρατὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ιδου Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλῃς κούφῃς, **Κεφ. 5. 4**
καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδιά αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τὰδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τὰδε λέγει Κύριος· Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγεिलाτῶσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τί βεβούλεται Κύριος Σαβαώθ ἐπ' Αἴγυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖ-

κας, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κενράζονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὕξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι (*).

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον παλαι ἐν Σινᾷ δούς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁράται· καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῶ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξιόμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἐκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθέν· φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τῇ νεολέκτῃ Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἀληκτον ζωὴν, ὃ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ παλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾷ νόμον ἐπίδεις, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνός καθ' ἡμᾶς γεγονώς· Νῦν ὁ καθαρὸς Θεός, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἀγνήν, ἐαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, τῆς τοῦ νόμου κατάρτας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ο ἄνω Λειτουργοί, τρόμῳ λιτανεύετε, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ὑλικάς ἀγκάλας δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦσθαι ἐκήρυττε· καὶ βροτὸν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς, χαρμονι-

κῶς ἀνέκραζεν· Ὁ τοῖς ἐν σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλας, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ ἱερῷ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τῆτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ο Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλας ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἡλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτερος, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκάλας εἰσδέξασθαι· ἐκεῖνος μὲν, διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς θεόπτης ἠξίωτο, καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῶν Ἑβραίων ταῖς ἀπίστοις καρδίαις διήλεγξεν· οὗτος δὲ, τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἑθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα Προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τῇ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. Αὐτῷ βοήσωμεν· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἢ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλας ὑποδεξιόμενος, ὁ πρεσβύτερος Συμεὼν, γεραίρων ἐκράνυγε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· ὅτε εἰδὼν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ερευνάτε τὰς Γραφὰς καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς

(*) Ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρου ἀναγνώσματος, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον ἐκ τῶν 43 καὶ 44 Κεφαλαίων τῆς προφητείας τοῦ Ἰεζεκιήλ. Τὸ δὲ δοκοῦν παλαιότερον τῶν χειρογράφων οὐκ ἔχει οὔτε Λιτὴν, οὔτε Καθίσματα, εἰμὴ πᾶ Ἀπόστιχα μόνον μετ' ἐνὸς Δοξαστικοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, εὐρισκόμενον ἐν τῇ Ἑσπερινῇ τῆς Δ' τοῦ παρόντος μηνός.

γὰρ εὐρίσκωμεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκῇσιν οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Γερμανοῦ· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος βαρύς. Κοσμά Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι τὴν Μαριάμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικός ἀνεδείχθη· αὕτη βασταάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Υἱὸν πρὸ Ἑωσφόρου· ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς φέρουσα ἐν τῷ ναῷ, ἡ ἀπειρογάμος Μητήρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὅρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ πειθαρχῶντα, προσῆγεν Ἱερεῖ, πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, Χριστόν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι· ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἡγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρί συναΐδιος, καὶ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Τὸν ὀχούμενον ἐν ἄρμασι Χερουβίμ, καὶ ὑμνέμενον ἐν ἄσμασι Σεραφίμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου Ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ἡτεῖτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα, νῦν ἀπόλυσόν με, μηνύσαι τῷ Ἀδὰμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ο τοῖς Χερουβίμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ Ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτι-

καὶς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· περιφερῶν δὲ δύο νεοσφῆς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεὼν, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθέने· ἐκ σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάσασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράζωμεν ὕμνον, ὁρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαις νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δὲ ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίῳν κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ με, τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἡσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον,

Ἦχος πλ. β'.

Α'νοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκσταῖς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς. Ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ τῆτο ψάλλεται ὁ Κανὼν, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Ποίημα Κασμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπό-
» λευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θαρρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρ'ανάτρωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέ-
λη γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκη-
ράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος·
διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐν-
δόξως γὰρ δεδόξασται.

Ισχύσατε χεῖρες Συμεὼν, τῷ γήρα ἀνειμέναι,
καὶ κνήμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυ-
βόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χο-
ρεῖαν σὺν Ἀσωμαῖς στήσαντες, ἄσωμεν τῷ
Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου
δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης
φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου,
Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ο πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώ-
νων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου,
τῷ Ἀδάμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτό-
πλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λό-
γον, νηπιάσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεό-
τητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς
ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'ν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατεῖδε Μωϋ-
σῆς τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας
φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνέφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν
δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως
δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσσατο· καὶ γεγηθὼς ἐπείγετο
τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα·
Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κάλυψεν οὐρανούς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ·
» τῆς κιβωτῆ γὰρ προελθὼν, τῆ ἀγιάσμα-
» τός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς
» δόξης σε, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορέμενος·
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Γηθόμενος Συμεὼν, τῶν ἀπορρήτων μύστα,
ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ὑφ' Ἀγίου πάλαι κε-
χηματίσαι Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χρι-
στὸν ἐναγκαλίζου, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ
πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Η'ν ἤλπισας Συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαί-
ρων ὑπόδεξαι Χριστὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ
Θείου τὴν παράκλησιν, τὸν νόμου Ποιητὴν καὶ
Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐ-
τῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεὼν Λόγον τὸν ἄναρχον, μετὰ
σαρκὸς, ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρ-
θένῳ ἐποχόμενον, τὸν αἷτιον τοῦ εἶναι τὰ πάν-
τα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη
τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**'ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
» ρυφορούμενον, ὃ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Συνεῖς ὁ θείος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν
πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον
βλέπων Μητρὸς κρατούμενον, ὃ χαίροις, ἐβόα,
Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεόν, φω-
τὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτες, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐν-
θῶς ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ
Θεομήτορος, Πῦρ, ἔφη, βαστάζεις Ἀγνή· βρέφος

φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτός ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ρύπτεται Ἡσαΐας, τοῦ Σεραφίμ τὸν ἄνθρωπον καὶ δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομύτορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτός ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόήσέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Σιών σὺ λίθος, ἐναπετέθης, ταῖς ἀπειθοῦσι προσκώμματος, καὶ σκανδαλοῦ πέτρα, ἀρρώγης πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρκτιῆρα, τοῦ πρό αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἱὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν, εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν, ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον· ὃν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμαστά θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα· ὃ τὸν Ἀδάμ δημιουργήσας βαστάζεται ὡς βρέφος· ὃ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὃ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλόανθρωπε.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεὼν.

Στίχοι.

Κόλπῃς Πατρὸς τυπῆσι τοῦ σθ, Χριστέ μου, Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ Νηῶ.

Τισσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τῷ Κυρίῳ ἐνανθρώπησιν, ἐκ τῆς ἀγίας Ἀειπαρθένου

ἀνευ ἀνδρὸς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν προσήχθη τῷ Ἰερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός παρὰ τε τῆς πανάγνου αὐτοῦ Μητρός, καὶ Ἰωσήφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιάδους καὶ νομικῆς γραμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ πρεσβύτης ὢς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθρομολογησάμενος· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σε, ἐξεδόνησε· καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῇ δε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγείων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων.

Δωρῷ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος, νῖος ὢν, προσήχθη τῷ Ἀρχοντὶ Τυανέων· καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ξέεται· καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεπυρακτωμένης τίθεται· καὶ μαχαίρᾳ τὴν γλῶτταν τέμνεται· καὶ πυράγῃ τοὺς ἐδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται· κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπίρεται· ἀδελίσκουσ πεπυρακτωμένους διὰ τῶν μηνίγκων δέχεται· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθῃσιν.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

ᾠδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἄδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὐᾷ προσκομίσων εὐαγγελία, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν Προφῆταις χορεύων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσάμενος Θεός, ἕως τοῦ Ἄδου ἦξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σθ τὴν καρδίαν Ἀφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγάρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, σὸν Υἱόν, ὃ βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ 8'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**στέκτω πυρὶ ἐκωθέντες, οἱ Θεοσεβείας προσετῶτες Νεανῖαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, Θεῖον ὕμνον ἐμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανὴλ ὀρώων παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώ-

ποῦ τῆς Δείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γδοῦ, Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται, πτωσίς ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὡδῇ ταύτῃ. Ἦχος γ'.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσὶν, ὁ Πρεσβύτες Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βεβληθεὶς ὁ Πλαστοργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδὰμ, μήτραν ὤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βασταζει Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἰπιδλίπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεὼν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἡ μυστικὴ ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν, συλλαβούσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐννηθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανῶ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεὼν ὁ ἱερεὺς.

Δάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοῖς, ἐν ἀγκάλας Συμεὼν;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοργοῦ, ἔτι εἰδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλίζεται χερσὶ.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, ἀκίπε φρουρε· φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμός.

Εν νόμῳ, σκιαῇ καὶ γράμματι, τύπον κα-
τιδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
κον Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
κούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνωμεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζευγος, δυάς τε
ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ Δείας Πρέσβυς,
καὶ σῶφρων Ἄννα Προφήτις, τῷ ἐκ Παρθένου
τεχθέντι, καὶ οἷῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ
προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Απέδωκάς μοι ἐβόα Συμεὼν, τοῦ σωτηρίου
σου Χριστέ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου
τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιαῇ κεκμηκῶτα, νέον τῆς
χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγα-
λύνοντα.

Ιεροπρεπῶς ἀνθρωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύ-
ουσα, ἡ σῶφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρά
τῷ Δεσπότη, ἐν τῷ ναῷ διαρρήδην· τὴν Θεο-
τόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν
ἐμεγάλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἐκ γ'.

Εν πνεύματι τῷ ἱερῷ, παρασταὶς ὁ Πρεσ-
βύτες, ἀγκάλας ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νό-
μου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με,
τῆς σαρκὸς ἀπόλαυσον, ὡς εἰρηκας ἐν εἰρήνῃ·
εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύψιν ἐθνῶν,
καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φι-
λάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ
τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλας, Συμεὼν
ὁ πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βῶν, πρὸς τὴν
ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμε-
ρον, σῆμα ὁνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυ-
ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύ-
ριε, ἐπὶ κούφῃς καθήμενος, νεφέλης ὁ
Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀ-
ποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς
νέας χάριτος· διό σε θαυμάζομεν, ὁ Συμεὼν
ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι
εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ
Θεότητι, σαρκωθείς ὡς εὐδόκησας, ἀγ-
κάλας κρατύμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρὶ σε

φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ρύπτεται Ἡσαΐας, τοῦ Σεραφίμ τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομύτορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**'βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
- Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδαλοῦ πέτρα, ἀρρώγης πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρόαιώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἱὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν, εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν, ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἡγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον· ὃν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμαστά θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα· ὃ τὸν Ἀδάμ δημιουργήσας βασιάζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράφτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλόανθρωπε.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεὼν.

Στίχοι.

Κόλπῳ Πατρὸς τυπῆσι τοῦ σθ, Χριστέ μου, Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ Νηῶ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τῷ Κυρίῳ ἐνανθρώπησιν, ἐκ τῆς ἀγίας Ἀειπαρθένου

ἀνὴρ ἀνδρὲς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν προσήχθη τῷ ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρὰ τε τῆς πανάγνου αὐτοῦ Μητρός, καὶ Ἰωσήφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιάδους καὶ νομικῆς γραμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ πρεσβύτης ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθρομολογησάμενος· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σε, ἐξεδόησε· καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῇ δε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγείων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων.

Δωρῶ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος, νῖος ὢν, προσήχθη τῷ Ἀρχοντι Τυανέων· καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ἐμολογίαν ξέεται· καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεφυρακτωμένης τίθεται· καὶ μαχαίρᾳ τὴν γλώτταν τέμνεται· καὶ πυράγῃ τοὺς ἐδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται· κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπίρεται· ὀδελίσκους πεφυρακτωμένους διὰ τῶν μηνίγκων δέχεται· καὶ αὐτῷ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθουσιν.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
- μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἄδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὐᾷ προσκομίσων εὐαγγέλια, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορεύων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσάμενος Θεός, ἕως τοῦ Ἄδου ἤξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλλήλοις βοῆσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σθ τὴν καρδίαν Ἀφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγάρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, σὸν Υἱόν, ὃ βρωῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- **Α**στέκτω πυρὶ ἐκωθέντες, οἱ Θεοσεβείας
- προεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· Εὐλογεῖτε
- πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
- εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανὴλ ὀρώων παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώ-

ποῦ τῆς Δείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιδού, Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται, πτωσίς ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ. Ἦχος γ'.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βεβληθεὶς ὁ Πλαστοργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδὰμ, μήτραν ἔκτισε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βασιλεύει Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἰπιδλίπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέγων κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεὼν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἰδὼς πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἡ μυστικὴ ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν, συλλαβούσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐννηθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανῷ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεὼν ὁ Ἱερεὺς.

Δάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοργοῦ, ἔτι εἰδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλίζεται χερσὶ.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, ἀκέπε φρουρεῖ φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμός.

Εν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
τίδωμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
κον Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
κούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνωμεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεύγος, δυάσ τε
ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ Δεῖας Πρέσβυς,
καὶ σῶφρων Ἄννα Προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου
τεχθέντι, καὶ οἷῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ
προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Απέδωκάς μοι ἐβόα Συμεὼν, τοῦ σωτηρίου
σου Χριστέ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου
τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκῶτα, νέον τῆς
χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγα-
λύνοντα.

Ιεροπρεπῶς ἀνθρωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύ-
ουσα, ἡ σῶφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρά
τῷ Δεσπότη, ἐν τῷ ναῷ διαρρήδην· τὴν Θεο-
τόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν
ἐμεγάλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἐκ γ'.

Εν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παρασταὶς ὁ Πρεσ-
βύτες, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νό-
μου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με,
τῆς σαρκὸς ἀπόλαυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ·
εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύψιν ἐθνῶν,
καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψαλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φι-
λάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ
τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν
ὁ πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βροτῶν, πρὸς τὴν
ἐκείθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμε-
ρον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυ-
ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύ-
ριε, ἐπὶ κούφῃς καθήμενος, νεφέλης ὁ
Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀ-
ποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς
νέας χάριτος· διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν
ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι
εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ
Θεότητι, σαρκωθείς ὡς εὐδόκησας, ἀγ-
κάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρὶ σε

κρατῶν τὰ σύμπαντα· διό, Νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῃς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ καὶ ἐκ τῆ Κανόνος, ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κίλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Καὶ ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεύσε.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνε τὸ οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκιον· Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Κοντάκιον· Ὁ μήτραν παρθενικὴν.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

=====

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἀννης τῆς Προφήτιδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Επειδὴ συμβαίνει πολλάκις, ὅτι τὸ Πάσχα γίνεται προῖμωτερον, ἀρχίσθαι τὰς νηστειὰς ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀπ' αὐτῆς σχεδὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Φεβρουαρίου, καὶ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν, ὅτε μεθιόρτα λέγονται, οὔτε Δοξασιὰ Ἰδιόμελα, ἀλλὰ Θεοτοκία, ἢ Σταυροθεοτοκία, ὅμοια τοῖς Προσόμοις τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, διὰ τὸ ἐτέθησαν, ἐν τῷ τέλει τῆς παρόντος Μηνός, τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία, διὰ τὰ Προσόμοια τῆς Ἑσπερινῆς ὡσαύτως καὶ ἑτέρα, διὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὡδῆς, χρήσιμα τὰ πάντα εἰς τὰς ἐφεξῆς ἡμέρας τῶν μεθιόρτων, ὅταν τύχωσιν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, ἵνα ἔχη αὐτὰ καθεὶς ἐκ τῆ προχείρου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προσετέθησαν ἔτι καὶ εἰς τὴν δ'. ια'. ιγ'. καὶ ιδ'. τῆς παρόντος Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία, μετὰ τὰ Προσόμοια τῶν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἀγίων, ὡς μὴ ψαλλομένων τῶν Δοξασιτικῶν αὐτῶν, ὡς προεῖρηται νηστείας οὔσης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῶ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτερος τοῦτον λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθὲ ἐν εἰρήνῃ ὡς ἠϋδόκησας.

Ο Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρό πάντων αἰώνων, γεννη-

Θέντα Σωτῆρα. Εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· τοῦ ἀπολύεις, ὡς εἶρηκας ὁ Θεὸς, ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σοι.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα αἰόδιμος, χρηματίζων Θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὸ δικαιοῦσαι, τὸν κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βῶν αὐτῷ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκώς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχηματίσας, μὴ ὀφείσθαι θάνατον, ἕως ἴδῃς βρέφος, νέον τὸν πρόντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητὴν, Θεὸν τῶν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα· ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ἤτησας, πρὸς τὰ θεῖα σινηνώματα, μεταβάς ἀγαλλόμενος.

Αἴνα ἡ Θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ παύλβιος, προφητεῖα λαμπόμενοι, ἐν νόμῳ τε ἀμειπτοι, ἀπεδεδειγμένοι, τὸν νόμον Δοτῆρα, βρέφος ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν· αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξαζόντες, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ἔραται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ Ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Παίναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον παλαι ἐν Σινᾷ δούς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁράται, καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθὲν, φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτη Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἀληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμέ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ παλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου παλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτὴρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτὴρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἡνέσχου μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Δέχου τὸν ὕμνον Συμεὼν Θεοδόχε. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται·
Πνεύματι, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ

» Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσονται, παιδρῶς πα-
 » νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
 » Σαύματα.

Δικαίων σκηνώμασι, περιχαρῶς αὐλιζόμενος
 τὸν δίκαιον Κύριον, Συμεὼν δίκαιε, τοὺς
 τὴν Δεῖαν σου, τελοῦντες δικαιοῦσαι, μετάστα-
 σιν αἰτησαι, μακαριώτατε.

Εν νόμῳ γενόμενος, ἱεουργὸς ἱερώτατε, ὃν
 νόμος ἐκήρυξε, βρέφος τεθέασαι, καὶ τῆς
 φύσεως, τῷ νόμῳ Θεοδόχε, θανῶν πρὸς ἀθά-
 νατον, χαίρων μετέβης ζωὴν.

Χειρὶ τὸν κατέχοντα, τῆς οἰκουμένης τὰ πέ-
 ρατα, Παρθένου φερόμενον, χερσὶν ἐώρα-
 κας· καὶ τιμίαις σε, δεξάμενος ἀγκάλας, Μω-
 σέως ἀνώτερος, ὥφθης πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται,
 ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Πλάστης πλάτ-
 τεται, ὁ ἀχώρητος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῇ σῇ
 σωματούμενος, Θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλη-
 » σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε
 » συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
 » μεν· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Υψωθείς, ταῖς πράξεσι, ταῖς ἱεραῖς Θεηγόρε,
 φωτοειδὴς ὡς στύλος ἐπερειδόμενος σα-
 φῶς, τῷ Παναγίῳ Πνεύματι γεγένησαι· ὅθεν
 εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν τοῦ νόμου Κύριον, καθυπανοίξαντα μή-
 τραν, παρθενικὴν καὶ βρέφος σωματοφό-
 ρον Συμεὼν, γεγεννημένον ἑβλεψας δωρούμενον,
 πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ο χειρὶ τὸν ἄνθρωπον δημιουργήσας χερσὶ
 σου, σωματωθεὶς κρατεῖται, καθαγιαζὼν
 σε σαφῶς, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν αἰτή-
 σαντα, μάκαρ ἀπολύει σε.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν λαβίδα σε, ἄνθρακα φέρουσιν Δεῖον,
 τὸν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων σωματωθέντα
 ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Συμεὼν ὡς ἑβλεψε Πανάμωμε,
 χαίρων ἐμακαρίζε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Εκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαί-
 ρων ἐδέξατο, ὁ ἱερός Συμεὼν, Νῦν ἀπολύεις
 ἐκδοῶν, τὸν δούλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἁ-
 μεμπτος, ἡ Πρθήτης καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολό-
 γησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· Ἡμεῖς δὲ ζωο-
 δότα βοῶμεν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεό-
 » τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
 » ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέ-
 » σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
 » δυνάμει σου.

Υπερήκμασας τῷ γήρα, τῇ δὲ πίστει ἐνέα-
 ζες, νέον βρέφος θέλων, βλέψαι Συμεὼν
 τὸν παντέλειον, ἀνακαινίζοντα κόσμον τὸν γη-
 ράσαντα, ἐπιθέσει τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρίσωμεν συμφώνως Συμεὼν τὸν μακά-
 ριον, ὡς ἀξιωθέντα, βλέψαι τὸν Θεὸν τὸν
 μακάριον, σάρκα φορέσαντα, ὅπως ἀπεργάση-
 ται, μακαρίης, τῆς πρὶν ἀθλίης χρηματίζοντας.

Νομοδότην σε γινώσκω, καὶ νομίμων τῆς φύ-
 σεως, σαρκωθέντα δίχα, νόμον σε καινὸν
 εἰσοικίσαντα, ὁ Συμεὼν ἀνεβόα, μένε Κύριε·
 Νῦν ἀπόλυσόν με, πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοκίον.

Ο χειρὶ τὰ πάντα φέρων, ἐν χερσὶ βαστα-
 ζόμενος τῆς ἀειπαρθένου, ταύτην Χερου-
 βὶμ ἀπειργάσατο, καὶ Σεραφὶμ ἀνώτεραν ὡς
 γεννήτριαν· ἣν ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς μακα-
 ρίσωμεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Δεῖᾳ δόξῃ
 » σε· σὺ γὰρ ἀπειράγαμε Παρθένε, ἔσχες
 » ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
 » ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι ταῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν
 » βραβεύοντα.

Νοὸς καθαρότητι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι,
 Ἄγγελος καθάπερ λειτουργήσας, Μάκαρ
 ἐναίμοις θυσίαις ἡγνίσας, πάλαι τὸν λαὸν τοῦ
 Ἰσραὴλ, αἶμα τὸ σωτήριον, προδηλούσαις τρα-
 νότατα.

Σαυτὸν ἀπετέλεσας, ναὸν Θεοῦ πανάγιον,
 πράξεις ἐνθέοις Θεηγόρε· ὅθεν ὡς βρέφος
 ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ, ἑβλεψας Θεὸν μετὰ σαρκὸς
 σε μεταβιβάζοντα, πρὸς τὰ Δεῖα σκηνώματα.

Υμνήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύον-
 τες, πάντες Συμεὼν τὸν Θεοδόχον, καὶ σὺν
 ἐκείνῳ Ἄνναν τὴν σώφρονα, προφήτας ὑπάρχον-
 τας Θεοῦ, τοῦτον κατιδόντας τε, δι' ἡμᾶς νη-
 πιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ φύσει ἀναλ-
 λοίωτος, μόνη Χερουβὶμ Ἀγιωτέρα, ἄν-
 θρωπος, ὥφθη ἐκ σοῦ τικτόμενος, καὶ τοὺς ἀ-
 πώσθεντας τῇ φθορᾷ, πάντας ἀνεσώσατο, Θεο-
 μῆτορ πανάμωμε.

πιστεύσαντας ἐκ τοῦ λίθου ἐκείνου περιόραντίσας, εἰς τὸ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα.

Ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπαύλειος τῶν ἑαυτοῦ θρημάτων γενομένος, τῇ τε μητρὶ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐπισκίψας τὰ προσήκοντα, τῷ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθουσιν. Οἱ δὲ παρατυχόντες τῇ αὐτοῦ τελειώσει, εἶδον ὡς περιστερὰν φωτεινὴν καὶ λευκὴν, τοῦ στόματος ἀναπτᾶσαν τοῦ Μάρτυρος, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνελθοῦσαν. Διὸ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κατατίθεται, καὶ ἡ αὐτοῦ ράβδος παρὰ τῷ θυσιαστηρίῳ βλαστήσασαν καὶ δένδρωθεισα, τὸ θυσιαστήριον κατεσκιάσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, υἱὸς Ἀδδῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρησμούς διδόντος πρὶν θανεῖν Ἀζαρίᾳ, Σιγαῖ προφητεύουσα λοξὰ Πυθίᾳ.

Ὁ υἱὸς ἦν υἱὸς Ἀδδῶ, ἐκ γῆς Συμβαθα, ὃς ὑπέστρεψεν ἐξ Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παῦλος καὶ Σίμων οἱ Μάρτυρες ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καὶ Παῦλον ὧδε, καὶ Σίμωνα γραπτέον, Μὴ καὶ λάθωσιν, ἐκκοπέντες τὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαῦδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχαιρεν εὐρὼν Κλαῦδιος βίου τέλος, Ὡς εἴ τις εὐροὶ ψαλμικῶς πολλὰ σκύλα.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὕκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐννομώτατα Κυρίῳ παντοκράτορι σὺ ἐλείτουργησας, δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν νόμῳ τε ἄμειπτος Μάκαρ γενομένος· ὅθεν ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ὡραῖθι ὡς νήπιον ἐν τῷ νάῳ αὐτοῦ, ἀπολύων με, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεὼν ἐβόα χαίρων.

Δαὶ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σου κεκμηκότα με, νόμου τῷ γράμματι, κατακαμφθέντα τέ, τῷ γῆρα ἀπόλυσον. Σῶτερ τὸν δούλόν σου, ὅτι εἶδόν σε, ὁ Συμεὼν ἐκραύγαζεν, ἐπὶ γῆς φοροῦντα σάρκα. Θεοτοκίον.

Ὁ κενώσας ὁ πληρέστατος τὸν ἄχραντον, κόλπον τοῦ πάντος Πατρὸς, σὺ ἐν ταῖς κόλποις Ἀγνή, ὡς βρέφος καθέζεται ἐτοιμαζόμενος, οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῆναι Ἀχραντε, ἱερὰν σαφῶς καθέδραν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ αἶδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπαύμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου μένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χηρεύσαντα κόσμον θείας δόξης ἐλθόντα νυμφοσολῆσαι τὸν Ὑπέρθεον, χῆρα χρηματίζουσα, Ἄννα ἡ πανεύφημος, καὶ Προφητείας χάριτι περιεσφράπτουσα, ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ τὸ μέλλον, πᾶσι τοῖς παροῦσιν, ἐδήλου θεῖον λύτρον.

Ἐναίμους θυσίας προσηγάγω, ἄμνου τοῦ δι' οἶκτον ἀδιήγητον, αἷμα τὸ σωτήριον, χυθὲν τὸ ἱερώτατον, προμηνυούσας πόρρωθεν· ὃν σωματήμενον, κρατήσας Συμεὼν ἐδοξάσθη, ὑπὲρ Μωϋσέα, καὶ πάντα τοὺς Προφῆτας.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον, τὴν λύσιν, ὑπέστης τοῦ σώματος Θεόπνευστε, καὶ καθάπερ ὥριμος, σίτος μεταβέβηκας, πρὸς τοὺς πατέρας ἐνδοξε, τραφεὶς ἐν γῆρα καλῷ· διό σου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον, ὡς εὖοσμόν σε ῥόδον, ὡς θεῖον ὁσφράδιον ἐδρέψατο, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, πάντα γνε Θεόνυμφε, καὶ σοῦ τὴν μήτραν ὤκησεν εὐωδιάζων ἡμῶν, τὴν φύσιν δυσωδίας πλησθεῖσαν, τῆς ἐξ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωνίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε τῷ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σεπταί σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς προσψάυσαι, Θεοδόχε θείοις μέλεσι, τοῦ ἀπτρέμενου τῶν ὀρέων, ὡς Δαυὶδ μελωδεῖ καὶ καπνίζονται· μᾶκάριος τῷ ὄντι σὺ γέγονας· ὅθεν ἀξίως εὐφημοῦμέν σε.

Ἡ θήκη σου βλύζει τοῖς πιστοῖς ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη μεμακάρισται, λάμπουσα, πλεον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντων τὰς ψυχὰς σελαγίζουσα, πρὸς φῶς θεογνωσίας ἀνάγουσα, Γερόμυστα πανσεβάσμε.

Φωτίζουσι φέγγει νοητῷ ὡς ἥλιος, καὶ σελαγίζουσι τὴν ὑψηλὴν, Ἄννα ἡ σωφρων καὶ Προφῆτις, ὁ Πρέσβυς Συμεὼν τε ὁ ἐνδοξος· δι' ὧν ἡμᾶς φιλάνθρωπε Κύριε, ἀνδραγαθῶν σῶν λυτρώσαι.

Θεοτοκίον.

Φανείσαν Μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἔβλεψε, Θεοτόκε ὁ πρεσβύτατος, ἔφησεν οἷά περ Προφήτης· Ἰδοὺ ὁ σὸς Υἱὸς εἰς ἀνάστασιν, καὶ πτώσιν τῶν πολλῶν κεῖται Δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμηνευτον.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ατρέπτως καθ' ὑπόστασιν, ἐν σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἐνοῦται ἀσπόρως, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χερυβικὸς ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες· καὶ Συμεὼν ὁ Πρεσβύτες, χαίρων ἐδέξατο τῆτον. Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχ. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Υπόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσὶν· ὃ Πρεσβύτες, ἀγκαλίζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμῶν με τοῦ σαρκίᾳ, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν Ἰσραὴλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἡ ἱερά Παρθένος προσεκόμενεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τῆτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ καὶ ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή τοῦ Κανόνος, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἀγίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφανείας ἀρρήτου νῦν ἐορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεός, ἐν ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται· ὃν λαβὼν, Συμεὼν ἐνηγκαλίσσατο.

Εν τοῖς Προφήταις ὥραθης, ὡς θέμις ἦν Ἰησοῦ, σὲ θεαθῆναι παλαι· ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγε, σαρκὶ παντὶ τῷ κόσμῳ, ὥφθης ἐκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστέ, σοῦ τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, ἐμφανίσας ὡς φιάνθρωπος.

Ο ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὸν νόμον τάξας ποτέ, νῦν ἐν Σιών τῇ πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστέ σὺν τοῖς ὀλοκαυτώμασι, τοῦ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις εἰς τὸν ναόν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωρίαις καὶ πράξεσι, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος, διὰ βίου Πάνσοφε διετέλεσας, τῆς Θεωρίας ἐπίθασιν, τὴν πράξιν πηξάμενος, καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον· οὗ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔστης μακαρίου, ἀξιούμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῇ πλημμύρᾳ τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ὄμβροισιν τῶν λόγων σου, καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς θεόφρονες· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ, κρατῆρι τὸ στόμα σου, ἐπιθείς ὡς ἐκ πηγῆς, δαψιλῶς σὺ ἐξήντησας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ ταῖς ἀκτῖνας τῶν δογμάτων, ἐπιστέλλων καὶ διδάσκων, καὶ νοουθετῶν ἀξιάγαστε.

Εγκρατεία τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωηφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενός· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας Παρόσιε, ἐναργῶς χωριτικὴν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἀπετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἐγένου θεοπνεύστων, διδαγμάτων καὶ σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδοκίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐπὶ γῆς
ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν
ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις
τοῦ δικαίου Συμεῶν! ἔδει γάρ σε ζωοδότα τῶν
ἀπάντων, ὑπὸ τῆς πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι
παρεγένου ἀπελῦσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου,
ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, κα-
θὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου·
ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Φέρουσα ἡ Ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος,
τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος
ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον!
ὃ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάτ-
των, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύ-
ριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν
γνώφον πρῶην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει
τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ· Οὗτός ἐστιν, ὃ
ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιη-
τής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· ὃ
τοῖς πᾶσι φοβερός, ἔχων τὸ μέγα καὶ πλού-
σιον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὗν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίου, ἐλθὼν
ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος
ἐγένετο, χρόνους ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμε-
νος, ὃ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν
ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς,
χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου τὴν ἀ-
πόφασιν δόξης· εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν αἰν-
ναὸν χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ
Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς·

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω Πάτερ.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
βύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
θ' ὁρῶν ποντῶμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὦδὴν, ἐβόα
ἄσωμεν.

Συντετριμμένης καρδίας τὸν στεναγμὸν, ἐ-
πακούσας Δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὴν
δεινὴν, συντριβὴν θαλάσσης εὐχαῖς, τοῦ Ὁ-
σίου σου Χριστέ ὡς παντοδύναμος.

Επιθαῖς θεοσόφως τῆς πρακτικῆς, ἀρετῆς
Ἰσίδωρε, θεωρίας ἀκραιφνοῦς, τὴν τερ-
πνὴν ἐμφάνειαν, Θεῷ, ὁμιλῶν διαπαντός σα-
φῶς ἐπλάυτησας.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσαγαγὼν, τὸ σὸν
στόμα Πάνσοφε, τῶν ἐκείθεν δωρεῶν, τὴν
ροὴν ἐξήντησας Θεῷ, ἐπινίκιον ὦδὴν ἀνακροῦ-
μενος. Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ κούφῃς νεφέλῃς ὁ Πλαστουργός, ἐπὶ
σοὶ ἐλήλυθε, καθελεῖν ὡς δυνατός, τὰ Αἴ-
γυπτου Δέσποινα Ἀγνή, χειροποίητα Χριστός
ὡς παντοδύναμος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
τῆς ὁμολογίας σου.

Νοὸς ὀξύτητι σαφῶς, τὴν τῶν ὄντων ἀθρή-
σας, Παναοίδιμε φύσιν, δι' αὐτῆς τὴν ἀρ-
χικὴν, αἰτίαν ὡς καθαρὸς, Θεολόγος ἀπλανῶς
κατέλαβες.

Μελέτην θέμενος τρανῶς, τοῦ θανάτου τὸν
βίον, Θεοφόρε τρισμάκαρ, τῶν παθῶν
ταῖς ὑλικάς, ἐνέκρωσας ἀφορμαῖς, ἀπαθείας
συσχεθεῖς τῷ ἔρωτι.

Οπίσω χαίρων τοῦ Χριστοῦ, τὸν σταυρὸν
σου βαστάσας, ἠκολούθησας Πάτερ, ἐν
ἀσκήσει καρτερᾷ, καὶ τούτῳ ὡς δυνατόν, ὡ-
μοιώθης βίου καθαρότητι. Θεοτοκίον.

Νομίμων φύσεως ἐκτός, τὸν Δεσπότην τε-
κοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς πάλαι πα-
ρακοῆς, διέλυσας τὴν ἀράν, εὐλογίας τὴν πη-
γὴν βλυστάνουσα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Βίβλος γνώσεως διδασκαλίας, πλούτῳ πί-
στεως συντεταγμένη, τῷ πανάγνῳ ἀνε-
δείχθης ἐν Πνεύματι, ἀνακαλύπτων τὰ θεῖα

ταῖς χρῆζουσιν, καὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς
θέλουσι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέ-
τευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος,
προσῆχθης τῷ ναῶ, ἀκατάληπτος μένων.
Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκάλαις
σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπε-
σκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι
ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύνάμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» **Λ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Αφθόνως Ὅσιε, Χριστῷ πειθόμενος, τὸν δο-
θέντα σοι πλοῦτον ὡς εὐπειθής, δοῦλος
διαδεδώκας, καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς, ὁ
Δεσπότης κατηξίωσε.

Σαφίᾳς πέλαγος, διανηξάμενος, τὸν καλὸν
μαργαρίτην ὡς ἀγαθός, ἔμπορος ἐκέρδη-
σας, καὶ τοῦτον μόνον θησαυρόν, ἀδαπάνητον
ἐπλούτησας.

Τῷ θείῳ Πνεύματι, καταλαμπόμενος, ταῖς
ἀκτῖνας τῶν λόγων ἡλιακῶς, πᾶσιν ἐξα-
πέστειλας, τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν Θεοφάν-
τορ ὀρεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ
τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς πέφυκε
κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ αἰετάρ-
θενε μυστήρια.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρ-
» θρίζοντων σοι ψυχᾶς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Νεκρώσει Πάνσοφε τῶν παθῶν, ἔξω γεγονώς
καὶ τῆς σαρκὸς, πόθῳ Θεῷ προσωμίλησας,
τῷ καθαρωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ φωτὶ, καὶ
μόνην ἀπαιτοῦντι τὴν καθαρότητα.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, νῦν ὁ Θεοφόρος
αὐγασθεὶς, στύλος ὀλόφωτος γέγονε, πᾶσι
πέμπων θείου φωτός, ταῖς θείας αὐγᾶς, καὶ
ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀποσειόμενος.

Ο θέλων πάντας ὡς ἀγαθός, πάνσοφε σω-
θῆναι ποδηγὸν, τοῖς πλανωμένοις σε ἔ-
δεξε, πολλοὺς ἐπιστρέφειν πρὸς σωτηρίας ὁ-
δόν, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, Πάτερ πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως στόματι καὶ ψυχῇ, Δέσποινα τοῦ
κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογῶ σε πανάμωμε,
σεσωματωμένον Θεὸν τεκοῦσαν Ἀγνή, καὶ βίβ
σε προστατὶν πίστει προβάλλομαι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θαρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Λογιστικῶς ἐδίκασας, Θεοφόρε καὶ σώ-
ματι καὶ ψυχῇ, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, ὑποτά-
ξας ἐμφρόνως ἀξιάγαστε.

Εκτόνως τὴν Αἴγυπτον, τῶν παθῶν καὶ τῆς
ἐκτραυφῆς, σὺ Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῆς
ἐγκρατείας Ἐνδοξε ταῖς πληγαῖς, ἐτάζων ἐμά-
στιξας, τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν διάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ο φέρων τὰ σύμπαντα, δυναστεία Θεϊκῇ,
καὶ συγκρατῶν ὡς εὐσπλαγχνός, σαῖς
ἀγκάλαις Πανάμωμε σαρκωθείς, ὡς βρέφος
βαστάζεται ὁ Πατρὶ κατ' οὐσίαν συναΐδιος.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Στίχοι.

Πηλουσιῶτα, χαῖρε, χαῖρε πολλά μοι,
Τὸν πηλὸν ἐκδύς, καὶ χαρᾶς τυχὼν ξένης.

Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἔθεντο τετάρτῃ σήματι λυγρῷ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, εὐγενῶν
καὶ θεοφιλῶν γονέων υἱὸς ἐγνωρίζετο, συγγενὴς τε ᾧ
Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου, τῶν τῆς Ἀλεξανδρίων Ἐκκλη-
σίας Ἐπισκόπων. Οὗτος, γράμμασι τῆς θείας σοφίας καὶ
τῆς ἐξω εἰς ἄκρον ἐξησκημένος, πάμπολλα συγγράμματα,
λόγον καὶ μνήμης ἀξία, τοῖς φιλομαθεῖσι καταλείπει. Κα-
ταλιπὼν γὰρ παντοῖον, πλοῦτον, γένος λαμπρὸν, εὐδαιμο-
νίαν βίου, καταλαμβάνει τὸ Πηλουσίον ὄρος, καὶ τὸν μο-
ναδικὸν ὑπέρχεται βίον.

Ἐκεῖ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐντυχάνων, ἅπασαν τὴν
οἰκουμένην τοῖς θείοις αὐτοῦ λόγοις διδάσκων ἐφώτιζε, τὰς
ἀμαρτάνοντας ἐπιστρέφων, τοὺς κατορθοῦντας ἐπιστηρίζων,
τοὺς ἀπειθοῦντας, τῷ τμητικῷ τῶν θείων ἐλίγχῳ, πρὸς
τὴν ἀρετὴν διεγείρων· ἀλλὰ καὶ Βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς
οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ νοουθετῶν, καὶ ἀ-
πλῶς πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἐρωτῶσι τὰς τῆς Θείας Γραφῆς
ῥήσεις σεφύτατα ἐρμηνεύων. Λίγεται δὲ εἶναι τὰς τούτου
Ἐπιστολάς ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὕτω γοῦν ἀριστα βιώ-
σας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος, ἐν γῆρᾳ βαθεῖ κα-
ταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Νικολάου Ὁμολογητοῦ, τοῦ Στουδίτου.

Στίχ. Ἐνδοξε τῷ στήσαντι μέτρα τῷ βίῳ,
Καὶ Νικόλαον ἐκμετρήσαι τὸν βίον.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἔφυ μὲν τῆς τῶν Κρητῶν νήσου, κώμης Κυδωνίας· τὸν συγγενὴ δὲ αὐτοῦ Θεοφάνην βουλόμενος θιάσασθαι, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει· καὶ τοῦτον συγκατελεγμένον τῇ Ἀδελφότητι τῶν Στουδίου εὐρῶν, καὶ αὐτὸς τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. Διὰ πάσης δὲ παιδεύσεως ἔλθων, καὶ τῆς μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ σύμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδαχθεὶς, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· εἰς γὰρ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε. Τί τὸ ἐντεῦθεν; ἔξορίαν σὺν Θεοδώρῳ, τῷ τῆς μονῆς προιστάτῃ, ὁ θείος Νικόλαος κατακρίνεται· καὶ κειθὲν ἀνακληθέντες, βενεούροις τύπτονται παρὰ Λέοντος τοῦ Σηριωνύμου καὶ μισοχρίστου, ὅτι προσκυνηταὶ τῶν θείων Εἰκόνων τυγχάνουσιν. Εἵτα φρουροῦνται, καὶ τῇ εἰρκτῇ δεσμευθέντες ἐναπορρίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ προσκαρτερήσαντες, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι προσπαλαίσαντες, ἐν τῇ Σμυρναίων ἐκπέμπονται. Καὶ κείσε μαστιχθέντες, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐμβληθέντες, ξύλῳ τοὺς πόδας ἐμβάλλονται.

Εἴκοσι δὲ μηνῶν παρωχηκότων, τελευτᾷ τὸν βίον, ὁ Αἰών, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖθεν δικαιοτήρια παραπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ Ὁμολογηταὶ ἀναχθέντες, τὴν Χαλκηδὸνα καταλαμβάνουσι, καὶ τὸν τρισόλβιον Νικηφόρον τὸν Πατριάρχην κατασπασάμενοι, διήγον ἄμφω· καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ Προύσῃ περιορίζονται, Μιχαὴλ τοῦ Καίσαρος τοῦτο προστάξαντος. Εἵτα ἐν τῷ Ἀκρίτῃ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πολυάθλος Θεόδωρος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ τοῦ Ἀνακτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν δραξαμένου, πάλιν κατὰ τῶν Εὐσεβῶν ἀνερρίπιζέτο πόλεμος.

Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Θεοφίλου τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης, καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ, τῆς βασιλείας ἐπιλημμένων, καὶ εἰρήνης σταθρᾶς γενομένης, ἐπεὶ Βασίλειος ὁ ἐκ Μακεδονίας τὴν βασιλείαν διεδέξατο, τὸν Ὅσιον τοῦτον καὶ πολυάθλον Νικόλαον, πολλαῖς παρακλήσεσι πείσας, ἠγούμενον τῶν Στουδίου καθιστᾷ. Τοσούτους οὖν καὶ τηλικούτους ἀγῶνας ὁ τρισόσιος διανύσας, καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας τρυχωθεὶς, ἐβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τελίσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀβραμίου, Ἐπισκόπου Ἀρβήλ τῆς Περσίδος.

Στίχ. Πῶς τῷτο φρικτὸν τοῖς Ἀθληταῖς Κυρίου,
Ἐφασκε δεικνὺς Ἀβράμιος τὸ ξίφος.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ ἐν Περσίδι κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀθῆου καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἠναγκαζέτο παρ' αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ προσκυνῆσαι τῷ Ἠλίῳ. Ὁ δὲ Μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτόν· Ἀθλίε καὶ ταλαίπωρε, πῶς οὐ ναρκᾷς, τὰ μὴ δέοντα ἐπιτρέπων ἡμᾶς ποιεῖν; εἰκόσ' ἐστὶν ἰᾶσαι τὸν Ποιητὴν, καὶ τὸ κτίσμα καὶ ποῖημα τοῦ ἰμοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μικρῶς ἔξετάραξαν τὸν Τύραννον κατὰ τοῦ Ἁγίου· καὶ αὐτίκα ὁ Ἀρχιερέως ἐκδυθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε, πρὸς γῆν τε ῥιφθῆναι, καὶ ἀγρίαις ῥάβδοις μαστίζεσθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς εἶδεν ὁ Ἀρχιερέως γυναικίως φέροντα τὸν Ἅγιον, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερυχόμενον τῶν μαστιζόντων, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι· ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει· καὶ ἐτελειώθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος ἐν Κώμῃ λεγομένῃ Θελμᾶν τῇ διὰ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Εἰρηνοπόλει, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

Στίχ. Θείοις σκεπασθεὶς πίστεως θείας ὅπλοις,
Γυμνοῖ τράχηλον Θεοκτίστος τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος καὶ Θαυματουργὸς Ἰάσιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀλλ' Ἰασίμου καὶ μόνῃ κωφὴ κόνις.

Νέμει νοσοῦσι τὴν ἰάσιμον χάριν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
• Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
• δαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
• τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στερεώματι τῆς πίστεως ἐνέθετο, καθάπερ Πάτερ ἡλίον, ὁ Δεσπότης σε καταλάμπειν φέγγει νοητῷ, ψυχὰς τῶν βωόντων ἐκτενῶς· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμοὺς σαρκὸς καὶ πνεύματος ἀπέπλυνας, Μάκαρ δακρύων χεύμασι· καὶ γενόμενος Θεοφόρε φῶς τοῖς ἐπὶ γῆς, τοὺς πάντας ἐδίδαξας βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Επὶ ἄσειστον κρηπίδα ὄντες πίστεως, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ὁμολογοῦμεν Θεοτόκον· Λόγον γὰρ Θεῶ, ἀσπόρως ἐγέννησας ἡμῖν· Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Ἀγνή. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας·
• ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βέλεσθαι·
• σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λογικὴν ὡς θυσίαν πάντα τὸν βίον σου, εἰς ὅσμην εὐωδίας Πάτερ προσήγαγες, τῷ ἐπὶ Σταυροῦ κρεμασθέντι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις τὸν πλοῦτον καὶ μετὰ θάνατον, τοὺς ἐμψύχους σου λόγους ὥσπερ πολυτιμον, πᾶσι τοῖς πιστεῖς κληροδοσίαν λιπῶν, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωραιώθης Παμμακάρε κάλλει τῶν λόγων σου· τοῦ Ἁγίου γὰρ ὧφθης Πνεύματος κάλαμος, γράφων εὐσεβῶς, τέτου γνῶσιν τὴν ἔνθεον, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω σκέπην Πανάμωμε, καὶ προσάτιν ζωῆς μετανῶν προβάλ-

λομαι, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεὸν Λόγον κυήσαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραίθη βροτοῖς, Λό-
γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἀκτὶς καθάπερ φωτὸς ἐνήστραψε, σοῦ τῇ
ψυχῇ τῆς χάριτος ὁ λόγος πανόλβιε· διὰ
σοῦ δὲ πᾶσα ἡ γῆ πεπλήρωται, τούτου τῆς
λαμπηδόνης· ἧς οἱ μετέχοντες, τὸν τῆς σῆς σο-
φίας θησαυρὸν, Πάτερ θαυμάζομεν.

Τρισὶ προσώποις μονάδα φύσεως, τοῖς πα-
τρικοῖς ἐπόμενος Θεόφρον διδάγμασι, θεο-
φρόνως προσκυνεῖν ἐδίδαξας, σέβειν θεολογῶν-
τας, ἀκτιστον ἀναρχον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸν
φωτισμὸν ἀναπηγάζουσιν.

Εὐρὼν τῶν πόνων τῶν σῶν τὰ ἔπαθλα, ἐν
ἔρανοῖς ζωῆς ἀτελευτήτῃ λαβόμενος, τοῖς
ὑμνοῦσι πάνσοφε τὴν μνήμην σου, αἰτησαὶ σω-
τηρίαν, μάκαρ Ἰσίδωρε, θρόνῳ τοῦ Σωτῆρος
μετ' Ἀγγέλων παριστάμενος. Θεοτοκίον.

Ρευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος, μορ-
φὴν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυ-
σεν, εὐδοκία πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοὶ, τῇ κε-
χαριτωμένῃ· ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐρα-
νίαις Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαπος. τοῦ Ἀγίου. Γυναῖκες ἀκητίσθητε.

Ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα ἔσ-
βεσας, καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος, ἀναδρα-
μῶν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, πα-
ρέστῃς ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσί-
δωρε τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Εἴ σοῦ Θεογεννήτρια, Κτίστης οὐρανοῦ
καὶ γῆς, τεχθεὶς ἀφράδως ὡς οἶδεν, ἐν τῷ
ναῷ νῦν ὡς βρέφος, εἰσῆχθη ἐπωλένιος· ὃν Συ-
μεὼν δεξάμενος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέσποτα, Σωτὴρ
καὶ ρύστης ἐβόα, βροτῶν τοῦ γένους Χριστέ μου.
Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθέ-
νου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ
Ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδάμ. λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ,
ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθέ-
νου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ
πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων,
ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος,
τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος
ἐν ἀγκάλαις ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγαθῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους δ΄. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄.
καὶ τῆς Ἀγίας γ΄.

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φι-
λάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ
τοῦτον εἰσδέχεται, Συμεὼν ὁ Πρέσβυς, γηραιαῖς
ἀγκάλαις, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν
ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμε-
ρον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυ-
ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύ-
ριε, ἐπὶ κούφῃς καθημένος, νεφέλης ὁ
Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀ-
ποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυφαίνων τῆς
νέας Χάριτος· διό σε θαυμάζομεν, ὁ Συμεὼν
ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι
εἶδόν σε Δέσποτα.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ
Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας, ἀγ-
κάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρὶ σου
κρατῶν τὰ σύμπαντα· διό, Νῦν ἀπολύεις με,
περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρω-
πε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Προσόμοια τῆς Ἀγίας, ὁμοια.

Ἀφθονον ἐτήρησας, σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμ-
φίῳ σου, παρθενίας ἐν κάλλεσιν, Ἀγαθὴ
Θεόνυμφε, καθωραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη,
μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νυμφῶνα
Θεῖον ἐχώρησας· διό σου τὴν παγκόσμιον, ἐπι-

τελοῦμεν πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα.

Μαστοῦ τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ξεσμούς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας Ἐνδοξε, ταῖς αἰωνίζουσας, ὁμμάσι καρδίας, ἀποσκοποῦσα ἀμοιβάς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, καὶ στέφος τὰ ἀμάραντον, ὅσοι Χριστὸς νῦν δεδωρήται, δι' αὐτὸν πανοίδιμε, ἀθλησάσῃ λαμπρότατα.

Ορμημα ἀκάθεκτον, πυρὸς ἐτναίου ἀνέστειλας, σαῖς εὐχαῖς Ἀγαθώνυμε· καὶ πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτὸν σου Μάρτυς, λείψανον τιμῶσαν, ἐξ οὗ τρυφᾷ τοὺς ποταμούς, τῶν ἱαμάτων ἐν Δεῖῳ Πνεύματι· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσασα, τὸν δυσμενῆ ἐταπείνωσας, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐκομίσω πανεύφημε.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'. Συνεώτου.

Παραδόξον θαῦμα γέγονεν, ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς πανενδόξου Ἀγάθης, καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλον τῷ Μωϋσεῖ· ἐκεῖνος γάρ, τὸν λαὸν νομοθετῶν ἐν τῷ ὄρει, ταῖς ἐγγραφεύσας ἐν πλαξὶ Θεοχαράκτους Γραφὰς ἐδέξατο· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, οὐρανόθεν τῷ τάφῳ πλάκα ἐπεκόμισεν ἐγγεγραμμένην· Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ Δεῖῳ Γερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικάς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα Θεοπρεπῶς, ὡς ζευγὸς τρυγόνων τὸν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· περισερῶν δὲ δύο νεοσσῆς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς· Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεὼν, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιρεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῆ Χριστωνύμου λαοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ως ὄντως ὑπέρλαμπρος Θεοῦ, κιθωτὸς ἡ ἀχραντος, τὸ ἱλαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν ναῷ εἰσάγει, καὶ σεπτῶς προστίθῃσιν, ἀγκάλαις Συμεὼν τοῦ Θεόφρονος· διὸ ἡμῶνται, τῶν Ἀγίων νῦν τὰ Ἅγια, καὶ τῷ μόνῳ Ἀγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δεδόξασται σήμερον Χριστὸν, Συμεὼν ὡς ἄνθρακα, Θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χεῖλη· ἀνθομολογεῖται δὲ, καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Η πύλη ἡ ἐμψυχος ἀγνή, ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔνδον ἔσχηκεν, ἐν ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης βαίνουσα, τῆς πάλαι κεκλεισμένης, ὡς γέγραπται· ὅθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, Δείοις ὕμνοις αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακραζόμεν ὕμνον, ὀρῶντες τὴν ἀφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ προάναρχος Λόγος· προήχθη τῷ ναῷ, ἀκατάληπτος μένων· Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὃ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας, καὶ ὁ τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὴν Δεῖαν Ἀγάθην ἀγαθοῖς μελπωμεν ἐν ὕμνοις.

Θεοφάνους.

Ωδή α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι
τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι
δέδοξασται.

Τῶν ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν ποθήσασα, ἀ-
γαθωνύμου κλήσεως Μάρτυς ἠξίωσαι, τῆς
ἀφράστου προνοίας, τῶν τρόπων σου προγνού-
σης τὴν ἀγαθότητα.

Ἡ ῥθης Ἀγνή, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμπρον,
τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος καταφρονή-
σασα, καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ, Νυμφίῳ σου συν-
τόνως ἐνατενίζουσα.

Νύμφη Θεοῦ, θεία Ἀγάθη κεκόσμηται, καὶ
παρθενίας κάλλεσι, καὶ θείοις αἵμασι, τῇ
σεπτοῦ Μαρτυρίᾳ, διπλοῖς στεφανουμένη στέμ-
μασιν ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Θεοπρεπές, σκηνῶμα Ἀγνή σὺ πέφνηας, τῶν
οὐρανῶν πλατύτερον καὶ καθαρώτερον,
Θεοτόκε Παρθένε· καὶ νῦν ἐπὶ σοὶ χαίρει ὁ τῶν
Παρθένων χορός.

Ωδή γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

Ἀγάθη τὸ φαίδρον καὶ τὸ τερπνότατον, τῶν
θείων Μαρτύρων ἄνθος καὶ κλέος, τῆς
ψυχῆς μου σὺ τὴν κἀκωσιν, θεραπεύεσσα Μάρ-
τυς κατακάλλυνον.

Γονίμοις ἀρεταῖς σαυτὴν ἐφαίδρυνας, Ἀγάθη
καὶ Μάρτυς ἀνηγορεύθης, τῶν προσκαίρων
ἀλογήσασα, καὶ Θεοῦ βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Ἀπάντων τῶν τερπνῶν Χριστὸν προέκρι-
νας, Ἀγάθη θελχθεῖσα τῷ θείῳ πόθῳ,
καὶ Τυράννων τὰ φρυάγματα, εὐθαρσῶς καὶ
ἀνδρείως κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε σεμνή Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσώπει
ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, πειρασμῶν
καὶ περιστάσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων
παμμακάριστε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος καὶ
παρθενίας, προθυμία κοσμουμένη ἀθλή-
σεως, ἀνηγορεύθῃ Ἀγάθη Νοῦς ὁσιος, αὐτοπρο-
αίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεὸν, πατρίδος λύτρω-
σις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύεσσα, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Τὴν ωραιότητα.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ,
νῦν ὑπεδέξατο, ὁ ἱερός Συμεὼν, Νῦν ἀ-
πολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα.
Ἀννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος,
τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσήγαγε.
Ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως
εὐδοκήσαντι.

Ωδή δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὑμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκασα
καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμέ
ζητῶν τὸν πλανηθέντα· Διὸ τὴν πολλὴν σου
συγκατάθεσιν, τὴν εἰς ἐμέ δοξάζω Πολυέλεε.

Ἡσχύνθη, τοῦ δολίου δράκοντος, ἡ ἀπόνισα
καὶ ἠλέγχθη· παρθένοι γὰρ τούτου νῦν,
τὸ φρύαγμα καταπατοῦσι, Χριστοῦ ἐκ Παρθέ-
νου ἀνατείλαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντας κα-
ταυγάζαντος.

Νομίμως, σωφροσύνην ἄσπιλον, ἐξασκήσασα
Ἀθληφόρε τὰ πνεύματα χαίρουσα, κατέ-
βαλες τῆς πονηρίας, Χριστοῦ, ὀπλισαμένη σῇ χά-
ριτι, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων τούτου ἄρασα.

Γενοῦ μοι, προσασία πάνσοφε, τῶν δεινῶν με
ἐξαιρουμένη, καὶ πειρασμῶν ζάλης τε, καὶ
θλίψεως καὶ δυναστείας ἐχθρῆ, λυτρωθεῖς ὅπως
ὑμνήσω σε, ὡς ἀγαθὴν προστατὴν Ἀγαθώνυμε.

Θεοτοκίον.

Ἀπείρως, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, τὰς λαμπρό-
τητας ὑπερέβης, τὸν νοητὸν Ἥλιον, κηύσα-
σα ἀνερμηνεύτως, Χριστὸν τὸν ἀκτίσι τῆς Θεό-
τητος, τὰς τῶν πιστῶν ἐννοίας καταυγάζαντα.

Ωδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
προσαγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σε γὰρ
ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Θείοις προσταγμασι, ῥυθμιζομένη τοῦ Χρι-
στοῦ ἔνδοξε, συμβολικῶς, σαρκὸς προσ-
παθείας ἐλύθης τῶν δεσμῶν, Ἀγάθη ἐλαία φα-
νεῖσα κατὰ καρπὸς.

Ὁλῶ τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τὰς φανοτάτας ἀ-
στραπὰς βλέπουσα, τὰς ἐπὶ γῆς, χαμαὶ
συρομένας παρεῖδες ἡδονὰς, ἐκείνου καὶ μόνου
ποθοῦσα τερπνότητα.

Ἰνα τὴν ἄφρασον, ἀξιωθῆς διαγωγὴν ἔνδοξε·
τῶν ἐκλεκτῶν, ἰδεῖν τὰς βασάνους ὑπέμει-
νας στερρώς, ἀγαλλιωμένη Ἀγάθη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντός
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· Χαῖρε

ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσας Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ Τύραννος, σὲ τὴν
καλλιπάρθενον συλῆσαι ἤλπισεν, ἀλλ' ἀ-
ναιδῶς ἐλήλεγκεται, προσβαλὼν τῷ στερόν σου
φρονήματι.

Εξεχύθη σου χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρτυς ἀγα-
θῶν· τρανῶς γὰρ ἤλεγξας, τὸν προ-
φανῶς ἀναίσχυντον, Θεοδίδακτον λόγον πλου-
τήσασα.

Λίθος ὥφθης πανέντιμος ἐνδοξε, νοῦν αὐτο-
προαίρετον ὅσιον ἔχουσα, καὶ τῆς πατρί-
δος λύτρωσις, ἀσφαλὴς γενομένη Ἀγάθη σεμνή.
Θεοτοκίον.

Ψαλμικῶς εὐφημοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε
τὸ πῖότατον ὅρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃ
κατοικεῖν εὐδόκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.
Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἡ Ἐκκλησίᾳ, πορφυ-
ρίδα ἐνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἀγνῶν,
λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, Χαῖρε, βοῶσα,
Κατάνης τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Ἀγάθης.

Στίχοι.

Χαίρει, σκότει δοθεῖσα φρουρᾶς Ἀγάθη,
Μισοῦσα καὶ φῶς, εἰ πλάνων ὄψεις βλέπει.

Πέμπτη ἐν φυλακῇ Ἀγάθη θάνειν εἶδος ἀ-
ρίστη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Πανόρμου τῆς κατὰ Σικελίαν, ὧρα
σώματος καὶ ἀφθορία, καὶ κάλλι ψυχῆς διαλάμπουσα,
καὶ πλούτῳ κεκωσα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βα-
σιλέως, Κυντιανῷ, τῷ ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ πρῶτον
μὲν δίδοται Ἀφροδίτῃ τινὶ ἀπίστῳ γυναικί, τῇ μετατεθῆ-
ναι παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δὲ κρα-
ταιῶς ταύτης εἶχετο, καὶ μᾶλλον ἐπιθύμει τὸν διὰ μαρτυ-
ρίου θάνατον, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τὸν μαστὸν ἐκκόπτει-
ται, ὃν ὁ πανεύφημος Ἀπόστολος Πέτρος κατέστησεν ὑγιή.
Εἶτα ἐπ' ὀστέων σύριται, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ βλη-
θεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Λέγεται μὲν τοι, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς Ἀγγέλως πλάκα
ἐπεκρίμειν, ἐγγεγραμμένην αὐτῇ. Νοῦς ὁ σοῖος, αὐ-
τοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδας
λύτρωσις. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ Μαρ-
τυρίῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι ἐν τῷ Τρικόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ.

Στίχ. Στενὴν ὁδεύσας Θεοδόσιος τρίβον,

Τὸν εὐρύχωρον τῆς Ἐδέμ πατεῖ τρίβον.

Οὗτος, Ἀντιοχίῳ μὲν ἦν τὸ γένος, λαμπρῶν καὶ περι-
φανῶν γονέων· ἐν δὲ τῷ πρὸς Κιλικίαν ἔρει νάπην
τινα εὐρῶν, ἐν αὐτῇ οἰκίσκου βραχύτατον ὠκοδόμησεν.
Εὐθα νηστεῖαις, καὶ ἀγρυπνίαις, καὶ χαμευνίαις ἦν σχολ-
άζων, ἐνδυμα ἔχων τρίχινον· ἀλλὰ καὶ σιδήρου βαρὺ
φορτίου ἔφερεν ἔντε τῷ τραχήλῳ, καὶ τῇ ὀσφυί, καὶ ταῖς
χερσίν. Διὸ καὶ πολλῆς ἐτυχε παρὰ τῷ Θεῷ χάριτός τε
καὶ παρρησίας· ἐκ πέτρας γὰρ ἀνίκμου ὕδωρ ἐξήνεγκεν.
Οὕτω δὲ πολυθρύλλητος γέγονεν, ὥς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπι-
καλεῖσθαι τοὺς τὸν Κιλικίον κόλπον πλείοντας, καὶ τῆς ζά-
λης ῥύεσθαι. Παρεγίνετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ λη-
λατεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἰσαύρων τὴν τῶν Κιλικίων χώραν.
Εὐθα πολλὰ ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Πολυεύκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Διηρᾷ λατρεύο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προσταγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ος λίαν φαίδρως, φθεγγομένη καὶ σαφῶς
τυράννους ἐπληξας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς
χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσεων· ἀνθρακας πυ-
ρὸς γὰρ ἀπόνως, καρτεροῦσα ἐκραύγαζες· Εὐ-
λογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανία δεινῇ, συσχεθεῖς ὁ δυσμενὴς ἐξηπο-
ρεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θρώμενος ἀνανέω-
σιν καὶ τοῦ μαστοῦ σου τὴν βλάστησιν· χαί-
ρῃσα γὰρ Μάρτυς ἐδόας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυ-
γάζουσα· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Επέστη φαίδρως, τοῦ Χριστοῦ ὁ μαθητὴς
σοι φρουρουμένη, ταῖς σὰς ἰώμενος δειναῖς
μάστιγας, ἅς περ ὑπέξης ἀήττητε, Μάρτυς τῇ
Σωτῆρος παρθένε, ἀγαλλομένη καὶ λέγουσα·
Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται Ἀδαμ, παραβὰς τὴν ἐντολὴν τῇ
Παντοκράτορος· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν αἰώ-
νιον, ζωὴν Παρθένε πανάμωμε, τῆτον ἐλυτρώσω
θανάτου, εὐχαρίστως σοι κράζοντα· Εὐλογη-
μένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ 11'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ» τοῖς Παισὶ συγκαταθάνατα, καὶ τὴν**

• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, δι' αἰῶνος κατοι-
κεῖν ἀξιώθεισα, τῇ ἀφράστῳ σου δόξῃ
καταυγασθῆναι τοὺς σέ, τιμῶντας Ἀγάθη δυ-
σώπησον, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς κατατρυ-
φῆσαι.

Νῶ καὶ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χρι-
στοῦ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον Θεάν,
ἀνεπτερώθης αὐτῷ, βοῶσα· Δραμοῦμαι ὀπί-
σω σου, καὶ κατασκηνώσω σὺν σοὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Υπερφυέσι κροσσωτοῖς, καὶ ὠραία τῇ στο-
λῇ ἡγλαῖσμένη, βασιλέως θυγάτηρ, ἐν τῇ
τιμῇ τοῦ Χριστοῦ, παρέστης Ἀγάθη κραυγάζουσα·
Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ, εἰς τὸς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Μύρον γερόμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χρι-
στὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν
πεοπνεύστοις ὁδοῖς· διό σοι Παρθένε κραυγάζο-
μεν· Χαῖρε μυροθήκη τοῦ πυριπνόου μύρου.
Ὡδὴ 2'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
• φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σχρικθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνω-
• μεν.

Νικητικοῖς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα Θεό-
φρον, Ἀγάθη δεξιᾷ ζωαρχικῇ, νῦν λυ-
τρωθῆναι δυσώπησον, τὴν πατρίδα σου ζάλης,
ὡς πρὶν πυρὸς ἀνέστειλας ὁρμήν· ἵνα ὕμνοις σε
πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ο Θεϊκῇ προμηθείᾳ, περιέπων τὰ πάντα,
Χριστὸς νῦν ἀμειβόμενος τὴν σὴν, Μάρ-
τυς ἀνδρείαν κατώκισεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις,
ὡς νύμφην παναμώμητον αὐτοῦ, καὶ συγχαί-
ρειν Ἀγγέλοις, καὶ Μάρτυσιν ἡξίωσεν.

Ιλέων ὦ Ἀθληφόρε, τὸν Κριτὴν τῶν ἀπάν-
των, Χριστὸν μοι παρασκεύασον σεμνή, ταῖς
ἱκεσίαις σε πάνσεμνε· καὶ πταισμάτων τὰ πλή-
θη, καθάραι μου, τὸν εὐσπλαγχνον αἰεὶ, δυσω-
ποῦσα μὴ παύσῃ, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.
Θεοτοκίον.

Σωματωθεῖς ἀπορρήτως, ἐξ ἀγνῶν σου αἰ-
μάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πάντα γνε
Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρὸ αἰώνων ἀπάντων, ὁ τῷ
Πατρὶ συνάναρχος Υἱός· καὶ τὸ σκότος διώ-
ξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Ἐξαπόστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάθη μεγαλύνουμε, Χριστοῦ νύμφη ἀκήρα-
τε, κάλλος ἀπόθετον Θεῖον, καὶ Μάρτυς
ἡγλαῖσμένη, μνείαν ποιοῦ τῶν πίστει σε, τι-
μώντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνή-
μην, χαρμονικῶς ἐκτελούντων, πταισμάτων λύ-
σιν εὐρέσθαι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύ-
ριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς
ἀπειράνδρου· εἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσ-
βυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσπο-
τα· Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν
φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπό-
την, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἡτέϊτο λύ-
σιν, ὕμνων τὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως,
ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτὴρ μου· εἶδον γὰρ σε
τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Αννα προφητικῶς, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, νῦν
ἀνθωμολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι,
βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν
λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λαιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκάλα,
Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν τρία Προσόμοια Στιχηρὰ τῆς
Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ὁσίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡ-
μῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῷ προσ-
ηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτερος τοῦτον λαβὼν, μετὰ

χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὡς νηδύκησας.

Ο Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, Εἶδον, ἀνεβόα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν ἔθνων καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σου.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Φωτὶ τῶν Θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς Θείας Ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην Πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον, Βουκόλε ἀγιώτατε, ἀγιάσαν, διὰ σοῦ ἀγιασμόν, τοῖς πίστει προσιοῦσι παρέχει Θεοφόρε, καὶ φωτισμόν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς, σοφὲ ἀγαθοδότως, προσάγων τῷ Σωτῆρι, ἱεουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. α'.

Ερευνᾶτε ταῖς Γραφαῖς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσκουμεν αὐτὸν τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθινόμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκήσει, οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φέρουσα ἡ Ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἀγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἔθνων.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεέ αἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τῆς τῆς δοῦλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν.. Ὁμοιον.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτῆρ μου· εἶδον γὰρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν τῷ ναῷ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων· δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ παλαιὸς χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου παλαιᾶς δουλείας· Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτῆρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν, εὐδοκία τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἡνέσχου μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ Βουκόλου μέγιστον ὑμνήσω κλέος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῷ βύσσῳ ἔχνεσι τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
• θάρων ποντῶμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὥδην, ἐβόα
• ἄσωμεν.

Ταῖς Θεϊκαῖς ἀγλαΐαις καὶ ἱεραῖς, καὶ φωσφόροις λάμπεσι, λαμπρυνόμενος αἰεὶ, τὴν ἐμὴν καταύγασον ψυχὴν, τὴν λαμπράν σου ἑορτήν, Πάτερ γεραίρουσαν.

Ολολαμπῇ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας ὁ ἥλιος ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρετῶν ἐφαίδρυνε τὴν γῆν, ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, Βουκόλε πάνσοφε.

Βίον αἰεὶ ἡγνισμένον καὶ καθαρὸν, καὶ κηλίδων ἄμικτον, ἐνδεικνύμενος Χριστῷ, ἱερὸν κειμήλιον σοφὲ, ἐγνωρίσθης ἐπὶ γῆς, Βουκόλε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενὴς, ὑπὲρ νοῦν ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς Θεοπρε-

πᾶς, τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν Ἀγνή, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν ὁ ὑπεράγαθος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
» ὁμολογίας σου.

Υἱὸς ἡμέρας καὶ φωτός, γεγονὼς Ἱεράρχα,
διὰ πόνων ἐνθέων, κατεσκήνωσας σαφῶς,
ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν Ἀγίων, χάριτι
λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριάδος οὐσίαν,
τὴν πολύθεον πλάνην, ἐξεργίζωσας ἐκ γῆς
ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθὴς
διάκονος.

Οδὸν ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖ-
σι, δυσμενοῦς ἐπηρείᾳ, καὶ προσήγαγες
αὐτοὺς, οἷα ποιμὴν λογικὸς, σεσωσμένους, Λό-
γῳ ἀρχιποίμενοι.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι καὶ φρουρὸς, ταῖς δειναῖς
τρικυμίαις, τῶν παθῶν ἀνενδότως, χει-
μαζομένῳ αἰεὶ, ἐν τῇ θαλάσῃ Ἀγνή, τῆς τοῦ
βίου, μόνῃ αἰετάρθενε.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐφωταγώγη-
σας λαοὺς Ἱεράρχα, τὸ τῶν εἰδώλων σκό-
τος τε ἠράνησας· αἰγλή ἱαμάτων δέ, τῶν πα-
θῶν τὴν ὁμίχλην, λύσας μεταθέβηκας, πρὸς τὸ
ἄδαιτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς,
τῶν σέ τιμώντων Βουκόλε μακάριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δὲ ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν·
καθαροῦν κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός,
ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου.
Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω
τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου· καὶ ὡς ζῶν
ἠσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύ-
γαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ
τῶν ἀπάντων.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζου.

Οὐ προγινώσκων σου, Θεομακάριστε, τῆς
ἐψυχῆς τὸ ὥραϊον καὶ τοῦ νοῦς, τὴν κα-
θαριότητα, Ἱεροκήρυκα σοφόν, ἱερῶς σε προ-
χειρίζεται.

Υπὸ τῷ Πνεύματος, λαμποδοχούμενος, τοὺς
ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, καὶ διὰ
Βαπτίσματος, υἱοὺς ἡμέρας ἐκτελεῖς, Ἱεράρχα
παναοίδιμε.

Μυρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποίμνιον, τῶν τα-
ράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾶν, τῆς ἀμώ-
μης πίστεως, Ἀρχιερέων καλλονή, καὶ Ποιμένων
ἀκροθίνιον.

Εὐρὼν σε χάριτι, περιαστράπτοντα, ὁ κλεί-
νὸς Θεολόγος χειροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσε-
σι, καὶ Ἱερέα ἐκτελεῖ, ἱερὸν Βουκόλε πάνσοφε
Θεοτοκίον.

Γνωστῶς ἐν βάτῳ σε, Μωσῆς ἐώρακεν, ἱερῶς
τυπουμένην τὴν τοῦ πυρὸς, μέλλουσαν λο-
χεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς, Θεοτόκε αἰε-
τάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχαῖς, πόθῳ καταύγα-
» σον δέομαι, σέ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως
» Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλε-
» μενον.

Ιερωσύνης τὸ ἱερὸν, ἐνδυμα φορέσας ἱερῶς,
τοὺς ἀνιέρους ἐφώτισας, σέβειν Ἱεράρχα
Μονάδα ἀκτιστον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, Βου-
κόλε πάνσοφε.

Στόματος λύκου τοῦ νοητοῦ, ἠρπασας λαοὺς
ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θηγόρου σου στόμα-
τος, καὶ αἰρετιζόντων Πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς
σαῖς θεολογίαις ἐφραξα στόματα.

Ταῖς φωτοδόλοις καταυγασθεῖς, Ὅσιε, τοῦ
Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅλος γέγο-
νας, λάμπων ταῖς τῷ σκότει ἐνυπαρχούσαις
ψυχαῖς, Βουκόλε, Ἱεράρχα θεομακάριστε.

Οβδελυρὸς ἠττῆται ταῖς σαῖς, ἱερολογίαις
ἱεραῖς, Μαρκίων καὶ ἐξωστράχισται, πά-
σης ἀτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον ὁ λύσσω-
δης, Βουκόλε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νέμου τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερούσιος
Θεός, καινοτομεῖ Πανάμωμτε, σὲ ἐκ τῆς
νηδυὸς ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος ἐσιώσας, τὸ πᾶν
βουλήματι.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε πρσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Υψοῦσαν ταπεινώσιν, καθαρότητα νοῦς, ἀ-
γάπην ἀνυπόκριτον, πίστει ἐλπίδα ἔχων

εἰλικρινῇ, Βουκόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδείχθη καταγωγίον.

Μεγάλως κοσμήσαντα, τῶν Σμυρναίων ἱεράν, καθέδραν σὲ πανεύφημε, μυσταγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σέ, ποιμένα Πολύκαρπον, τῇ χειρὶ σου Βουκόλε τελειούμενον.

Νοήσας τὴν κλησίν σου, διὰ Πνεύματος Σοφῆ, τὸν μετὰ σέ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν θρεμμάτων καθηγητήν, προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἐξαστράπτοντα.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς, τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς, διάνοιξον Δέσποινα, καὶ πυλῶν τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον,

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θυπόλος,

Ἄγρυπνός ἐστι, καὶ θανῶν, ποιμνης φύλαξ.

Ἀγλαὸν ἡέλιοιο φάος λίπε Βουκόλος ἔκτῃ.

Οὗτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαγνίσας, δοχεῖον γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὃν εὐρὼν δόκιμον καὶ ἄξιον ὁ πανεύφημος καὶ φιλούμενος ὑπὸ Χριστοῦ Θεοῦ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Ἐπίσκοπον καὶ ποιμένα εὐχρηστον τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προχειρίζεται. Ὁς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου λαμπαδουχούμενος Πνεύματος, τοὺς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος υἱοὺς ἡμέρας καθιστᾷ, μυρίων θηρίων ἀνημέρων αὐτοὺς περισώζων. Αὐτὸς οὖν, πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Ποιμένα, καὶ Διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τοῦ βίου μεθίσταται. Καὶ ὑπὸ γῆν τῷ τιμίῳ σώματι τεθέντος, φυτὸν ἀνατεῖλαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχον ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἑμέσῃ.

Στίχ. Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἡλοῖς καὶ πόδας· Ἰουλιανὸς προστίθῃσι καὶ κάραν.

Οὗτος ἐξ Ἑμέσης ἦν τῆς πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς Θεὸν εὐσεβῶν, δοκῶν μὲν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς ἱατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, πλείων δὲ ποιούμενον πρόνοιαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἥττον γὰρ ἦν τούτων ἢ ἐκείνων ἱατρός. Συλληφθέντων οὖν Σιλουανῷ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾷ Διακόνου, καὶ Μωκίῳ Ἀναγνώστῃ, κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βράβη, ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς, ἀπαγομένους αὐτοὺς καταλαβὼν, ἠσπάσατο. Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτός, μετὰ τὴν ἐκείνων ἀναίρεσιν, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐν τινι σπηλαίῳ ὥς περ εἶχε μετὰ τῶν ἡλῶν, προσελθισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθιτο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος, Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Αὕτη ἡ Ἁγία Φαύστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Τυχούσα δὲ γεννητῶν πλουσίων καὶ εὐσεβῶν, ἐν πολλῇ περιουσίᾳ, μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποβίωσιν, κατελείφθη. Οὐτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὐτε ἡ τοῦ πλούτου ἀπάτη τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπέστησε πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀφθορίᾳ τε ἑαυτὴν συνεῖχε, καὶ νηστεία, καὶ προσευχῇ, καὶ τῇ μελίτῃ τῶν θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρις τοῦ βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν Εὐϊλάσιός τις τῶν ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτου, τοῦ πείσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πεισθεῖσαν, τῷ βυθῷ παραδῶναι. Ὁ δὲ, πᾶσαν πείραν βασάνων αὐτῇ προσενεγκὼν, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θαύματα κατεργασάμενην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὐθις στέλλεται ἐπὶ τὸν Εὐϊλάσιον καὶ τὴν Ἁγίαν, Μαξίμος ὁ ἐπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δειναῖς βασάνοις ὑποβαλὼν, διὰ τῶν θαυματουργῶν καὶ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος προσῆλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ· καὶ ἐν τῷ τηγάνῳ, ὃ κατὰ τῶν Ἁγίων αὐτοὺς κατεσκήυασεν, αὐθαιρέτως ἀναβὰς μετ' αὐτῶν, προστάξει τοῦ βασιλέως, ἅμα τὸν ἀγῶνα διήνυσαν, τελειωθέντες διὰ πυρός.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεῷ, τὸν
» τύραννον ἐπέισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνετιζὼν ἀσυνέτους, καταρτίζων δὲ τοὺς πλάνῃ ἐξωκείλαντας, Πάτερ ἔσωσας, καὶ Θεῷ προσῆξας καθαρούς, αὐτῷ μελωδοῦντας εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οραυώθησαν Παμμάκαρ σιαγόνες σου, τὴν σάρκωσιν κηρύττουσαι, τοῦ δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν λάμψαντος ἡμῖν, πρὸς ὃν ἀνεβόας ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κρυεύσας δι' ἀσκήσεως τοῦ σώματος, τῶν παθημάτων ἔνδοξε, ἀκυρίευτος ταῖς τοῦ πλάνου ὥφθης προσβολαῖς· καὶ νῦν ἀναμέλ-
πεις ἀπλανῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σου Πανάμωμε, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ σωθέντες, Κόρη διὰ σοῦ, βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς· Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοι-
λίας Ἀγνή.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγα-
» σας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
» ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ μόνῳ τῷ
» βέλεσθαι· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Εκβλαστήσας ὡς φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ
Θεοῦ ὀφειλόμενον ὕπνον δικαίοις ὕπνωσας·
φέρεις δὲ φυτὸν, πρὸς τοῦ θείου σου μνήματος,
θαῦμα τοῖς ὁρώσι, Βουκόλε θεοκήρυξ.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἱερὸν
ἱεράρχην σὲ προχειρίζεται, κρίνοντα λαόν,
ἱερώς ἱερώτατα, Πρόεδρε Σμυρναίων, φωστήρ
τῆς οἰκουμένης.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ
πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, θεῖος
γεγονὼς, μαθητὴς τοῦ ἐκλάμψαντος, ἐν θεολο-
γίαις, Βουκόλε θεοκήρυξ.

Θεοτοκίον.

Ιερώς ἐμυεῖτο τὰ σὰ μυστήρια, Προφητῶν
θεοτόκε ὁ θεῖος σύλλογος, πόρρωθεν μα-
θὼν, καὶ τρανῶς ἐκτιθέμενος, τὰς θεοσημείας,
τοῦ θείου τοκετοῦ σου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔτολ-
» μα Ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ τέγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ως φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἀ-
στραπή Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμ-
ψας καὶ πιστῶς διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς
τοὺς ἀνεσπέρους, τόπους ἐσκήνωσας, μέλπων
τρισαγίαις ἐν φωναῖς, Τριάδα ἄκτιστον.

Σαρκὸς καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, ἱερουρ-
γὲ πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους γηθόμενος, με-
ταβέβηκας τάξεις θεούμενος, θέσει φαινοτά-
τη· ὅθεν τὴν μνήμην σου, πίστει ἐκτελοῦμεν, ἐ-
πὶ γῆς Βουκόλε πάνσοφε.

Η γῇ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει
σαφῶς ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας·
οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέ-
ρει τοῖς ἀπ' αἰῶνος, θείαις λαμπρότησι, κατη-
γλαϊσμένον, ἀληθῶς Βουκόλε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου μεγάλης Ἀγγελον, βουλῆς
Ἀγνῇ Χριστοῦ Ἐμμανουὴλ ἀποτέτοκας,
τοῖς Ἀγγέλοις τοὺς κάτω συνάπτοντα, μόνῃ
εὐλογημένη, μόνῃ πανύμνητε, μόνῃ ἡ αἰτία, τῆς
ἡμῶν Κόρη θεώσεως.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παιμαντικῶς ὠδήγησας, πρὸς νομαὶς εὐσε-
βείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποίμνιον, πάνσοφε
ἱεράρχα, ἀποδιώξας ὡς θήρας, πᾶσαν αἵρε-
σιν· ὅθεν, νῦν ἐποπτεύοις ἰλεως, καὶ ἡμᾶς οὐ-
ρανόθεν, ὡς παρεστῶς, μετὰ τῆς Πανάγνου καὶ
θεοτόκου, τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμακά-
ριστε Πάτερ.

Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκσταῖς ἀ-
πορρήτως, δι' ἅκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρ-
θένου γεννᾶται, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· τοῦτον
δὲ ἐν ἀγκάλαις, Συμεὼν ὑποδέχεται, ἅμα τε
ὁ Πρεσβύτες, καὶ Γηραιά, ἀνθρωπολογήσαντο ὡς
Δεσπότη, ἐν ᾧ καὶ προεμήνουν, τὴν βροτῶν
σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθαΐ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη,
ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις,
ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁ-
ρᾶται παραδόξως, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, καὶ
τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγ-
κάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης
τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον!
ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάτ-
των, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
κατὰ τὸ σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου,
Ἐπισκόπου Λαμφάκων καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τοῦ ἱεράρχου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμφά-
κου φωστήρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ

λαμπρὸς ἑωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας, πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ἑορτασμόν ἐκτελέσαι πνευματικόν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Εκ νεαρᾶς ἡλικίας θεωροῦμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σε, κατέφλεξας Παμμακάαρ, ἰθύνας σοφῶς, τῆς Λαμφάκου τὸ ποίμνιον· τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ἐνεούργησας Θεῷ σεαυτόν.

Ανακηρύττει σου θαῦμα ὁ ἀνανήξας ἰχθύς, ὁ ἀναζήσας ἄπνους, ὁ καρπὸς τῆς ἀκαίρου, ἀρούρας καὶ ἀμπέλου, βροχὴ ἱκανή, τῶν βαφῶν ἢ ἐπίτευξις. Ὡς θαυμαστά σου τὰ ἔργα Ἱεουργέ! ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολως ἐκ νεότητος, ἀκολουθήσας Κυρίῳ, γενικὴν κατέλιπες, ἔνδοξε προσπάθειαν, καὶ στοργὴν κοσμικὴν· καὶ ἐρήμῃς ὤκησας, Ἀσκητῶν τὸν βίον, ἐξασκῶν ἐν ταπεινότητι· ὃν καὶ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι, Ὅσιε καλῶς ἐμπορευσάμενος, νείμας τε τὰ ὄντα τοῖς πένησι, καὶ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ὠνούμενος Χριστόν· ὃ καὶ τυχὼν τῆς ἐφέσεως, ἔξης ἀξιάγαγε.

Εφερὲς τυπτόμενος, ὄνειδιζόμενος Πάτερ, διαπληκτιζόμενος, παρὰ τοῦ τεκόντος σε διὰ Κύριον, ὃν ἐπόθεις ἔνδοξε· οὐ τρωθεὶς τῷ πόθῳ, τὰ τερπνὰ οὐδὲν λελόγισαι· μητρός δὲ στέρησιν, καὶ τὴν ξενιτείαν ἠγάπησας, καὶ σχῆμα ἐνεδέδυσσο, τὸ τῶν Μοναχῶν ἱερώτατε· ἀλλὰ φανεροῖ σε, Θεὸς καὶ μὴ βουλόμενον εὐχαῖς, ταῖς μητρικαῖς Λουκᾶ Ὅσιε, καμφθεὶς ὁ φιλανδρῶπος.

Βίον ἐκτέλεσας σου, τὸν ἱερὸν πανιέρως, θαύματα ἐτέλεσας, ἱερά ἐξαίσια καὶ παράδοξα, τοῦ Θεοῦ σοι νείμαντος, ἀρράβωνα ἔνθεον, καὶ πρὸς τῆς ἀνταποδόσεως, τῶν θαίων πόνων σου· νέφει δὲ καὶ στέφος σοι ἄφθαρτον, καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, ὅταν ὡς Κριτὴς παραγένηται. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας σε αἰεὶ, ἀπὸ παντοίας κακώσεως, Λουκᾶ ὁσιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β΄.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῃς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρός Παρθένου Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ανθραξ ὁ προοφθεὶς, τῷ θαίῳ Ἡσαΐα, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν ναῷ εἰσέρχεται.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν κατὰ θαρσίῳν κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζῶν ἡσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ο ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τῶν θαυμάτων σου τὴν χάριν μέλπω, μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δὲ τὴν παμμό-

» χθιρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συγκραθεῖς, Πάτερ ἱερώ-
τατε, δι' ἀρετῶν φῶς καθωράθης δεύτερον·
διὸ τὴν φωσφόρον σου, καὶ πανέορτον τοὺς τε-
λοῦντας πανήγυριν, σκότους ἁμαρτίας, ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ως φαιδρὸς ἀνέτειλας ἀστήρ, ἐν τῷ στερεώ-
ματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Παρθένιε,
ἱαμάτων λάμπεσιν, ἱερώτατε τῶν παθῶν τὴν
σκοτόμαιναν, χάριτι διώκων, καὶ φωταγωγῶν
τοὺς προσιόντας σοι.

Νοσημάτων σκότος πονηρὸν, ἔλυσας Παρ-
θένιε, τῷ φωτισμῷ σου τῶν σεπτῶν ἐν-
τεύξεων· ὅθεν δυσωποῦμεν σε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ταῖς ὁδύνας θεράπευσον, καὶ τὰς τῶν σωμάτων,
πάσας μαλακίας ἀποδιώξον.

Θεοτοκίον.

Αγαθὸν κηῖσασα Θεόν, Ἀχραντε ἀγάθυνον,
τὴν ἐν πολλοῖς κεκακωμένην πάθει, τα-
πεινὴν καρδίαν μου, καὶ τὸ θῆλημα ἐκτελεῖν
ἐνδυναμῶσον, τοῦ σωθῆναι πάντας, θέλοντος
ἀνθρώπους Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆ Ὁσίας Ληκᾶ, ἔχων Ἀκροσιχίδα·
Λουκᾶν ἐπαινῶ τὸ κλέος τῆς Ἑλλάδος. Ἀμήν.
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θ' ὁρῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐ-
» βόα ἄσωμεν.

Λόγον μοι δίδου θεόπτα παρεστηκώς, θρόνῳ
τῆ Δεσπότου σε, ἀνυμῆσαι τὴν φαιδράν,
καὶ φωσφόρον μνήμην σε Λουκᾶ, διαλύσας τὴν
ἀγλὴν τῆς διανοίας μου.

Ολοσχερῶς σε ποθήσας ὁ Ἱερός, Σῶτερ πρὸς
τὴν ἀσκησιν, ἀπεδύσατο στερρόως, θλίψεις
μόχθους πόνους καρτερῶν, ἀνθ' ὧν εὗρατο τρυ-
φήν τὴν ἀτελεύτητον.

Υποπιᾶζων τὸ σῶμα Πάτερ Λουκᾶ, ἐγκρα-
τεῖα πάντοτε, ἀγρυπία συνεχεῖ, κακου-
χία πάσῃ τε σοφῶς, ταῖς ὁρμαῖς τῶν ἐμπαθῶν
ἡδονῶν ἑστησας. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε ἡ τὸν Θεόν, ἐν σαρκὶ
γεννήσασα, τὸν ἀχώρητον παντὶ, σαρκω-
θέντα οἴκτω τῶν βροτῶν, τυραννίδος με παθῶν
δείξον ὑπέρτερον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῖς με·
» κῦφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Υπῆρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος, παμ-
μάκαρ τῶν Δαιμόνων τῆς ὀλεθρίου, εἰ-
δώλων τε κατέστρεψας τὰ τεμένη, καὶ θείους
ἡγείρας, ναοὺς εἰς αἴνεσιν, τοῦ Χριστοῦ Παρ-
θένιε ἱερώτατε.

Μεγίσαις διαπρέπων θαυματουργίαις, καρκί-
νι χαλεπώτατον παύεις πάθος, καὶ ὄμμα-
τα διήνοιξας πηρωθέντα, καὶ ἐφυγάδευσας, Πά-
τερ Παρθένιε, πονηρίας πνεύματα θεία χάριτι.

Ανέστησας κακίως θανατωθέντα, τὸν πά-
λαι ὑπουργοῦντα τῷ θείῳ ἔργῳ Θεὸς γὰρ
ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν σοι δέδωκε
μάκαρ Παρθένιε, ἀνιστᾶν τεθνήξαντας δι' ἐν-
τεύξεως. Θεοτοκίον.

Ωμίλησεν ἀνθρώποις ἐκ σου τὴν σάρκα, ὁ
Κύριος φορέσας ἀνερμηνεύτως· αὐτὸν οὖν
ἐκδυσώπησον Παναγία, τῇ οἰκτειρῆσαί με, κα-
ταπονούμενον, προσβολαῖς τοῦ ὄφεως καὶ δα-
νούμενον.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Ανεπτερώθης τῷ θερμῷ, ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος,
καὶ γονέων τὸ φίλτρον, ὑπερεῖδες δι' αὐτόν,
καὶ γέγονας ὡς Λουκᾶ, ξένος πάντων τῶν τερ-
πνῶν μακάριε.

Ναὸν Κυρίου σεαυτὸν, ἀπεργάσασθαι θέλων,
ἐρημίας κατώκεις ὡς ὁ παῖλαι Ἥλιου,
πρὸς δαίμονας πολεμῶν· ὅθεν εὗρες τέλος τὸ
μακάριον.

Εν πάσῃ θείᾳ ἐντολῇ, εὐπειθὴς ὡς οἰκέτης,
ἀνεδείχθης παμμάκαρ, καλῶς αὐτὰς ἐκτε-
λῶν, καὶ ταπεινῶν σεαυτὸν· ὅθεν ὕψος ἔλαβες
οὐράνιον. Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν
Λόγον, ὑπὲρ λόγον ὀφθέντα, δι' ἡμᾶς ὁ-
περ ἡμεῖς, ἱκέτευε ἐκτενῶς, ἀλογίας πάσης με
λυτρώσασθαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Παρθενίου,
Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἴληψας, τὴν θείαν χάριν
θεόφρον, ἱερέ Παρθένιε, θαυματουργέ θεο-
φόρε, ἅπαντα τὰ τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαί-
ρων, πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύνων·
διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ
τῆς χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Φως νοερὸν τὸ ἐκ φωτός, Πατὴρ τοῦ προα-
νάρχου, Υἱὲ Θεοῦ καὶ Λόγε, ὁ καταυγά-
ζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην θείκως, φώτισόν
μου τὰς φρένας, τὸν νοῦν καὶ τὸν λογισμόν,
τοῦ ἀνυμνήσαι σήμερον τὴν φαιδρὰν ταύτην
πανηγυριν καὶ σεμνοπρεπεστάτην τοῦ Ὁσίου
Παρθενίου· αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῇ θαυμα-
σίαν διετέλεσε ζωὴν καὶ πολιτείαν· διὰ τοῦτο
συνελθόντες εὐφημοῦμεν αὐτὸν, ὡς μέγαν μύ-
στην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Λαμπάκης ὁ μέγας Θαυματουργός, ἀνα-
βάς ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀστράπτειν
τοῖς πέρασιν, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ζοφώ-
δεις Δαίμονας, σκορπίζων σφοδρότατα, καὶ
ἐλαύνων νόσους, χρησαῖς ἐπικλήσεσιν· ὅθεν καὶ
τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων καθάρως, πᾶσαν τὴν
Εὐλήσποντον, καταλάμπεις τοῖς θαύμασι. Θεο-
φόρε Παρθένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πτισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῷ Ὁσίου Λουκᾶ, ὁμοιον.

Από βρέφους παθήσας τὴν ἀρετὴν, τῶν ἡδέων
ἀπέσχε πάντων Σοφέ, νηστείαν καὶ ἀσκη-
σιν, ἀκριβῆ ἐνδεικνύμενος, καὶ μητρὸς τὸν πόθον,
εἰδὲν ἡγησάμενος, ἐν Συμνεῖῳ φέρων, σαυτὸν λά-
θρα δέδωκας· πάλιν δὲ μηνύει, σὲ Θεός τῇ μη-
τρί σου, θρηνέσῃ τὴν στέρησιν, σὲ δικαίως πα-
νάριστε· ἢ καὶ νῦν συνηδόμενος, πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πτισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος,
προσῆχθης τῷ ναῷ, ὁ ἀκατάληπτος φύ-
σει· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτερος, ἐν ταῖς ἀγκαλῆσι
σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπε-
σκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι
ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.
Νοσήματα, προσευχῇ ἐθεράπευσας ἄμετρα,
Νυσφίγγων Παρθένιε, τοὺς παρεθέντας ἐν
χάρτι, ὡς περ ὁ Δεσπότης σου, οὗ τὴν πολλὴν
ἐμιμήσω ἀγαθότητα.

Σὺ δέδωκας, ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσ-
φορα, τὸν εἶργοντα δαίμονα, ἀποσοθήσας
Παρθένιε, ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, ἱερωτά-
ταις σου Πάτερ παρακλήσεσι.

Ο Κύριος τὰς ἐντεύξεις σου Πάτερ δεξάμε-
νος, τὴν ἄγραν παρέδωκε, πλουσιωτάτως
τοῖς χρήζουσι, τῇ τοῦ ἀνανήξαντος, θαυματε-
ργίᾳ ἰχθύος μεγαλύνων σε. Θεοτοκίον.

Τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε θε-
ράπευσον· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ὑπὸ
παθῶν ταραττόμενον, καὶ ταῖς παραβάσεσι,
τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος σκοτιζόμενον.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζου.

Αγκυκλιος ὁσιος, εὐθύς καὶ ἡμερος, καὶ ἀκρί-
βης ὡφθης Πάτερ Λουκᾶ· ὅθεν μεμα-
κάρισαι, παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, καὶ Δε-
σπότης παμμακάριστε.

Ιδὼν ὁ φθόνος σε, καλῶς διαίγοντα, τὴν ζωὴν,
ἐξεκαύθη καὶ πειρασμῶν, πληθὺς σοι ἐξήγει-
ρεν· ἀλλ' ἐξελέγχετο κενὸς λύκος, μάτην τὸ τοῦ
λόγου χανών.

Νοὸς εὐθύτητι, τὸν βίον ἴθυνας, πρὸς τὰ
κρείττω παμμακάρι τῶν ἐφετῶν, πάντων
τὸ ἀκρότατον, ἐπιποθῶν Πάτερ ἰδεῖν, οὗ εὐ-
στόχως καὶ τετύχηκας.

Θεοτοκίον.

Ωραίαν κάλλει σε, πασῶν εὐράμενος, γυναι-
κῶν ὁ ὡραῖος Κόρη σεμνή, σοῦ τὴν Μη-
τραν ὥκησε, καὶ δυσμορφίας με παθῶν, καὶ τῆ
σκότους ἐλυτρώσατο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ
» σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ
» Σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς
» εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμπει σου· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ηφωταυγῆς, ἐνσκηνώσασα χάρις τῆς ἀπα-
θείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ θεόφρον Πάτερ,
φιλαργυρίας τὸ βαθύτατον σκότος, τοῦ προέ-
δρου διώκει ἄνοσον, τοῦτον συντηροῦσα ταῖς
σαῖς παραινέσεσι.

Νόσω πολλῇ, τὸν κρατούμενον Πάτερ καὶ
γεγονότα, Ὅσιε ἡμίξηρον προσευχαῖς σου,
ὅλον εἰργάσω ὑγιῇ εὐχαρίστως, τὸν Δεσπότην
Θεὸν δοξάζοντα, τὸν θαυματουργίαις πολλαῖς
σε δοξάσαντα.

Χρίσμα σεπτόν, περικείμενος Πάτερ ἱερῶ-
σύνης, ταύτην κατελάμπρυνας ἐπιδείξει,
πολλῶν θαυματῶν ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε, Θεο-
φόρε καὶ μετὰ θάνατον, Ἄγγελος καθάπερ
βιώσας Παρθένιε.

Θεοτοκίον.

Από παθῶν, ἀμαυρώσεως Κόρη ἀπὸ σκαν-
δάλων, τῶν προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις,
τῷ ἀλλοτρίου μελλουσῶν τε βασάνων, αἰωνίων,
πρὸς τὸν φιλόνηρον, ῥῦσαί με ταῖς σαῖς δυ-
σωπῶ παρακλήσεσι.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
• ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
• δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῷ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τὴν τῶν καμάτων σου ἀμοιβὴν, παρὰ τοῦ
πλουσίου Δοτῆρος, ἀπολαβὼν Πάτερ Ὁ-
σιε, πέλαγος θαυματῶν πᾶσιν ἐδείκνυσο, ταῖς
νόσους ἀφανίζων τῶν προσιόντων σοι.

Οὐ κατενάρκησας τοῦ ἐχθροῦ, Πάτερ ταῖς
μυρίαις προσβολαῖς, οὐ κατεπλάγης τὴν
ἐπαρσιν· ἔστης δὲ ὡς πύργος στερόρος ἀκλόνη-
τος ταπείνωσιν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενος.

Καλῶς τέλεσας τὸν ἱερὸν, βίον σου Παμμα-
καρ, καὶ λαβὼν ἀπὸ Θεοῦ τὴν ἀντίδοσιν,
χάριν ἰαμάτων, τυφλοὺς ἐφώτισας, χωλοὺς καὶ
παραλύτους ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοκίον.

Λαοὶ ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῶς, τέξασαν τὸν Λό-
γον τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως καὶ μείνα-
σαν, πάλιν μετὰ τόκον Παρθένον ἀφθορον, ὡς
πάντων προστασίαν καὶ σωτηρίαν βροτῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωανᾶς ἐβόησε·
• Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδου δέο-
• μαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
• ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ρημάτων σου, εὐχῶν τε δυναστεία Παρθένε,
ναοὶ ἐρράγησαν τῶν εἰδώλων θεία χάρι-
τι, καὶ ἄπιστος λαὸς πίστιν προσελάβετο, με-
γαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Ικέτευσας, τὸν φιλόνηρον Λόγον σὺν δά-
κρυσι, καὶ τοῖς αἰτήσασιν ὄμβρους ἄνωθεν
κατήγαγες, οἰκτεῖρων συμπαθῶς λαὸν κινδυ-
νεύοντα, Ἱεράρχα Κυρίου Παρθένιε.

Ναμάτων σου, μυστικῶν ἐπομβρίαις κατήρ-
δευσας, καρδίαν πᾶσαν προσφοιτῶσάν σοι
Παρθένιε· καὶ ἡ γῆ ἡ τῷ αὐχμῷ ξηρανθεῖσα δέ-
χεται, ὑέτους θαυμαστῶς εὐφορήσασα.

Θεοτοκίον.

Μὴ στήσης με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατὰκρι-
τον· μὴ στηλιτεύσης με ἐπὶ πάντων τὸν
ἀναίσθητον, Θεέ μου Ποιητά μου, ἔχων ἱκετεύ-
σαν, τὴν τεκοῦσαν ἀσπύρως σε Δέσποιναν.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
• θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ελύθη ἡ πάλαι σοι, δολιόφρον καθ' ἡμῶν,
ἰσχὺς καὶ φροῦδα γέγονε, τὰ πολλὰ σου
σοφίσματα πονηρὰ· ἰδοὺ γὰρ ἀπλούστατος,
καὶ ἀπόνηρος νέος σε κατέβαλε.

Οὐκ ἔδωκας Ὅσιε, σοῖς βλεφάροις νυσταγ-
μὸν, οὐδὲ κροτάφοις ἄνεσιν, ἕως πᾶσαν
κατέβαλε μηχανὴν, τοῦ πλάνου ποικίλους σοι,
πειρασμοὺς καθ' ἐκάστην ἐξεγείροντος.

Σωφρόνως διήνυσας, σοῦ τὸν βίον καὶ κα-
λῶς, φιλοξενῶν ἐκάστοτε, ἐλεῶν τε πλου-
σίως καὶ δαφιλῶς· διὸ καὶ τετύχηκας, ἀφθαρ-
σίας καὶ δόξης ἀκηράτου Λουκᾶ.

Θεοτοκίον.

Τριάδος γεγέννηκας, σὺ τὸν ἕνα σαρκικῶς,
Θεοκυῆτορ πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λό-
γον, διὸ βοῶ· Τριάδος τῆς θείας με, ταῖς πρεσ-
βείαις σου δεῖξον οἰκητήριον.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Ἦχος πλ. β'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Οὐκ ἐκλεξάμενος Θεὸς πρὸ τοῦ πλασθῆναι
σε, εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ, οἷς οἶδε κρί-
μασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιαρίζει,
καὶ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δοῦλον δεικνύει σε, κατευθύ-
νων σου Λουκᾶ τὰ διαθήματα, ὁ φιλόνηρος.
ὦ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Ὁ Οἶκος.

Ω Πατέρων ἀρίστη καλλονὴ καὶ σεμνότης,
ὦ πάντων Ἀσκητῶν κοσμιότης· Χριστοῦ
τὰς ἐντολαῖς γὰρ πληρώσαντος, πῶς ὑμνήσω
τὴν σὴν βιοτὴν ἐνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δύναμιν·
ἀλλ' ὅμως σοι θαρρῶν βοήσω·

Χαῖρε λαμπρὸν Μοναζόντων κλέος· χαῖρε πι-
στῶν ὁδηγὲ καὶ λύχνε.

Χαῖρε τῆς ἐρήμου τερπνότατον βλάστημα· χαῖ-
ρε οἰκουμένης λαμπτήρ φαεινότατε.

Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῶν ρεόντων καὶ
φθαρτῶν· χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια σὺν Ἀγ-
γέλοις κατοικεῖς.

Χαῖρε τῶν ἀθυμούντων ταχινὲ παρακλητορ· χαῖ-
ρε τῶν ἐν κινδύνοις ποθινὲ παραστάτα.

Χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· χαῖρε κλεινὸν Χριστοῦ οἰκητήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ δόσις πᾶσα νύγασθη· χαῖρε, δι' οὗ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη.

Ωὖ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμφάκων.

Στίχοι.

Ἀφῆκε τὸν χοῦν Παρθένιος Λαμφάκω,
Λαμπτήρα πυρσεύοντα φῶς αὐτοῦ μέγα.

Παρθένιος κατέδαρθε, λαχὼν μακρὸν ἐβδόμη ὕπνον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· υἱὸς Χριστοφόρου, Διακόνου τῆς κατὰ Μελιτόπολιν Ἐκκλησίας, γραμμάτων μὲν ἄπειρος, πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετεῖναι σπουδάζων· καὶ προκαλὺμμα τῶν ἰχθύων ποιούμενος ἄγρην, τοῖς αἰτοῦσιν αὐτῷ μετεδίδου. Τσαυτὴ δέ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ εὐσέβεια καὶ ἀρετὴ, ὡς καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, δαίμονα ἀπελαύνειν, καὶ παντοίας νόσους ἰᾶσθαι. Ἐπιμέλειαν δὲ ποιησάμενος τῆς τῶν γραμμάτων μαθήσεως, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Φιλίππου Ἐπισκόπου Μελιτοπόλεως, καὶ αὐθις Ἐπίσκοπος τῆς Λαμφάκου ὑπὸ Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Κυζίκου. Πολλὰ δὲ θαύματα ἐτετέλεσας (καὶ γὰρ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρός τινος ἐκκοπέντα ἰάσατο· καὶ μὴ σφραγίδι, καρκίνου πάθος, οὕτω λεγόμενον, ἀπὸ τινος γυναικὸς διεσκέδασε· καὶ τὸν λυττήσαντα κύνα, καὶ κατασχόντα αὐτὸν, φουσηματι ἀπενέκρωσε· καὶ τὸν ὑπὸ τὴν αἰμάξης συμπατηθέντα, διαρρήχθεισας αὐτῷ τῆς γαστρὸς, τεθνηκότα αὐθις ἀνέζῳσε· καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἐπιτρόπου δὲ γαμετῆς τὸ ἀκάθαρτον ἀπῆλασε πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν τοῖς βαφεῦσαι τὰ πρόσφορα παρεσκεύασε, ἀποδιώξας τὸν ἐμφωλεύοντα δαίμονα)· καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων προειπὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκά, τοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Στίχ. Ἐπλησε Λουκάς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,
Ὅς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ Ὁσίος τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ βλάστημα καὶ ἐντρυφήμα· αἱ δὲ τούτου πρόγονοι ἐξ Αἰγίνης ὤρμητο τῆς νήσου· οἱ τὰς ἀνυχεῖς ἐφόδους τῶν Ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες, μετανάσται γίνονται, καὶ τὴν Ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν, ἐν ἧ καὶ γεγέννηται ὁ μακάριος Λουκάς. Ὁς ἐκ παιδόθεν οὐ μόνον κρέατος, ἀλλὰ καὶ ὡοῦ καὶ τυροῦ ἀποχὴν ἐποιήσατο· ἄρτος δὲ κρίθινος, καὶ ὕδωρ καὶ ὄσπριον ἦν αὐτῷ βρώσις καὶ πόσις. Κακοπαθείᾳ δὲ πάσῃ καὶ σκληραγωγίᾳ κατατήκων ἑαυτοῦ τὸ σῶμα, τὸν πεινῶντα θρέψαι, καὶ γυμνατεύοντι περιδύλαιον χαρίσασθαι τρυφήν ἠγάπητα, καὶ κόρον ὑπελάμβανεν. Ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτοῦ περιδύλαιον πολλάκις δεδωκώς, γυμνὸς ἐπανήκει. Καὶ ὁπότε τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀνέπεμπε, τοῦ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφίσταμενοι ὡσεὶ πῆχυν ἕνα, ἀψαυσταί τῆς γῆς ἐδόκουν φαίνεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν μενῆρη βίου ὑπέδυ, αὐκ ἐστὶν εἰπεῖν ὅσων ἐγκράτειαν καὶ κακουργίαν ὁ μακάριος ἐπεδείξατο. Ἦας δὲ παραλίπας πάσας διαμείψας, καὶ πολλοῖς αἵτιος

σωτηρίας διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμάτων γεγυνώς, ὕστερον ἀφίει τὰς μεταβάσεις, τὸν τοῦ Μοναστηρίου χώρον καταλαμβάνει· καὶ ἑβδόμον ἐν αὐτῷ διανύσας ἔτος, προεῖπε τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πᾶσι, καὶ οὕτω τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων χιλίων Μαρτύρων καὶ τριῶν, οἰκετῶν τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

Οὗτοι οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, ὧν κατεσχέθη, ἐκ προστάγματος βασιλικοῦ, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος Πέτρος ὁ ἀγιώτατος, καὶ ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. Μετὰ γὰρ τὴν τούτου τελευτὴν, τῶν Προτικτόρων πιστευσάντων πανοικί τῷ Χριστῷ, καὶ μαρτυρησάντων, οἱ τούτων δούλοι, τῇ εἰς Χριστὸν πίστει θερμανθέντες, ὑπομόλησαν πρὸς τὸν βασιλεῖα Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ, σὺν γυναιξὶ καὶ παιδίῳ καὶ βρέφει· καὶ ὁμολογήσαντες εἶναι Χριστιανοί, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατεκρίθησαν ἕλφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἔξ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Φρυγίας, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μὴ τὴν πυρὸς φρίξαντες ἰσχὺν ἔξ Φρύγες,

Τῇ τῶν Φρυγῶν γῇ πύργος εἰσὶν ἰσχύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἐν Μοναβάταις ἀγωνισαμένου· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεοπέμπτου, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννε·
Ἀράννης μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπτει·
σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, Θεοσεβέσι Παισὶ,
δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὁ ὧν εὐλογημένος
καὶ ὑπερένδοξος.

Εἰν σοὶ ἐνσκηνώσασα ἡ θεία χάρις, Προφήτην σε δείκνυσι, τὰ μέλλοντα φθεγγόμενον·
ἐντεῦθεν προήγγειλας τῷ διαδέχεσθαι, μέλλοντι τὸν Πρόεδρον Σοφῆ, ὠραϊσμένον θείαις λαμπρότησι.

Λαμφάκου τὸν Πρόεδρον, τῆς Ἑλλησπόντου, λαμπτήρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίαις ἀπασαν, τὴν γῆν τὸν φαιδρύναντα, καὶ ἀπελάσαντα, νύκτα πολυώδυνον παθῶν, ὕμνοιοιοῦμεν πάντες Παρθένιον.

Πολύχουν ἀπέδωκε τὸν ταύτης σπόρον, ἡ γῆ τῇ ἐντεύξει σου, πανθαύμαστε Παρθένιε, καὶ βότρυας ἤνεγκεν ἄμπελος ἀνικμος· οὕτω σε δοξάσαντος Θεοῦ, τῷ δοξασθέντος τῇ παλιτεῖᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ ρά θης Πανάμωμε ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, ὃν Τά-

Ξεῖς ἀσώματα φόβῳ δοξάζουσι· τοῦτον οὖν ἰκέ-
τευε αἰεὶ, τοῦ οἰκτειρῆσαι τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
» οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ πυρός ἐμ-
» βλήθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον· Εὐλογητός
» εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η θήκη τῶν σῶν λειψάνων, Λουκᾶ πηγὴ
ἀναδέδεικται, ἱαμάτων ἐν ἧ πᾶς προστρέ-
χων, ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, σὲ μακαρί-
ζων Ὅσιε, καὶ ὑμῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Σημείοις μεγίστοις Πάτερ, ἐδόξασέ σε ὁ Κύ-
ριος, ὃν ἐδόξασας σὺ διὰ πόνων τῆς ἀσ-
κήσεως πρότερον· Εὐλογητός γὰρ ἔκραζες, ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν βίῳ περιφανῆς τε, καὶ ἐν τοῖς θαύμασι
μέγιστος, καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς ἀνεδείχθης,
ἀπαράμιλλος Ὅσιε· διὸ τῶν πόνων εὗρηκας,
ἀμοιβὴν βασιλείαν Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Λαὸν καὶ πόλιν σου σῶζε, Θεοκυῆτορ πα-
νάμωμε, προστασία ἡμῶν τῶν ἐν πίστει,
ἀδιστακτῶ βοώντων σοι· Εὐλογημένος Πάναγνε,
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὤδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θαίῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μέγιστα τοὺς σοὺς καμάτους ἀντιδόσεις,
ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, μέγιστε Παρ-
θένιε· φῶς οἰκεῖς γὰρ τὸ ἀνέσπερον, καὶ δό-
ξαν ἀδιάδοχον εἴληφας, αἰετῶν Πάτερ χαρᾶς
ἀξιούμενος.

Αὗτος ἀστήρ γενόμενος ἐν βίῳ, ἀνατολαῖς
τῶν θαίων ἔργων σου, ἔδυσ νόμῳ φύσεως,
καὶ πρὸς φέγγος μετεχώρησας ἀνέσπερον, λι-
πῶν ἡμῖν Ὅσιε τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀπορρήτων
θαυμάτων σου. Τριαδικόν.

Αναρχος Πατήρ, Υἱὸς καὶ Θεῖον Πνεῦμα,
ὁμοβασιλῆιος ὁμόθρονος, γνωρίζεται ἑλ-
λαμψις, ὀρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι, καὶ μέλ-
πουσι σὺν τάξεσι, πάντοτε τῶν Ἀγγέλων· Ἁ-
γιος, Ἁγιος, Ἁγιος.

Θεοτοκίον.

Ρύπου με παῶν ἀθ' γνὴ προσγινομένου, τῇ
μεσιτείᾳ σου καθάρισον, καὶ λάμπρυνον
δέομαι, σκοτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, δαιμό-
νων ἀμαυρότησιν· ὅπως σε μακαρίζω, Παρθέ-
νε Θεομακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έμων πατρῶν οἱ μακαρισμοί, ἐν Βαβυ-
» λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
» τος· κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστη, καὶ
» συνημμένοι ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύμην παντοίου πάθος ἐνδοξε, ἀποδιώκεις
Πάτερ Λουκᾶ μακάριε, τοὺς λεπρῶντας
ἐξιώμενος, ῥωννύων ἀσθενούντας, καὶ παρειμέ-
νους λύων τοῦ κατέχοντος δεσμοῦ, καὶ κυλλοὺς
καὶ χωλοὺς ὁμοῦ, καὶ τυφλοὺς θεραπεύων,
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απὸν εὖρες δόξαν Ὅσιε, πόνους πολλοὺς
ὑπόισας καὶ ἀγωνίσματα, ἀγρυπνίαν τῇ-
ξιν σώματος, νησιῶν κακουχίαν, χαμαικοιτίαν,
πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκὸς, δι' ἀγάπην τοῦ
κτίσαντος, ὧ συνὼν συνευφραίνῃ· αὐτὸν οὖν
ἐκδυσώπει σωθῆναι, πάντας τοὺς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Διὰ ποικίλων πόνων Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν εἰσ-
ήχθης εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν εὐφραι-
νόμενος, τανῦν εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τοῦ Δεσπό-
του πάντοτε τρυφῶν ταῖς καλλοναῖς, σὺν Ἀγ-
γέλοις μελώδημα τὸ Τρισάγιον ᾄδεις· Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τοῦ πα-
τρῶου κόλπῳ, Ἀγνὴ γεγέννηκας, ἀπειράν-
δρως ἀνεκφράστως τε, βροτὸν τέλειον ὄντα· ὃν
ἐκδυσώπει, δοῦναί μοι ἰσχύϊν, τῶν πονηρῶν λογι-
σμῶν, προσβολὴν πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος,
καὶ θέλημα τὸ θεῖον ἐκείνη, πράττειν καθ' ἐκά-
στην· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὤδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν κατηξίωσαι, ἀπολυθεῖς τοῦ σώματος,
τὰ ἀθέατα κάλλη Πατέρ Παρθένιε, ὅλος ἀ-
ρετῶν εὐμορφία, ὡς ἀληθῶς καθωραϊσμένος·
διὸ σε γεραίρομεν, καὶ γνησίως μακαρίζομεν.

Ως κρίνον ὡς ῥόδον σε, εὐῶδες ὡς ὄσφραδιον,
ἀρετῶν ποικιλία ὡραϊζόμενον, Πάτερ ὁ Χρι-
στὸς εἰς τὰς ἄνω, περιφανῶς ἐσκήνωσε μάνδρας,
ὁσίως ποιμάναντα, τὸν λαὸν αὐτοῦ Παρθένιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, χορεύσωμεν γηθόμενοι, ἑορτὴν τε ἀγίαν νῦν συστησώμεθα, ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, τὸν θαυμαστὸν καὶ μέγαν ποιμένα, Παρθένιον σήμερον, κατὰ χρέος μακαρίζοντες.

Η μνήμη σου σήμερον, ἡμῶν περιουγάζουσα, ταῖς καρδίαις ὡς μέγας ἥλιος ἔλαμψεν· ἦν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, ῥῦσαι παθῶν σκότους ἱεράρχα, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον, τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας Θεοχαρίτῳ, καὶ μὴ προαιρούμενον ὅλως, τοὺς τοῦ Θεοῦ νόμους συντηρῆσαι, ὅπως ὡς προστατήν μου, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ τολμαῖ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Σοὺς πόρους Πάτερ καὶ ἀγωνίσματα, τίς ἐξείπειν δυνήσεται βροτῶν ὧν ἀντάξιον, τὸν μισθὸν ἐκομίσω παρὰ Θεοῦ; γέγονας γὰρ δοχεῖον, τοῦ θείου Πνεύματος· Ὁσιος, εὐθύς, ἀληθινόν, δίκαιος, ἄμεμπτος.

Απλοῦν τὸ ἦθος καὶ ἀπονήρευτον, καὶ ταπεινὸν, ἐλέους τε μεστὸν πρὸς τοὺς πένητας, καὶ φιλόξενόν τε καὶ φιλέρημον, ἥσυχον πρᾶον ὄντως, Πάτερ ἐνέδειξας· ὅθεν συνετάγης Ἀβραὰμ καὶ Ἰακώβ καὶ Δαυτῖδ.

Μοναῖς ἐκείναις ὡς αὐλιζόμενος, ταῖς ὀρεκταῖς καὶ κάλλους θείκου ἐμπιπλάμενος, Παραδείσου τε θείου τοῖς ἄνθεσι, νῦν ἐν-τρυφῶν εἰς κόρον, καὶ ἀγαλλόμενος, μνεῖαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ποιῶ Πανόλβιε.

Τριαδικόν.

Η μία φύσις ἡ τρισυπόστατος, ἡ τριλαμπῆς οὐσία καὶ ἀχώριστος δύναμις, ὁ Πατήρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, σῶζε τοὺς πίστει σε, ἓνα μεγαλύνοντας Θεόν, ἐν χαρακτῆρσι τρισί.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει σου τὸ Μυστήριον, βρότειος νοῦς Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· πρό γὰρ τόκε ἀνάνδρως συνέλαβες, ἔμειναις τε Παρθένος, καὶ μετὰ κύησιν, τέτοκας δὲ Λόγον τῷ Πατρὶ τὸν συναῖδιον.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἱεράρχου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμψάκου ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν καὶ περιβόητος, Θαυματουργὸς ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἐδραῖωμα, τιμάσθω νῦν Παρθένιος· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξιλεοῦται τὸ Θεῖον.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λουκᾶ φωστήρ Μοναζόντων· ἐγκρατεία δὲ πάση, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι θεόληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδὼν δὲ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα· Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ Πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα ἡσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ· ὁ τροπω-
σάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὁ-
πλῷ τῆς εὐσεβείας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός·
ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐ-
ράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ἣ χορεύων, καὶ
μεθέξει Θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαλαῖς
διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνή-
μην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει,
τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀνα-
βλύζει, τοῖς αἰτέσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ
σεπτὸν ἀκροθίνιον· ὁ κόσμος τῆς Ἐκ-
κλησίας· ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ· δωρεῶν ἐνθέων
ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑψηλίαν, καταυγά-
ζων τοῖς θαύμασι· στύλος ὁ μέγας, διαμείνας
ἀσάλευτος, ταῖς προσήξεσι τῶν ἀπείρων κο-
λάσεων· λόγχη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας
τὸν δράκοντα· ὁ ἀρισεύσας μεγάλως, ὡς στρα-
τιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλῷ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ τὴν τῶν εἰ-
δώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων
υπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθεῖς, σπαραγ-
μοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας· ὑφ' ὧν συντρι-
βόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος σταυρῷ ὑ-
ψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμμα-
τα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος· ὅθεν σε μακαρί-
ζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στε-
φάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε· Χριστὸν ἐκδυσώ-
πει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλεσώμεν Ἄγιοι.

Εχὼν πολίτειαν ἰσαγγέλον, τοῖς Ἀγγέλοις
Θεοφάντορ, συνωμίλεις προφανῶς, δι' αὐ-
τῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπόμενος τὸν νοῦν
συμβόλων θαυμασίων ἀνακαθάρσιν, μεγάλων
Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, προφητικὴν προαγό-

ρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαίνισιν. Ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐ-
ρανίους, συλλαλοῦντας ἐσχηκῶς, θεωρὸς
ὑπερκοσμίων, θαμάτων γεγονῶς. Λυχνία, νοη-
τὸν φῶς ἀπαστραπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς
εἰπεῖν κατὰ καρπὸς, Θεουργικὴν ἀποσταίζουσα,
τοῖς εὐσεβέσι πόσις. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπιζομένης Θεώσεως, ἀπολαύων ὡς Προ-
φήτης, ἀληθέστατος Θεοῦ, καὶ τρανῶς τῆς
αἰδίου, ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν ἀνε-
κλάλητον Θεώμενος, καὶ κάλλους διαδήματι
κοσμούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε,
δυσώπησον ἐκτενέστερον, Θεόληπτε, τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σε-
βάσιμος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ,
τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότως φωτίζουσα,
καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐ-
νεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος· πρὸς ὃν
φιλομάρτυρες ἀνακράζωμεν· Χαίροις, ὁ τοῖς
Πιστοῖς ἀναδειχθεὶς Θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν
θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σέ προσ-
τρέχουσι Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύτως
πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν
ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάν-
σεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ
Μητρὸς Παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται,
τοῦ αἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν
Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰ-
ρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον
γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνεστης Χριστέ.

Πρόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν
ἀπάντων χερσίν· ὃ Πρεσβύτα, ἀγκαλί-
ζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννη-
σεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.
Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν, ὃν φρίττουσιν
Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες ἀνυμνήσω-
μεν λαοί, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμον Νομο-
δότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς
εἰρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ,

τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρκίᾳ,
εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσραὴλ.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς
αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες
εὐφημήσωμεν Πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπα-
ξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα,
τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ ὑμνού-
μενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ θείῳ
ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτι-
καῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ
εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόν-
ων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν
τὸν νεόλεκτον λαόν· περιζερῶν δὲ δύο νεοσσῆς,
ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς
αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεὼν, τὸ πέρας δεξάμε-
νος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν,
τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προη-
γόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαίτεται τὴν ἀπό-
λυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς
προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἰδὼν σε τὸ προαιώνιον
φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῆς Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου
στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένη-
σαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρε-
τάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαι-
μόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὡφθης ἀθλητῆς·
ὅθεν σε πιστεῖ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτά-
ζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο μεγαλῶνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐ-
πιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμα-
στός καὶ ἐνδοξὸς Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' ἡ-
λίον, ἱεράς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι,
τῷ Ἀγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἑορτάζειν πάντας ἐν
χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατεῖδε Μωϋ-
σῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας
φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνώφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν
δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως
δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσσατο· καὶ γεγηθὼς ἐπείγετο
τῶν τῇ δε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα·
Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'. τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων,
δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ
πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄ-
ρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς
τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγ-
χνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα
τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνητο.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἵτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς, εἰς
5'. καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο εἰς ἡ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Φερώνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Νικολάου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐθύθισε, τερατουρ-
• γοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴν ῥάβδος, σταυ-
• ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
• Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
• ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Φερωνυμία θεολήπτου κλήσεως, καλλωπι-
ζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς
δεικνύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κε-
κοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον, ὕ-
μνοις σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Εργῷ καὶ λόγῳ σου τὴν θεοδώρητον, κλη-
σιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς νέμεις, δω-
ρεὰν τοῖς χρήζουσι· δῶρημα γὰρ πᾶν τέλειον,
ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχό-
μενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ρώμην θεόθεν νυπιοθέν πάνσοφε, λαβὼν καὶ
σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ
δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας· ὕστερον δὲ
καθεῖλες, ἐχθρῶν τυράννων τὸ φρύαγμα, Μά-
καρ συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ως ἐντρεχὴς καὶ νηνεχὴς καὶ φρόνιμος, κα-
τεσοφίσω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ,
τῆς κακίας ῥήμασι, καὶ πράγμασι Δικίνιον,
ἐδελέασας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα,
καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Νῆκος μοι δίδου Παναγία ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα, αἰέ με ταῖς πρεσβείαις σου· καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ αἰ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Εἶχον τὸν Φωτοδότην, ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεσι, φωτισμὸν μοι παράσχου, Ζαχαρία Προφῆτα Θεσπέσιε.

Κατακεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς Θείας ὠραιότητος, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐθεώρεις ψυχῆς ὠραιότητι.

Πλήρης ἀγιωσύνης, ἀγγελολοιμῆτου καὶ φαιδρότητος, συλλαλοῦντας Ἀγγέλους, καὶ φωτίζοντας ἔσχες Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, Εὐας τῆς Προμήτορος Πανάμωμε· τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, εὐλογίαις τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψιδός, ὁροφουργέ Κυρίε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερεώσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάινθρωπε.

Νεανίας ὠραίος, πανευπρεπὴς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων, ψυχῆς καὶ σώματος ὠραιζόμενος τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, καὶ Μαρτύρων στίγμασι, καλλωπιζόμενος.

Υπὸ Θείας προνοίας, ὁδηγηθεὶς ὠδευσας, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότη τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον, κλῆσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ, περιφρονῶν Πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου καὶ τῶν τῆ βίβη τερπνῶν, ἔδεν προέκρινας τῆς τῆ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας, ψυχῆς εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Ικετεύω σε μόνην, τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ κόσμον σῶσαντα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· ἢ ἔστι δίκαιος πλήν σε Κύριε.

Ηἄνωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, τῆς προνοίας τὴν ἄφραστον, Θεῖαν κυβέρνησιν, δι' Ἀγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα Πάνσοφε, μάκαρ καὶ φωτίζουσα.

Τὴν Θεῖαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμυήθης Πανόλβιε, ὡς καθαρώτατος κατακάρπως οἰκεῖσθαι, τὸ Θεῖον ἀγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πανίερν.

Τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ Θεόφρονος, γέγονας Κύριε, καὶ ψυχῶν σωτηρία, ὡς πάλαι προήγγειλε, Προφήτης ὁ Θεσπέσιος.

Θεοτοκίον.

Οτόκος ὁ ἄφθορος, καὶ ἡ ἄχραντος Θεοτόκε σου κύησις, τὸν κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου. Σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν αἰῶδιον.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεῖκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδῶλιν τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διηγείρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ Θεῷ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενον, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ Θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Διππευόμενα ἄρματα ἔβλεψας, ἡνιοχούμενα χειρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἄσωμάτους λειτουργούς. Ζαχαρία Θεσπέσιε· οἷς συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης αἰοίδιμε, αἵτησαι ἰθύνεσθαι πρὸς ὁδὸν Θείας γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιστακτωτελῆντάς σε, μνήμην Προφῆτα τὴν πανίερν,

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοῦν.

Εκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερός Συμεὼν, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Ἀννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφήτις καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγγε σοι. Ἡμεῖς δὲ Ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ αὐτῷ εὐδοκήσαντι.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ
» Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρι-

» κούς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν,
 » πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
 » φήτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
 » σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ο πρὸς Θεόν, πόθος σου πᾶσαν ἡμαύρωσε,
 προσπαθείας, ὕλην Παμμακάριστε, δό-
 ξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφήν, καὶ περι-
 φανείας τὸ περιβόητον ὕψωμα· ἐντεῦθεν ἀνυ-
 ψώθης, πρὸς περίθλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς
 δόξαν ἀμάραντον.

Ν ῥῶ καινῶ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πε-
 φραγμένος νόμον ἀνομώτατον, παρανο-
 μούντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ· διὸ νομί-
 μως ἐνήθλησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς
 δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότη Θεόδωρε.

Δ ῶρον Θεῷ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶ-
 ρον Δεῖον, δῶρον ἀξιεράστον, δῶρον πλε-
 τίζον πάντα πιστὸν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ
 καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον,
 καταλλήλως ταῖς δόξαις, καὶ πληροῦν ταῖς αἰτή-
 σεις τῶν δούλων σου.

Ος μιμητὴς, τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χρι-
 στοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος,
 μετὰ πολλαῖς στρέβλας πονηραῖς, ταῖς τῶν μαι-
 φόνων, χριστομιμήτως ἐτάθης σταυρῷ, καὶ βέ-
 λεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπης· ἀλλ' ἐρ-
 ρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κ αλλοποιὸν, καὶ γῆς Δεσπότην κυήσασαν, ἀ-
 πορρήτῳ τόκῳ κατὰ χρέος σε, πάντες πιστοί·
 γλώσση καὶ ψυχῇ, κόσμου Βασιλίδεα, καὶ Δέ-
 σποιναν ὀνομάζομεν· διὸ τῆς τυραννίδος, πονη-
 ρᾶς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τὴν σὲ γεραίροντα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὅρους κατασκήνου, Λόγε ὁ Προφήτης,
 » τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκου-
 » σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
 » ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Μ αν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, ἐν Ἡ-
 λίοις δὲ τρισὶν ὀριζομένην, ταῖς εἰς τὰ
 ὄντα προόδοις πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκεις
 Παμμακάριστε.

Α ρμα τοῦ Θεοῦ, γινόμενος Προφήτα, ἄρ-
 ματα ὀρᾶν, ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, πε-
 ριοδεῦσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετ' εὐταξίας
 πορευόμενα.

Π ροπρεπῇ πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὁ-
 ρᾶς, τῆς Δείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε
 Παμμακαρ τῆς παντεπόπτου, δι' ἧς τὰ πάντα
 περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σ ύμβολα τῆς σῆς, Ἀγνὴ κυοφορίας, οἱ Θεοει-
 δεῖς, Προφῆται προτυποῦσι, πολυειδῶς
 προχαράττοντες καὶ ποικίλως, δι' αἰνιγμάτων
 οἱ θεόφρονες.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι** να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
 » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ
 » ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίσρε-
 » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
 » τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ρ ητορεύεις τὴν δόξαν, ἐνδοξε Θεόδωρε σὺν
 παρρησίᾳ πολλῇ, τοῦ σαρκὶ παθόντος,
 καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μα-
 στίγων πείραν, πολλῶν λαβὼν λύσση τυράννη,
 σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ο λοτρόπῳ προθέσει, σταύρωσιν ἐκούσιον
 Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέστης,
 τιμωρίαν σταυρῷ προσηλούμενος· ἀντὶ δὲ τῆς
 λόγχης, βελῶν πολλῶν πληγαῖς ἐδέξω, ὀφθαλ-
 μῶν κόρας τε ἐξορυττόμενος.

Ν ικηφόρος ὥραθης, ἄρτιος ὁλόκληρος μετὰ
 τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν,
 τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν· ὁ νικῆ-
 σας κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου,
 ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Σ υνιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γινόμενον
 θαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπῆραν, με-
 γαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύναμιν· τοῦ δὲ λυμεῶ-
 νος, καὶ ἀλαζόνος Δικίου, στηλιτεύοντα λύσ-
 σαν τὴν ἄλογον.

Θεοτοκίον.

Ο ιον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον
 τοῖς ἀνυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως,
 σωματώσασα· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῦ σωθῆναι πάν-
 τας· ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, Παναγία
 Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαίδρύ-
 » νας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὀρθρῷ,
 » τῆς φιλελευθρίας σου Κύριε.

Ο καθαρὸς καρδίᾳ, καὶ διανοίας προβλέ-
 πων ὀξύτητι, πάθος τὸ τοῦ Σωτῆρος, ἀ-
 ξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Υ πέρφυῶς ἀγία, χαῖρε Σιών, ὁ Προφήτης
 προτρέπεται· ἤξει ὁ Βασιλεὺς σου, δι-
 καιος καὶ σώζων πραότητι.

Τ ῶν Προφητῶν ἡ δόξα, τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν
 ἡ εὐπρέπεια, κόσμον περιαυγάζει, τῇ τῆς
 προφητείας λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Οτῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς
ἠλευθέρωσε, τῶν πρὶν ἁμαρτημάτων, δι
ἡμᾶς ἁμαρτία γενόμενος.
Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
• **μ**ίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
• **γ**αγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
• **π**άκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδασκαίς διὰ βίου
σὺ· ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεό-
δωρε· καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις,
καὶ θερμὸς προστάτης πέφηνας.

Τοῖς κἀμνουσιν ἰατρὸς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀ-
νάρρύσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων
ἄφesis, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδό-
ξης, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπειρῶν
Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθ-
μὸς ἰσοστάσιος· διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου
προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον.
Θεοτοκίον.

Λαμψάτωνν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχνία
σου, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώ-
σεως, Κόρη ἀπαλλάττωσα, καὶ πρὸς μετανοίας,
τοὺς λιμένας ἐμβιβαίζουσα.
Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• **ἀ**παγγελῶ μοι ταῖς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
• **ἡ** ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• **π**ροσῆγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• **ρ**ᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Υπάρχων προφητικῆς ἀνάπλεως ἐπιπνοίας
ἐσομένων τὴν γνῶσιν, ὑπερφυῶς, μνηθεὶς
ἀπεσταλῆς, ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μελ-
λουσαν, ἡμέραν τε τὴν τοῦ Σταυροῦ, τὴν γνω-
στήν τῷ Κυρίῳ Θεόληπτε.

Συνέσει πνευματικῇ κοσμούμενος, δωρεῶν
στῶν ὑπὲρ νοῦν ἡξιώθης, ἀγγελικαῖς, ἐμφα-
νείας καὶ τάξεις, καὶ ὁμιλίας καὶ δόξαν θεώ-
μενος, Πανόλβιε τὰ θαυμαστά, διδασκούςας
καὶ θεῖα μυστήρια.

Λαμπάδιον ἀρετῶν κτησάμενος, φωτισμὸν
θεογνωσίας πυρσεύεις, τὴν μουσικὴν, προ-
μηνύων λαμπάδα, τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου
σαρκώσεως, φανήσεσθαι θεοπρεπῶς, ἐκ Σιών
λαχαρία θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Οστήσας τὸν οὐρανὸν ἀνέδειξεν, οὐρανὸν
σε λογικὸν θεοτόκε, τὴν καλλονὴν, ἰα-

κῶβ ἀγαπήσας, καὶ ἐκ γαστροῦ σου θεότητος
Ἡλῖος, ἀνέτειλε σωματικῶς, καὶ τὸν κόσμον
ἐφαίδρυνε χάριτι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'· Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ
ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν
ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν μαρτύρων κλέος Θεό-
δωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων
μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.
Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐκλαμπρον κάλλος δεῦτε
πάντες, τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων, πιστοὶ
Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον Θεοῦ γὰρ μέ-
γα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν
θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ
ἄθλοις σεπτοῖς, ἐμβρίζει, ἀντὶ αἱμάτων, κρου-
νηδὸν ἱαμάτων τὰ ρεύματα. Ἐν τούτοις οὖν
πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκ-
λειπτον· διὸ βοῶμεν αὐτῷ· Πρεσβεύων μὴ παύ-
σῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξαριστον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν-
δόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρα-
τηλάτου.

Στίχοι.

Ὡς Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης,
ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.

Ὁμβριμον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου αὐχένα κόψαν.
Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους τῆν Λικινίῳ τοῦ βασιλέως, τῷ
γένος ἔλκων ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν, τὴν δὲ οἰκῆσιν ποιῶ-
μενος ἐν τῇ πρὸς Πόντων Ἡρακλείᾳ. Κάλπει δὲ ψυχῆς,
καὶ ὦρα σώματος, καὶ κράτει λόγων τῶν πολλῶν ὑπερείχε.
Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦσθαι.
Ταύτῃ τοι καὶ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποίειτο συντυχεῖν αὐ-
τῷ, καὶ περ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λε-
γομένους θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καὶ τινὰς ἐκ Νικομη-
δείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐ-
τοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μα-
κάριον Θεόδωρον λέγοντες ἀντειπεῖν, ὡς χρὴ τὸν βασιλέα
μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μεζόνων αὐτοῦ θεῶν, εὐ-
δὺς τὸν Βασιλέα ἢ Ἡράκλεια εἶχεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος, ὥψει νυκτεριναῖς, θεόθεν αὐτῷ
ἐκπεμφθείσας, προθυμοποιηθεὶς, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἤδη
πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ, ὑπήντησεν αὐτῷ
καὶ τὰ εἰκότα τοῦτον ἐτίμησεν. Ὁ δὲ, δεξιᾶν αὐτῷ δοὺς
καὶ κατασπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐφ' ὄψηλός
βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο
τοῖς ἑαυτοῦ θεοῖς θυσίαν προσεργεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τοὺς
ἐπισημοτέρους θεοὺς ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτὸς οἴκοι πρό-
τερον θεραπεύσας, αὐτοῖς δημοσίᾳ προσαγάγῃ αὐτοῖς σπον-
δάς, ἐπειδὴ, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, τοὺς χρυσοὺς καὶ
ἀργυροὺς ἔλαβε, κατὰ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς συνέτριψεν αὐ-
τοὺς· λεπτύνας, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πένησι δίδωκε.

Μετ' ἡμέραν δὲ, Μαξεντίου τοῦ Κομνηταρσιᾶς εἰπόντος,

ἰδεῖν τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος, ὑπὸ πτωχοῦ τινος περιφερομένην, εὐθὺς ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λικινίου ἐξεπόντος. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποδύεις, ἐκ τεσσάρων ὁ Ἅγιος τείνεται, καὶ νεύροις βοῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγὰς ἐπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ σφαίραις μολυβδίναις κατὰ τοῦ τένοντος τύπεται. Εἶτα ξίεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὀστράκοις τὰς ἠλκωμένας καὶ κεκαυμένας πληγὰς ἀνατρίβεται, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ.

Διαμείνας δὲ ἀπόσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὐθις ἐξάγεται, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ περὶνὴν κατὰ τοῦ κρυφίου πύρου δέχεται, μέχρι καὶ τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διελαύνεσθαι φθάσαν. Περιεστῆκεισαν δὲ καὶ παῖδες, τοξεύοντες τὸν Ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ταῖς δὲ βολίσι τῶν βελῶν, τῶν κρουόντων κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξέπεσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἔτεροι δὲ, ἐγκαρσίους τομαῖς κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διελάσαντες, τὰ σπερμογύνα συνεξίτεμον μίλη. Ἐν δὲ τῷ σταυρῷ τὴν νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λικίνιος, ὅτι ἤδη τίθνηκεν, ἠπατάτο δὲ ὑπὸ γὰρ Θεοῦ Ἀγγέλου ἀπελύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὁλος γέγονεν ὑγιής, καὶ ἐν ψάλλων, καὶ εὐλογῶν τῶν Θεῶν.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπέστειλεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἄραι τὸ τοῦ Μάρτυρος σῶμα, καὶ ριφῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ. Φθάσαντες οὖν αἱ σταλέντες, ὡς εἶδον τὸν Ἅγιον ὅτι ἐμπνέοντα, καὶ ὅλον ὑγιή, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, ὡσεὶ πέντε καὶ ἐγδοήκοντα· καὶ μετὰ τούτους, ἕτεροι τριακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἐξηγεῖτο ὁ ἀνθύπατος Κέιστης, αἱ τινες ἐπὶ τῇ ἀναιρίσει τῶν πρώτων σταλέντες, καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ.

Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν πόλιν θορυβουμένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ἀποτμηθῆναι· ἐνθα δὲ εἰσπήκεισαν τῶν Χριστιανῶν πλήθη πάμπολλα, καὶ διεκώλυον αὐτούς. Μόλις οὖν ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτούς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπειξάμενος, τίμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελείας. Μετετίθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου ἐν ταῖς Ἰουχαῖτοις ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκῇματι, καθὼς Αὐγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο. Ὅς πᾶσαν αὐτὴ τὴν ἀθλήσιν, συνὼν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πύσεις καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὰς Θεοῦ ἐπιστάσεις καὶ ἀντιλήψεις, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Στίχ. Ἰππᾶς ἐώρας τοὺς νόας Ζαχαρία,

Δι' ὧν πρὸς ὕψος οὐρανῶν ἀφειπάσω.

Οὗτος ἐρμηνεύεται, μνήμη Θεοῦ· ὅς ἦν ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Λευὶ. Ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλααδ· ἦλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς, ἥδη προβιβηκώς· καὶ ἐκεῖ ὧν πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσεν, καὶ τέρατα πολλὰ εἰς ἀπόδειξιν ἔδωκεν. Οὗτος εἶπε τῷ Ἰωσεδέκ, ὅτι γεννήσει υἱόν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ. Οὗτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐπὶ υἱῷ εὐλόγησε, λέγων, ὅτι γεννήσεις υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ. Καὶ ἐπὶ Κύρου, τοῦ Βασιλέως Περσῶν, τέρας δέδωκε περὶ Κροίσου τοῦ Ἀσσύρου Βασιλέως. Ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς πορθήσεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τοῦ τέλους Ἰσραὴλ, καὶ ἀρχῆς Ἑθνῶν καὶ τέλους, καὶ τῆς τοῦ Ναοῦ ἕως τέλους καταστροφῆς, καὶ ἀρχῆς Προφητῶν, καὶ Ἱερέων, καὶ Σαδδάτων, καὶ περὶ διπλῆς, κρίσεως ἐξήθετο· καὶ ἕτερα πολλὰ προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γῆρᾳ καλῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξεσθεῖσι Νικηφόρῳ καὶ τῷ Στεφάνῳ,

Νικηφόρου στέφανος ἐπλάκη τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι Μάρθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαί, καὶ ὁ Ὅσιος Λυκαρίων ὁ Μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἄς περ παρήξεν εἰς τὸ φῶς γαστήρ μία, Μάρθαν Μαρίαν, ἐν στερεῇ φωτὸς ξίφος.

Ἄφωνος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων.

Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἀρνίον.

Αὐταὶ αἱ Ἅγιοι, ἀδελφαί οὐσαι, κατ' ἐαυτὰς ἔζων παρθενίαν ἀσκούσαι. Παρερχομένου δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς χώρας, ἐνθα κατέμενον, προκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, Χριστιανὰς ἐαυτὰς ἐπεκάλεσαν. Καὶ οἰκτιζομένου τοῦ Ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, ἀντεῖπον, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζῶν, πέρας οὐκ ἔχουσιν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ Λυκαρίωνος, παιδὸς συντρόφου αὐτῶν, ἐξεπόντος, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος ἰσταυρωθῆσαν καὶ οἱ τρεῖς· καὶ ὑπὸ τῶν δημίων ξίφει νυγνέτες, τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς ἀφῆκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰψούμενον, Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ καταρράξαντα, τὸν μέγαλαυχον ὄφιν, κατανοήσας συνανυψώθης αὐτῷ, χριστομιμήτως ἐν σταυρῷ καὶ θάνατον, ὑπενεγκὼν Ἀθλητᾷ, συνεξανέστης αὐτῷ.

Θεοῦ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸν ἐραστήν, ἐγνωκὼς τῷ σῷ πόθῳ, ὁλοκαρδίως ψυχὴν προσέδωκα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου, ἀνατεθείς ἐπὶ σοί· μὴ ὑπερίδης με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν Ἀγίων, τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα, τερατουργίαις καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῇ, καὶ μετὰ τέλος Σοφεί.

Θεοτοκίον.

Ἀγίων τὸν Ἅγιον, τέτοκας μόνη Θεοχαρίτω, ἀπορρήτῳ κυήσει· καὶ γὰρ Παρθένας ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διό σοι κραυγάζομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν· Εὐλογημένη Ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἐπὶ πᾶσαν σοῦ Προφήτα, διεληλύθεν ὁ
φθόγγος ὁ Θεόπνοος, καὶ ῥημάτων τῶν
σῶν, ἡ δύναμις βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλος ταῖς ἄνω λαμπηδόσι, φωτιζόμενος τὰ
μέλλοντα ἑώρας, ὡς παρόντα· διὸ, Παν-
ὄλβιε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υμνοῖς γεραίρω σε Παρθένε, τὴν τιμήσασαν
τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀτιμία δεινῇ, τὸ
πρὶν κατακριθεῖσαν. Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τῆτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ λυμεὼν Λικίκος, ὁ λυσσῶδης καὶ βέβηλος,
ὅλον ἑαυτὸν ὀλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν, ἐκ-
δὲς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων ποιναῖς·
νῶτον καὶ τὸ στῆθος, τοῖς βουνεύροις συγκό-
πτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα
συντρίβων, πλευραῖς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων
ταῖς λαμπάσιν.

Υπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον,
καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποι-
κίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι,
πάντων τῶν Μαρτύρων, ὑπερέβης τοὺς ἄθλους·
παθὼν Δεσποτικῶν δὲ, τῷ σταυρῷ κοινωνήσας,
καὶ πλέον ὑπομείνας, μεζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ ταθεὶς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑσερήμα-
τα, ἐν σαρκὶ οἰκεία ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων·
οὐ χεῖρας καὶ πόδας γὰρ, μόνον προσηλωθεὶς
καρτερεῖς, ἀλλὰ καὶ περόνη, σιδηρὰ διεπάρης,
τὸ κρύφιόν σου μέλος, ἐκτμηθεὶς τοὺς διδύμους,
καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ἐξορυχθεὶς ταῖς κόρας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανομήκη κλίμακα, νοσητὴν σε γινώσκωμεν,
δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὑψιστος,
ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε,
πρὸς τὴν ὑψηλὴν, τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· ἐν-
τεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ
πάντων ποιημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βά-
» τῳ πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋ-
» σῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σιὼν ὄρος ἡ πόλις ἡ ἀγία, χαῖρε σφόδρα ὁ
Θεὸς Ζαχαρίας, Ἀγγέλων ὁ συνόμιλος
προτρέπεται· καὶ σὺ δὲ ἀγαλλου, Ἱερουσαλήμ,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζαχαρία Προφήτα κατατέρπου, πληρωθέν-
τας θεώμενος τοὺς λόγους, οὓς προηγό-
ρευσας τῷ Πνεύματι λαμπόμενος, Κύριον ὑμνεῖ-
τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναμέσον ὁρέων κατασκίων, ἐθεώρεις ἐστῶ-
τας τοὺς Ἀγγέλους, τὴν ἐπὶ πάντων πρό-
νοιαν μυοῦντάς σε, ἐνδοξε Προφήτα, καὶ ὑμνο-
λογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε πύ-
λη, αὐλοῦ φρυκτωρίας· χαῖρε νεφέλη
κούφη ἡ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψασα
τῷ κόσμῳ, ἀγνὴ Θεοκυήτορ.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σὴν, στρα-
τηλάτα τηρῶν γενναιότητα· πᾶς ὁ πα-
ρὼν, ὄχλος κατεπλάγη τότε ταῖς σαῖς, ἀνδραγα-
θίας ἐνδοξε· ἐφριξε δαιμόνων ἡ στρατιὰ, τὰ
σὰ τρόπαια· νῦν δὲ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα,
καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολ-
λά σου καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί,
τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἡ ἐκ νεκρῶν
ἀνέγερσις, ἡ ὀλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἡ ῥῶσις
τῶν νοσοῦντων, ἡ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν
ἐν θλίψει ἡ παράκλησις.

Ὅς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ὑπὲρ
οὗ ποινὰς πάσας ὑπήνεγκας, μέχρι το-
μῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ σταυροῦ, ἐγκαρ-
τερῶν Θεόδωρε, αἵτησαι συγγνώμην ἡμῖν κα-
κῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς Βασι-
λεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Υψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς
ἡξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη

συγγενείας καὶ Δεϊκῆς, υἱοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτείᾳ· καὶ γὰρ Θεός, ὥραθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μέινας τῇ Θεότητι.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

Σ ἐ τὴν ἀπειρογάμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἀ πασαν τὴν αἴσθησιν, καταλιπὼν νοῖ τῷ Δεῖῳ, καὶ καθαρωτάτῳ πάνσοφε, φωτοφόρον παρίστασαι, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκεσίας ποιούμενος· ὅθεν πάντες σε Ζαχαρία μεγαλύνομεν.

Ρ ἥσεςιν ἐπόμενοι, τῶν σῶν χειλέων Θεοφάντορ, Κύριον ἐπικαλούμεθα· δι' αὐτοῦ μεσωζόμενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σε Προφήτην καὶ κήρυκα, Ζαχαρία τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν.

Ι ἄλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, τοῖς τὴν ἱεράν καὶ εὐσημον, ἐορτήν σου Θεόπνευστε, πίστει ἐκτελοῦσι, καὶ σὲ πόθῳ γεραίρουν, ὡς Προφήτην καὶ Διηγόρον ἀληθέστατον.

Θεοτοκίον.

Ἀ βυσσον θαυμαίων σε, καὶ χαρισμάτων Θεοτόκε, πέλαγος ἀγνὴ γινώσκοντες, καὶ σαφῶς ἐπιστάμενοι, τῇ σῇ προστασίᾳ πεποιθότες προστρέχομεν, καὶ συντόνως πρὸς τὴν σὴν σκέπην καταφεύγομεν.

Εἰς ἀποστείλαριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, καὶ Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναϊόφρον, μὴ ἐλλίπης αἰτεῖσθαι, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἱλασμόν, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ε ἵν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρεσβύτες, ἀγκαλαῖς ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἶρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀ θλήτης γενναϊότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, κατασχλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου,

καὶ τῶν ἔργων σου σοφὴ, καρτεραῖς ἐπιδείξῃσιν· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Κ αἱ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ ταῖς σάρκασι τυπτόμενος, ὀξύτατοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ πλευραῖς ξεόμενος, καὶ παντοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θ εἶον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυζάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θυμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἀγίαν σε μνήμην καὶ θαυμάτων, θαυσαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀ ἥλθικὴν ἀνδρείαν, καὶ λογικὴν λατρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς, Ἀθλοφόρε Χριστέ, καὶ στερρόως παραταχθεῖς τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· Ἀλλ' ὦ Δείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'.

Ο Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκαλαῖς, ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἡλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἵνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ο πάντα τῇ χειρὶ, περιέχων ὡς Κτίστης, καὶ δεσπόζων ἀπάντων, ὑπὸ χειρῶν Πρεσβύτου, ἐν τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Α γάλλου Συμεὼν, καὶ ἡ Ἄννα εὐφραίνου· ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Α ἔλυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεὼν Θεοφόρε, ἐν χερσὶ τὸν τὰ πάντα, κατέχοντα βαστάζων· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Α ἥλθικὸν συστησάμενος σταδίον κατὰ τῆς πλάνης, ἡνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πν-

ριφθόγγω γλώττη σου, καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος βαρύς.

Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν· ἔδει γάρ σε Ζωοδότα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, γίνεται τῆς Ἑορτῆς ἢ Ἀπόδοσις, καὶ ψάλλονται συνηθῶς πάντα τὰ αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τῆ Πολυελεύου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ἐάν δὲ τύχη ἐντὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἡ μὲν Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται, ὡς προειδηλώθη (σελ. 9)· ψάλλεται δὲ κατὰ τὴν σήμερον ἡ ἐξῆς τοῦ Μάρτυρος Ἀκολουθία.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νόμοις πειθαρχῶν τοῦ δι' ἡμᾶς, σάρκα ἐπὶ γῆς εἰληρότος, καὶ πάθος τίμιον, Μάρτυς ὑπομείναντος, Θεομακάριστε, τὴν ἀγάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν πλησίον, νόμου τὸ κεφάλαιον, οὗσαν καὶ τῶν Προφητῶν· ὅθεν, καὶ μακάριον τέλος, εἴληφας πηγῇ τῆς ἀγάπης, νῦν ὦ Νικηφόρε παριστάμενος.

Κλίνει τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, ὃ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, Μάρτυς θαυμάσιε, κάραν ἐκτεμνόμενος, καὶ χωριζόμενος, τοῦ γενναίου σου σώματος, Χριστῷ δὲ τῇ πάντων, κεφαλῇ ἐνούμενος, καθαρωτάτῳ νοῖ· οὗ νῦν τῷ φωτὶ πλησιάζων, αἴτησαι ἡμῖν Νικηφόρε, πᾶσι φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου Σοφὲ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων, τὴν γῆν ἡγίασας·

πνεύματι δὲ πνεύματα, ἐχαροποίησας, ἄσωμάτων Δυναμέων, Μαρτύρων ἀγέλας, πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύταις ἐνούμενος, Μάκαρ ὡς γενναῖος ὀπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέξαι, τὴν ἐκείσιν ὁδὴν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοι προσάγομεν· Δέσποινα διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποιμήνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παρρῆσίαν ὡς Μήτηρ, ἐκτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριόν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνῶσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Ἐάν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εδείξας πᾶσιν ἐμφανῶς, Ἀθλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὁ μὴ φιλῶν, οὔτε τὸν Δεσπότην ἀγαπήσαι δύναται· διόπερ, αὐτὸς μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας Σαπρίκιον τὸν ὁμόδουλον, ἐντεῦθεν καὶ πρὸς τὸν Θεῖον ἐνεπτερώθης ἔρωτα, καὶ τὴν ψυχὴν σου τέθεικας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίστεως. Σαπρίκιος δὲ ὁ δυσώνυμος, ἄσπονδον πρὸ σέ το μῖσος κτησάμενος, ἀρνητὴς ἐδείχθη καὶ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ· ὃ νῦν αὐτὸς παρεστῶς, καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν Δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνεέργητον παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τῷ ἀσάτῃ βίῃ, καὶ ἐλέεῳ προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε ἐβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτω λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατὰ κριτον, Σταυρῷ ὑψέμενον, ὅξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευράν δὲ

όρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον·
καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί
τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;
Ἀπολυτικίον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κλεινὸν ἐν Ἀθλοφόροις Νικηφόρον ἄσματι μέλω.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματοηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυ-
» ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Κορυφουμένην τὴν τοῦ βίου θάλασσαν, καὶ
κυματοῦσαν δεινῶς, τὸ τῆς ψυχῆς σκά-
φος, πειρασμοῖς καὶ πάθεσιν, ὁ τῆς εἰρήνης αἴ-
τιος, πρὸς γαλήνην βαθεῖαν, ὡς εὐεργέτης με-
τάβαλε, Μάρτυρος Χριστέ ταῖς ἐντεύξεσι.

Λελογισμένη διανοία Πάνσοφε, τῷ νοερῷ, τῆς
ψυχῆς, τὸ τῆς ὀργῆς πάθος, εὐσεβῶς ὑ-
πέταξας· καὶ τῷ πλησίον ἔδραμες, Σαπρικίῳ
σπουδαζων, διαλλαγῆναι θεσπέσιε, νόμοις τοῦ
Σωτῆρος πειθόμενος.

Ἐνδεδυμένος τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἐρ-
ρώμενέστερον, τῷ δυσμενεῖ Μάρτυς συμ-
πλάκεις κατέρραξας, καὶ νικηφόρος γέγονας,
προκληθεὶς φερωνύμως, ὦ Νικηφόρε πανεύφη-
με, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Τριαδικόν.

Ἰσοσθενῇ ὁμοφυῇ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοού-
σιον, τὴν τριφεγγὴ αἴγλην, τῆς μιᾶς Θεότη-
τος, ὁμολογοῦντες σέβομεν, ἐν τρισὶ τοῖς προσ-
ώποις, ἀδιαίρετως κηρύττοντες, Λόγον σὺν Πα-
τρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον, τὸ ἀκα-
τάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Παν-
ύμνητε· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος, ἐν γα-
στρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι νυδόκησε,
φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στηρίξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ Νικηφόρος προκληθεὶς, ἐπὶ τῶν ἔργων
ἐδείχθη, νικηφόρος· τῆς γὰρ πλάνης τὸν
ζόφον, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ, διασκεδάσας ἔλυ-
σε, κράζων· Οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε Φι-
λάνθρωπε.

Νενεκρωμένον διὰ σέ, πεπιςευκῶς τὸν Δεσπό-
την, αὐθαιρέτως τῷ θανάτῳ προστρέχεις,
τὴν ἐκούσιον αὐτοῦ, ἐπιποθήσας νέκρωσιν, ὡς
νικηφόρος Μάρτυς, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνιστής, ἐν οὐρανοῖς στε-
φανίτης, ὁ θειάπων τοῦ Χριστοῦ Νικη-
φόρος, ἀναδέδεικται σαφῶς, σὺν Ἀσωμάτων
τάξεσι, κράζων· Οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε
Φιλάνθρωπε. Τριαδικόν.

Νοῦ ἐκ μεγάλου τοῦ Πατρὸς, ἐξορμηθέντα
τὸν Λόγον, ἐκπορευθὲν δὲ καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα, διδαχθέντες εὐσεβῶς, τοῖς θεοπνεύ-
στοις δόγμασιν, ὁμολογοῦμεν πάντες, ἄκτιστον
μίαν Θεότητα (*).

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρὸς, τὸν πρὸ αἰώνων
τεχθέντα, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα Παρ-
θένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρω-
πον, ἐν ἐκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρέμενον.
Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτῆς, πεφηνῶς
κατηλλάγης τῷ δυσμενεῖ, πρὸς σέ τὴν
διάνοιαν, τὴν αὐτοῦ Μάρτυς ἔχοντι, καὶ τὴν
διὰ τοῦ ξίφους, τελείωσιν εἴληψας, ἀντ' ἐκείνου
μάκαρ, Θεοῦ σε καλέσαντος· ὅθεν νικηφόρον,
φερωνύμως δειχθέντα, αὐτὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς
Δεσπότης ἀξίως σε. Ἀθλοφόρε ἀήττητε, πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀ-
γίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς ὡς ἡ χήρα
ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποι-
να, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφ-
θης σκέπη, ὁμῆ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, αἶέ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου,
φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων
με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει
μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γὰρ ἔχω
ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

(*) Τὸ Θεοπάριον τοῦτο οὕτως ἔχει τῶν χειρογράφων τῶν νεώτερον· «Νοῦν μὲν ὑμνεῖν εἰκονικῶς, Πατέρα ἀνάρχον θείας
» θειόγοι ὡς προέφησαν θεοὶ· ἐξ οὗτου δὲ τὸν Υἱόν, ὡς
» λόγον τὸν συνάρχον, καὶ συμφύς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντοκ-
» ρόν καὶ ἐμότιμον ».

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεταί, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ με ἰσχύς, Κύριε, σὺ με καὶ δύνამις, σὺ
» Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κὸς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θείας ζωῆς, ὦ Νικηφόρε τετύχηκας, θείας αἵγλης, μάκαρ κατηξίωσαι, θείου φωτός, ἀκτινοειδῶς, νῦν ἀντανακλάσεις, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, θεόφρον ἀντιπέμψεις, τοῖς ἐν πίσει βοῶσι· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.

Λάμπεις Χριστοῦ, Μάρτυσι συναριθμούμε-
νος· ἔλυσας γὰρ, πλάνην τὴν πολύθεον, ξίφει τμηθεὶς, σὺ τὴν κεφαλὴν, καὶ ταῖς τῶν αἱμάτων, ῥοαῖς σου πᾶσαν κατέκλυσας, εἰδώ-
λων τὴν ἀπάτην, τῷ Δεσπότη κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ο τοὺς δεσμοὺς, σοῦ μὴ φυλάξας Σαπρί-
κιος, σῆς γυμνοῦται, Σῶτερ θείας χάρι-
τος· καὶ τοῖς ἐχθροῖς νῶτα δεδωκὼς, τῆς τῶν
σῶν Μαρτύρων, στερεῖται δόξης ὁ δαίμων· διὸ
σε τῆς δικαίας, ἐκπλαγέστες προνοίας· Τῇ ду-
νάμει σου δόξα κραυγάζομεν. Τριαδικόν.

Φῶς ὁ Πατήρ, ἀναρχὸν καὶ πάντων αἷτιον,
φῶς ὁ Λόγος, φῶς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκ τῆ
Πατρὸς, ὥσπερ ἐκ πηγῆς, πρὸ πάντων αἰώνων,
ἀφράξως ἀπαυγαζόμενα· τρισήλιος Θεότης, ἐν
μᾶ τῇ οὐσίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ δόξῃ γνωρίζεται.

Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὁ-
λος ὅλη, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικὸς
κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆ-
σαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας,
ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας τὸν κό-
σμον Θεότητι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ

» ἀλλότριον σκότος τὸν δαίμονα; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ροὴ τῶν σῶν αἱμάτων, τὸν τῆς Ἐκκλησίας
Παραδείσον ἤρδευσας, ἀφοριζομένην, εἰς
ἀρχαῖς τετραρίθμους μακάριε, ἀρετῶν ἐνθέων·
ἐξ ὧν ψυχῶν ὦ Νικηφόρε, ἀρυόμεθα θεία χα-
ρίσματα.

Ο σπορεὺς τῆς κακίας, τῇ μνησικακίᾳ τὸν
δαίμονα ἤρπασε· τῆς χρηστότητος δέ,
καὶ εἰρήνης ὁ αἷτιος εἴλκυσεν, ἀντ' ἐκείνου
θεῖον, φωτεινὸν ἡγλαϊσμένον, Νικηφόρον θεό-
φρονα Μάρτυρα.

Ιερεύεται Σῶτερ, τὸ σὸν ἐθελούσιον πάθος
μιμούμενος· ταῖς γὰρ ἐκ πλευρᾶς σου, ὁ
θεόφρον ῥανίσι σταζόμενος, τῶν αὐτοῦ αἱμά-
των, σοὶ τοὺς κρουνούς ἀντικομίζει, διὰ ξίφους
πρὸς σὲ πορθμευόμενος. Τριαδικόν.

Σωτηρίας κρηπίδα, τὴν ὀρθοδοξίαν εἰδότες
συνάναρχον, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ
Ἅγιον Πνεῦμα κηρύττομεν, τρισὶν ἐν προσώ-
ποις, μίαν ἀρχὴν μίαν οὐσίαν, μίαν θέλησιν
μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ
σὰ Μυστήρια· Οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ἐπὶ
γῆς ὁ Δεσπότης σε ἔδειξε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθέ-
νε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ὡς
ἡλὸς ἔλαμψεν.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως συνκωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὸς τὴν
» κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Ιᾶσαι τὴν συντριβὴν, τῆς ψυχῆς μου Νικη-
φόρε θεόφρον, καὶ τῶν παθῶν τὸν ζόφον,
διαλύσας ἀπέλασον, λαμπηδόσι τῆς ἐν σοὶ,
θείας λαμπρότητος, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν
Χριστὸν μακάριε.

Κλυδωνος εἰδωλικοῦ, τρικυμίας Ἀθλητὰ Νι-
κηφόρε, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἰστίῳ, καὶ ταῖς
αὔραις τοῦ Πνεύματος, εὐσταλῶς διαπερῶν,
Μάρτυς ἀήττητε, τῷ λιμένι, τῷ γαληνῷ Χρι-
στῷ προσώρμισαι.

Ηθλῆσας μαρτυρικῶς, καὶ τῷ ὄντι Νικηφό-
ρος ἐγένου, τὰς μηχανὰς ἀνδρείως, δια-
λύσας τοῦ δράκοντος· καὶ παθῶν ὡς κοινωνός,
μάκαρ γενόμενος, τοῦ Δεσπότη, νῦν ἐπαξίως
συνδεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττουσιν αἱ νοεραὶ, τῶν Ἀγγέλων ἐκ-
πληττόμεναι τάξεις, τὸν τῷ Πατρὶ συνόν-
τα, πρὸ αἰώνων καὶ Πνεύματι, ἐκ γαστροῦ σου
σαρκικῶς, βρέφος τικτόμενον, καθορῶσαι, Θεο-
γεννήτορ πανσεβάσμιε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πτερωθεὶς Ἀοίδιμε, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ,
καὶ τὸν τούτου ἔνδοξε, Σταυρὸν ἐπ' ὤ-
μων βαστάσας, ἡσχυνας τοῦ διαβόλου ταῖς με-
θοδείας, ἡθλήσας μέχρι Θανάτου καὶ ἀληθείας·
διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, ὀπλίτης μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ Παύλου σαφῶς διδασκαλίαν ἐπό-
θησας, καὶ τοῖς στέρνοις τοῖς σαῖς ἔνδοξε
κατεφύτευσας, βοῶν· Ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημο-
νεῖ· αὕτη τὸν Κτίστην ἄνθρωπον τέλειον ἡμῖν
ἐχαρίσατο· δι' ἀπάτην πάντα ὑπέμεινεν, ἡλούς
καὶ σταυρὸν, ὅξος καὶ ἐμπτύσματα· λόγχῃ
ἐπάγη πλευρὰν ἀγίαν, δι' ἧς ἀνέβλυσεν ἡμῖν
αἷμα καὶ ὕδωρ ζωοποιόν· ὃν ποθήσας, ἐφάνης
νικηφόρος, ὡς καὶ τῇ κλήσει, ὀπλίτης, μύστης
Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Νικηφόρου.

Στίχοι.

Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον,
Τμηθέντα γνῶθι πρακτικὸν Νικηφόρον.

Φασγάνῳ ἀμφ' ἐνοῖτῃ Νικηφόρε δευροτομήθης.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλήννου
τῶν Βασιλέων, ἰδιώτης τὴν τύχην. Εἶχε δὲ φίλον
Πρεσβύτερον τῆς Ἐκκλησίας χριστιανόν, ὀνόματι Σαπρί-
κιον· ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας ἐμίσησε τὸν ἄγιον Νι-
κηφόρον, καὶ ἐμνησιμάκει αὐτῷ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ
Σαπρίκιου παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ πολλὰ βασανιζο-
μένου, ὁ ἅγιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἐπεμψε,
συγχώρησιν ἐξαιτούμενος· ὁ δὲ οὐκ ἤκουσε. Ἰδὼν δὲ ὁ
ἅγιος Νικηφόρος, ὅτι ἀπάγεται Σαπρίκιος εἰς τὸ ἀποκεφα-
λισθῆναι, ἔδραμε καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, συγ-
χώρησιν αἰτῶν· καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων περὶ τῆς κα-
ταλλαγῆς ὑπομιμνήσκοντος, αὐτὸς οὐχ ὑπέβη.

Διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διελθὼν, καὶ ἐγγὺς τοῦ στέφους
γενόμενος καὶ τῶν βραδείων, παρ' ὅσον ἐμελλεν ἀποτμηθῆ-
ναι, τὴν συγχώρησιν οὐ προσήκατο. Διὸ, τῆς τοῦ Θεοῦ
βοηθείας γυμνωθεὶς, εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς· Ἀφετέ με καὶ θύσω
τοῖς Θεοῖς, ὅπερ ἰδὼν ὁ ἅγιος Νικηφόρος παρέδωκεν
ἑαυτὸν τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρρη-
σίᾳ. Προστάξει δὲ τοῦ Τυράννου τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη,
τάχιον ἑλθὼς τὰ χεῖρα τῆς ἀγάπης, ἣν καὶ ἐσπενδεν ἐκ-
κληροῦν, διὰ τὴν τῆς ἀγάπης δωτῆρα Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Κίλικος.

Στίχ. Λήθην βαθεῖσαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ βίου,
Ῥωμανὸς οὗτος, ὃς μετέστη τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ῥωμανός, Κίλιξ ὑπάρχων τὸ γένος, ἐκ
πόλεως τῆς Ῥώσου, ἐν Ἀντιοχείᾳ, τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς
ἐπεδείξατο ἄθλους. Ἐξω γὰρ τῶν τῆς πόλεως τειχῶν παρὰ
τὴν ὑπώρειαν δειμάμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκητικῶς ἡ-
γωνίζετο, μὴ πυρὶ χρυσάμενος, μὴ λυχνιαίῳ φωτί. Τροφὴ
δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος, καὶ ἄλας· ποτὸν δὲ, τὸ κρηναῖον νῆμα·
ἐσθῆς, ἐκ τριχῶν· κόμη δὲ, μέχρι ποδῶν διτήκασα· τῷ τρά-
χηλῳ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῇ ὀσφυϊ, σιδήρεα βρύτης πε-
ρίκειτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ ἐδόθη χάρις παρὰ Θεοῦ· πολλῶν
μὲν γὰρ πολλάκις χαλεπὰς ἀπήλασε νόσους· παλαιὰς δὲ στεί-
ραις γυναιξὶ δὲ εὐχῆς ἐχαρίσατο παῖδας. Οὕτω καλῶς ἀ-
γωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Μαρκελλοῦ Ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαγρίου Ἐ-
πισκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου Ἐπισκόπου
Ταυρομενίου.

Στίχ. Λυθέντες ἄνδρες σαρκικῶν τρεῖς ἀμμά-
των (δεσμῶν δηλ.),

Τῶν τῆς Ἐδέμ μετέσχον ἐντροφημάτων.

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου.
Ἐτι γὰρ τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ἐπὶ
τῆς γῆς, καὶ θαυματουργοῦντος, ὁ Μάρκελλος ἀκούσας, ἀ-
πῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Παγκρατίου
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἰδεῖν αὐτόν. Ὁ οὖν Παγκράτιος, ἐκτοτε
γενόμενος γνώριμος τῷ Ἀγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν
τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ προχειρισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ
Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ κηρύττων τὸ ὄνομα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἐφονεύθη κρυφῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ Μάρκελλος,
ὁμοίως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Σικελίας, καὶ πολλοὺς τῶν
ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς Κύριον, ἐτελειώθη. Ὡσαύτως καὶ
Φιλάγριος, τῆς Κυπρίων ἀρχιερατεύσας, καὶ διδάσκων
καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς πει-
ρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος
ὁ Δαμασκηνός ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ διελέγξας τοὺς παραπληγὰς Πέτρος
Θνήσκει μονοπληξ τῷ διαί ξίφους τέλει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
• Βαθυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο αἱ Παῖδες,
• ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶ-
• νι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
• τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο θάνατος γέγονε, σοὶ Νικηφόρε διαβατή-
ριον, ἐκ τῶν ἐντεῦθεν μάρκαρ, πρὸς οὐ-
ρανὸν σε καὶ τὰ οὐράνια, διαβιβάζων Ἀγγέλοις
συμφάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Ρωννύμενος πάθει, τῆς ἀσθενείας τοῦ Παντοκράτορος, τὸ μετέωρον ὄμμα, καὶ ἐπλημένην ὄφρυν κατέβαλες, εἰς γῆν Θεόφρον, κραυγάζων τῷ Κτίστη σου· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οδὸν μαρτυρίου σου, ὁ Νικηφόρος τρέχων διήνυσε, πλατυνθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος· καὶ νῦν προθύμως κραυγάζει σοι Δέσποτα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ ἀναρχον, γεγεννηκότα Λόγον συνἀναρχον, ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως, καὶ προβαλόντα Πνεῦμα Πανάγιον, σὲ τὸν Πατέρα εἰδότες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αμφοτέρα πέφυκας, Παρθένος Μήτηρ Θεοκυῆτορ ἀγνή, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀφράστως ἐκ σοῦ σαρκούμενον, ἐν ἐκτέρω μορφῇ γνωριζόμενον, Θεανδρικῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενον.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐ-
• ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-
• τας τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυ-
• τρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς
• ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Σημειωθείς τῇ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος αὐτόκλητος, σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς ἐχώρησας· καὶ νίκην ἀράμενος, κατ' ἀντιπάλων Μάρτυς Χριστοῦ, τοῖς νικητοῖς κατεκοσμήθης στεφάνοις, ἐνθῶς ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστικωτέρα κλίμακι, κεχηρμένος τῷ αἵματι, πρὸς τὸν ὑπὲρ σοῦ διὰ Σταυροῦ ἐκχέαντα, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, σφαγιασθεὶς ἀνῆλθες φαιδρῶς, τὰς τῶν δυσμενῶν διεκφυγῶν μεθადείας, καὶ χαίρων ἀνακραῖζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὴν αἰῶνας.

Αγισθεὶς δι' ὕδατος, Νικηφόρε καὶ πνεύματος, καὶ μαρτυρικοῖς πεφοινιγμένος αἵμασι, Μαρτύρων μετέσχηκας, τῶν ἀληθῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς φωτοειδῆς λαμπρότητος ὡς παμμάκαρ, ἐν ἧ νῦν ἀνακραῖζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν Τρισὶν Ὑποστάσεσι, μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἀένναον, ἀγέννητον ἀναρχον, ὑπερτελῇ Θεότητι, δημιουργικὴν, καὶ Βασιλίδα τῶν ὅλων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανύμνητε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τέτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη
• τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
• σε γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό
• σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
• ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Μετέστης ὡς νυμφίος ὠραῖσθεις, ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αἵματος, μαρτυρικῇ θείᾳ ἀγλαΐᾳ πρὸς μετοχὴν, τοῦ κοσμηθέντος σώματος, καὶ καλλωπισθέντος ἐν τῷ ξανθῷ, τῷ παίδει τῷ τιμίῳ, τοῦ πάντων εὐεργέτου, ὡς Νικηφόρε παμμακάριστε.

Εθέλχθης τοῦ Δεσπότη ταῖς καλλοναῖς, ὧν οὐδέν, ὠραιότερον ἔνδοξε· καὶ τῆς αὐτοῦ, σπεύδων ἀπολαύειν διηνεκοῦς, καὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν, ἠρέθισας τυράννους, πυρούμενος τῷ πόθῳ, ὡς Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρῶς κατὰ τῆς πλάνης Μάρτυς Χριστοῦ, ἀριστεύσας καὶ ταύτην τρεψάμενος, ὡς νικητῆς, στέφος ἐκομίσω τῇ κορυφῇ, τὸ τῶν χαρίτων ἔνδοξε· καὶ νῦν συγχορεύεις μαρτυρικῶς, Μαρτύρων, ταῖς χορείαις, παμμάκαρ Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Τριαδικόν.

Πατὴρ ἐξ ἀγεννήτου Θεοπρεπῶς, τὸν Υἱὸν γεννηθέντα δοξάζοντες, καὶ τὸ εὐθὲς, Πνεῦμα πρὸ αἰώνων ἐκπορευθὲν, τρεῖς ὑποστάσεις σέβομεν, τῆς ὑπερουσίου καὶ ἀρχικῆς, Τριάδος ἡνωμένους ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, καὶ εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Οράθης ὡς Παρθένε Μήτηρ Θεῶ, ὑπὲρ φύσιν τεκῆσα ἐν σώματι τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν

σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φερώνυμος ἐδείχθης, τῆς νίκης ὡς Νικηφόρε, ἀγάπη καὶ μαρτυρίῳ, νενικηκῶς τοὺς Τυράννους· ὅθεν καὶ νίκης τὸ στέφος, ἐδέξω παρὰ Κυρίου. Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνή τοὺς σους δούλους, φυλάττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεντήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α'. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῆς Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τοῦ α'. Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, εἰς ἣν εἰδὲ μὴ, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τροπάριον τοῦ Ἀγίου — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου, εἰ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ, καὶ Προκείμενον ὁμοίως. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως τῆς Κυριακῆς Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, εἰτα Κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν ε'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Τριωδίου, τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀποστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἡ μὲν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου, μετατιθεμένη ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποκρέω· ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταθέτως κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῶν Πατέρων γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τῆς Τριωδίου, καὶ δύο ἐκ τῶν τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου ἀπαξ, εἰτα τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἀγίου. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας. Δόξα, τῶν Πατέρων, τὸ εἰς τοὺς Αἶνους. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τρισάγιον, καὶ μετ' αὐτὸ, Τροπάριον τοῦ Ἀγίου — Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τοῦ Ἀγίου· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῆς δ'. Ἦχος. Προκείμενον, Εὐαγγέλιον, κτλ. τοῦ Ἀγίου. Κανόνες τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων· εἰτα Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Πατέρων γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀποστολος, τῶν Πατέρων. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου, καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ὡς προδιτάχθη Ἀρθρῷ Α'.

Ε'. Ἐὰν τύχη ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τῶν Νηστειῶν ἐβδομάδος.

Εν μὲν τῇ Παραμονῇ εἰς τὸν Ἑσπερινόν ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον, κατὰ τὴν ἡμέραν. Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου πρῶτον, εἰτα τὰ τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον, κτλ. Αἱ τρεῖς μεγάλαι Μετανοιαί, αἱ δὲ λοιπαὶ σχολάζουσι.

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, καὶ καθιεῖται πᾶσα ἡ λοιπὴ αὐτοῦ ἑορτάσιμος Ἀκολουθία, καθὼς ἐστὶ τετυπωμένη. Μετὰ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν αἱ Ὡραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, ποιῶντες, καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας — Με-

τὰ δὲ τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους εἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἀγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶ Τριωδίου. Κατευχὴν θήτω, μεθ' ὧ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Ἀρτῶν· καὶ εὐθύς ὁ Ἀπίστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου· καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, νηστεία.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, ἰσῶμεν Στίχους εἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, εἴτα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δ΄. (τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου δηλαδὴ)· καὶ τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους προσόμοια δ΄. Δόξα, τῷ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ἐξαψαλμον τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου, τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους, καὶ Θεοτοκίον, Τὸ α΄ π' αἰῶνος ἀπόκρονον. Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β΄. Κάθισμα τοῦ Ἀγ. Χαραλάμπους· ἐμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῷ δ΄. Ἦχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους. Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου· εἴτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κτλ. Εἰς τὰς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων. Ἀπίστολος τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῷ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους εἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου δ΄. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος, κτλ. τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου, Οἱ ἐξ ἀσεβείας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Χαίρετε Προφῆται· τίμιοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· εἴτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τοῦ Ἀγίου — Μετὰ τὰς Στιχολογίας, Κάθισμα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἀγίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὰς Αἴνους,

Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου β'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, κτλ.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, κτλ. Ἀπίστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Η'. Ἐὰν τύχη τῇ β'. ἢ τῇ γ'. τῆς δευτέρας ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Σπανίως συμβαίνει εἰς αὐτάς, αἵτινες εἰσὶ τὰ ἔσχατα ὄρια, εἰς ἅπερ δύναται καταντῆσαι τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους ἡ Ἑορτή· ἀλλ' ὅμως εἰάν συμβῇ, ὅρα ἀνωτέρω Ἀρθρον Ε'. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ γίνεται Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους εἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ, Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας Ἐνδοξε, καὶ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετ' Ἀγίων Ἀγγέλων, παντοίας τὰς βασιάνους ὑπέστης στερόως, καὶ τυράννων ὠμότητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς Μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηραῖταις κατασραπτόμενος, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὃ Χαραλάμπες μάκαρ, ὁλόρωτος ἐδείχθης μάρτυς Χριστοῦ, ἱερεὺς τ' ἐννομώτατος· διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ κόσμου παντός πρέσβευε.

Τῶν Ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς Τρισμάκαρ, παρεσῶς τε τῇ Θείᾳ, Τριάδι τῇ ἀνάρχῳ μνείαν παιῶ, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν πανσέδασον κάραν σε εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως.

Δόξα, Ἦχος β'.

Η' Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μουσικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ ἀθλοφόρου Χαραλάμπους· τοῦτον γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἁμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ ὁ νικητὴς τοῦτον τῶν παρανόμων ἀναδείξας, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σὺμπασα ἡ Ἑλλάς, ἐνθέως νῦν ἀγάλλου, κατέχουσα ἐν κόλποις, τὴν σεβάσμιον κάραν, τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Ω δαύματος φρικτοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! ὅστ᾽ ἂν γὰρ τῶν Μαρτύρων, ἰάσεις ἐκτελοῦσι, καὶ θαύματα παράδοξα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίφη νῦν τῶν Πιστῶν, καὶ τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀσπάσασθε προθύμως, τοῦ Θεοῦ Χαραλάμπους, τὴν κάραν τὴν σεβάσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάγχρυσε κιβωτὲ, καὶ στάμνε μανναδόχε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικιον, Ἦχος δ'. Ὡς στῦλος ἀκλόνητος.

Ζήτηε εἰς τὸν Μεγάλον Ἑσπερινόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογῶμεν τὴν ἀνάστασιν τοῦ α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο λης ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἔχουσιν ἡκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δὲ, τῶν παθῶν κηλίδος, Θεῖαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐχηματίσας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μέινας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η λοις προσηλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαραλάμπες, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄστυλον, διετήρεις συντριβόμενος· Θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἐνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἡρέθιζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνῶν, ὃν παρρήσια ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χ αράν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἱερεῦ ὅσιε, Ἀθλητὰ τίμιε

Στρατιῶτα γενναιότατε, ὁ τὰ στρατεύματα καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ρεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ Θεῖα ἐντεύξει, νεκρὸς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παρρήσια δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ε δωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους αἰοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον πάσης ἁμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαραλάμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ε δωκας τοῖς δέλοισι σε, τὸν σὸν Θεράποντα Κύριε, Χαραλάμπε τὸν ἐνδοξον, ἵασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην, τῆς πλάνης μέγιστον· διό σε τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χ αρίν ἦν περ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἔγνοϊαν, ἀθλοφόρε Χαραλάμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασιῶν, ἡ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἀγιε· ὅς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπέειληφας ἐνδοξε, πρὸς Χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ε θυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγονας μιμητής, Θεόφρον Χαραλάμπες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διασέ θυσίαν ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσάγοντι. Διὸ συναγάλλη αὐτῷ εἰς οὐρανίου σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων· ὧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ ζέοντι· προσκυνῶντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἀπειρα θαύματα βρύουσαν, καὶ λοιμῶδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν τε καὶ ἵασιν βραβεύουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δὲ διὰ σέ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μεγαλειᾶ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξε, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν

ὄρειάλωτον εὐρών πρόβατον, τοῖς ὅμοις ἀνα-
λαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ
Θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυναμέσι,
καὶ σῶσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ
ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τό· Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ. 9. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνή-
χθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες
ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ
τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγα-
γέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθή-
τωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ
ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύ-
σητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν
μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ
ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ
ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠ-
νείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς
ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. "Οτι ἀ-
π' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χει-
ρῶν μου ἐξαίρητος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέ-
ψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρώ-
μενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 4. **Δ**ικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀ-
ψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κἀκωσις
ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύν-
τριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει
ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀ-
θανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, με-
γάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν
αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς
χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ
ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς.
Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι,
καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλαμῇ διαδραμῶνται.
Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βα-
σιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πε-
ποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ
πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενουσιν αὐτῷ· ὅτι χά-
ρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκο-
πὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 51. **Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ
μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ
Υψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς

εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλοῦς ἐκ
χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει
αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁ-
πλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐν-
δύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται
κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα
ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον
ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ
κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐ-
στοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύ-
κλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται,
καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται
χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θα-
λάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλήσουσιν ἀποτόμως.
Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς
λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περι-
τρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βα-
σιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων
γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. "Οτι ἐδόθη πα-
ρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ Υψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος α'.

Εὐφραίνεσθαι ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος,
καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν κάραν
τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαραλάμπους, ἐν κόλποις
κατέχουσai, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον καὶ
ἀνεξάλειπτον· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσημέραι, ἀ-
παρυόμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ρεῖθρα,
τῆς πανῶλους λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου,
εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι
τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρ-
τυς Χαραλάμπες, τῆς οὐρανῶν βασιλείας
οἰκῆτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ κό-
σμου παναοίδιμε· τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου
σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἵαμα σωτήριοι τοῖς
αὐτῷ προσιοῦσι καὶ ἀπτομένοις μετὰ πόθου·
τὴν δὲ πάντιμόν σε κάραν, ἡ Ἑλλὰς ἐκτίσατο
πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον·
δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐ-
ναντίων ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ
θείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεῖς, τῷ πρὸς τὸν
Δεσπότην σου ζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ
τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὥσπερ κλίμακι χρησάμενος,

ἀνῆλθες πρὸς οὐρανίους λειμῶνας· καὶ κείθεν τῇ
 θεόθεν δοθείη σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τῆς τελῶ-
 νας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, καὶ τῆς σῆς γε-
 ραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντιμον κά-
 ραν κατασπαζομένους, Μάρτυς Χαράλαμπες.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυ-
 νας Ἄγιε, τῇ τῶν σῶν ἀθλῶν ἀντιτυπία,
 καὶ κατήσχυνας ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ τὸ
 τούτου ὄργανον, Σεβῆρον τὸν ἀσεβέστατον. Ἀ-
 κλινεῖ γὰρ διανοία, τῇ πέτρᾳ ἐρηρυσμένος τῆς
 πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας· διὸ αἱ ἀντιφά-
 σεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι
 τὴν στερρόάν σου εὐσέβειαν. Ἀνθ' ὧν ἐν ἑρανοῖς
 συγχορεύεις Ἀγγέλοις, καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλεί-
 πτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν
 ἄσμασι, τὴν πανσεβάσμιον κάραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, Χαρά-
 λαμπες γεννησιότατε, σὺ ῥωμαλέῳ φρονή-
 ματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σταδίῳ
 ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας ὡς
 προσκαίρων. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλλόμε-
 νος, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύστως
 τὸν Χριστὸν, ὃν Υἱὸν Θεοῦ παρρήσια ὡμολόγη-
 σας, ἐκέτευε εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ τὴν
 πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ποιῆ-
 σαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον ἡμᾶς παντοίων
 αἰεί, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀσπαζομένους
 τὴν σεβάσμιον κάραν σου, καὶ τὴν ἀγίαν σου
 μνήμην ἐορτάζοντας. Ὁ αὐτός.

Ρωμαλεότητι φρενῶν ὠχυρωμένος Θεσπέσιε,
 τὰς βασιάνους τῶν ἀθέων εἰς οὐδὲν ἐλο-
 γίσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὥρμησας πρὸς τὰ σκάμμα-
 τα· τῷ δὲ θεῷ Πνεύματι λαμπρυνθεὶς τὴν διά-
 νοιαν, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ
 τῆς τιμωρημένους σε ποινᾷς καθυπέβαλες, καὶ
 τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυνας. Καὶ νῦν ἐν ἑ-
 ρανοῖς τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμενος,
 ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν Ἀγίαν Τριάδα, καὶ
 πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμών-
 των, τὴν σεβάσμιον κάραν σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, εὐωχηθῶμεν ἐν
 τῇ πανσέπτῳ πανηγύρει τοῦ Ἀθλοφόρου,
 καὶ πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Σήμερον γὰρ
 συγκαλεῖται ἡμᾶς, ἡ πανσεβάσμιος πανήγυρις,
 Χαράλαμπους τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡ-
 μῖν παρατιθεμένη, τὰς ἀριστείας τῶν παλαι-
 σμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτῆς Κε-

φαλὴν, ἱάματα ὡς νάματα βλύζουσιν, πᾶσι
 τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρυομένοις ἐξ
 αὐτῆς ἱάσιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ δει-
 νῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημέ-
 νη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χα-
 ράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας,
 Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ
 καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος,
 σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπεί-
 ληφας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Αβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστώ-
 νυμος· κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτήσαντο, ὡς
 κρήνην βρύουσιν, ἱαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλῆτον
 ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νό-
 σους τ' ἐλαύνουσιν, λοιμικὴν τε τὴν πολύφθο-
 ρον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέ-
 πτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες,
 Χριστῷ Πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθύς
 ἱασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδα ἀνείλκυσας, τῆς
 πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσή-
 γαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί,
 τὸν γενναιότατον ἀθλητὴν, τὸν δυσὶ στέμ-
 μασι κατεστεμμένον, ἱερωσύνης καὶ ἀθλήσεως,
 παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χα-
 ραλάμπη, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημήσω-
 μεν. Οὗτος γὰρ τὸν αἰάστορα καταπαλαίσας,
 τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο.
 Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαίτεται, ἄφεςιν
 ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων
 ἀπαλλαγὴν, τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ,
 καὶ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Κάραν εὐλαβῶς ἀσπαζο-
 μένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πό-
 θου τελοῦσι, καὶ αἰτῶμένοις δι' αὐτῆς τὸν Θεὸν
 ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ος στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
 στοῦ, καὶ λύχνος αἰείφωτος τῆς οἰκουμέ-
 νης σοφῆ, ἐδείχθης Χαράλαμπες· ἔλαμψας ἐν

τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰ-
δῶλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρη-
σίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Εργοῖς ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔ-
σβεσας κακοδοξίας, ὡς τῷ Χριστοῦ στρα-
τιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων ταῖς φά-
λαγγας ἡσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γε-
νόμενος. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰ-
κέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκαλῆσι, σὺ ἐ-
βάστασας Παρθενομήτορ, τὸν ἐν δρακί
αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν σε
ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλά-
στην τῆς φύσεως. Κόρη πάνταγνε, αὐτὸν ἐκτε-
νῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστήρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώας, καὶ πι-
στοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυματίων σου
βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· ὅθεν τιμῶ-
μεν τὰ θεῖά σου λείψανα. Δόξα, Ὁμοιον.

Ιερόν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδει-
ξε, τὸ ἱερόν θυμα σοφέ, προσενεχθέν ἱερῶ-
τατε, τῷ θεῷ λόγῳ, ᾧ θεῖως δεδοξασαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἐώρακε πυρφόρον βᾶτον, σὲ τὸ πῦρ
βαστάσασαν, τὸ ταῖς ψυχαῖς φωταγωγῆν,
καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μάλ-
λον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ
τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, κα-
ταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη·
Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον·
Δραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἀ-
γιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ
νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν
ἀχώρητον γαστρί χωρήσασαν, καὶ τὸν
τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην,
μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι,

γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποι-
ναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῷ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ ὄνῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέ-
χετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῖς Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Φάλαγγα θεοστεφῆ, φωτοφανοῦς μάρτυρος,
ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀ-
γιόλεκτον συνασπισμόν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χα-
ραλάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν· καὶ
τὴν πανίερρον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέ-
σαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λοιμικῆς
ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σε, ἐλευθέρωσον,
καὶ λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως. Σῶσον
ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ
τῶν ἑρμῶν εἰς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο πα-
ρόντες εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητὰ, οὐρανῶν
σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνε-
σπέρῳ ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου
Σοφέ ὅπως ὑμνήσω σε.

Η φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακῆς, ἀπαστρά-
πτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς,
ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀλη-
θῶς, Μάρτυς ἐπώνυμε.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἀλμυράν, ἀ-
πιστίας θαλάσσαν, κατακλύσας ποταμὸς,
εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀλη-
θῶς τὴν Ἐκκλησίαν αἰεὶ. Θεοτοκίον.

Αμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναν-
τία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐ-
μὲ διηλθον· τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ
σῶσόν με. Κανὼν δεῦτερος.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαι-
σματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος τοῦ σοῦ
θεράποντος, θεῖαν ἔλλαμψιν, ἐξ ὕψους ἐξαιτῶ-
μαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι ταῦτα δυνήσομαι.

Σεβήρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τήτων ἀπελέγξας· ἀνδ' ὧν ἐστεφάνωσαι χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτίσαστο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατῆρα· διὸ ἐορτάζει σου τὴν μνήμην Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὅρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε πιστοὺς τῇ χάριτι. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥαδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξείπειν, τῶν θαυμαμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιῶν, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθὼν, Ἀθλοφόρε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυναμίει θεῖα κρατυνθεῖς, τὸ ἀνίσχυρον δράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερρός, Χαράλαμπες ἀθλητὰ, ὡς ὀπλίτης, θεῖας παρατάξεως.

Αἱμάτων ρεύσαντες κρουνοὶ, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὸν πυρκαϊᾶν, κατέσβεσαν· τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, σοὶ δὲ προεξένησαν.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἄγιον Θεὸν, τέτοκας Παναγία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μάνος Χριστός, ἣν διήλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπινον. Κανὼν δεύτερος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν νάῳ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαί σου, τὴν θεῖαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ διαφυλάττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθείς τε ἐλατῆρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ πρασήγαγες, μαρτυρικῶς ἐν αἵματι, χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέφωμεν αὐτοῦ τὴν Κάραν ἄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὖρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντὶ, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκαλαῖς σου ἐβάστασας, Παρθενομήτορ ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Στύλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες· καὶ ἀναλάμπας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν Πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαράλαμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ῥαδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ωραῖος γέγονας, χρισθεῖς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας καὶ καλλοναῖς, ταύτης κατηγλαῖσαι, Χαράλαμπες τῶν Ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συνέτριψας, Ἀθλοφόρε, ἀνδρεία, ναὸν σαυτὸν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἶροντες, τὰς χεῖρας Ἐνδοξε, οἱ τέσσεράς σου προστάται σοῦ τὰς πλευράς, ἐξεον τοῖς ὄνυξι, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενούντες σοὶ ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὕμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ὑπερβολῇ, Πάναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος ἀνεδέξατό σε, ὥσπερ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς οὐρανίους σικηνώσεις, ἀνιπτάμενον· ὡς ἀήττητον, ἀγωνιστὴν καὶ περιδοξόν.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἐνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρανομούντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον, φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πολυβολὸς, ἡ τιμία Κάρα, σοῦ τοῦ ἀήττη-

του Χαράλαμπε, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, νόσον δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τὴς δοξαζόντας ταύτην Θεῷ εἰς βασίλεια. Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Τὸ θεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς, πάθη ὑπομειναντος στερόως, Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὧ σώματι ἐνδοξε, τῶν ἡλῶν προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συνάρχων Πατρί, ἐπανορθούμενος Πάισοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ὀβελίσκοις περυνθῆεις, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν γηγενῶν πολεμήτορος, λόγχῃ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, θεόφρον Ἀθλοφόρε ἀξιοθαύμαζε. Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὴ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ταῖς ἡδοναῖς, φωταγωγῆσον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἡ μόνη τὸν σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ Κἀρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἵασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπε, παύονται τῆς θείας κεφαλῆς σου προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς· Χριστὸς γὰρ δεδῶρηται ἡμῖν, ταύτην ἱατῆριον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Εξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθεοι, βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, καὶ κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ὑβριστοῦ· σὺ δ' ὡς χριστομίμητος, τοῦτον αὖθις ὑγίασας. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνύποστατος, ὥσπερ ὑετὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου κατῆλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωνι, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαμπτήρ ἐχρημάτισας τῷ τῶν ἁθλῶν σου φωτὶ, φωταγωγῶν τὰ πέρατα, ὁμολογῶν

τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννων ἐνώπιον, Ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ενθέου πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρὶ, τῷ ἔδρῳ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυρὰν, Χριστοῦ τὰ θαυμασία, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων Ἀξιάγαστε.

Ζωὴς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπε ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῇ, νεκροὺς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσί σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονούμενον, ἐναντίαις προσβολαῖς, Μῆτερ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγὴν· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Κανὼν β'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ Παμμακάρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτὴν σου Χαράλαμπε, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτῃ προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σὲ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπείληψας, θεόθεν ἀθλητὰ γενναιοτάτε, Μάρτυς Χαράλαμπε· κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἱαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν αἶγνῇ Θεοσύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολῦτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητὰ, τροπαιοφόρε Χαράλαμπε· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξαζούσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερόν ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπε τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσασατο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἠλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληψε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγ-

γέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθόδοξων, τούτῃ τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστρέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Στίχοι.

Κατηξιώθης, Χαραλάμπες, ἐκ ξίφους,
Καὶ λαμπρότης καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ, Χαραλάμπες, ἐὼν τμήθης ἀπὸ
λαιμόν.

Ο Ἅγιος Χαραλάμπης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, καὶ Λουκιανοῦ ἡγεμονεύοντος ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πόλει. Τῶν Χριστιανῶν δὲ ὡς ἱερεὺς, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων, προστάξει τῶν Τυράννων τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐξεδύθῃ, εἴτα ἐξεδάρη τὸ δέρμα ὅλον τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἐβλεπεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν καρτεροῦντα ταῖς βασάνοις, θυμωθεὶς, οἰκείαις χερσὶν ἐπιχείρησε ξίειν τὸν Ἅγιον· καὶ παραυτίκα ἐξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ ἀπρωρήθησαν ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἅγιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιῆ. Τοῦτο ἰδόντες οἱ δῆμιοι, Πορφύριος καὶ Βάπτος, οὕτω καλούμενοι, ἠρνήσαντο τὰ εἰδῶλα, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὁμοίως καὶ γυναῖκες τρεῖς, τῶν παρισταμένων ἐκεῖσε· οὓς πάντας κρατήσας ὁ Ἡγεμὼν, καὶ βασάνοις καθυποβαλὼν, ἀνηλεῶς ἀπεκεφάλισεν· εἰ γὰρ καὶ ἰάθη, ἀλλ' ἔμωε ἔμεινε τῇ ἀπιστίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν Ἅγιον Χαραλάμπην, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ πιστεύσασαι Ἅγαι τρεῖς
γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρένωπους μηνύει,
Ἀρρὴν ἀριθμὸς, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
καὶ Παρθένων, Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλης.

Στίχ. Εἰς ἀρράβωνα παρθένοισι κόραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θάρος πρὸς φλόγα.

Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τούτων, ἡ μὲν Ἐνναθᾶ ὤρμητο ἐκ τῆς Γαζαίων χώρας, ἡ δὲ Οὐαλεντίνη, ἐκ τῆς Καισαρέων. Φιρμιλιανῶν δὲ τοῦ Ἡγεμῶνος προκαθίσαντος, αἰγεται Ἐνναθᾶ ἡ γενναϊοτάτη παρθένος· καὶ ἐρωτηθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀμολογήσασα, σφοδρῶς μαστίζεται, ξύλῳ ἀναρτᾶται, τὰς πλευρὰς καταξάινεται πλήκτροις, οὐκ εἰς ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις. Ἡ δὲ τιμία Οὐαλεντίνη, καὶ αὕτη παρθένης οὖσα, καὶ τῶν πρατταμένων τὰ ὅμῳ καὶ ἀπάνθρωπον οὐκ ἐνεγκούσα, παρρησιαζεται· καὶ αὐτίκα θύειν κελεύεται, αὐτοῦ που πλησίον παρὰ τῷ δικαστηρίῳ βωρεῖ εὐ-

τριποθέντος. Ὡς δὲ παρὰ τὸν βωμὸν ἤχθη, λαβὲ ἐπ' αὐτὸν γενναίως ἐνάλλεται, καὶ σὺν τῇ ἐπικειμένη πυρᾷ καταστρέφει αὐτόν. Ὁ δὲ τύραννος θυμωθεὶς, τοσαύτας κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπιτίθῃσι βασάνους, ὅσας οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Καὶ ἀπαγορεύσας ἐπ' ἀμφοτέραις, τὸν διὰ πυρὸς αὐταῖς ψηφίζεται θάνατον.

Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα παρήχθη Παῦλος, καὶ πολλὰς βασάνους προσομιλήσας, καὶ ὑπεράνω πασῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι γενόμενος, τῇ τοῦ ξίφους καταδικάζεται τιμωρία. Ὁ δὲ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ τῶν ὁμοφύχων Πιστῶν ὑπερευξάμενος, δέχεται τὴν τομὴν, παραθεὶς Θεῷ τὸ αὐτοῦ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῇ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (*).

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξανασταῖς, πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Στίχ. Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδέμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ζήνων, Καισαρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, τῇ πρὸς Καππαδοκίαν κειμένη, γονέων πλουσίων καὶ περιφανῶν. Κατείλεκτο δὲ τοῖς στρατιώταις, τοῖς τὰ βασιλικά, ὁξίως διακεμίζουσι γράμματα. Διανοήσας δὲ τὰ ἄσφατον καὶ ἐπικηρον τοῦ βίου, τὴν στρατιωτικὴν ἀποδέμενος ζώνην, ἐν ἐνὶ τῶν πολυανδρίων (πολλὰ δὲ ἔχει τὸ τῆς Ἀντιόχου παρακείμενον ὄρος)· εἰσῆλθε, τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, οὐ λύχον, οὐ κιθώτιον, οὐ τράπεζαν, οὐ στρωμνὴν ἔχων· ἡ στρωμνὴ δὲ ἦν αὐτοῦ στιβὰς χόρτων, ἐπὶ λίθων ἐστρωμένη· ἐσθῆς δὲ, ῥάκος παλαιόν· τροφή δὲ, εἰς ἄρτος, ἐπὶ δύο χορηγούμενος ἡμέρας ὑπὸ φίλου τινός· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτὸς ἐαυτῷ πόρρωθεν ὑπεκόμιζεν. Οὗτος, ἐκ τούτων τῶν πόνων, πολλὴν θεοθεν ἐπεσπάσατο τὴν χάριν· ἡ γὰρ καταδρομὴ τῶν Ἰσαύρων πολλὰς σφαγὰς εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετιόντας πολιτεῖαν ἐποίησεν· αὐτὸς δὲ εὐχῇ μόνῃ τὰς ἐκείνων ἀπημαύρωσεν ὄψεις. Οὐ πολὺν δὲ μετὰ ταῦτα βιώσας χρόνον, ἀπὸ τῶν καμάτων πρὸς τὴν ἐπουράνιον ἀπῆρε λῆξιν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις καὶ τῷ πυρὶ λαπαινόμενος, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσίου ὀβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τῶν προσευχῶν σου τῇ δρόσῳ, παρανομούντων ἢ κάμινος, κατεσθέσθη Σοφέ, καὶ ἐρρύσθης μελωδῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιαζὼν Πιστοὺς, ἐκ φλογώδους ἀμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Σημ. Εἰς μᾶνος ὀνόματι Ἀναστάσιος ὑπῆρξεν Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ οὗτος αἵρετικὸς εἰκονομάχος. Γνώμη Κωνσταντίνου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀπὸ Σιναίου.

Θεοτοκίον.

Η τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνῳ νη-
δυϊ σου, Θεοτόκε Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν
καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφές διώκουσα,
τῶν παθῶν ἀειπάρθενε.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Α νυμνῆμέν σε βοῶντες· χαίροις ἐνδοξε, Μάρ-
τυς Χαράλαμπε· τὴν θείαν κάραν σου
γὰρ, ἡμῖν σὺ δεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύουσαν,
πλοῦτον ἄσυλον, τὸν ταῖς ψυχὰς εὐφραίνοντα,
τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Μ εγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου θεσπέσιε, Με-
γαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας
τοὺς σοὺς· εἰδῶλων σεβάσματα γὰρ καταβέ-
βληκας, καὶ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἑ-
παρσιν, παναοίδιμε γενναίως.

Ω ς φωστὴρ ἀειλαμπέστατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ
κάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφεράς, κινδύ-
νων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίρῃσα, νοσημάτων τε,
τῶν ὀλεθρίων ρύεται, καὶ δωρεῖται τὴν υἰεῖαν.

Θεοτοκίον.

Α νατέταλκεν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, Ἡ-
λιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς,
καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς
κραυγάζοντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρ-
πὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τ αῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐτι σταζόμενος, τῶν
στιγμάτων τῷ κάλλει ὠραϊζόμενος, τῷ
νικητικῷ, εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμέ-
νος, Θεῷ παρέστης Μάρτυς.

Τ ῶν βασιάνων τὰ πλήθη οὐ κατεκαλύψαν,
τὴν ἀνδρείαν σου Μάρτυς, καὶ γενναιότη-
τα· ἡ τῶν διωκτῶν, οὐκ ἡμαύρωσεν ἐνστάσις,
σοῦ τὴν λαμπροτάτην, θεόφρον καρτερίαν.

Ι ερεύς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνιστος· στρα-
τιώτης γενναῖος καὶ στύλος ἀσειστος, ἔρει-
σμα Πιστῶν, ἀσεθείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνε-
δείχθης, θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ο ς τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι, βου-
ληθεῖς ἐν γαστρί σου ὤκησεν Ἀχραντε,
ρεύσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος· ὃν
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Μ έγας ἀρωγὸς τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ ρύστης
ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδεδειξαι, πάνσοφε
Χαράλαμπε· ρύη καὶ γὰρ πάντοτε, πάντας
τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ κάρᾳ σου, καὶ

λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένους, καὶ ὑπερυψοῦν-
τας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ς τῆς ἐν σταδίῳ τοῦ Σεβήρου, στερέμνιος
οἷά περ ἀδάμας τις, στύλος τ' ἀπερίτρε-
πτος, ἐνδοξε Χαράλαμπε, καὶ τὸν Χριστὸν ἐ-
κήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐχ ὑ-
πέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων θω-
πείαις θυμοβόροις.

Λ ὕσον ταῖς σειράς μου τῶν πταισμάτων, ὑ-
μνοῦντος τὴν κάραν σε Χαράλαμπε, τὴν
ἀεὶ πηγάζουσαν, νάματα ἰάσεων, ἀμπλακημά-
των ἄφεσιν ἐμοὶ δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύ-
τρωσιν νόσου, σέ ὑμνολογοῦντι εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρ ὁδὸν ἐν ἀκάνθαις εὐρηκῶς σε, καὶ ἄνθος ἐν
ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύοσμον, κρίνον τε πα-
νάσπilon, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίος
ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ κόσμον εὐωδίασε
πάντα, σέ ὑπερυψῶντα εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.
Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ο ὕ πῦρ, οὐ ξίφος ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, οὐ
διωγμὸς, οὐ θλίψις, οὐ λιμὸς, οὐδὲ κίν-
δυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε
τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεποιηκό-
τος, Ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε.

Ξ εσμαῖς ὀνύχων, τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀπο-
βαλὼν χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵ-
ματος, σεαυτὸν Ἀθλοφόρε ἐκόσμησας· ὅθεν σὺν
παρρησίᾳ Μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῷ Δε-
σπότη, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Χ αράς καὶ θείας ὄντως λαμπρότητος, πα-
ρεκτικὴ ἡ μνήμη σου τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε,
τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντας φω-
ταγωγοῦσα· ἦν ἐορτάζοντες, σχοίημεν πται-
σμάτων, ἱλασμόν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Π αθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν
κακῶν βυθίζει τρικυμία Πανάμωμε· κυ-
βερνήτην Χριστὸν ἡ κυήσασα, χεῖρά μοι βοη-
θείας, ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη προστασία, τῶν
πιστῶς μακαριζόντων σε.

Κανὼν δεύτερος. Ἀπας γηγενής.

Α παντες πιστοὶ, τῇ κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ
σεπτοῦ Μάρτυρος· πάντων ὁ δεσπότης
γὰρ, μεγίστην χάριν ταύτη παρέσχετο· ὅθεν
ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖ-
ται, πᾶσι τοῖς προσψαύουσιν, εὐεξίαν καὶ ρῶ-
σιν καὶ ἔλεος.

Γῆ καὶ οὐρανός, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τοῖς
θαύμασι τοῦ Μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων
στίφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσήσι δίδονται
ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος κατα-
παύεται, τῇ προσψαύσει τῆς κάρας σθ' Ἐνδοξε.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεῶ ἡμῶν, καὶ προσ-
κυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄντως
θεῖαν καὶ ἀξιεπαινον, καὶ φοινηχθεῖσαν αἵματι
τῷ θεῷ Μάρτυρος, καὶ τελῆσαν θαύματα πα-
ράδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χειρὶ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Γῆμοις παρ' ἡμῶν, προσδέχεσθε Θεόνυμφε Θεο-
χαρίτωτε, Μητέρα τοῦ Θεῶ ἡμῶν· καὶ τὴν
σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλ-
πουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σθ' τὸν Χριστὸν δέ, ὃν
ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἔλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Καταβασία Ἀπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ενθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τῷ Παντάνα-
κτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ
καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβῆρον τὸν
παράφρονα, ἤλεγξας ὧ Χαράλαμπες, καὶ τὸν
μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὰ καύχη-
μα, φυλάττε σκέπε σούς δούλους, ἐκ πά-
σης βλάβης ἀτρώγης· κινδύνων τ' ἐξελοῦ ἡμᾶς,
τούς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστά-
σεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν
Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδρά-
μετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν κατασπά-
σασθε πάντες, τοῦ θεοῦ Χαλαλάμπους, τὴν
τὸν Χριστὸν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπε-
λέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτί-
στην μεγαλύνασαν.

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι,
καὶ παρεστῶς Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ Τρισμά-
καρ αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν
πίστει τιμώντων σθ, τὴν πανσεβάσμιον κάραν,
καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανὴς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν,
ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέορτος μνήμη,
τοῦ θεοῦ Χαλαλάμπους· διὸ περ λαμπρῶς,
ἐορτάζει κατέχευσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν,
τὴν τὸν Χριστὸν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ωσπερ ἀλάστρον πλήρες, ἡ τιμία σου κα-
ρα Θεσπέσιε, προχέει οἷόν τι μύρον πολύ-
τιμον, τὰ ἰάματα· τοὺς τε Πιστοὺς εὐωδιάζει
θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσ-
ιόντας, τῶν δεινῶν πάντων ῥύεται· τὴν δυσώδη
τε πλάνην, καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πα-
νώλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωστίαν δωρεῖ-
ται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται δὲ καὶ ἅγιον Ἑλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων, ἡ γ'· καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον β'.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ, κτλ.

Ζήτηι τῇ κς'. Ὁκτωήχον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα
ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Η ἀνωτέρω τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαλαλάμπους ἐορτάσιμος
Ἀκολουθία, νεωτέρα οὖσα, οὐχ εὐρίσκεται οὔτε ἐν ταῖς χει-
ρογράφοις, οὔτε ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις, μέχρι τοῦ
1755, ἅτινα ἔχουσι τὰ τρία μόνα πρῶτα Προσόμοια τοῦ
Ἐσπερινοῦ, καὶ τὸν πρῶτον Κανόνα.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια πέντε δευτε-
ροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας, Ὅσιε Βλάσιε,
ἱερωσύνης δόξῃ, ὥσπερ φοῖνιξ δικαίων
ἐξήνθησας παμμακάρε καρπούς θεϊκοὺς, μαρ-
τυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδώλων κα-
τάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς, διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστῷ,
ἀθλητικούς ἀγῶνας, ὑπομείνας γενναίως,
ἐν δι' ἀμφοτέρων, στέφος λαβὼν, ἐν ἑκατέροις
κοσμήμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς·
διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεῖω ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλω τῆς πίστεως,
τοῖς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρ-

τυρίας ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις· Θαῦμα φρικτόν! τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν.

Ως προμηθεά σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε καὶ λογικῶν θρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις, θανάπον Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς· τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκώς, δαφιλεύεις τὰ θαυμάσια.

Χριστὸς τὸ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίσει κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον, ἐπεὶ δι' αὐτόν, προθυμότερα τέθνηκας· καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προστρέχω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιροὺς καθ' ἑκάστην, ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυται Θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν με Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί; Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτός τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξήνθησας δαυϊτικῶς, ὥσπερ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὥσει κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν· ὡς ἄμπελος δὲ εὐθηνῆσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίᾳ, τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν, ἐξ οὗ πiónτες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληρούμεθα· καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτόν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·

Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ως καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου, γυναικας φιλοθέους ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικοὺς, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ· μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλῃ, διπλῶ στεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Επομβρίαις Πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταγλύκανον, ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσιν· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς αἰεζώου πρεσβείας σου.

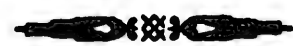
Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υμνοῖς κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
• **Α**θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ

» δουλείας, ὥδην ἐπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶν-
» τες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Γοῖμοις τὴν φωτοφόρον καὶ σεπτὴν, καὶ ἱε-
ράν σου ἄθλησιν, ἀνευφημοῦντος πιστῶς,
Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγα-
σον, αἵγλη φαινοτάτη, παρρήσιαν ἔχων πρὸς
τὸν Κτίστην.

Μίαν χαρακτηῖσιν ἐν τρισὶν, ὁμολογῶν Θεό-
τητα, πολυθεΐας ἀχλὺν, ἀπήλασας καὶ
ὄρθρος, αὐγάζων εὐσέβειαν, ὥφθης Ἱερομάρτυς,
τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατούμενοις.

Νύκτα ἀθεΐας ἀστραπαῖς τοῦ ἱεροῦ κηρύγ-
ματος, ἀπομειώσας φωστήρ, κοσμούμενος
ἐδείχθης θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρ-
τυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Θεοτοκίον.

Ολὴν καθαρὰν σε εὐρηκῶς, ὁ καθαρὸς ἐ-
σκήνωσεν, ἐν τῇ νηδυΐ σου, ἀγνή Παρθε-
νομήτορ, καὶ σὰρξ ἐ χρημάτισε, δίχα τῆς ἀμαρ-
τίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ξερεώθη ἡ καρδίᾳ μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
» κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ'
» ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν σω-
» τηρίῳ σου.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ
βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων,
σῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται προσ-
τάτην σε προσκαλούμενοι.

Τῇ πρὸς τὸ Θεῖον ἀνανεύσει ὀλκωτάτῃ, βα-
σάνων ἠνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς
σαρκός σου, ὡς πᾶσχοντος ἑτέρου, σὺ διακείμενος.

Ως ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος ἀθλοφόρος, ὡς
Θεῖα δόξη ἡγλαϊσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ
νῦν παρίσασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσιν τῶν κτισμάτων,
ὡς πάντων οὖσαν ἀγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γε-
νεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'κβλασθήσας ὡς δένδρον πανευθαλές, ἐν τῷ
οἴκῳ Κυρίου Ἱεουργέ, πολλοὺς κατεφύ-
τευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον· καὶ ὡς
κρίος παιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς
ἐσφάγης, θυσία γενόμενος, τῷ δὲ εὐσπλαγχνίαν,
ὡς ἀρνίον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες,
πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν
σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ κόσμον Παρθένε τὸν κοσμικόν, καὶ ταγ-
μάτων τῶν ἄνω καλλωπισμόν, ἐν κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα· πρὸ γὰρ
τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, ὡς βροτῶν
μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον· ὅθεν ἀμφο-
τέρων, κοσμιότης κοσμία, ὠράθης Μητρόθεε,
κοσμιότητι Τόκου σου· τὸν γὰρ κόσμον ἐκόσμη-
σας, κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι' αὐτοῦ· καὶ Ἀγγέ-
λων πάντα τὸν διάκοσμον, κατακοσμεῖς ὑπερ-
κάλως, ἐν σοὶ κοσμοσώτειρα (*).

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ
πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν,
τοῖς προσκυνῶσιν ἐν πίστει, αὐτὰ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκου-
» σθαι, θεωπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Ε'χων τὴν ψυχὴν, αὐλῶ φωταυγεία, Μάρ-
τυς καὶ ποιμὴν, παιδρῶς αὐγαζομένην,
δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, ὁ-
μολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης Ἱερεὺς, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος,
στύλος ἀκλινής, καὶ βάσις εὐσεβείας,
καὶ ἀληθείας ἐδραίωμα ἐγνωρίσθης, τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ Μάρτυς Βλάσιε.

Α'ρνας λογικοῦς, ἐποίμανας ὁσίως· θυμα
δὲ δεκτὸν, προσήχθης τῷ Δεσπότη, ὁλο-
καυτούμενον ἄνθραξι μαρτυρίου, Ἱερομύστα
πανσεβάσμιε.

Ρῆσει σου σοφῶν, χειλέων ἀπεφράγῃ, χεῖλη
πονηρὰ, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν
τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, Ἱεροκέρυξ
ἀξιάγαστε.

() Τὰ περὶ τὰ τέλη τοῦ Τροπαρίου τούτου, παράχորδα ὄν-
τα, μετεποιοήθησαν μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον, διὰ προσθή-
κης μιᾶς μόνης λέξεως, ὑπερκάλως, ληφθείσης καὶ αὐτῆς,
ἐκ τῶν Εὐχῶν, τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τὴν Πεντηκοστὴν (Εὐ-
χὴ Ε'). Ἐγγράφετο δὲ πρότερον οὕτω· τὸν γὰρ κόσμον τῷ
κόσμῳ, δι' αὐτοῦ τῷ ἀρχαίῳ κοσμεῖς, καὶ Ἀγ-
γέλων τὸν διάκοσμον, ἐν σοὶ κατακοσμεῖς
κοσμοσώτειρα.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε καινόν, προεΐδεν ὁ Προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διχρρῆξαντα Κόρη τῆς ἀμαρτίας, τῶν προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον,
» φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκοτός διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαι
» μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου Λόγε,
» ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Υπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκίσεις Ἀοίδιμε, ἐν τῷ δεινῷ τραυματίζεσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ καταράσσων ἐχθρούς, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει, Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέντα, ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων Μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητὴς γεγονὼς, συνηριθμήθης ἀξίως, μαρτύρων στατεύμασιν.

Ενθέω πεποιθήσει, προσευχῶν σε μάλιστα, θῆρα Πάτερ συνώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν θήραν, ἣν ἀδίκως συνέσχε, πιστοῦ γυναιὸς πληρῶν, συμπαθεστάτη καρδίᾳ, τὴν αἴτησιν Βλάσιε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῶν ἀνδρώπων τὸ φύραμα, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου λοχείᾳ, καὶ ἀναπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτη τοῦ ὄφους Πάναγνε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Συνήθλησέ σοι χορὸς, σεπτῶν γυναιῶν Ἀοίδιμε· ῥώσθεισαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο διαῖδημα.

Ερρώσθη τὸ ἀσθενές, Θεοῦ δυνάμει καὶ χάριτι· ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναῖκες ἠρίστευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν Εὐά, Παραδείσου ἐξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρῶν δαιμόνων ἄψυχα ξόανα, ἐπουρανίου ναοῦ, κειμήλια ἔμψυχα, ἑαυτὰς προσήξατε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνετε.

Θεοτοκίον.

Ο θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβὶμ ὁ ὑπέρτερος, νεφέλη ἡ τοῦ φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶς ἀχλύος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο θεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφρον, θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σε, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ρώμη Θεοῦ ἐνισχυθεὶς, ὦ Θεόφρον, ὡς ἱερὸς ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι θείαις ἀναδέδειξαι· τῶν Ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις ἀθλοφόρος ὡράθης καὶ στεφανίτης· τῆς Ἀαρὼν ὑπερήρης θυσίας, ὡς μύστη Χριστοῦ· σὺν Ἀβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀνακραῖζει Θεῷ τὴν σφαγὴν σου· καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος παρεστῶς, σὺν Ἀγγέλων ταῖς τάγμασι πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχοι.

Λαιμόν Βλάσιος ἐκκοπεῖς διὰ ξίφους,
Ἀλγοῦσι λαιμοῖς ρευμάτων εἶργει βλάβας.

Ἐνδεκάτῃ Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς αἰτερής.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου τοῦ Βασιλέως, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, οἰκῶν ἐν τινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων· ἐν ᾧ τὰ ἄγρια τῶν ζώων ἐξημερούμενα διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Ἁγίου, χειροῦθη ἐφαίνοντο. Ὦν δὲ καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἔμπειρος, πολλὰς ἰάσεις ἐπετέλει, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν παρὰ Κυρίου λαθὼν. Οὗτος κατασχεθεὶς, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀγρικόλαον, καὶ ὁμολογήσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται ῥάβδοις, καὶ ἀναρτηθεὶς ἕζεται. Εἶτα, ἀπαγομένῳ ἐν τῇ φυλακῇ, ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκες ἑπτὰ, αἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, Θεὸν τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμολογήσασαι. Ὁ δὲ Ἅγιος Βλάσιος, τῷ βυθῷ τῆς λίμνης βληθεὶς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη μετὰ τῶν δύο βρεφῶν τῶν ἐντῶν ἐν τῇ φυλακῇ.

Λέγεται δὲ, ὅτι οὗτος ἦν ὁ τῇ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου διατάξει ἐπιτροπεύσας, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας, καθάπου καὶ ἐν παλαιῷ ὑφάσματι εὐρηται εἰκονισμένος ὁ Ἅγιος Βλάσιος, ἱστάμενος μέσον τῶν Ἀγίων πέντε Μαρτύρων, ἑγγιστα τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου καὶ δεχόμενος ἐκ χειρὸς τούτου τὸν τόμον τῆς διατάξεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ἐντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐν τοῖς Μιλτιάδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο παῖδες, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Βαβαὶ τοσαύτης παιδίων εὐθαρσίας!

Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῇ φθάσαν.

Κτείνει γυναῖκας ἑπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,

Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δειλία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στίχ. Φανεῖς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,

Τοῖς ζῶσι πιθοῖς ἄφθονον βλύζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Στίχ. Θεοδώραν Ἀνασσαν εὐσεβεστάτην,

Χριστὸς Βασιλεὺς ἀξιόθι Δεῖου στέφους.

Αὕτη ἐγένετο γυνὴ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου· οὐκ ἦν δὲ αἰρετική, ὥσπερ ὁ ταύτης ἀνὴρ. Ἐκείνος μὲν γὰρ τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ἐξώρισεν, αὐτ' ἐκείνου δὲ προειβάλετο Ἰωάννην τὸν Λεκανόμαντιν, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὕτη δὲ, καὶ φανερώς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἀγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς, καὶ τῇ νυκτὶ ἵστατο προσευχομένη, καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεὸν ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων. Ἐγέννησε δὲ υἱόν, ὀνόματι Μιχαὴλ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ὀρθοδοξίαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εὐθέως ἤγαγε τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, καὶ συνήθροισε τὴν ἱερὰν Σύνοδον, καὶ ἀνεθεμάτισε τοὺς Εἰκονομάχους, καὶ τὸν Ἰωάννην κατεβίβασε τοῦ θρόνου, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Εἴτα ἐτελεύτησε, καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ αὐτῆς Μιχαὴλ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογίζο-
• μένη, ἔδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπι-
• στασία, αἱ Παῖδες δὲ ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ
• Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμοῦ Δεῖου ἔμπλεων, κτησάμενος καρ-
δίαν, ἀπροσκόπως παρέδραμες, προσκόμ-
ματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαθήματα, ὑποσκη-
λίσας Σοφὲ, τῇ παρουσίᾳ σου.

Ράντισμῳ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλόξ
ἀπεσθέσθη· τῇ ἐλλάμπει τῶν λόγων σου,
ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγάζουσα Βλάσιε· Εὐ-
λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σκιαῖς ἐκ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέ-
πεις, πρὸς δὲ πρόσωπον, πρόσωπον λυ-
θέντων τῶν ἐσόπτρων· καὶ μέλπεις γηθόμενος·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ντυσαγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας,
ἀμαρτίας κατέλαβεν, ὕπνος θανατηφό-
ρος· διὸ μετανόιας με, πρὸς ζωηφόρον αὐγὴν,
Ἀγνὴ ἐξέγειρον καὶ σῶσόν με.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ,
• ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψαίμμον, καὶ

• συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὕμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει
• Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
• τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ος κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς ἱερεῖον δεκτὸν, ὡς
ἀμνὸς ἄκακος, χαίρων προσήχθης, τῷ
τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ Μαρτύ-
ρων συνήφθης ὁμηγύρει, μέλπων σὺν Ἀγγέλοις,
τὴν ἱερωτάτην, Παμμακάρι ὕμνωδιαν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀποξηράνας
βυθὸν ἀθείας Μάρτυς, ἔβλυσας κόσμῳ, ἁ-
μάτων κρουνοὺς, παύοντας καύσωνα, παθημά-
των παντοίων, τῶν ἐν πίστει σοι καταφευγόν-
των, καὶ ὑπερυψήντων, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων
Θεόν, ἱερῶν γυναιῶν χορὸς, ἐβόα ὁ μα-
κάριος· ὅθεν ξεόμεναι, καὶ πυρὶ ὁμιλοῦσαι, καὶ
σιδήρῳ κάρας ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὕμνοῦσαι,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεράν σε προήγγειλαν, Παρθενομῆτορ φωναί,
ἔσομένην Κόρη τοῦ Ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύ-
σιν τροφήν, γέννησιν ἄρρῆτον, ὡς καὶ σύλληψιν
ξένην κεκτημένην· ὅθεν σε ὕμνοῦμεν, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βράτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-
• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ος ὑπερφυεῖ κλίμακι, τῷ αἵματι Μάρτυς, ἐ-
πιβάς τὰς ἄνω μοναῖς, κατέλαβες ὥραϊος,
αἰγλαῖαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, καὶ τῷ στε-
φοδότῃ σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῇ Ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες,
καὶ τῶν ὑδυπνόνων Χριστέ, ὁσφραθεῖσαι
σου μύρων, διὰ πάθους τὸ σὸν εἰκόνισαν, πά-
θος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν.

Ημεροφάης ὡς ἀστήρ, ταῖς ἄνω χορείαις,
αὐλιζόμενος Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου
μνήμην, τῆς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγκλημάτων,
ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Χριστὸν τὸν διακρα-
τοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν, χειρὶ ἀγνῇ
Παρθενομῆτορ, ὃν ἰκέτευε ὡς Υἱόν σε καὶ Κτί-
στην, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὥραϊσμα. Ἱερέων τὸ κλέος,
γινώσκομεν πανόλβις, Βλάσιε Ἱεράρχα·
ὡς θῦμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν καὶ τέ-

ἔνδοξον, τῷ διὰ σὲ εἰς δυσίαν, ἐκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἀρρήτῳ.

Ἔτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δεῦτε καὶ δώμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε. Βλάσιον, ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱεράν πανήγυριν ἐκτελοῦντες, ἀμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις.

Θεοτοκίον.

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστουργήσας με, σοῦ τὴν ἀφθονον μήτραν, ὑπέδν ἄχραντε Κόρη· καὶ λαβὼν με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐρανούς ἀνύψωσε, συνεδρία τιμήσας, τῇ Πατρικῇ· οὗ τὴν ἀνυπέρβλητον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μελετήσας μακάριε, Ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον, καθὼς γέγραπται, ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καὶ καρπὸς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τῇ φωτίσαντος, τὴν ἀγίαν ψυχὴν σε καὶ παντοίων δεκτικὴν ἐργασαμένου, πνευματικῶν ἐπιλάμψεων.

Ωραιοῦθης Πάνσοφε, γραφικῶς σταγόνες σου, ὡς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν τρυφήν διαπτύσσαι, ἐφέσει Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοητῆς· ἦν Χριστὸς σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλοὺς σου ἀγῶνας καὶ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προκινδυνεύων τῆς πίστεως.

Εγκρατεία ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα· καὶ παθῶν Μελέτιε, κατεκράτησας· καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφάιδρυνας· καὶ ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, τῷ Χριστῷ ἱερούργησας· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύ-

νων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβαστον μνήμην σου.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον Πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας· ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο καὶ κείνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν θαλάσση με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Πανάμωμε, καὶ εὐόδωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα· ὅπως εὖροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεπεν, ἡ ἀμνάς ἡ τέξασα ἐπώδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνω Παμμάκαρ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» ῥματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴν ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τῷ φωτοδότῃ παρεστῶς ὁλόφωτος, φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις· ὡς Ἱεράρχης γὰρ Ὅσιε, ἔχεις παρρήσίαν Μελέτιε.

Ο ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς καθημένος, ὁ συναῖδιος, καὶ συμφυὴς Λόγος, τῷ τεκόντι κήρυκα, τῆς ἐαυτοῦ γεννήσεως, προχειρίζεται μόνος, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπον, σὲ νῦν Θεοφόρε Μελέτιε.

Υπὸ τῆς θείας φωτισθεῖς ἐλλάμψεως, τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον, ἁ-

κτιστον αἰώνιον, Θεολογήσας Ὅσιε, τοὺς Ἀ-
ρείου συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχεας, θεία
παντευχία φραζάμενος. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρὶν
ἄσώματον, Θεαρχικὸν Λόγον· μόνη ἐξ
αἰῶνος γὰρ, ἀκτίσι καθαρότητος, Παρθενίας
τε κάλλει, καὶ παναμώμοις χαρίσμασι, πέφη-
νας ἀξίως Πανάμωμε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντολῶν
» σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος
» μόνε Φιλάνθρωπε.

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κεκτη-
μένος, τὸ σαθρόν σὺ τῆς αἰρέσεως δόγμα,
εὐσεβείᾳ πυρτωθεὶς, Πανόλβιε κατέπαυσας· διὸ
πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Θεόφρον δοξάζομεν.

Ομοιωθεὶς δι' ἀρετῶν, τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀ-
ποστόλοις, τὴν ἐκείνων αὐθεντίαν καὶ
θρόνον, ἐκκληρώσω προφανῶς Μελέτιε πανέν-
δοξε, ὀρθοδοξίας σῦλος, καὶ εὐσεβείας γενόμενος.

Υιοθετῆμενος Θεῷ, τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον,
οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως, ἀλλ' ἐ-
δόξασας Πατρί, συνάναρχον καὶ σύμβρονον, Δη-
μιουργὸν καὶ Κτίστην, τῶν γεγονότων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σοὺ τὴν ἀγίαν ὁ Θεός, γαστέρα κατασκη-
νώσας, ἐσαρκώθη Θεομήτορ ὡς οἶδε, καὶ
διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν
σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ἐν τῷ νόμῳ
Κυρίου Πάτερ σοφὲ, ὡς ξύλον κατὰ καρ-
πον, ἐφ' ὑδάτων τοῦ Πνεύματος, φυτευθέν ὠρά-
θης· διὸ ἱεράτευσας, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, Ἀρεῖε
τὸ ἄθεον, καὶ τοῦ Σαβελλίου, τὸν κακόδοξον τρό-
πον, σαφῶς βδελυζάμενος, ὀρθοδόξῳ φρονήματι,
Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
τάζουσι πάθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου καταμαθὼν, καὶ τὸ
γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλὼν, πᾶσιν ἀ-
νεκκήρυξας, τὸν τῆς χάριτος λόγον· καὶ τῶν
ψυχῶν τὰς πλάκας, λαξεύσας τῇ γλώττῃ σου
ἐν αὐταῖς ἐχάραξας, τὰ θεία διδάγματα· ὅθεν
καὶ τοῦ γνόφου, διαβάς τὴν νεφέλην, καλυπτό-
μενος σώματι, ἀνχλάμπεις τῷ πνεύματι, Ἱεράρ-
χα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν

πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πάθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀ-
χράντου σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προσ-
τάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε·
διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν ἱλα-
σμόν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ
αἰωνιζούσης λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης
κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, καὶ ἐν πίστει
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς εὐσεβῶς
προσιούσι, τῇ σκέπῃ τῇ θείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀ-
δάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνε ἀνα-
μάρτητε, ὑπεράγαθε Κύριε, τοῦ θανάτου εὐ-
σπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει
σε Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν Ζωο-
δότα, τὴν πεσθῆσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον δέο-
μαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτα φι-
λάνθρωπε· καὶ δός μοι πανοικτίρμον Θεέ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὐσπλαγχνός· ὅτι μό-
νος ὑπάρχεις, φύσει ἀναμάρτητος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ με ἰσχύς, Κύριε, σὺ με καὶ δύναμις, σὺ
» Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κούς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν,
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα φιλάνθρωπε.

Επιφανῶς, Ἱερομύστα διέπρεψας, τὸν τοῦ
Πέτρου, θρόνον κληρωσάμενος, τοῦ παρ'
αὐτοῦ Πάτερ τοῦ Χριστοῦ, χειροτονηθέντος· οὐ
καὶ τὸν τρόπον ἐζήλωσας, Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶν-
τος, τὸν Σωτῆρα δοξάζων, διδασκαίς ταῖς ἐκεί-
νου ἐπόμενος.

Παντοδαποῖς, κεκοσμημένος χαρίσμασι, Μο-
ναρχίας, κήρυξ ἐχρημάτισας, τῆς ἐν Πα-
τρὶ καὶ μονογενεῖ, Λόγῳ νοουμένης καὶ Θείῳ
Πνεύματι Πάνσοφε· Μονάδα γὰρ οὐσίας, ἐν
Τριάδι προσώπων, ὑφεστώτων ἐδίδαξας Ὅσιε.

Ανακραθεὶς, κάλλει τῷ πρώτῳ Θεσπέσιε,
καὶ τῇ αἴγλῃ, τούτου συμμορφόμενος, καὶ
πυρσωθείς θείαις ἀστραπαῖς, κατὰ μετουσίαν,
τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς δεύτερον, ἐγένου Θεοφάντορ
φωτισμὸν εὐσεβείας, ἀναφαίνων τοῖς πίστει
προστρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Ινα μορφήν, τὴν κεχωσμένην τοῖς πάθεσιν,
ἐκζητήσης, πλούτου ἀγαθότητι, Παρθενηκῇ

ᾠκησας νηδύν, ἐξ ἧς ἡ Σοφία, Θεοῦ ναὸν ᾠκοδόμησας· δι' οὗ συνανεστράφης, τοῖς ἀνθρώποις οἰκτίρμων, καὶ διέσωσας κόσμῳ τὰ πέρατα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι** "να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δαίμονα· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νεμομένης ἀτόπως, πάντας τῆς αἱρέσεως τῆς κακοδαίμονος, ὑπερῆρας Πάτερ· εὐγενεία ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, καὶ πανάγνω γνώμη, καὶ σταθερᾷ θεοσεβείᾳ, θεοφάντορ παμμάκαρ Μελέτιε.

Ο λικαῖς προθυμίαις τῆς Ἀρειανόφρονας κατασρεψάμενος, ὀρθοδόξῳ πίστει, θεοφόρε τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι ἕνα, Θεὸν ἡμῖν ἀνακηρύττων, παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε.

Υπερθέου Τριάδος, μύστης ἐχρημάτισας παναληθέστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, ὁμοούσιον σέβων καὶ σύνθρονον, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ὁμοφυῆς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, πανσεβάσμιε Πάτερ Μελέτιε. Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε Δυνάμεων σέ μακαρίζουσι, γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανόις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι** λίσθητί μοι Σωτῆρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ε ξήρανας ποταμούς, Θεόφρον τοὺς τῆς αἱρέσεως· ἠνέωξας δὲ πηγὰς, δογματῶν ὀρθότητος ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας, γεγονώς ὡς παμμακάριστε.

Ε πηράνας τὸ θολερὸν, Ἀρείου ρεῖθρον καὶ ἄθεον, κατήρδευσας δαψιλῶς, τῆς χάριτος νόμασι, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐπρέπειαν ἐκόσμησας.

Υ πάρχων διαπρεπῆς, ἐνθέοις ἐπιτηδεύμασιν, ἐγένου περιφανής, Πάτερ πρακτικώτατος, ἀκλόνητος σύμμαχος τῆς θεοσεβείας, καὶ ποιμένων προηγούμενος.

Θεοτοκίον.

Φ ωτίζουνσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, αἱ ῥήσεις τῶν Προφητῶν, τὴν σὴν προμηνύουσαι, πανάχραντον σύλληψιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, θεονύμφευτόν σου γέννησιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις.

Ο ῥθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προσάτης καὶ πρόβλος, ἐδείχθης παμμάκαρ Μελέτιε, καταπυρσεύων τὰ πέρατα δόγμασι, λαμπτῆρ Ἐκκλησίας φαινότατε.

Ὁ Οἶκος.

Τ ῶν Ἀποστόλων ὁμότροπόν σε καὶ ὁμόδοξον πάντες ἐγνωκότες πιστοὶ, καὶ σύνθρονον Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς Τριάδος μύστην καὶ λάτριν, καὶ Διδάσκαλον μέγαν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχὴν σου τρισμάκαρ προθέμενον τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας πυρσούμενον, θεόφρον Μελέτιε, συμφώνως πάντες ἀνυμνῶμέν σε, τὴν σεπτὴν σε καὶ ἐνθεον γεραίροντες κοίμησιν λαμπτῆρ Ἐκκλησίας φαινότατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι.

Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος Κυρίῳ,

Ταῖς χερσί σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει.

Δωδεκάτη Μελέτιος ἔδυ χθόνα πηλυθότειραν.

Ο ὧτος, διὰ τὴν υπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζηλωτὸς ἐγένετο πολλοῖς, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσελθόντος ὅτε καὶ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ ἡ κυρία ἡμέρα παρῆν, πόθῳ τῷ εἰς αὐτὸν ἐλκόμενος ἕκαστος, εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἐκάλει τὸν Ἅγιον, ἀγιασθῆναι αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ οἰόμενος. Τριάκοντα δὲ οὐδὲ ὅλας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη, τότε τοῦ Βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τοῦ Θεοῦ ταῦτα συγχωρῶντος.

Μετὰ δὲ τὴν παράνομον ἐκείνην δίωξιν ἐπανελθὼν, πλείον τῶν δυνάμει αὐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διέτριβε. Καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τοῦ Βασιλέως γράμματα οὐκ ἐγγύς περ, ἀλλ' εἰς τὴν Θράκην· ὡσαύτως καὶ ἑτεροὶ Ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς οἰκουμένης ἐκεῖσε συνέρρευσαν, βασιλικοῖς κληθέντες καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ τὸ τὰς Ἐκκλησίας, ἐκ μακροῦ χειμῶνος ἀνενεγκούσας, ἀρχὴν εἰρήνης καὶ γαλήνης λαμβάνειν. Τότε δὲ θαυμασθεῖς ὁ μέγας οὗτος παρὰ πᾶσι, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἀναπαυσόμενος μετ' εἰρήνης ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίᾳ. Τοῦτον τῶν Μακάριον καὶ ὁ θεῖος, Χρυσόστομος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.

Στίχ. Στολὴ Μαρίνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν.

Ταφὴ Μαρίαν δεικνύει τὸν Μαρίνον.

Α ὕτη, τὴν γυναικίαν ἀλλαξαμένη στολὴν, μετὰ τοῦ ἱερέως πατρὸς κατὰ σάρκα, Εὐγενίου, εἰσῆλθεν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἀπεκείρατο, καὶ διηκόνει μετὰ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, ἀγνωστὴν ὅτι γυνὴ ἦν. Ἐν μιᾷ οὖν καταλύσασα μετ' ἐτέρων ἐν πανδοχείῳ, ὡς διαφθεῖρα-

σα τὴν τοῦ πανδοχίως θυγατέρα διαβάλλεται· καὶ καταδέχεται τὸ ὄνειδος, καὶ ἦν οὐκ ἐνήργησεν ἀμαρτίαν, ὁμολογεῖ. Ὅθεν τοῦ πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς Μονῆς, καὶ τρισὶ χρόνοις ἔξω ταλαιπωρεῖ, ὅπερ οὐκ ὠδύνησας ἐκτρέφουσα νήπιον. Ἐπεὶ δὲ εἰσεδέχθη ποτὲ τῆς Μονῆς ἐντός, συνῆν αὐτῇ τὸ παιδάριον, ἄρρεν ὄν· ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν. Αὕτη μὲν ἐν τῷ κηδεύσασθαι γυνὴ φανεῖσα, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἡ δὲ τοῦ πανδοχίως θυγατὴρ, πονηρῶ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἔφη διαφθαρῆναι. Καὶ οὕτως, ὃ, τε Ἡγούμενος καὶ οἱ Μοναχοί, ἦν πρὸ ἐλίγον ἀθλίαν ἐκάλουν, μακαρισμῶν μεγάλων ἠξίωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Οὐδέν τι προσχὼν Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω.

Οὗτος τὸ γένος ἔλκων, τὸ μὲν ἐξ Ἀσίας, τὸ δὲ ἐξ Εὐρώπης, ἡ τρίτη πατρίς ἦν αὐτῷ ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων, ἥτις καὶ ἐθρέψατο, καὶ τῶν παιδικῶν σπαργάνων ἀπεβάλετο, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας ἤνεγκε, καὶ γραμμασιν ἐξεπαίδευσεν, καὶ μετὰ ταῦτα Ποιμένα ἐκτίησεν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐσύτερον συμβῆσθαι μέλλοντα ἡ τῷ Πνεύματος χάρις ἐν πολλοῖς πολλάκις προετύπων, αὐτὸν τῷ τὸν θαυμασίον, κομιδῇ νήπιον ὄντα, ἄρτον προτιθεῖναι, καὶ θυμιατήριον ἐγχειρίζεσθαι, καὶ καθὼς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τελεῖσθαι εἶωρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἁλώ τῆς ἡλικίας ὠκονόμησεν.

Ἐπεὶ δὲ τοῦ καιροῦ προδάντος, τὸν μοναστήν ὑπὲρ βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀνδρικώτερον μετήρχετο, καὶ μὴ βουλόμενος, εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτερίου ἀνάγεται ἀξίωμα, καὶ τοῦ μοναστηρίου Ἡγούμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν ἡ ἀγρυπνία, καὶ τὸ ἐν προσευχαῖς ἀνένδοτον ἐπηκολούθει. Τότε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδύεται, καὶ οὕτω, καιροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσίν, ὃ δὴ λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην εἰργάζετο. Ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ, διὰ στενωποῦ παριόντι, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζομένῳ, ἀπόδεσμόν τις ἐγχειρίζει χρυσίον, λέγει τῷ, εἰπὼν εἰς ἀνάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὲν χεὶρ εἶχε τὸν χρυσόν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἄληπτος ἦν ὁ παρασχών. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας εὐθύνει τοῖς καλοῖς.

Διὰ ταῦτα, καιροῦ ἐπιστάντος, καὶ Ἀρχιερέως ζητουμένου ψήφῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀνάγεται. Καὶ καθάπερ ὑπόπτερος, τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει, ἐν γηραιῷ τῷ σώματι πάσας διατρέχει τὰς Ἐκκλησίας, λιταῖς τὸ Θεῖον ἐξευμενίζόμενος, καὶ τὰς χρόνῳ πεπονηκυίας κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνακτῶμενος, καὶ τοῖς ἀπορίᾳ συνεχομένοις τῶν Κληρικῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεῶς ἔχουσιν, ἀφθόνῳ τῶν χρημάτων χορηγία, τὴν παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε, καὶ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ἐν ταῖς προσόδοις καὶ ἐλεημοσύναις παρεμυθεῖτο. Πολλοῖς δὲ καλῶν αἰτίαις γενόμενος, καὶ θαύματα μέγιστα κατεργασάμενος, ἐν γῆρα βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Σατορνῖνος καὶ Πλετῖνος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τεμνημένων.

Σατορνῖνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλουτίνου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέεσθαι ἐν
Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν
τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι
χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀγία σε Σύνοδος, πρωτοσατῆντα ἔσχε Θεόληπτε, ἦν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν περάτων εἰς ἐν συνήθροισαν, ὑμολογῆσαν αὐτῇ τὴν Θεότητα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσότημον ἔλαχες, τὴν προεδρείαν τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐνθεον τούτων, διδασκαλίαν ἐκληρονόμησας, καὶ πολιτείαν μιμούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεωπτίαν ἀνατεινόμενον, τὴν τῶν αἰρετιζόντων, ἀμβλυωπίαν ἐξεμυκτήρισας, τοὺς εὐσεβεῖς δὲ διδάσκων ἐκράνυγες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔσοπτρον ἄχραντε, σὺ τῆς ἀγίας στίλβουσα χάριτος, φωτοτόκος Παρθένε, καὶ Θεοτόκος πάντα γέγονας· διὸ συμφώνως τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
τύραννος τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
τέτους ἰδὼν· Τὸν Διμιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Περιφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν Θεότητα, τὴν ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, καὶ δύνάμιν ἄπειρον, καὶ βασιλείαν μίαν σαφῶς, τῶν ιδιωμάτων, ἀσφαλῶς τηρουμένων, ἐκάστη ὑποσάσει, ἥ καὶ ψάλλων ἐβόας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγιστύνης τέμενος, Ἱεράρχα γενόμενος, πάντας ἀγιάζεις, τοὺς τῷ σῷ ὀνόματι, καλεῖσθαι σπουδάζοντας (*), καὶ τὴν εἰκόνα Πατέρα τὴν σὴν, σχέσει τῇ πρὸς σέ, διαχαράττοντας πόθῳ, καὶ πίσει μελωδοῦντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγίαις ἄριστα, τὴν σὴν ποιμένην ἐφώτισας· νῦν δὲ πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἠύξησας, προσθήκη γενόμενος, τοῖς ἀπ'

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο οὕτω διωρθῶσι τινές· Τοὺς πιστῶς τὸ ὄνομα, καλεῖν τὸ σὸν σπεύδοντας.

αἰῶνος λάμψασιν, ἱεραρχικαῖς, καὶ μυσικαῖς λειτουργίαις, μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μεμνημένοι Πάναγνε, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον· καὶ τὴν γενομένην, διὰ σοῦ δρεπόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ σωτηρίαν κράζομεν, σὺν τῷ Γαβριήλ, τῷ Ἀρχαγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶντες Θεοτόκε, καὶ πιστῶς μελωδοῦντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη
• τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
• σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
• σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
• ξιάρχαι μεγαλύνουσιν.

Αὐλῶς τῷ αὐλῷ παρεστηκώς, ὃν καὶ Κτί-
στην τῶν ὅλων καὶ Κύριον, καὶ τοῦ Πα-
τρός, Λόγον καὶ σοφίαν οὐσιωδῶς, καὶ συμφυῶς
ὑπάρχοντα, σὺ ἐθεολόγεις εἰλικρινῶς, αἰτούμε-
νος μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, σὲ Θεη-
γόρε μακαρίζομεν.

Καμάτοις ἐνιδρῶντα πνευματικοῖς καὶ προ-
θύμως εἰσέτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτοῦ,
τοῖς Πνευματομάχοις σὲ καθορῶν, τὸ καθαρὸν
καὶ Ἅγιον, Πνεῦμα στεφανώσαν ὡς νικητὴν,
προσέλαβεν ἀξίως, καὶ ταῖς ἄνω Παμμάκαρ,
χοροστασίαις συνηρίθμησεν.

Αγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγεῖς, καὶ τὸν
δρόμον τελέσας, τὸν κάλλιστον, καὶ τὴν
ἀρτὴν, πίστιν ἐκδιδάξας πανευσεβῶς, δικαιο-
σύνης στέφανον, παρὰ τοῦ τῶν πάντων Δη-
μιουργοῦ, ἐδέξω Θεηγόρε, συνόδῳ διδασκάλων,
ᾠμοῖς ἐξ ᾠμῶν προπεμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ραδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου πα-
ράσχου μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, ταῖς
ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πρᾶ-
νουσα, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐράνιον
πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτην, ἀκαταπαύστως
μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ηπαμφαῆς ἐπέστη, τοῦ Ἱεράρχου ἐορτῇ·
δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσω-
μεν Χριστὸν, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἁγίοις, καὶ
μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον.

Ελπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χρι-
στιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις, καὶ

Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱόν, ἐκέτευε ὑπὲρ πάντων,
τῶν σὲ πιστῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια, τρία τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ασκησιν ἐλόμενος, καὶ κακουχίαν μακά-
ριε ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, σαυτὸν ἀπε-
μάκρυνας, φυγαδεύων Πάτερ, καὶ ταῖς θεω-
ρίαις, καὶ ἀναβάσεσι τὸν νοῦν, ἀποκαθαίρων
καὶ καλλυνόμενος· ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας, θεῖον
δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε πανόλβιε, Μο-
ναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐθελούσιος, καὶ δικαστὴς καὶ κα-
τήγορος, σεαυτοῦ ἐχρημάτισας· πυρὶ γὰρ
φλεγόμενος, ἡδονῆς ἀτόπου, πυρὰν λαυροτάτην,
Πάτερ ἀνάψας σεαυτὸν, μέσον εἰσῆξας κατα-
καιόμενος· ἡ δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ἐξ οὐ-
ρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σάλον τὸν ἄπειρον,
εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσκήνωσας, θαλάσσης Πάτερ τὰ
κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄφους· καὶ κεῖ
δὲ σοι θήρατρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασω-
θεῖσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς· θηρσί δὲ αὐ-
θις προσεποχούμενος, τῇ χέρσῳ προσεπέλασας,
καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων θλιβόμενος,
Θεοφόρε πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ παν-
άμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶ-
σιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν γε
καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως
ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κλῆρον τὸν
οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ
σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπεσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὁ-
ρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χρι-
στὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἐκλαίε βοῶσα· Τί τοῦ-
το Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει
ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύ-

δεῖς με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήτομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν. Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Χαίροις ἔντιμον, καὶ πολυθαύμαστον, Παλαιστινῶν τὸ κύδος· ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότατος ἥλιος· καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ καταφλέξας ἅπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν σου ἤψω πυρὶ μακάριε· ἐν ὅρεσι γὰρ καὶ ἐρήμοις καὶ νήσοις, πάντα πειρασμόν σοι προσήγαγε· τὸ μὲν, ἐν ἐρήμῳ γύναιόν σοι παρεστήσατο· τὸ δὲ, ἐν βράχει θαλαττίῳ, ὁ πειράζων πειράζειν σέ, ἐπειρᾶτο σοφέ· Ἀλλ' ὦ Μαρτινιανέ τρισόλβιε, Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε. **Σ**ὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν Πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες, ἐν πίσει βοῶμεν Ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνημφε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμναῖς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλιος ὠλοφύρετο ἐκπληττομένη σφοδρῶς· καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου μακρόθυμε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πεποικιλμένος στολῇ ἀγνείας, καὶ πεπυρσευμένος, ἐντεύξει θεία, ἔνοικόν τε ἔχων Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικεία στολῇ οὐ συνηρπάγης, οὐδὲ ἡδοναῖς κατεδέξω, ἀλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ ὁμοδούλῳ πυρὶ, τὸ θείον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων· καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαίρου πυρός, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, καὶ τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. Διὸ πρέσβευε, Μαρτινιανέ τρισόλβιε, καὶ ἡμᾶς τοῦ ὀλεθρίου καὶ αἰωνίου λυτῶσαι πυρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἀγνή, τῶν σῶν οἰκτιρῶν καὶ παράσχου, πηγὰς δακρύων ἡ-

μῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν, τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλίδας Πανάμωμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διακονίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γάρ, τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότη Μητέρα, ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς! ὦ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν εὐσπλαγχνίας! ὦ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· Πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; Μέγα τὸ μυστήριον βλέπω! ὅμως προσκυνῶ σου τὰ πάθη, ἅπερ ἐκουσίως καθυπέμεινας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβεσας Μακάριε· καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα, χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρός καὶ ζάλης ὁ σῶσας με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Μέλπω μάκαρ σου τοὺς δρόμους θείοις λόγοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Μονάσας, καὶ τὸν σταυρόν σου Ὅσιε, ἀναλαβόμενος, τῷ διὰ σέ ἐκούσιον Σταυρόν, καὶ ταφὴν ὑπομείναντι, ἀκολουθεῖν ἐπόθησας, πάθη νεκρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Εν ὅρει τῆς ἀπαθείας Ὅσιε, μένειν ἐλόμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεσι νυκτός, καὶ ἡμέρας ἐσχόλασας, διὰ νηστείας πάνσοφε, καὶ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Λαμπτήρα, τῆς Ἐκκλησίας ἐνδοξε, Χριστός σε ἔδειξε, φωτοβολοῦντα Πάτερ ἀρεταῖς, τῶν πιζῶν τὰ συσῆματα, καὶ τῶν ψυχῶν σκοτόμαναν, πολυσχιδῇ ἀποδιώκοντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μόνην με, μείνανσαν ἔγνωμεν· τὸν πλαστοουργὸν γὰρ ἔτεκες Θεόν, καὶ σαρκὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν θείον καὶ δυνάμεσι, τὴν γῆν ὀμίχλη σπαργανώσαντα,

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• Χριστέ κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ανύστακτον τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς ψυχῆς
διατηρῶν πνεύματι, τῆς νοητῆς ἔνδοθεν,
Ὅσιν παστέδος ἐσκηνώσας.

Ρεόντων παραδραμῶν, εὐσεβοφρόνως τὰ τερ-
πνὰ ἔσπευσας, τὰ μηδαμῶς ῥέοντα, Μαρ-
τινιανὲ ἐγκολπώσασθαι.

Στενούμενος πλατυσμῷ, ἀσκητικῆς διαγωγῆς
Ὅσιε, πλάτος τερπνὸν ἔφθασας, τὸ τοῦ
Παραδείσου γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Οικήσας σου τὴν νηδὺν, ὁ κατοικῶν τὸν οὐ-
ρανὸν ἄλλον σε, Μήτηρ Θεοῦ ἔμψυχον,
ὄντως ἔρανόν ἀπειργάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν πέτρᾳ εὐσεβείας προσερείσας τὸν πόδα
σε, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείας ἀπερίτρεπτος
ἔμεινας· πυρὶ δὲ θερμανθεὶς τῶν ἡδονῶν, εἰς
πῦρ σαυτὸν ἐνέβαλες δειχθεὶς, ἐθελούσιος Μάρ-
τυς, ἐπισκοπῇ τῇ θείᾳ δροσιζόμενος. Δόξα τῷ
δεδωκότι σου ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι·
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας Παρθένε Παναγία, σαρκω-
θέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον αὐ-
τὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ Πειρασμῶν, καὶ πα-
θῶν καὶ τῶν κινδύνων, τῆς εὐφημοῦντάς σε πό-
θῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν
σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευ-
θερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρα-
νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχῃ τὴν
πλευράν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πι-
κρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ
τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς, ἐξίστατο
βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ·
δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θά-
νάτῳ σου, βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
• ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
• σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υποπιάσας τὴν σάρκα σκληραγωγίαις, τῇ
καθαρᾷ καρδίᾳ σου, φέγγος ὑπεδέξω,

Πάτερ τὸ τοῦ Πνεύματος, καὶ χαίρων ἐκραύ-
γαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ταῖς τῷ Πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις,
τὸ σκοτεινὸν παρέδραμες, νέφος τῶν δαι-
μόνων, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώ-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐκ ἐσάλευσε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας,
ὁ δυσμενὴς προσρήξας σοι, κύματα κα-
κίας· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, Θεοῦ ἀγαπήσεως,
Μαρτινιανὲ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν Ἀγγέλων ἐδείχθης μόνη· βου-
λῆς μεγάλῃς Ἀγγελον, τέτοκας γὰρ Λό-
γον, πάντας τὸν φωτίζοντα, Παρθένε τοὺς κρᾶ-
ζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
• θας· φῶς ἅγιον ἐπισρέφον, ἐκ ζοφώδους
• ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τίς δύναται τὰ σὰ, ἐξειπεῖν κατορθώματα,
ἰσαγγελον πολιτείαν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἀσκή-
σας ὁσίως ὑπερήθλησας.

Οργανον τῆς φθορᾶς, χρηματίσας ὁ τύραν-
νος, προσβάλει σου δελεάσαι, ἡδονῇ· ἀλ-
λ' ἠττήθη, ταῖς σαῖς Πατέρ ἐνστάσεσιν.

Υπῆρξας σεαυτοῦ, δικαστὴς ἐθελούσιος· τὴν
φλόγα γὰρ ὑπαισδύνων, τῶν παθῶν τὰς
καμίλους, Μακάριε κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥεύσαντι αἵματι.

Δολίαις, γυναικὸς λαλιαῖς σοι προσέβαλεν,
ὡς τῷ Προπάτορι πάλαι, δυσμενὴς ὁ ὄ-
φιν· ἀλλ' ἐπινοία, τῇ σοφῇ σου, κατηργήθη αὐ-
τοῦ τὰ σοφίσματα.

Ραδίως, διοδεύσας τὴν τρίβον τὴν φέρουσαν,
πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, οὐκ ἐπαύσω
Πάτερ διέρχεσθαι, τὰς ἐρήμους καὶ τὰς πόλεις
πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ορεσι, καὶ θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμαίкру-
νας, τὸ τῆς ἀγνείας καλόν σου, ἱεραῖς
μελέταις καρπούμενος, καὶ στεφάνων, λαμπρο-
τάτων Σοφὲ ἀξιούμενος.

Μέλη σου, τῇ πυρᾷ καταφλέγεσθαι δέδω-
κας, τὰς ὑπεκκαύσεις σθεννύων, ἡδονῶν

τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε, Μοναστῶν
ἐκκλινέστατον ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Ο ἄλῃν σε, καθηγίασε Λόγος ὁ Ἅγιος, σοῦ
κατοικήσας τὴν μήτραν, τὴν ἡγιασμένην
ἀρρήτῳ λόγῳ ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς τοῦ σωθῆ-
ναι τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀ-
θλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου
καρτερόψυχον, πολίτην ἅμα καὶ συνίστορα· ἐν
ὑμνοῖς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανόν τὸν
ἀεισέβαστον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

Ὁ Οἶκος.

Απὸ περάτων ἕως περάτων διεξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν τερπνῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν
ἐνθέων ἀγώνων σου· νέος γὰρ ὑπάρχων τῇ ἡλι-
κίᾳ, ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτάσθαι, ὕμνης
Χριστῷ, ψαλμωδίας, εὐχὰς ἀναπέμπων αἰεὶ· ἡ-
μέραν τε καὶ νύκτα συναύξων ἔντε πόνοις καὶ
δάκρυσιν, ἀγνώως τὸν βίον ἐτέλεσας, καὶ σοφῶς
τὸν ἀρχέκακον ἥσυχνας. Αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν
κατεπάτησας.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Στίχοι.

Μαρτινιανός, σαρκικὴν σθέσας φλόγα,
Φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἐξέδου Μαρτινιανός.

Οὗτος γέγονεν ἀπὸ Καισαρείας τῆς κατὰ Παλαιστίνην·
ἀπῆρξατο δὲ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ὀκτωκαιδέκα-
τον χρόνον ἄγων τῆς ἡλικίας, ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι δια-
τῶμενος. Ἐκτελείας δὲ τῇ ἀναχωρήσει ἔτη πέντε καὶ εἴ-
κοσι, μετὰ πολλοὺς ἐτέρους, καὶ ταιούτῳ τιμῇ πειρασμῶ
πονηρῶ ὑποβάλλεται. Ἐταῖρα τις περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς
τὸ πενιχρὸν, τὸ ὄρος κατέλαβεν, ἐνθα διήγεν ὁ Ἅγιος. Καὶ
γενομένης ἐσπέρας, ἀπωλοφύρετο, ὡς δῆθεν τῆς ὁδοῦ πλα-
νῆθεῖσα, καὶ θηρίοις ἰσομένη τροφῇ, καὶ τὸν Ὁσίου πα-
ρεκάλει ἔσω δεχθῆναι, καὶ μὴ τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν δια-
σπασθῆναι. Ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν ἀδύνατον παριδεῖν αὐ-
τὴν), ἐντὸς ταύτης ποιήσας εἰσελθεῖν, εἰς τὸ ἐνδότερον αὐ-
τοῦ κελλίου ἐχώρησε.

Τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ σχήματος αὐτῆς τὸ πρῶτ' ὁ Ὁ-
σιος θεωρῶμενος (ἐπιφέρειτο γὰρ ἱμάτια, οἷς ἑαυτὴν νυκτὸς
ἐπεκόσμησεν· ἐπυρθάνετο ταύτης, τίς τε ἦν, καὶ τίνας ἔ-
κεκεν παρεγένετο. Ἡ δὲ, ὑπ' ἀναιδεΐας εἰπύσα, Σὲ ἐνεκα,
καὶ τὴν ἀσκητικὴν βίον κακίσασα, καὶ πάντα τοὺς ἐπὶ τοῦ
Νόμου Δικαίους γυναιξὶν ἐμιλῆσαι προαθεῖσα, ἐξεκαλεῖτο,
πρὸς μίξιν αὐτόν. Ὁ δὲ, ἡρέμα παρακινεμένος, καὶ χειροῇ-
θης ἤδη γεγνηὼς καὶ κατήκοος, καὶ σκοπῶν πῶς ἂν λάθοι
τοῦτο διαπραξάμενος, ὑπὸ τῆς Θείας χάριτος, πρὶν πεσεῖν,
ἀνεκλήθη τοῦ πτώματος. Ὄθεν φρυγάνων πλήθος ἐξάψας,
μῖαν ἐσῆλατο, ἑαυτὸν νεκρῶν καὶ λέγων· Εἰ δυνατὸν

τὸ τῆς γείννης πῦρ ὑπενεγκεῖν, ἡδονῆς αἰ-
σχρὰς ἐφείμενος, πίπεισο τῇ γυναικί.

Οὕτως οὖν καταπλῆξας ἑαυτὸν, καὶ τῆς σαρκὸς ταπεινώ-
σας τὴν ὕδριν, τὴν τε γυναῖκα, ἐφ' οἷς εἶδε, σωφρονισθεῖ-
σαν, ἐν Μοναστηρίῳ ἐξέπεμψεν. Αὐτὸς δὲ, τῶν ἐκ τῆς φλο-
γῆς πληγῶν ἰαθεῖς, ὁδηγήσαντος τινὸς Ναυκλήρου, πέτραν
τῶν ἐπιθαλασσιῶν κατέλαβεν, ἀπέχουσαν τῆς γῆς ἡμέρας
ὁδόν. Ἐφ' ἧς ἐπὶ δέκα χρόνους διαρκέσας, ἦν παρὰ τοῦ
Ναυκλήρου τρεφόμενος. Πάλιν δὲ ἐκείθεν ἀπανίστη, διὰ τὸ
κόρην τινὰ ναυαγήσασαν ἐπὶ σανίδος αὐτῇ προσβαλεῖν· καὶ
ἀναχθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου, αὐτὸν δὲ κακῶς ἐξελεῖν,
ἐπειπόντα, ὡς οὐ συμφωνεῖ χάρτος μετὰ πυρός. Ἐπὶ νύ-
κτων δὲ Δελφίνων ὀχοῦμενος, τῇ γῇ προσεπέλασεν.

Εἶτα ἐκείθεν χώρας καὶ πόλεις ἀμείδων, καὶ τὸ, Φεῦγε
Μαρτινιανέ, μὴ σε καταλάβῃ πειρασμός, ἐπι-
φθεγγόμενος (οὕτω γὰρ ἔγνω τὸ λειπόμενον τοῦ βίου δια-
τελεῖσαι)· τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν· ἐνθα γενόμενος, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐνδύξου ταφῆς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου
καὶ παντὸς τοῦ πλήθους ἀξιωθεῖς.

Λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους
παραγενομένην ἐν Μοναστηρίῳ, καὶ βιώσασαν, θαυματουργ-
γιῶν ἀξιωθῆναι· τὴν δὲ ἐπὶ τῇ τῆς Θαλάσσης πέτρᾳ μέχρι
τέλους τοῦ βίου αὐτῆς προσκαρτερῆσαι, ἀνδρικοῖς ἱματίοις
παρὰ τοῦ ναυκλήρου κομιθεῖσι περιβληθεῖσαν. Τελεῖται δὲ
ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἀγίου καὶ
Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἀ-
γιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων
καὶ Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης.

Στίχ. Τμηθὲν γύναιον, Ἀκύλας φησὶ, βλέπων,

« Οὐκ ἀνδριεῖμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρας; »

Ο Ἅγιος Ἀκύλας, σκυτοτόμος ἦν τὴν τέχνην· καὶ πα-
ρὶ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παῦλος ἀκούσας, ἀπῆλθε
πρὸς αὐτὸν μετὰ τῆς συμβίου αὐτοῦ Πρισκίλλης· καὶ βα-
πτισθέντες ἀμφότεροι ὑπ' αὐτοῦ, ἦσαν αὐτῷ καθυπηρετού-
μενοι, κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀκολουθοῦντες, καὶ
συγκινδυνεύοντες ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς. Τροσθὸν δὲ ἡγά-
πησεν αὐτοὺς ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, διὰ τὴν ἀρετὴν
αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν, ὡς καὶ μνημονεύειν αὐ-
τῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τῷ Ἀποστόλῳ εὐα-
ρεστήσαντες, καὶ πολλὰ τελίσαντες θαύματα, ὕστερον κρα-
τηθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Καὶ
οὕτω μεταστάντες τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικοῦσι τοὺς οὐρανοὺς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ,

Βοῶν πρὸς αὐτὴν· Κύριον σὺν εὐλόγει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀλεξανδρείας, πρὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.
Ἐποίησε δὲ θαύματα πολλὰ, ἐν ᾧ ἔστι καὶ τοῦτο. Τοῦ ὁ-
στωτάτου Ἐπισκόπου Διάντος, γράψαντος διὰ τὴν ἐν Χαλ-
κηδόνι Σύνοδον ἐπιστολὴν ὀρθοδοξίας, ἀναγνὼς αὐτὴν ὁ Ὁ-
σιος Εὐλόγιος, οὐ μόνον ἐπῆνεσε καὶ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ
τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν. Ὁ οὖν Θεός, θέλων ἀμφοτέρους Σε-
ραπεῦσαι, ἐπέμψεν Ἀγγελοῦ ἐν σχήματι τοῦ Ἀρχιδιακόνου
Λέοντος, εὐχαριστῶντα τῷ ἁγίῳ Εὐλογίῳ, ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξα-
το τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιστολὴν. Ὁ δὲ Εὐλόγιος, τῷ τοῦ Θεοῦ
Ἀγγέλῳ, ὡς ἀνθρώπῳ καὶ Ἀρχιδιακόνῳ τοῦ Πάπα διέλε-
γετο. Καὶ ὡς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, οὗτος τῷ Θεῷ εὐ-
χαριστήσας, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς
σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Πατήρ σὺν Υἱῷ σταυρικὸν πάσχει πάθος,
ὑπὲρ Πατρὸς, τὸ δόντος Υἱὸν εἰς πάθος.
Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περ-
σαιῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
γῇ πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υπὸ τῆς θείας, κυβερνώμενος Πάτερ χειρὸς,
ὥσπερ Ἰωάννης ἀπέρριψας σεαυτὸν, εἰς βυ-
θὸν θαλάσσης Ὅσιε, θηροῖν ὀχούμενος, καὶ τῇ
χέρσῳ λαμπρὸς ἐκδιδόμενος.

Συμπαθεστάτη, προαιρέσει Πάτερ σώζεις σα-
φῶς, κόρην πικροτάτης ζάλης καὶ ἀκλινῇ,
ἐπὶ πέτρᾳ θείας γνώσεως, στηρίζεις ψάλλου-
σαν, καὶ Θεῷ εὐαρέστως λατρεύουσιν.

Θεοῦ προσάξει, θαλαττίῃς ῥυσθεὶς ἐκ κλύδω-
νος, ταύτην μακαρίαν δέδωκας ἀμοιβήν,
τὴν τοῦ σώματός σε νέκρωσιν, καὶ τὴν ὀλόκλη-
ρον, πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Εἰ σοῦ τῆς δόξης, Θεογεννητορ λάμπας Ἡ-
λιος, πάντων τῶν Πιστῶν ἐφώτισε ταῖς
ψυχᾶς, μελωδούντων θείῳ Πνεύματι· Εὐλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς αὐτός, ὑπάρχεις Κύ-
ριε, μερὶς καὶ κληρὸν μου· σοῦ τὴν ἐκούσιον
νέκρωσιν, περιφέρων περιέρχομαι, πόλεις καὶ
χώραν ἐμμελῶς, Πάτερ ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ ὕψυχει χαυνόμενος τὸν νοῦν, ἀλλ' οὐδὲ
καύσωνι, ψυχὴν φλεγόμενος, ὅλως ἐνέδω-
κας θλίβων σου, τὸ σαρκίον· ἀλλ' ὑπέφερες,
τὴν τοῖς δικαίοις ἐννοῶν μακαριότητα, καὶ κραυ-
γάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰστίῳ πτερούμενος σοφὲ, τοῦ θείου Πνεύμα-
τος, κούφως διέπλευσας, βίου τὴν θάλασ-
σαν Ὅσιε, καὶ λιμένι προσεπέλασας, τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκηναῖς ἐναυλίζῃ φωτειναῖς, ἀποδυσάμενος,
νέφος τοῦ σώματος· στολαῖς παιδρύνῃ δὲ
Ὅσιε, ἐξ ἰδρώτων ὑφανθείσαις σου, ἀσκητικῶν,

καὶ μελωδεῖς καθαρωτάτῃ ψυχῇ· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος κόσμον τῆς φθορᾶς, ἐκ σοῦ
σεσάρκωνται ὁ ὑπερούσιος, θεοχαρίτωτα
Δέσποινα, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσι, διπλοῦς
ὀρώμενος, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· ὧς βοῶμεν·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη Χρι-
στός, συνάψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, καθαρῶ-
τάτῃ διανοίᾳ, Μαρτινιανὲ εἰσεδέξω, καὶ
φῶς ὠράθης καὶ στυλὸς Ὅσιε, ἀπὸ τῆς γῆς αἰ-
ρομένος, καὶ Μοναζόντων προηγούμενος.

Γέρα σοι τῶν πόνων παρέχει, ὁ ἀθλοθέτης σε
παμμακάρε· ἔτινος τῆς νόμου φυλάττων,
ἀνεπιστρόφως τῆς συνειδήσεως, τὸ καθαρὸν
διήνυσας, Πάτερ αἰοῖδιμε μαρτύριον.

Ὅκεις ἐν φωτὶ μετ' Ἀγγέλων, βίον ἰσαγγε-
λον βιώσας, θείας ἡδονῆς ἀπολαύων, καὶ
θεωρίας καὶ καθαρότητος, ὡς καθαρὸς τῷ πνεύ-
ματι, γεγεννημένος Ἀξιάγαστε.

Ἰέρευσας τὸ σῶμα θεόφρον, τὸν λογισμὸν
καὶ τὴν καρδίαν, Μαρτινιανὲ τῷ Κυρίῳ,
καὶ θυμῷ ὥφθης πυρὶ ἀσκήσεως, περιφανῶς
ὀπτῶμενον, καὶ εὐωδίᾳ συντηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, κούφην νεφέ-
λην Θεοτόκε, ἐξ ἧς ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλας,
τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγησεν, εὐσεβοφρό-
νως ἄσμασι, Παρθενομῆτορ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῆς φύσεως βιαστής τε, καὶ Μάρτυς Μαρ-
τιανέ, σὺ ἐθελούσιος ὥφθης, καὶ ὁδηγὸς
ταῖς γυναιξί· μεθ' ὧν τὸν ἐχθρὸν νικῆσας, ὑπὲρ
ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις σε ὕμνοις, ὑμνεῖμεν πόθῳ Παρ-
θένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶν-
τές σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ
βασιλέως τῆς δόξης.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις..

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αὕξησιν ἀσκήσεως, ἐπιδεικνύων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὕξησιν, θεόθεν ἀπείληφας, θεραπεύειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευμένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ θείας χάριτος, ἐμφορηθεὶς καὶ δυνάμεως, ᾧ σαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προσώρμισας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν· παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν τρικυμίαν, ἀπετινάξω καὶ φαιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν· ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν Μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν Φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Αὕξησας τὸ ταλαντον, τὸ πιστευθέν σοι μακάριε, δαψιλῶς ἐργασάμενος, καὶ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ νῦν θερίζεις, πολυπλασίονα χαρὰν, καὶ θυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος· ὡς ἔχων παρρησίαν οὖν, πρὸς τὸν Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, Θεοφόρε Αὐξέντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετέβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσθεστον, καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενος βλέπυσσα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἐκλαίε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτινύει ἀνδ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπενδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰάν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Η καθαρὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου σοφία, σκηνώσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ

σου, παμμακάριστε Αὐξέντιε, Ὅσα Πάτερ κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξε· καὶ οὐ μόνον φοβερόν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἱατρὸν. Διὰ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς παραδόξῃ θαύματος.

Χαῖρε Ἀγγέλων ἐγκώμιον. Χαῖρε βροτῶν καλλονή. Χαῖρε δόξη τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε θεία εἰσόδος, πρὸς βασιλείαν Θεοῦ. Χαῖρε μεσίτρια, πρὸς τὸν πλάσαντα. Χαῖρε λυτήριον, τὸ τῆς ἀρχαίας ἀράς· σοὶ πάντες ᾄδομεν, αἶνον χαριστήριον χρεωστικῶς, αἱ κατὰπολαύοντες, αἰεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλῖος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· σὲ δ' ὡς ἐώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα ὀλολυγμῷ, οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Αὐξέντιον τὸν θεῖον ὕμνῳ προφράνως.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Αὕξησας τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπην, Πάτερ Αὐξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπὼν, Θεοφόρε κεμήλιον, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τῶν χαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Υπὲρ πῆλθες ἐθελουσίῳις νεύμασι, Πάτερ Αὐξέντιε, σὺ τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστὸν, καὶ τὴν γῆν ἐκαινούργησας, τῶν ἀρετῶν τοῖς δάκρυσιν, καταπιαίνων ταύτην ἐνδοξε.

Ενώσας βιωτικῆς συγχύσεως τὴν σὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, καὶ πρὸς Θεὸν συνάψας ἐμμελῶς, ἐν συντόνοις ἀσκήσεσιν, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄσκαρος, ἐπολιτεύσω Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ νῦν ἐθεωρήθη Δέσποινα, ἡ ἀκατάληπτος, θαυμάσια παρρησία τοῦ Χριστοῦ, ὅς

Θεός τε καὶ ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ Ἀγνή γεγέννηται, ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιάνθρωπε.

Νευρωμένος, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει κατήργησας, τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς, καὶ μεθοδείας διέλυσας, ἀσκήσει τρεπόμενος, τὴν τούτων ἔφοδον.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆν πολιτείαν μιμούμενος, τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, ἐν ἀγρυπνίαις τὸ εὐτονον, προθύμως διήνυσας, Πάτερ Αὐξέντιε.

Τὸν Θανάτου, ταῖς ψυχαῖς προξενούσαν Αὐξέντιε, ἐπιγνοὺς τὴν ἡδονὴν, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, θεόφρον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, κατ' ἀρχαῖς ἐκ χοός με τὸν ἄνθρωπον, πλαστοουργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρὶ σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατὰπτωσιν, ἐπανορθούμενος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Εἰς ὅρος ἀνελθὼν, θεωρίας Παμμάκαρ, καὶ πράξεως σαφῶς, ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων, ὡς ἥλιος ἔλαμψας, καταυγάζων τὰ πέρατα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ὑμνολογοῦντές σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὅρει τῶν ἀρετῶν, βραχυτάτῳ κελλίῳ μάκαρ σαυτὸν, συγκλείσας στενόμενος, ἐπὶ γῆς δι' ἀσκήσεως, καὶ πρὸς πλάτος θεῖον, πανσόφως πτερούμενος, λογισμῷ τελείῳ, ἀνῆλθες μακάριε· ὅθεν τοὺς εἰς βάθη, πειρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀνείλκυσας Ὅσιε, ἐνεργῶν τὰ τεράστια. Θεοφόρε Αὐξέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος δηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ

Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποτα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δέλοισις, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νικητὴς κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας, τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ συνεργείᾳ, ὦφθης καὶ τῇ χάριτι, κραυγάζων Αὐξέντιε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν χειμάρρων Θεοφόρε τῆς ἀνομίας, τῇ προσευχῇ παμμάκαρ, σεαυτὸν ὀχυρώσας ἔφυγες τὸν τάραχον· τρυφῆς τὸν χειμάρρουν δέ, πέπωκας ἀξίως πανόλβιε.

Ὁ Θεοφόρος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς Θεὸν αὐξήσας, πρὸς μετάρσιον ὕψος, θείας οἰκειώσεως, ὑψώθη κραυγάζων σοι Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυνεχῶς Πάτερ προκρίνας τῆς τῶν προσκαιρῶν, χαμαιπετοῦς κυβείας, τὴν μὴ σαλευομένην, θεῖαν ὠραιότητα, προθύμως ἐκραυγάζεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Λόγον σὲ τεκοῦσαν σαφῶς εἰδότες, σωματικῶς κυρίως, οἱ πιστοὶ Θεοτόκον, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν κλῆσιν κατάλληλον, φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντες.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἐχόμενα τῆς σῆς, ὁδὸς Πάτερ τὰ σκάνδαλα, ἐξύττητι διανοίας, ἀλωβήτως διήλθες, καὶ ψυχῆς καθαρότητι.

Ἰσότητι φρενῶν, τὴν ζωὴν διελήλυθας, τὰ πρόσκαιρα παρατρέχων, αἰωνίοις δὲ Πάτερ εἰς αἰεὶ προστιθέμενος.

Ο βίος σου λαμπρός, καὶ ἡ πίστις ὀρθόδοξος, ἡ ἄσκησις θαυμασία, ἡρτυμένος ὁ λόγος, τῇ χάριτι Αὐξέντιε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν ἔχοντες ὀρθόν, διδασμάτων ἀνάπλεων, σὲ πάναγνε Θεοτόκον, ὀνομάζομεν πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Υἱόν σε, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀνέδειξεν, ἡ πολιτεία σου μάκαρ, εὐσχημόνως Πάτερ περιπατοῦντα, καὶ φωστῆρα, ζωῆς ἐν κόσμῳ λόγον ἐπέχοντα.

Μελέτην, τοῦ θανάτου τὸν βίον σου θέμενος, διαφερόντως τὸν ὅρον, τῆς σοφίας Πάτερ κατανοήσας, μετετέθης, πρὸς τὴν Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παστᾶδα γινώσκομεν, στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δὲ οἴκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ ταῖς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὥφθης τῇ πίστει σου αὐξανόμενος, καὶ ὡς φυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου ἐξήνησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνάς σου νῦν ἐπαξίως ἐξείπη, ἡ τοὺς πόνους σου Πάτερ, οὓς ὑπέστης ἐν γῇ, διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν; ἀπὸ βρέφους γὰρ νόμοις Κυρίου ἀκολουθήσας, καὶ προσταγμάσι τούτου ὑπηρετήσας, νέος ἡμῖν ἀνεδείχθης Ἰωβ τοῖς παλαίσμασι τοῦ κόσμου πάροικος ὥφθης καὶ τῆς γῆς ἀπάσης ἀλλότριος· νηστείαν πιστεῖ ἐξήσκησας· ἀγρυπνίαν, ἀγνείαν ἡγάπησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ.

Στίχοι.

Ὁ βουνός, ὡς Κάρμηλος, ἦν Αὐξεντίῳ,
Φανέντι τ' ἄλλα, πλὴν τελευτῆς Ἡλίου.

Λεῖψε βίον δεκάτῃ Αὐξεντίος ἡδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὁρμώμενος τῶν ἀφ' ἡλίου Ἀνατολῶν, Σχολαστικὸς γεγονώς.

Μετῆλθε δὲ τὸν μονήρη βίον· καὶ εἰς τὸ ὄρος, ἀνελθὼν, τὸ κατ' ἀντικρὺ τῆς Ὁξείας κείμενον, ἦν τὴν ἄσκησιν καρτερικώτατος, τὴν πίστιν ὀρθοδοξότατος. Πολλὰ δὲ φανλίσας τὴν Εὐτυχὸς καὶ Νεστορίου κακοδοξίαν, καὶ ἀποδιξάμενος τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην Σύνοδον, γέγονε καὶ Βασιλεῦσιν αἰδέσιμος, καὶ πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσι, θεία χάριτι τὴν ὄψιν ἡγλαῖσμένος, καὶ πηγὰς θαυμάτων καὶ ἰάσεων τοῖς προσεῖσι βρύων ἐκάστοτε. Ἐν εἰρήνῃ δὲ ἀναπαυσάμενος, κατετίθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεικοδομηθέντι εὐκτηρίῳ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῇ Μονῇ τῆς Καλλιστράτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Στίχ. Φύσει μαρνανθεὶς σαρκίου, θάλλει Μάρων,
Μετεμφυτευθεὶς τῆς Ἑδέμ τῷ χωρίῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσίος, τὸν ὑπαιθρον ἀσπασάμενος βίον, κορυφὴν τινα κατέλαβεν ὄρους, ὑπὲρ τῶν πάλαι δυσσεβῶν τιμωμένην· καὶ τὸ ἐν ταύτῃ τῶν δαιμόνων τέμενος τῷ Θεῷ καθιερώσας, ἐν αὐτῷ διέτριβε, σκηνὴν τινα βραχείαν πηξάμενος. Πόνους δὲ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐκίχρητο μόνοις, ἀλλὰ καὶ ἐπενόει ἐτέροις· ὁ δὲ ἀγωνοθέτης τοῖς πόνους τὴν χάριν ἐπεμέτρησεν· ἦν γὰρ ἰδεῖν καὶ πυρετοὺς σθενυμένους τῇ τούτου προσευχῇ, καὶ φρίκην παυομένην, καὶ δαίμονας δραπετεύοντας, καὶ παντοδαπά, καὶ ποικίλα νοσήματα εὐχῇ μόνῃ θεραπεύεμενα. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ κατασκευάσας μοναστήρια, πολλοὺς δὲ ἀσκήσεως τῷ Θεῷ προσήγεν. Οὗτος δὲ τῆς θείας γεωργίας ἐπιμελούμενος, καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων καὶ σώματα, καὶ ἀρρώστιαν ὑπομείνας βραχείαν, ὑπεξῆλθε τοῦ βίου ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Στίχ. Πράξεις τὸ ταῦτόν εὔρε κλήσεως πλέον,
Πρὸς τὸν σύνοικον Ἀβραάμ Ἀβραάμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κύρου· ἐν ἣ καὶ τεχθεὶς, τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον συνελίξατο. Τοσαύτη γὰρ ἀγρυπνία καὶ εὐχὴ τὸ σῶμα κατεδάμασεν, ὥς ἀκίνητος ἐπὶ πλεῖστον διαμῖναι χρόνον, μηδαμῶς βαδίζειν δυνάμενος. Μεμαθηκὼς δὲ κόμην τινα, πρὸς τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ κειμένην, κατείδωλον εἶναι, ταύτην καταλαμβάνει. Καὶ οἰκίαν μισθωσάμενος, ἐπὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας διετίλεσεν ἡσυχάζων· ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ ἡσυχῶς προσερχόμενος, πρῶτον μὲν ὑπ' αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν χοῖ πολλῶν καταχώννυται· εἶτα πόρρω αὐτῶν ἐκελεύετο ἀναγκαστικῶς ἀπιέναι. Ἀλλὰ πράκτορες εὐθὺς ἀφικόμενοι, τοὺς ἐν τῇ κόμῃ θεινῶς ἡκίζον, τὰς εἰσφοράς ἀπαιτοῦντες. Ὁ δὲ θεὸς οὗτος, τὰς ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφοράς τοῖς πράκτορι δειδωκώς, τοὺς ὑδριστὰς τῶν βασάνων ἡλευθέρωσεν. Οἱ δὲ τὴν τοῦ Ὁσίου φιλάνθρωπίαν ὑπερθαυμάσαντες, Ἐκκλησίαν ἐδομήσαντο, Χριστιανοὶ γεγονότες, καὶ αὐτὸν ἱερέα γενέσθαι καταναγκάζουσιν. Ὁ δὲ, τρία συγκυρόμενος αὐτοῖς ἔτη, καὶ καλῶς πρὸς τὴν εὐσέδειαν αὐτοὺς ὁδηγήσας, πάλιν τὸ μοναχικὸν κατέλαβε καταγώγιον, ἕτερον αὐτοῖς ἀντ' αὐτοῦ ἱερέα καταλιπὼν.

Ἐν τούτοις διαλάμψας, τὴν Καρῶν ὑποδέχεται πρεδρείαν· πόλιν δὲ αὐτῇ τῆς Παλαιστίνης κατείδωλος. Ἀλλὰ καὶ ταύτην πόνους μυρίοις, καὶ θεοπνεύστοις διδασκαλίαις, Θεῷ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέστησεν. Οὔτε γὰρ ἄρτου κατὰ τὸν τῆς ἱερωσύνης χρόνον μετέβαλεν, οὔτε ὀσπρίων, οὔτε λαχάνων, ὁμιλησάντων πυρὶ, οὐκ ὕδατα, ἀλλὰ θριδακίνας καὶ σείρεις (πικρίδας), καὶ ἕσα ταιαῦτα, τροφήν ἅμα καὶ ποτὸν ἐποιεῖτο. Τοῦτο τὴν φημὶ καὶ ὁ βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς ἐαυτὸν μετεκαλίσσατο, καὶ

λίγον χρόνον ἔκτοτε ἐπιβιὺς ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν πόλεων, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο. Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ὁ εὐσεβέστατος καὶ μέγας βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐν τῇ τῶν Καρῶν μετὰ τιμῆς ὅτι πλείστης παρέπεμψεν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ νοῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς τετρωμένος, τῇ τῷ Δεσπότῃ Πάτερ Δεία
στοργῇ, πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον τὴν
ρόπην, τῆς καρδίας σου ἐκέκτησο, Εὐλογημένος
εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πε φωτισμένος τῇ τοῦ Σωτῆρος αἴγλῃ Πάνσο-
φε, σκότους τὸν προστάτην ἤλεγξας κρα-
ταιῶς, κοσμοκράτορας καθεῖλες δέ, Εὐλογημέ-
νος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ρεύσασαν πάλαι, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον ἀνα-
νεύσεως, φύσιν τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε βε-
ληθεῖς, ἀναπλάσαι κατεσκήνωσεν, ὁ πλαστουρ-
γὸς Θεός, ἐν τῇ γαστρί σου μόνη Πανύμνητε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁλικῶς πρὸς Θεὸν μεταθέμενος, ἀπεσεῖσω
σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τῶν θαυμα-
των εἴληψας, τὴν ἐνέργειαν μέλπων· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερός ἀπεφάνθη τοῖς δαίμοσι, τὸν Χρι-
στὸν κεκτημένος συλλήπτορα· οὗ τὸν
Σταυρὸν ἀράμενος, ἠκολούθησας μέλπων· Πάν-
τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεύει φανείς ὁ Ἀρχάγγελος, καὶ μηνύει
τοῦ Λόγου σοι Πάναγνε, τὴν ὑπὲρ λόγον
σύλληψιν, καὶ σωτήριον κόσμῳ· Πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» Ἰσθμὸς Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στοῦ συνάψας, ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὅλη τῇ Θεότητι Πάτερ, τῷ βαπτισμῷ σου
συνετάξω καὶ διατηρήσας ἀκραιφνῶς, τὸ
τῆς εἰκόνος μάκαρ ἀξίωμα, τρισσοφεγγεῖ λαμ-
πρότητι, μετ' εὐφροσύνης προσεχώρησας.

Νῦν ἐκ ἐν αἰνίγματι Πάτερ, οὐδ' ἐν ἐσόπτρῳ
κατοπτρεύεις, τὸν τῆς Θεαρχίας φωτισμόν·
πρὸς πρόσωπον δὲ πάνσοφε πρόσωπον, τῆς
ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, καὶ θεοπτίας ἀξιού-
μενος.

Ὡς ἔχων πολλὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν ἁ-
πάντων Βασιλέα, Πάτερ λυτρωθῆναι δυ-
σώπει, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας πι-
στῶς, ἐκ πάσης περιστάσεως, ἵνα σε πάντες
μακαρίζωμεν.

Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον
Παρθένε Θεοτόκε, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας
τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάριστε, καὶ
θυμηδίας ἐμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Εξαποστείλαριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

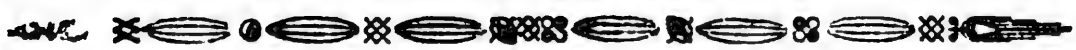
Αὕξησει τῶν ἀγώνων σου, ἐπηύξησας τὰ τά-
λαντα, ἃ ἐπιστεύθης καὶ ταῦτα, τῷ σῷ
προσῆξας Δεσπότῃ, καὶ τὸ Εὖ δοῦλε ἡκουσας,
καὶ τὰ τέτου ἀκόλῃθα· πρὸς ὃν αἰεὶ μνημόνευε,
τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν
προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ πόθῳ,
τῇ παναχράντῳ καὶ Δεία, εἰκόνι σου πανά-
μωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλίζουσι, καὶ τῶν σω-
μάτων Δέσποινα, ἱάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ
Θεοτόκον κυρίως.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα, τοῦ τῆς χάριτος
Κήρυκος, ὡς Θεοῦ φανέντα σε πόλιν ἐμ-
ψυχον, διαφερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἄρρητα
ρήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς Παραδείσου
πλουτήσαντος· οὗ καὶ γέγονας, δραστηκὸς ὑ-
πηρέτης ἐκμανθάνω, τὰ οὐράνια Παμμακάαρ,
ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φθέγγασθαι.

Τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, εὐγενεῖα πίστεως κατελάμπρυνας· τῆς ἐπιγείου δὲ Πάνσοφε, δουλείας ἀπῆλλαξαι, καὶ τῇ ζεύγλῃ τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐχένα ὑπέκλινας· ὅθεν ἔδραμες, νοητῆς ἐκ δουλείας τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς κἀριτος.

Ὡς ἀκτῖνά σε Πάνσοφε, φεγγοβόλον ἐξήσραψεν, ὁ τοῦ κόσμου ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσιν, καὶ ποικίλων θαυμαμάτων ἐνεργείας, τῶν Πιστῶν ταῖς διανοίας, καταφαιδρύνουσιν ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τῆς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε Ὁνήσιμε, πρέσβευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, ὃ ἡ Ἀκροσιχίς.

Παθὼν με δοῦλον ὄντα λύτρωσαι Μάκαρ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός:

• **Ὡ**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
• θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ-
• βόα ἄσωμεν.

Πεφωτισμένος τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφῶδῃ μου ψυχὴν, δυσωπῶν Ὁνήσιμε Χριστὸν, τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, μάκαρ διάσωσον.

Ακτινοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθεῖς, λαμπηδόσιν ἐνδοξε, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀ-

γλὺν, εὐχερῶς διέφυγες Χριστῷ, χαριστήριον ᾠδὴν, βοῶν Πανόλβιε.

Θεῖος ἐδείχθης παμμάκαρ ἱεουργός, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλαυγῶς πανταχοῦ διέδραμες Χριστὸν, ἀναγγέλλων εὐσεβῶς, Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Ὡραῖσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομητορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες, ἡμᾶς τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς, καταφαιδρύναντα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ**ὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Ναμάτων θείων τῇ πηγῇ, προσπελάσας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ἐξ αὐτῆς ἀναλαβὼν, τὸ πρόσωπον τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας, Ἐνδοξε κατήρδευσας.

Μεθέξει φέγγους νοητοῦ, φαινότατος ὥφθης, εὐσεβείας λαμπάσι, ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶς, τῇ φωσφόρῳ, αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Ελύθης Παύλου τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθεῖς, Υἱὸς Θεοῦ γεγονὼς κληρονόμος, θείος ἀναδέδειξαι.

Δολίως ὄφεις με τὸ πρὶν, ὡς αἰχμάλωτον εἴλε, δι' ἀπάτης ἐρπύσας· διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγείς, Θεομητορ, ὕμνοις μακαρίζω σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, ἀπελεύθερος ὥφθης ἐν τῷ Θεῷ, αὐτοῦ δοῦλος γνήσιος, χρηματίσας ἐν χάριτι· κοινωνὸς δεσμῶν δὲ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκτάνθης, ἀδίκως Ἀπόστολε· ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας νομίμως, τῆς ἀνω λαμπρότητος, Ἱεράρχα Ὁνήσιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμ-

φώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δέλοις σε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» **Σ**επτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζουσα.

Οὕτως ἀπαντας, σωθῆναι Κύριος, ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱεουργόν, Μάκαρ προχειρίζεται, ἱεουργοῦντα τὸ σεπτὸν, θεοφάντορ Εὐαγγέλιον.

Υἱὸς σὺ γέγονας, Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτοῦ καταγγέλλων μονογενῇ, Λόγον τὸν αἰδίων, μετὰ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὁμιλήσαντα.

Λογίῳ κρίσεως, καὶ θείῳ χρίσματι, τῷ τῆς ἱερωσύνης ὡς Ἱερεὺς, Πάνσοφε διέπρεψας, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν, Μάρτυς θεῖος ἐχηρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Οφύσει ἀναρχος, Υἱὸς καὶ ἄχρονος, χρονικὴν ἐκ Παρθένου Κόρης ἀρχὴν, θεῶν καταδέχεται, τοὺς ὑπὸ χρόνον ἐκ φθορᾶς, ἀναπλάσαι προμηθούμενος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Νοὸς ὀξύτητι καὶ ψυχῆς, Μάκαρ καθαρότητι πάντας, τοῦ δυσμενοῦς ὑπεριπτάμενος, ἔχεις, ἀνυψώθης πρὸς οὐρανίους σκηναῖς, πτεροῖς θεογνωσίας ἀναφερόμενος.

Οσὸς Ἀπόστολος Ἀγαθὲ, τὴν διὰ σαρκὸς σου παρουσίαν πρὸς ἀνθρώπους ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ἐδηγῶν καὶ φωτίζων, αἴγλη τῆς πίστεως.

Ναὸς ἐδείχθης πανευπρεπῆς, ἔνδον κεκτημένος ὡς λυχνίαν, τὸ φέγγος τῆς θείας χάριτος, τῇ οἰκοδομίᾳ τοῦ θεοῦ Πνεύματος, τεθεμελιωμένος μάκαρ Ὁνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀμαρτίας μου τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ προστασίᾳ, Παρθένε διάρρηξον· τῶν ἀπεγνωσμένων σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς, τῶν πίστει προστρεχόντων, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνα-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Αστράψας ὡς ἥλιος, οὐρανόθεν ὁ κληθεὶς, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτινὰ σε τηλαυγῇ εὐτόνως ἐλαύνουσαν, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον Παμμακάριστε.

Λαμπρῶς ἐστηλίτευσας, τῶν ἀνόμων τὰ σαθρά, καὶ δυσσεβῆ φρυάγματα, εὐσεβείας φθεγγόμενος εὐσεβῶς τὰ θεῖα διδάγματα, Ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ὑπεύθυνος, ἀμαρτίαις καὶ δεινῶς, τραυματισθεὶς ὁ δαίλαιος, ἐπὶ σὲ θεομήτορ τὴν συμπαθεῖ, προσφεύγω δεόμενος, τὰς οὐλαῖς ἐξαλείψαι τῶν πταισμάτων μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀκτὶς ἐξέλαμψας, τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διό σε πάντες, τιμῶμεν Ὁνήσιμε. Ὁ Οἶκος.

Σὲ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς θείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στερόρῳτῃ, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν, ἢ τοὺς πόρους εὐφημῆσαι, ἐν οἷς στερόρῳς ἔπαυσας τὴν πλάνην; Χρισθεὶς γὰρ ἱερεὺς ἐν Πνεύματι θείῳ ἐκ δουλείας κοσμικῆς, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα λαβὼν, μετέσχες καὶ τῶν στεφάνων· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὁνήσιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἦπλωσεν Ὁνήσιμος εἰς θλάσιν σκέλη,
Παῦλε σκελῶν δραμόντα γενναίους δρόμους.

Πέμπτη Ὁνησίμου σκέλεα θραῦσαν δεκά-
τη τε.

Οὗτος, οἰκίτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀνδρὸς Ῥωμαίᾱ, πρὸς
ὃν γράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος· ὃ καὶ μαθη-
τευθεὶς Ὁνήσιμος, καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ τε-
λείωσιν συλληφθεὶς προσήχθη Τερτύλῳ τῷ τῆς χώρας Ἐ-
πάρχῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. Ἐνθα πα-
ραγυνόμενος ὁ Τέρτυλος, τὸν Ὁνήσιμον ἐπιμένοντα τῇ εἰς
Χριστὸν πίστει εὐρῶν, πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτει σφοδρῶς·
εἶτα τὰ σκέλη κατεάξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς μεριστᾷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαῖωρ αἰ-
κιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Μάσιξι πλησθεὶς τὰς ψόας ἐμπαιγμάτων,
Δαυὶδ τὸ ῥητὸν φάσκε, Μάρτυς Μαῖωρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν βασι-
λέων, στρατεύομενος ὑπὸ τὰ τάγματα τῶν Μαύρων. Ἐν
τῇ Γαζαίῳ δὲ διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρωτηθεὶς,
καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαστίζεται σφοδρῶς,
ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθεὶς. Τριάκοντα δὲ ἐν τῷ μαστί-
ζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔρρει μὲν αὐτοῦ τὸ
αἷμα, καὶ τὴν γῆν ἐφοίνισσεν, ἰχῶρσι καὶ λύθρῳ ἐκ τῆς
διασήψεως προσεικός· γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ
ἀλγεινὰ ἐνεγκὼν, τελευτᾷ, πορευθεὶς ἐκ δυνάμεως στρατιω-
τικῆς εἰς δύναναι Θεοῦ στρατιᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον.
Εὐσέβιος, τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ὁ Ὁσιος, ὅθεν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυ γονέων, ἡ
κατ' αὐτὸν Ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν· ἔπερ δὲ ἴσμεν,
τοῦτο καὶ λέγομεν· τὸν γὰρ οὐρανόν, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν
πόνων, ἐκτήσατο πατρίδα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τινι μο-
ναστηρίῳ ἀπετάξατο· ἔπειτα δὲ ῥαχίαν ὄρους καταλαβὼν,
ἐν κώμῃ, Ἀσιγᾷ λεγομένῃ, θριγγίου μόνου ἐκτήσατο ἐκ
ξηρολίθων. Ὑπαίθριος δὲ τάλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διετέ-
λεσε βίον· ἐσθῆτι μὲν δερματίνῃ καλυπτόμενος, ἐρεβίνθοις
δὲ καὶ κυάμοις βεδρεγμένος τρεφόμενος, ποτὲ δὲ καὶ ἰσχά-
δων μετελάμβανεν, ὑπερείδων τοῦ σώματος τὴν ἀσθένειαν.

Εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθύ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς
πλείονας ἀποβαλεῖν, εὖτε τὴν τροφήν, οὕτε τὴν οἴκησιν ἡ-
μειψε, φέρων καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ αἵρος ποιότητας,
ἐρρίκνωμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, τεταριχευμένα δὲ πάντα
τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν ζώην δύνασθαι ἐπὶ
τῆς ὀσφύς μένειν· κατηνάλωτο γὰρ τὰ γλουτὰ καὶ ἰσχία.

Πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων, τὸν θόρυβον δυ-
σχεράνα, τὸ πλησιάζον Μοναστήριον καταλαμβάνει· καὶ
θριγγίῳ μικρῷ παρὰ τὴν τοῦ τοίχου γωνίαν χρησάμενος,
ἑπτὰ τῶν συνήθων ἡγωνίζετο πόνων. Λέγεται δὲ, τὰς
μετὰ ἐβδομάδας τῆς ἀγίας Νηστείας, δεκαπέντε χρᾶσθαι
ἰσχάσιν εἰς τροφήν. Τούτοις τοῖς ἰδρώσι περιρρέομενος, ἐ-
πὶ ἐννεήκοντα βεδιωκῶς, ἡ καὶ πλείω ἔτη, ἀσθενείᾳ πε-
ριπεσὼν δυσδιηγήτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἀγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-

» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ μακάριον ἀπειληφας Ὁνήσιμε, τέλος καὶ
τὴν ἀνώλεθρον, ἀθανασίαν ἡξιώθης μάκαρ
καθορᾶν καὶ μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ· Εὐ-
λογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρωμαλέω σου φρονήματι Ὁνήσιμε, πλάνης
τὰ μηχανήματα, κατεπάτησας, εὐσεβείας
ταῦτα καθελὼν, ὀργάνοις θεόσοφε βοᾶν· Εὐλο-
γητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπάρχουσα πανάμωμος Θεόνυμφε, Λό-
γον Θεοῦ συνέλαβες, τὸν ἀχωρήτως ἐν
τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρὸς, χερσὶ τε κρα-
τούμενον ταῖς σαῖς, εὐλογημένη Παναγία, Θεο-
μῆτορ ἀγνή.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογός τοῖς Ὁσίοις ὁρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ὅ-
» παντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βηλεσθαι.
» Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μάκαρ Ὁνήσιμε, μαρ-
τυρίου τε στέφει κατακοσμούμενος, θρόνῳ
νῦν φαιδρῶς, τοῦ Δεσπότης παρίστασαι· ὃν
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αποστόλῳ τῷ θείῳ διακονούμενος, ἀπόρ-
ρήτων τῶν θείων ἔσχες ἐνέργειαν, κήρυξ
ἀληθῆς, Χριστοῦ μάκαρ γενόμενος· ὃν ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιαμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀφθόνου πηγῆς,
τοῦ Σωτῆρος πλουτήσας πᾶσι μετέδωκας,
τούτου πειθαρχῶν, μάκαρ θείοις προσταγμά-
σιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως ἀ-
νυμνεῖμεν τὸ μέγα καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, Πάν-
αγνε σεμνή, Θεομῆτορ Μυστήριον, καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν εἰς τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὥράθη, βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Αστήρ ὑπέρλαμπρος ἀναδέδειξαι, φωτιστι-
καὶς ἀκτῖσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος,
καὶ τὰ κόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτὶ, τῷ
τῆς θεογνωσίας, μάκαρ Ὁνήσιμε· ὅθεν Ἀπο-
στόλων σὺν χοροῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

τραν ὁ δεινός, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβα-
λεῖν οὐκ ἴσχυσε, τῶν ἀριστεύων τὴν στερρότητα.

Μανίας ἑλληνικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατή-
σατε, θεία συνέσει Μάρτυρες Χριστοῦ,
καὶ σοφία κοσμούμενοι, ἣ ἀντειπεῖν οὐκ ἴσχυ-
σαν, οἱ εὐσεθέσιν ἀντικείμενοι.

Ο θείος καὶ θεηγόρος Πάμφιλος, ἐπαλη-
θεύουσαν, πεπλουτηκώς τὴν κλῆσιν ἀ-
ληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον, πρὸς τὸν Χρι-
στὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάρρηκτον.
Θεοτοκίον.

Νεφέλην δικαιοσύνης Ἥλιον, ἡμῖν ἐκλάμψα-
σαν, τὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Θεο-
τόκε πανύμνητε, πανευσεβῶς δοξαῖζοντες, δια-
παντός σε μακαρίζομεν.
Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χρι-
» **Ε**στὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Διέπρεψας εὐσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ σε-
πτῷ χρίσματι, Μάρτυς Χριστοῦ Πάμφιλε,
τῆς ἱερωσύνης θεόσοφε.

Ως λύρα πανευπρεπῆς, ὁμολογίας ἐμμελῶς
ᾄδουσα, φθόγγεις Χριστοῦ Μάρτυρες, συγ-
κεκροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπὸν, τῆς οὐρανίου
καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς κληταὶ ἀτέφα-
γον, παρὰ τοῦ Δεσπότη ἐιλήφατε.
Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν
Πάναγνε· ὑπερφυῶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ
προσλαβὼν ἡμφιάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν πρακειμένων, οἱ τοῦ
Κυρίου Ἀθληταὶ αἱ γευνάιοι, ἐν ἀπτοήτῳ
χαίροντες φρονήματι, ταύταις προσωμίλησαν,
τῆς σαρκὸς ἀλογαῦντες· ὅθεν ἐκκληρώσαντο,
αἰωνίζουσιν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες
αἰεὶ τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαιίσματα.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρί-
στως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέ-
σποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες·
Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ
ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπει-
λῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.
Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα ἡ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα σε Χριστέ, αἴμοι! πα-

θεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος,
ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.
Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» **Ε**σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κεκοσμημένη τοῖς θείοις τῶν Ἀποστόλων,
καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν ἡ χοροστα-
σία, ὥφθη τῶν Μαρτύρων σου, ἡ τούτων ἰσά-
ριθμος, Δέσποτα φανεῖσα προνοία σου.

Α'πὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς
ἐν βραχεῖ ὁλόκληρον τύπον ἐκκλησίας,
σώζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγάζοντες· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ράδιουργίαι τυράννων καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς
Ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασι-
νων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζον-
τας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιθυνόμενος παλάμη τῇ τοῦ Δεσπότη, τὸν δι'
αὐτὸν ἐκούσιον θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ
πανεύφημος, Μαρτύρων κραυγάζοντες· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.
Θεοτοκίον.

Θεηγορίαις ἐνηχούμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ
σοῦ καὶ βλέποντες, τούτων ταῖς ἐκβάσεις,
Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, Παρθένε Πανάμωμε, οἱ
λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.
Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐκλήλυ-
» **Σ**θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῇ, προσανέχειν ὡς Πάμ-
φιλε, τὴν ἐνθεον πολιτείαν, ἣν ἐκ βρέφους
μετήλθες, ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Ο θεία παλιᾷ, καὶ συνέσει κοσμούμενος,
τῆς πάλεως τῆς ἀγίας, ὠρμημένος Οὐά-
λης, ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Παύλου ὁ-
μώνυμος, πανεύφημε τῶν Μαρτύρων, τῷ
στεφάνῳ νομίμως, ἀθλήσας κατηγλαῖσαι.
Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Ἀγνή, τὸ τῆς Εὐας ὀλίσθημα,
κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν κατερράγ-
μένων, τὴν πτώσιν ἀνορθώσαντα.
Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκταν, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Ελπίσιν, αἰωνίῃ ζωῇ στήριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις, γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, ὑποφητῶν σου Σῶτερ ὁμώνυμοι.

Θανάτῳ, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἡλίας, Δανιὴλ καὶ θείος Ἰερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλῶνυμος.

Λαμπτήρας, τῷ Θεῷ φαεινούς, νῦν ἡ Αἴγυπτος, ἐξανατέλλει ἢ πάλαι, βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, θεογνωσίας φέγγος πλουτήσασα. Θεοτοκίον.

Οὐρος σε Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμε, ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φιλήσας Χριστοῦ, τὰ θεία θελήματα, ἐδείχθης Πιστῶν, ἀκέστῳ φιλόχριστος, γενναιόφρον Πάμφιλε· διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ιδοὺ ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγῆς θεία μνήμη τοῦ στερόρου ἀθλητοῦ, Παμφίλου τοῦ θεοκήρυκος, πάντων τὰς ὀψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. Περιχαρῶς, ὡ φιλέορτοι, δεῦτε συνδράμωμεν, καὶ τὴν τούτῃ θείαν ἡμέραν, ὡς καλὴν ἐορτὴν ἐνιαύσιον, τοῖς ἄσμασι καταστρέψωμεν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως σεφανώσαντα. Πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδόλου, Ἡλίας, Ἰερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουὴλ, καὶ Δανιὴλ.

Στίχοι.

Ὑπὲρ τὸ πᾶν σε Πάμφιλος φιλῶν Λόγε,
Καὶ τὴν τομὴν ἡγεῖτο τῆς κάρας φίλην.

Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκος Οὐάλης,
Βλέπων τομῇ χαίροντα, τὴν τομὴν φέρει.

Ἦλαντο πρὸς πῦρ Μάρτυρες θεῖοι δύο,
Θείου πόθου πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο.

Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου,
Καὶ Θεόδουλον, δοῦλον Ἐσταυρωμένου.

Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελευτᾶς Μαρτύρων,
Δύχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.

Ἑκτὴ καὶ δεκάτῃ ζήφους τάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Οὗτοι οἱ ἑνδοξοὶ Μάρτυρες, ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει τοῦ κατὰ Διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ Μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἅμα πόλεων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιομάτων, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν συνενωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς πόλεως Καισαρείας παρίεναι, τῶν φυλάκων πυθθανομένων, τίνες τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὥρμητο, Χριστιανούς ἐαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχιν Ἱερουσαλήμ. Ὅθεν κατασχεθέντες, Φιρμιλιανῷ τῷ ἡγεμόνι παρίστησαν· καὶ ὁ μὲν Ἡλίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτμηθέντων αὐτοῖς Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφύριος, τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου τὸ σῶμα ἐπιζητῶν, κατεσχέθη, καὶ παρεδόθη πυρί. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανός, τὰ τῶν Ἀγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, διήνυσεν τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξὶς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει· καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρουθᾶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Μαρτύρων.

Στίχ. Ἡ κλῆσις ἔργον μαρτυρωνύμφῳ πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ζίφει.
Στέρξας Μαρουθᾶς τὸν Θεὸν σφόδρα
σφόδρα,
Θεῷ παρασᾶς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Μαρουθᾶς Ἐπίσκοπος γέγονεν· ἀπεστάλη δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως Ῥωμαίων πρεσβευτὴς πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἀξιοθεὶς, μάλιστα, ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπῆλλαξεν, ἐξαιτήσας τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἀθλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο· καὶ χρόνους ὕστερον ἐκοιμήθη κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τὴν πόλιν ἀνεκαίνισιν· ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη συμπανηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στίχ. Ζωῆς ματαίας ἐκπεραιώσας χρόνον,
Ζῇ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν, ὅρους τινὲς καταλαβὼν κορυφὴν, καὶ εἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθειρξεν ἐαυτὸν. Καὶ ἐξήκοντα διατελίσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μήτε ὀρώμενος, μήτε φθειγόμενος, ἀλλ' εἰς ἐαυτὸν νυῶν, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· Κατατρυφήσου τῷ Κυρίῳ, καὶ δώησοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδιάς σου. Διὰ δὲ τίνος βραχίος ὀρύγματος τὴν χεῖρα προτείων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο· ἵνα δὲ μὴ προκίπται τοῖς ὁρᾶν βουλομένοις, ὡς ἔτυχεν, ἐγκάρσιον αὐτὸ ἐλκειδῶς εἶχε κατεσκευασμένον. Τροφή δὲ αὐτῷ

Ἰκομίζετο, διάβροχα ὕδατι δσπρια, καὶ αὐτὰ ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος σιτούμενα.

Οὕτως οὖν ὁ Ὅσιος ἐπιβιούς ἐν ὅλοις ἐξήκοντα ἔτεσι, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφήν, μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγὴν, ἐκ τούτου θαυμάτων δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο· καὶ γὰρ δράκοντα παμμεγίστη διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε· καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν· ἀκρίδων πλῆθος τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν· ἀπὸ νεανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπήλασε· καὶ καρκινωθέντα μασθὸν τινὸς γυναικὸς ἐναρέτου, σφραγίδι μόνῃ, ἰάσατο· ὑπὸ κεράστου κρουσθέντα τινὰ, καὶ ἀποψύξαντα, διὰ προσευχῆς ἀνέστησεν. Οὕτως οὖν βιώσας ὁ Ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, βίου βίον ἡλλάξατο, καὶ τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον, ἀντὶ τῆς πολυφρόντιδος ἔλαβεν, εὐφραϊνόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτοι ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος· καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐγκράτειαν καὶ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκία Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγχωρήσει δὲ Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἰρετικοῦ Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήρας τῆς πατριαρχείας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἐνθα θλίψεις πολλὰς, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑποστάς, καὶ ἀσθενείᾳ περιπεσὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβεΐαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ νῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Φαιδρῶ προσώπῳ, καὶ διανοίᾳ καθαρότητι, Μάρτυς προορῶν τὴν μένουσάν σε χαράν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, καταξεόμενος ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε.

Ὁ Νεανίας τρεῖς ἐν καμίνῳ σῶσας Θεός, οὗτος Ἀθλοφόρε μάκαρ σε δι' αὐτὸν, ἐν πυρὶ ὀλοκαυτούμενον, σαφῶς προσδέχεται, ὡς εὐωδέστατον θυμίαμα Πορφύριε.

Ρώμη ψυχῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος, πᾶσαν τοῦ τυράννου Σέλευκε τὴν ἰσχὺν, καταθέβληκας πανεύφημε, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκου, ὠραιότερα πάσης κτίσεως, ἔφυς· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐνδιαίτημα πανάγιον. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ

» δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Νόμοις σὺ πειθόμενος Χριστοῦ, ἀπέθου ἅπαντα, πάνσοφε Σέλευκε· ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος, καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐπιμελούμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄγλη ἀναλάμπων νοσητῇ, Πρεσβύτα ἐνδοξε, Μάρτυς Θεόδουλε, καὶ δοῦλος γνήσιος γέγονας, τὸν Δεσπότην ἐκμιμήμενος· ὃ τὸν Σταυρὸν ἐπιποθῶν, σταυρὸν ὑπέμεινας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ναὸς φανεὶς Ἰουλιανέ, τοῦ θείου Πνεύματος, τρόπων χρηστότητι, κατακεκόσμησαι, πλήρης μὲν, εὐσεβείας καὶ πραότητος, πλήρης δὲ πίστεως ὀφθεὶς ὀλοκαυτούμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σὲ τὸ δεύτερον Πάνχαγε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βεβληθεὶς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου· σὲ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μόνην τὴν ἑράνιον ἔχειν, ζωὴν ποθοῦντες Ἀθλοφόροι τῶν τῆς ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς, μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε· καὶ νῦν τροφῆς τῆς κρείττονος, καὶ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ἐνδον νῦν τοῦ θείου λειμῶνος, περιχορεύετε προθύμως, τῶν ἀπαυγασμάτων τῇ πηγῇ παρεστηκότες Μάρτυρες ἐνδοξοὶ· ἀφ' ἧς ἀπαρυόμενοι, τὰς λαμπηδόνas καταλάμπεσθε.

Λόγῳ καθηράμενοι θείῳ, τὰς τῶν ψυχῶν ὑμῶν κηλίδas, καὶ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι, πανευπρεπὲς ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου ἡμφιάσασθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν παναοίδιμόν σου μνήμην, τῆς δωδεκαρίθμου χορείας, νῦν μεμνημένη, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, τῆς μετὰ σοῦ σκηνώσεως, ἀξιωθῆναι καθικέτευσον.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ τοῦ μόncy Δεσπότη, πάντων κτισμάτων ὑπερτέρα, πέφηνas Παρθένε

Μαρία· διὸ πιστοί σε πάντες πανάμωμε, αἰεὶ ἑπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνωδαῖς μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὃ Χριστὸς πλαστοποιόν, σὲ τῇ οἰκουμένῃ παρέσχεν, ὡς εὐεργέτης Θεός, δῶρόν σου τὸ τίμιον αἶμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν ἐκχεόμενον, καὶ Θεοσεβείας, ζήλῳ προσφερόμενον, αὐτῷ δεξάμενος· ὃ νῦν εὐσεβεῖ παρρήσια, Μάρτυς παριστάμενος πάντα, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλῆς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος, πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε, ὀξυτάτη ἀντίληψις, θερμὴ προστασία, σύντομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυνατώτατος μακάρι, ῥύστης ἐτοιμώτατος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Εἰχων, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὐΐλατον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτῷ γενόμενος, τῶν χειμάρρων με λύτρωσαι. τῶν τῆς ἀνομίας· ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον· παῦσον, πειρασμῶν καταιγίδας· σῶσον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιωμακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ Δείου, ἄδυτος φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, κατέλαμψας ἄθλοις σου τὴν σύμπασαν κτίσιν· τοῦ πυρὸς ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεὶς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά. Ὡς ἔχων παρρήσιαν πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν ἰκέσιον ᾠδὴν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοι προσάγομεν. Δέσποινα

διάσωσον, ἀπορούμενους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποιμήνην σου ταύτην,· πίστει σοι προσπίπτουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παρρήσιαν ὡς Μητήρ, ἐκτενῶς πρεσβεῦειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος ἁμναῖς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριόν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνῆσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπεύδεις με Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμαμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένης πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας· μάταιον δρασμόν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίαν φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητά· καὶ στρατιώτας παιδεύεις τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίοις χαρίζῃ συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὐρίσκη προστατὴς τοῖς ἐπιτελεσσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν, Ἀθλητά ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἰτήσαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νέον, οὐρανὸν κοινοφανῆ, οἱ τοῦ οὐρανίου αὐτόπται, σὲ καθορῶντες Θεοῦ δόξαν διηγοῦνταί σοι, ἐρανομήκη πρὸς γῆν, καὶ χειρῶν αὐτοῦ ποίησιν, ἀγγέλλουσι κόσμῳ, ἔχοντες σερέωμα, τῇ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ· φθόγγος γὰρ ὁ τούτων ἐξῆλθε, μέχρι τῆς περάτων Παρθένε, τόκον κηρυττόντων σὺν τοῖς ἔθνεσι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ ἁμναῖς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς· καὶ δακρύσασα ἔλεγε. Ὡς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρώσαι, ὅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς τῇ

Τριαδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμμακάαρ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὥσεί ξηράν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστῷ, διηγωνισμέ-
νος, καὶ τὸν δρόμον τετελεκώς, τὴν πίσιν
τηρήσας τῆς ἐνθέου, δικαιοσύνης εὗρες γέφανον.

Οὐράνιος Ἐνδοξε χορευτῆς, σὺν τοῖς Ἀσω-
μάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ
προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστά-
σεων ἐκλύτρωσαι.

Ὑπερφυῇ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν Ἀ-
θλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς ῥυό-
μενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ' εὐλαβείας ἀ-
νυμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως
τεκούσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θε-
ράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα
καταπραΰνον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτώσεν·
ὅθεν πῦρ, τῶν πειρασμῶν, τῶν σοὶ προσ-
φευγόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης
με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὀ-
μαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τεί-
νω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς Ἀθλοφό-
ρε, βοηθείας δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀ-
γνή τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν
Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Θεῖκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων
τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διή-

γειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ
θεῷ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν
πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν
φερονύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα
δωρήματα, ἱαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Θεό-
δωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεῷ, τῆς ψυχῆς μου
τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι,
καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλίος· οἶμοι! τί ποιήσω,
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυ-
χὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώμα-
τος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ
προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ
ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Αὐτρωτὴν, ἡ
ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσ-
μος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐ-
λέους. Μακρόθυμε, Κύριε, τῷ ἐλέει ἡ ἄβυσσος,
καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώ-
ρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς θηλοῖσι σε,
τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σὲ Θεοῦ θερά-
πον, σὺ με κυβέρνησον, τῷ ἰστίῳ τῷ τοῦ
Πνεύματος, καὶ ταῖς θεαῖς αὖραις παναοίδιμε.

Ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς παμ-
μάκαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρί-
ζοντας, καὶ τὴν θεῖαν μνήμην σου γεραίροντας.

Λιτανεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ με-
γαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως,
τεταπεινωμένους ἐπανόρθωσον. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ χρόνον γερόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομήτορ ἡμῖν τέ-
τοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Μαρτύρων πεφηνῶς ἐγκαλλώπισμα, Μάρ-
τυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ
καὶ τεῖχος ἀκράδαντον.

Ενώσει ἀπολαύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπέρ
νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας
διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ Κτίσαντος, τὴν
τῶν κτιστῶν, ἀπώσω προσπάθειαν, καὶ
τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ ἔτεκες Παρθένε πανάμωμε, Θεὸν Λό-
γον, ἐκτενῶς ἐκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει
ὑμνούντων σε.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
μίας μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
γαγε δέομαι πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Υπέρμαχος πεφυκῶς, τῆς εὐσεβείας Σερμό-
τατος, καὶ πλάνης στηλιτευτῆς, εἰδῶλων
γενόμενος δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παθῶν
εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ τεῖχος Μάρτυς ἀ-
σάλευτον, τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρόν, τὸ τῆς
διανοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς
προστασίαις καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιοῦ, καὶ φθειρομένης, ἡ-
λόγησας· στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς παμμα-
καρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας, ἐν ἣ νικηφό-
ρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Εξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέ-
πεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκὸς, καθ' ἑ-
νωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, περιβε-
βλημένη, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Πίστιν Χριστοῦ ὥσει θώρακα, ἔνδον λαβῶν
ἐν καρδίᾳ σε, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κα-
τεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐ-
στέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχήμενον εὐχαρίσως
ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι δώρημα θείον
δεδώρησαι τὸν γενναῖον τοῖς ἀθλοῖς Θεόδωρον,
τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον
ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν στεφανίτην
σου Χριστέ ὁ Θεός· ὑπὲρ οὗ μέχρι τέλους ἀν-
τέσχεν, ἀθλῶν ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Με-
γαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Στίχοι.

Τήρων, ὁ δηλῶν ἀρτίλεκτον ὀπλίτην,
Θεῷ πρόσεισιν, ἀρτίκαυστος ὀπλίτης.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ πυρὶ Τήρωνα φλεγέθουσιν.
Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς, κατὰ τὰς χρόνας ἦν Μαξιμιανοῦ
καὶ Μαξίμου τῶν βασιλέων, ἐκ Μητροπόλεως Ἀμασείας
ὀρμώμενος, ἐκ χωρίου λεγομένου Χερμιαλῶν. Ἀρτί δὲ τῇ στρα-
τιᾷ τῶν Τηρώνων καταλεγείς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ Πραι-
ποσίτου Βρύγκα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατέστη,
τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, καὶ τὰ σιβάσματα τῶν
Ἑλλήνων, ὡς ἄψυχα ξόανα καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, κα-
ταχλευάσας. Καὶ καιρῶς δοθέντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, ἐκ ἐν
ἀπραξία τῶτον, ἀλλὰ τὴν μεγίστην τῶν πραγματειῶν ἐξετέλε-
σε. Τὸ γὰρ εἶδωλον τῆς τῶν θεῶν μητρὸς, ὡς Ἕλληνες λη-
ρωδοῖσι, κατέφλεξεν. Ὅθεν συσχεθεῖς, καὶ αὐτεργὸς γενέσθαι
ὁμολογήσας τοῦ ἱμνησμοῦ, πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ἕεται,
εἰτα, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ ἐν αὐτῇ τελειῖται.

Τελειῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ
Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ, ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς
πρώτης τῶν Νηστειῶν ἑβδομάδος, ὅτε καὶ τὸ θαῦμα γέγονε
παρ' αὐτοῦ τῶν κολύβων, ῥυσαμένου τὸν ὀρθόδοξον λαόν
ἐκ τῆς μεμιασμένης βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μαρίας, ἀδελφῆς τοῦ Ἀγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Ἀφείσα τὴν γῆν Μαρίαμνη παρθένος,

Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Μετά τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ Ἅγιος Φί-
λιππος, μετὰ καὶ τοῦ Βαρθολομαίου καὶ Μαρίας τῆς
ἀδελφῆς αὐτοῦ, εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύξαι τὸν λόγον
τοῦ Χριστοῦ κρεμασθεὶς καὶ τελειωθείς, ἤρξατο πρὸς τὸν Θεόν,
καὶ κατεχώθησαν εἰς τὴν γῆν ὅ, τε Ἀνθύπατος, καὶ οἱ ὑπ' αὐ-
τόν· οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν τὸν Ἅγιον Βαρθο-
λομαῖον, καὶ τὴν Ἀγίαν Μαρίαμνην, κρεμαμένους καὶ αὐτοὺς
ὄντας, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταποντισθῶσι. Καὶ ἐδυσώπησαν
αὐτοὶ τὸν Ἅγιον Φίλιππον, καὶ ἐκατέποντισεν αὐτοὺς, ἀλλὰ
καὶ τὰς καταποντισθέντας ἐξήγαγε. Τὸν δὲ Ἀνθύπατον, καὶ
τὴν αὐτῆς γυναῖκα Ἐχιδναν, ἀφῆκε κάτω. Τότε ἀπελύθησαν ὁ
Βαρθολομαῖος καὶ ἡ Μαρίαμνη. Καὶ ὁ μὲν Βαρθολομαῖος,
ἀπελθὼν εἰς Ἰνδίαν τὴν Εὐδαίμονα, θανρωθεὶς τελειῖται. Ἡ
δὲ Μαρίαμνη, ἀπελθῶσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύττουσα τὸν
λόγον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλὰς βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἀυξιδίου.

Στίχ. Τὸν Ἀυξίδιον οὐ παρόψεται λόγος,
Φανέντα ληξίδιον ἐξ ἐναντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θεοστηρίκου· καὶ Μνήμη τῆς εὐρέσεως
τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδα.

Στίχ. Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλη τῷ λόγῳ,
Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρω κεκρυμμένον.

Επὶ τῆς βασιλείας Βασιλεῖς τοῦ φιλοχρίστου βασιλείως, ὁ
μακάριος Μηνᾶς, μιᾶ τῶν νυκτῶν ἐπιστάς τινὶ ἀνδρὶ,
Φιλομμάτῃ λεγομένῳ, καὶ τῇ τῶν Κανάτων (ἄλλ. Ἰκανά-
των) κατελεγμένῳ σχολῇ, ὡς αὐτὸς εἶη Μηνᾶς ὁ Καλλι-

κίλαδος, ὁ ὑπὸ γῆν κρυπτόμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν αἰγιαλῷ, καταμηνύει, καὶ τὸν τόπον ὑποδεικνύει δακτυλῷ, καθ' ὃν ἦν κείμενος. Ὁ δὲ φιλόθεος οὗτος ἀνὴρ, ὀρθριώτερον ἀναστὰς, Μαρκιανῷ τῷ Νουμείῳ, φίλῳ αὐτοῦ ὑπάρχοντι, τὰ ἐραθίντα μνηύει ἀκριβῶς. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ ἀκουσθίντα δῆλα ποιεῖ τῷ Βασιλεῖ, καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθίντα τόπον φρατιῶται ἐξαποστέλλονται. Οἵτινες διασκάψαντες τάχιον, εὗρον σιδηρὰν λάρνακα, ἐν ᾗ ἦν τὸ μαρτυρικὸν σῶμα. Ἀλλὰ καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἐπὶ πλακὸς ἐγκολαμμένην, καὶ δηλῶσαν ἐκεῖ κατατεθεῖσθαι τὸν Μάρτυρα, ἐν ᾗ ἡρετίσαστο τόπῳ. Ψηφίσαντες οὖν κατὰ τῆς πλακὸς γραφὴν, εὗραν παρωχηκότας χρόνους τετρακοσίους· ὅθεν καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστίαν πανδημεὶ ἐξέπιμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένων Βασιλέων Μαρκιανῷ καὶ Πυλχερίᾳς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **Δ**ες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» **Τ**ριαδῶς, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» **σ**αν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» **εὐ**λογητὸς εἶ.

Σὲ ζωῆς μὲ προσάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω
τῆς σωτηρίας μὲ, καὶ φύλακα Θεόφρον, ἀ-
σφάλειαν διδόντα, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν·
Ο τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως τερπνότατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ
καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας Παμμάρκαρ
καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὠλοκαύτωσας ἐνδοξε·
Ο τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμπορούμενος Μάρκαρ τῷ
Θεῷ Πνεύματος, τὰ πνεύματα, διώκεις, ταῖς
νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος·
Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εκ γαστροῦ σου προῆλθε, σαρκωθείς ὁ τῶν
ὅλων Παρθένε Κύριος· διό σε Θεοτόκον,
φρονῆντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σε κραυγάζομεν·
Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὔσταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» **κ**αυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» **τ**ούτης ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» **ἀ**νεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» **λ**αὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Παντοδαπαῖς Πανεύφημε, τρικυμίαις κυκλῶ-
» **μ**ενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου συνε-
» **χ**όμενοι, προστάτην ὀξύτατον, καὶ συνεργὸν γι-

νώσκοντες, πάντες οἱ πίθοί σε, πρεσβευτὴν τῷ
Δεσπότη, προσάγομεν βοῶντες· Μὴ ἐλλίπης
πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν πάνσε-
πτὸν σου μνήμην.

Αμαρτιῶν ἀλύσει, δεδεμένος Πανόλβιε, καὶ
ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδοῦ-
» **μ**ενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε
» **λ**ύσιν αἰτῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστήν, πρὸς τὸν τῶν
» **ὅ**λων Δεσπότην, Θεόφρον παρρήσίαν, κεκτημέ-
» **ν**ος δυσώπει, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας, Χριστὸν
» **εἰ**ς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαΐαις πανεύφη-
» **μ**ε, ταῖς Ἀγγελικαῖς συνηριθμήθης τάξεσι·
» **μ**εθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορεύων Μάρτυς
» **ἀ**εὶ, Θαυματοποιῖαις, ἰαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς
» **π**όθῳ σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς μελωδοῦντας·
» **Λ**αὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὠμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς
» **εὐ**σπλαγχνος, ὁ Δημιουργὸς καὶ Λυτρωτὴς
» **τῆς** κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεννητορ
» **τ**αύτην λαβὼν· ὅθεν Θεοτόκον, οἱ Πιστοὶ σε κυ-
» **ρ**ίως, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς μελωδῶντες·
» **Λ**αὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» **Σ**Υψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν,
» **δ**ιὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλότεραν
» **τῶν** ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσπεγήτοις δοξολο-
» **γ**ίαις μεγαλύνομεν.

Αγρυπνὸν σε φύλακα, Μεγαλομάρτυς κεκτη-
» **μ**ενοι, τῶν δυσμενῶν κακόνοιαν, εὐχερῶς
» **ἀ**πέλαύνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν εἰρή-
» **ν**ην βραβεύοντα, ἀθλοφόρε, ἀκαταπαύστως με-
» **γ**αλύνομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ
» **Δ**εσπότης· πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώμα-
» **τ**ος, θεραπεύεις Μαρκάριε, πανευσεβεστάτη παρ-
» **ρ**ήσιᾳ, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν σε πάντες
» **μ**εγαλύνομεν.

Αἶγλην τὴν τρισηλίον, καὶ ἐκαίαν ἐποπτεύων,
» **μ**ίαν ἐν τρισὶ Θεότητα, καὶ ἀρχὴν ὑπεράρ-
» **χ**ιαν, τὸν ἀγαθοδότιν πηγὴν ἀγαθότητος, Ἀθλο-
» **φ**όρε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Πῦσαί με Πανάμωμε, τῆς νοητῆς αἰχμαλω-
» **σ**ίας, λύτρον ἀντιδοῦσα Δέσποινα, τῷ Υἱοῦ
» **σ**ου τὴν σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων γε-
» **ν**ομένην λυτρώσεως, καὶ εἰρήνης καὶ σωτηρίας
» **τῶν** ὑμνούντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.
Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων Ἄγιε,
 σὺ δαψιλῶς παροχεύεις Θεόδωρε ἄθλοφό-
 ρε· ὡς ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παρρησίαν
 πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκα-
 λουμένους προφθάνεις, καὶ διασώζεις παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἀχραντε, βαστάσασα
 τὸν Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, δια-
 κρατῶντα τὰ πάντα, αὐτὸν Θεομακάριστε, ἐκέ-
 τευς ῥυσθῆναί με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ
 ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινὴν μου καρ-
 δίαν εἰς ἡδονὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
 λομεν τὰ τρία ταῦτα Προσόμοια Στιχηρά, δευ-
 τεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος,
 εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφραν-
 θῶμεν, φιλέορτα τιμῶντες, παιδρὰν ἐορτὴν, τῆς
 αὐτοῦ τελειώσεως, ἀσματοικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν
 Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστεὰ τῆς ἁνῶ, στρατολογίας Πιστοί,
 ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας,
 συμφώνως συνελθόντες, ᾠδαῖς μυστικαῖς, εὐφη-
 μήσωμεν λέγοντες· Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ
 Ἰησοῦ, ὑπερεύχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλῆτον, καὶ τὴν λαμπρό-
 τητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυ-
 ρίσας, πάσῃ σου ἰσχυί, δῶρον δεκτόν, τῷ Χριστῷ
 προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ
 σπουδῆς, τὴν Θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αἰγισύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς,
 πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χρι-
 στὸς γὰρ σου σοφὲ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν, ἐν ἣ
 συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς
 ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν
 Δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλων ἀνεν-
 ἐργητον Παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τῇ ἀσά-
 του βίου, σοῦ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπί-
 σκεψαι, ἢ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ δώρη-
 σαι τὴν ἱάσιν, καὶ τὴν σωτηρίαν μοι Δέσποινα,
 ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ
 μεγαλεῖά σου Ἀχραντε, μόνη Μητροπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἁμὰς ἢ ἄσπιλος πάλ-
 λαι, καὶ ἁμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ

ὑφούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυξε, καὶ
 ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, τέκνον
 γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον;
 πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου πα-
 ρέδωκε, καὶ κατακρινούσι, θανάτῳ τὴν ἀπάν-
 των σε ζωὴν· ἀλλ' ἀνυμνῶ σε τὴν ἄφατον, Ἀό-
 γε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς,
 Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικῆς λατρείας,
 μυστικῶς ὑπερμαχῶν, τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν
 εἰδώλων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀ-
 πηνές ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βα-
 σάνων, καὶ τῇ προσκαίρου πυρός· ἀλλ' ὧ θείων
 δωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης
 περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς ἐκτε-
 λούντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ολος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελ-
 γῆς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαιρον, καὶ ὁ νοῦς
 ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος
 ὄντως, εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κα-
 τακρίσεως. Πῶ νῦν πορεύσομαι; καὶ πρὸς τί-
 να φεύξομαι, εἰμὶ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγ-
 χνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου
 φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρ-
 θένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, ἐν μέσῳ
 δύο, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς
 ἐκύησε· κλαίουσα ἔλεγεν· Οἱμοὶ τέκνον φίλ-
 τατον, πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
 σταυρῷ προσήλωσε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
 κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος
 Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν, Λέων παμμα-
 κάριστε, σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτορα,
 ἀπεργασάμενος ἀρετῶν ιδέας, καὶ ἡθῶν σε-

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμναὶς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκράυγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὅρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκου-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησεν ἐν φόβῳ, καὶ
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Λέων σὺ ὡς ἀληθῶς, Παμμάκαρ ὠφθης, ταῖς συγχυτικαῖς, ἀλώπεκας διώκων, βασιλικῶ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβούντων τὰ νοήματα.

Εκρυψας τῇ προβολῇ, τῶν σῶν δογμάτων, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν ἀνιχνεύσας, ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ορθὸς ἐκ δυσμῶν, ἀνέτειλας τρισμάκαρ, τόμον εὐσεβῶν, δογμάτων ὡς ἀκτῖνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ θεόφρον ἐξαποστέλλων, καὶ καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ὀρμάς, Παρθένε τῶν παθῶν μου, παῦσον ἀγαθὴ, τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, τῆς ἀμαρτίας τὸν κλύδωνα σῇ γαλήνῃ, Θεογεννητορ ἀφανίζουσα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δαίμονα· ἀλλ' ἐπίσρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» ταῖς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τῆς διπλῆς ἐνεργείας, κήρυξ ἐχρημάτισας τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ἐνεργεῖν γὰρ ἔφης ἐκατέραν μορφήν ὅπερ ἔσχηκε, μετὰ τῆς ἐτέρας, καὶ συγκειμένης κοινωνίας, ἱεράρχα θεόφρον μακάριε.

Ισοδύναμον ὄντα, τῷ Γεγεννηκότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας· ὡς δὲ σάρκα τοῦτον, γεγονότα Τρισμάκαρ ἐπίστευσας· καταλλήλως ἔφης, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀμφοτέρω.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, μόνῳ γνωσκόμενον Θεῷ Μυστήριον, τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῶν ὅλων κτισμάτων δεσπόζοντα, καὶ

σαρκὶ πλακῆναι, δίχα τροπῆς ἐκ σοῦ Παρθέने, καθωράθη τὸ πέρας δεξαίμενον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεϊς, ὅτι κακῶν
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ο Πέτρος νῦν τοῦ σεπτῆ διαδόχου, καὶ τὴν τέτου προεδρείαν πλητήσας, καὶ τὸ θερμόν, κεκτημένος τοῦ ζήλου, θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἱρέσεων συγχυτικῶν, τὸν φυρμόν καὶ τὴν κράσιν συγχέοντα.

Υἱὸν ἕνα τὸν Χριστὸν καὶ Κύριον, πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου ταχθέντα, καὶ πεφηνότα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἐκήρυξας ὑπερφυῶς, λειτουργεῖ τῶν ἀρρήτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Πάναγνε σωτηρίας πρόξενον, οἱ Πιστοὶ ὁμολογῶντες βοῶμεν· Χαῖρε τεμνὴ· χαῖρε νύμφη Παρθέने· χαῖρε τὸ ὅρος Θεοῦ τὸ κατάσκιον· τὸ κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαρὰν, τὴν ἀκλόνητον ὄντως ἐπήγασας.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ θρόνου Ἐνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτῆς Τριαδῶς, ἠύγασας φῶς τῇ σῇ ποίμνῃ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ τρισήλιον φῶς, τὴν τρισαγίαν δύναμιν, Θεότητα μίαν, καὶ μίαν οὐσίαν, ταύτην κηρύξας, χεῖλη τὰ δόλια εἰς τέλος ἐνέφραξας αἱρετιζόντων, Λέων Θεόσοφ· ὅθεν τὴν αἴγνην Χριστοῦ λοχεύτριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τοῦ Νεστορίου τὴν ὀφρὺν καὶ φληνάφειαν καθεῖλες. Διὰ τῆς ἐγνώσθης ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξερεῦγεται Λέων,
Καὶ δαιμόνων φαλαγγὶν ἐμβάλλει φόβον.

Ὁγδοάτη δεκάτῃ τε Λέων ἠρεῦξάτο θυμόν.

Οὗτος ὁ θαυμασίος Πατὴρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν ὑπερβαλ-
λσαν αὐτοῦ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, καὶ τῷ βίῳ
εὐκρινεῖς, Πρόεδρος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης παρὰ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι προχειρίζεται. Ὁς, βίον θαύματος καὶ ἀκίδη-
λον ἐπιδειξάμενος, καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ποίμνιον ὁσίως ποιμά-
νας, ἔτι καὶ τὰς τῶν αἵρετικῶν βλασφημίας ἠφάνισε τέλος,
κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης τε-
τάρτης Συνόδου τῶν ἐξακοσίων τριάκοντα Πατέρων, ἐν
Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου
πίστεως ἐκτεθειμένης, καὶ τῶν μίαν ἐνέργειαν καὶ θελή-
σιν ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν φληναφούντων αἵρετικῶν
ἀνατριπούσης τὰ δόγματα.

Ἐτι δὲ τῶν θεοφυγῶν ἐκείνων μαχομένων τῇ ἀληθείᾳ,
καὶ ἀνασκευάζειν πειρωμένων τὰ τῶν Θεῶν Πατέρων θεο-
πνευστα δόγματα ὁ μακάριος οὗτος, ἰκεσίᾳ τῆς Συνόδου
πάσης ἐπικαμφθεὶς, καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις νηστείας καὶ
ἀγρυπνίας καὶ προσευχῇ συντόνῳ πρὸς Κύριον χρησάμενος,
καὶ παρὰ τοῦ ζωοποιῶντος Πνεύματος ἐμπνευσθεὶς, ἐγγράφως
περὶ τῶν τμηκαῦτα ζητούντων ἐξέβητο, διπλὴν ἐνέργειαν
καὶ δύο θελήματα ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαρρήθην
ἀνακηρύξας, καὶ ταῦτα δι' ἐπιστολῆς ἐκπέμψας εἰς τὴν Σύ-
νοδον. Ἦν περ ἡ πληθὺς τῶν Ὁσίων Πατέρων δεξαμένη,
καὶ ταύτην ὀρθοδοξίας στήλην ἠγασμένη, καὶ ὡς ἀπὸ στό-
ματος Θεοῦ τὴν γραφὴν ἐξενεχθῆναι πισεύσασα, καὶ ταύτη
οἷον ἐπαναπαυσάμενη, θαρσαλέωτερον κατὰ τοῦ στίφους ἀν-
τίστη τῶν αἵρετικῶν καὶ τούτων τὰς πολυπλόκους μηχαν-
ὰς ἐτρώσατο· καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ ἱερώτατος διελύετο σύλ-
λογος. Ὁ δὲ Θεοπίσιος Λέων, ἔτι διαρκέσας τῷ βίῳ, καὶ
ὡς φωστὴρ ταῖς ἀρεταῖς διαλάμπας, ἐν βαθεῖ γῆρα πρὸς
Κύριον ἐξηδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ
ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πα-
τάροις τῆς Λυκίας.

Στίχ. Παρηγόριος σάρκα δούς εἰς αἰκίας,

Ἔχει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα.

Ἐλκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέων,

Ἐλξεις βιαίας ὡς λέων ἐκάρτεροι.

Τούτων, ὁ μὲν μακάριος Παρηγόριος, πολλὰς τιμωριῶν
ιδείας τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἐκομίσαστο, καὶ ἐν
Χριστῷ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ αἰόδιμος Λέων, μόνος ἀπολειφθεὶς,
καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ Μάρτυρος ἐννοῶν, ἔστεινε καὶ ἀπω-
λοφύρετο, ὡς μὴ τῶν αὐτῶν τετυχηκὼς στεφάνων, κοινῆς
αὐτοῖς προκειμένης τῆς ὁδοῦ. Ὅθεν ἐξελθὼν ἐπὶ τὸν τόπον,
ἐν ᾧ ἐρρίμμενον ἦν τὸ τοῦ Μάρτυρος Παρηγορίου σῶμα,
τὴν καρδίαν ἐφλέχθη, τούτῳ ἐπιδακρύσας. Εἶτα ἐκείθεν
ἐκκλίνας, ἔρχεται ἐν ᾧ ἡ πανήγυρις ἐτελεῖτο τῶν Εἰδω-
λοατρῶν.

Οὗτος δὲ ἀσκητικὸν βίον μετελθὼν, πολὺς ἦν τὰν ζῆλον.
Καὶ ἰδὼν τοὺς λύχνους καὶ τοὺς κηροαπτας διακατομένους,
ταῖς χερσὶ συνέτριψε καὶ κατεπάτησεν. Ἐκ τούτου κρατη-
θεὶς, τῷ τῆς πόλεως Ἐπιτρόπῳ παρέστη. Καὶ ἐρωτηθεὶς,
καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν κηρύξας, μαστίζεται βου-
νεύροις ὡμοῖς σφοδρῶς καὶ ἀμέτρως. Ὁ δὲ ταῖς βρασίοις,
ὡς ἄλλου πάσχοντος, ἐνεκαρτερεῖ. Εἶτα παραδοθεὶς τοῖς δη-
μίοις, ἔλκεται τυπτόμενος, καὶ αὐρόμενος, ἐπὶ τινος χειμάρρου
ὑψηλῆς καὶ κρημνώδους. Συγχωρηθεὶς δὲ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ
τελέσαι, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέβητο. Εὐθὺς δὲ οἱ δῆμιοι,
λαβόμενοι τῇ τιμῇ αὐτῇ λειψάνον, ἄνωθεν ἀρέντες κατὰ τῆς
φάραγγος ἠκόντισαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτῷ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-

μῶν Ἀγαπητοῦ, Ἐπισκόπου Σινάου, τοῦ ὁμο-
λογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὁν ἠγάπησας, Ἀγαπητέ, Δεσπότην,

Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους, ὅς ἠγάπας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Καππα-
δοκίας ἔλκων τὸ γένος, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός.
Ἐτι δὲ νῆαν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἐν τινι τῶν ἐκείσε μονα-
στηρίων, πλῆθος ἔχοντι, περὶ τοὺς χιλίους ἀσκητὰς, εἰσέρ-
χεται. Ἐξ ὧν τὰ κάλλιστα συλλεξάμενος, ἐργάτης ὁκί-
μος τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, νηστεία, καὶ ἀγρυπνία, καὶ
τῇ λοιπῇ ἐγκρατεῖᾳ σχολάζων, κατέστη. Ὅθεν καὶ παρὰ
πάντων ἠγαπᾶτο καὶ ἐθαυμάζετο· φλοιοῖς γὰρ θερμῶν μό-
νοις ἐχρῆτο· καὶ σποδὸν, ἀντὶ ἄρτου, ἐφ' ὅλας ἐγδοήκοντα
ἡμέρας ἐσθίων διήρκεσε· καὶ τοῦ ὕπνου δὲ περιεγένετο,
καὶ εὐχρηστος ἐν ταῖς διακονίαις τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἀ-
δελφῶν ἐγένετο. Ἀπαντας ὡς δεσπότης ὠνόμαζε καὶ ἐ-
κίχνητο. Δράκοντα ἐθανάτωσε, καὶ παρθένον τινὰ νόσῳ
δαπανωμένην ἰάσατο.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Λικίνιος, ὅτι περ ἰσχυρὸς ἐστὶ σῶ-
ματι, στρατιωτικοῖς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βουλόμενον
συναριθμεῖ ὁ κατάρτος. Ὁ δὲ, οὐδὲ οὕτω κατημίλει τῶν
ἀσκητικῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπη-
ρεσίας ἀπένευε, καὶ νόσους χαλεπὰς καὶ ἀνιάτους διὰ μόνης
ἐπιφανείας ἐθεράπευεν, ἐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων,
καὶ βοῶν, καὶ παντοίων ἀλίγων θεραπεύων ἀρρώσθημα.

Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον, Βικτωρίου καὶ Δωροθέου,
Θεοδούλου τε καὶ Ἀγρίππα, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων,
καὶ ἐτέρων πλείονων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αἰχι-
ζομένων σφοδρῶς, κεινωνὸς αὐτοῖς ἡρετίσαστο γενέσθαι καὶ
ὁ μακάριος. Ἐκείνων δὲ ἐν Χριστῷ τελειωθέντων διὰ τοῦ
ξίφους, οὗτος δισσώθη, δόρατι πληγείς, τάχα εἰς πολλῶν
σωτηρίαν περισσώθης. Εἶτα τοῦ Λικινίου ἐκ παθῶν γενο-
μένου, καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν Ῥωμαίων ἀρ-
χὴν ἅλην ὑπεζωσμένου, τοιοῦτόν τι γίνεται.

Παῖς γὰρ εὐχρηστος αὐτῷ, δαίμονι ληφθεὶς ἀκαθάρτῳ,
τὸν Ἅγιον ἐπικαλεῖτο· ὃν ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν ἠγάγε-
το· καὶ εὐξαμένου, αὐτίκα τὴν ἴασιν ἔλαβεν. Αἰτεῖ δὲ
χάριν οὐδεμίαν ἄλλην, ἢ τὴν στρατείαν καταλιπεῖ καὶ
τὴν φίλην ἡσυχίαν ἀσπάσασθαι. Διὸ καὶ τὸν Βασιλεὺς
πρὸς τούτα ἐπινεύοντα ἔσχεν.

Μετὰ δὲ τὸ ὑποστρέφαι αὐτὸν εἰκοι, μετακαλεσάμενος
αὐτὰν ὁ τῆς πόλεως Σινάου Ἀρχιερεὺς, καὶ μὴ βουλόμε-
νον ἱερεῖα χειροτονεῖ. Καὶ μετ' οὗ πολὺ, τὸν βίον ἀπολι-
πόντος ἐκείνου, ὁ μέγας οὗτος, ψήφῳ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ
λαοῦ, Ἀρχιερεὺς Σινάου ἀναδείκνυται. Καὶ αὐτίκα παν-
ταίων θαυμάτων αὐτουρογὸς γίνεται, καὶ προφητικῶν χα-
ρίσματος ἀξίεται, ὧν εἰς ἀπόδειξιν ἐναργῆ, προφητειῶν τι-
νων ἐπιμνησθῆναι τοῦ Ἁγίου καὶ μελαυργίῳ προσήκει.

Γυνὴ γάρ τις περὶ αὐτοῦ ἀκούσασα, καὶ εὐλογηθῆναι
παρ' αὐτοῦ γλιχομένη, παρεγένετο. Ἐκεῖ δὲ εἰς ὕψιν αὐτῷ
κατέστη, ἅπαντα τὰ πραχθέντα αὐτῇ παιδιόθεν ἐξείπεν ὁ
Ἄγιος, καὶ ναυθετήσας ἀπέστειλεν οἰκοδομηθεῖσαν. Καὶ
Διάκονον δὲ τινα τῆς πρὸς τὴν Θράκην Ἡρακλείᾳ, πρὸς
αὐτὸν παραγενόμενον εὐλογίας χάριν, παρθένον διαφθεῖραι
διήλεγξε. Καὶ Δαμιανῷ, τοῦ εἰσιωτάτου Ἐπισκόπου Σι-
λανδέων, χωρία τινὰ ὁ παραρρέων ποταμὸς ἐν τῷ χειμῶνι
ἐγκοῦμενος ἠφάνιζεν· ὃν εἰς ἑτέραν καίτην καὶ ὁδὸν εὐ-
χὴ μόνῃ κατήνεγκε. Καὶ ἕτερα πολλὰ εἰργάσατο θαύμα-
τα, ὧν τὸν ἀριθμὸν περὶ τὰ ἑκατὸν καὶ πλείονα, ἢ κατ' αὐ-
τὸν ἱστορία δηλοῖ. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολι-
τευσάμενος, καὶ ἀφῆ χειρὸς, καὶ σκιᾶ σώματος, καὶ λόγῳ
μόνῳ ἀνιάτα νοσήματα θεραπεύσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν
γενόμενος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ
» Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υἱὸν οὐκ ἔδωκας βλεφάροις, ἕως πρόρρι-
ζον ἀνέσπασας τὴν πλάην, Εὐτυχοῦς
τοῦ παραφρονήσαντος κραυγάζων· Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὸν
Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐνεργοῦντα διττῶς,
καὶ θελόντα νῦν ψάλλεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νῦν σοι προσφεύγω Θεομήτορ, τῶν πταισμά-
των ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος· διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέης, ρῦσαί με βοῶντα· Εὐλογημένος Πάν-
αγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παιῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁλοκαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλ-
κας, θαῦμα Θεορρήμον, ἐμφανῶς παρά-
δοξον, τὴν κρᾶσιν καὶ σύγχυσιν, τοῦ Εὐτυχῆς
ξηραίνων σαφῶς, καὶ τοῦ Νεστορίου, τὴν διαί-
ρεσιν τέμνων, διδάσκων ἕνα σέβειν, τὸν Χρι-
στὸν ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως
ἀσυγχύτως.

Υἱὸς Θεοῦ κινούμενος, εὐσεβείας διδάγματα,
ὡς θεοχαράκτοις, ἐν πλαξὶν ἐτύπωσας,
Μωσῆς οἷα δεύτερος, ἀναφανείς τῷ θείῳ λαῷ
καὶ τῇ ὁμηγύρει, τῶν σεπτῶν Διδασκάλων,
κραυγάζων· Ἀνυμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σεσαρκωμένον Ὅσιε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἐγνω-
κας, Λόγον τῷ Πατρὶ, μονογενῆ συνἀναρ-
χον, ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, περιγραφτὸν μὲν σῶ-
ματι, ὡς δὲ Ποιητὴν, περιγραφὴν οὐκ εἰδότα,
διδάσκεις ἀνακραζών· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Περὶβολὴ τοῦ σώματος, περιέθετο Πάναγνε
ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, ὁ φώστηρων κάλλε-
σιν ἡλίῳ σελήνῃ τε, τὸν ἕρανόν· φαιδρύνας Θεὸς

ἔμψυχόν σε ἄλλον, οὐρανὸν ἀναδείξας· ὃν Παῖ-
δες εὐλογοῦμεν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυ-
ψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Λάμπεις νῦν Μύστα τῷ Χριστοῦ, εὐπρεπείας
ἐν στεφάνῳ κοσμούμενος, καὶ ὡς πιστὸς
Ἱερεὺς, δικαιοσύνην ὄντως ἐνδέδυσαι, καὶ Παρά-
δείσῳ τῆς τρυφῆς, χορεύων θεσπέσιε, ὑπὲρ τῆς
Ποίμνης σε, τὸν Δεσπότην ἐκτενῶς καθικέτευε.

Ἐνθα νῦν τῶν Πατριαρχῶν, προεδρεῖαί τε,
καὶ θρόνοι καὶ τάγματα, Λέων πανόλβιε,
σύ ἐπαξίως Πάτερ ἐσκήνωσας, ὡς Πατριάρχης
ἀληθῆς, καὶ πίστει καὶ χάριτι, καταλαμπόμε-
νος· διὸ πάντες σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κλύδωνος ἐκ βιωτικῆς, ἀποστάς σύ τῷ Χρι-
στῷ προσεπέλασας, Λέων πανάριστε, ἐν
τόκῳ χλόης ἀναπαυόμενος· ἐνθα χειμάρρους
τῆς τρυφῆς, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ἡ ἀ-
νέκφραστος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ διαμένουσα.

Θεοτοκίον.

Ὡριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ
ξύλῳ τῆς γνώσεως· σύ γὰρ Πανάμωμε,
ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν ταῖς
εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διὸ
σε Πάναγνε, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥήμασι καὶ πράγ-
μασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βρυχήμα-
τι τῶν δογματῶν, τὰ ἀσεβῆ βελεύματα, ὡς ἁ-
λώπεκος Πάνσοφε, δεινὰ μηχανουργήματα, καὶ
τὴν ὁμήγυριν τέρπων, τῶν θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ὡς παλαι μοι τὴν οἴκησιν, τῆς ἐν Ἐδέμ βιώ-
σεως, φθονήσας δόλιος ὄφεις, καὶ ἐξ αὐτῆς
ἐκβαλὼν με, διὰ τοῦ σου θείου τόκου, Ἁγία
Μητροπάρθενε, καταπεσὼν νενέκρωται· ἐγὼ
δὲ αὖθις ἀνῆλθον, πρὸς ἣν ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ
τῆς Ὁκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Φωτὶ τῶν λόγων Ἀρχίππος, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνώστιας, σκότους ἐρρύσατο· καὶ ἐναθλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρόν, φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος Μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος, καὶ πᾶσαις ἄλλαις, περικυκλούμενος δεινῶν ιδέαις, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν Χριστόν, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας. Ὅθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας, αἰεὶ καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θείαις ρεύμασι, Μάρτυς ἡγίασας, τὴν γῆν θεόφρον, καὶ ἐτραυμάτισας τοῖς τραύμασί σου, πληθύν δαιμόνων πονηράν· βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη ἱατρεύεις χαλεπώτατα. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησάσαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέψασα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερώς, Οἶ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σὲ παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀρχίππον ὕμνω τὸν σοφὸν θηγόρον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-

• ραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-

• μαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Αῖσράψας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Παῦλος ὁ πάνσοφος, ὥσπερ ἀκτῖνα μάκαρ σε φαιδράν, ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσας, πολυθείας Ἀρχιππε, σκότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ρημάτων θείαις πλοκαῖς ἠλίευσαι, Παύλου τοῦ κήρυκος, καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαοὺς, παραδόξως ἐζώγησας, καὶ λογικὸν ὀψώνιον, θείᾳ τραπέζῃ προσενήνοχας.

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος Ἀρχιππε, ἐνθέου χάριτος, τοὺς γυμνωθέντας δόξης Θεϊκῆς, ἀφ' ἑαυτοῦ ἱμάτιον, καὶ σωτηρίου ἐνδοξε, καταστολήν θείαν ἐνέδυσας. Θεοτοκίον.

Ἰδόντες προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, πόρρωθεν Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θείου τοκετοῦ, τὸ φρικτῶδες Μυστήριον, οἱ θηγόροι Ἀχραντε, ποικιλοτρόπως κατετράνωσαν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρισ-

• στε κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ

• καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρούμενος νοητῶς, τῇ Παρακλήτῳ τῷ πυρὶ ἐφλέξας, ὕλην πικράν Ἀρχιππε, εἰδωλομανίας πανεύφημε.

Πιστόν σε δοῦλον Χριστοῦ, Παῦλος ὁ θείος μαρτυρεῖ Ἀρχιππε, καὶ ἱερὸν Κήρυκα, καὶ συστρατιωτὴν μακάριε.

Ο βίος σου φωταυγής, ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἐλάμψε, φωταγωγῶν Ἀρχιππε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς εἰδείχθης Θεοῦ, χωριτικὸς περιφανῶς Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκῆνωμα, καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τῷ Παύλῳ μαθητῇ, γεγονῶς Θεοφόρε, ἐφώτισας λαοὺς, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, ναὺς δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι· ἐναθλήσας δὲ, καρτερικῶς τοὺς στεφάνους, χαίρων εἵληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, Χριστὸν Μάρτυς Ἀρχιππε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας. ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος Ἀμναῖς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρη-

νῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύχουσα· Πῶς ἐ-
νέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον ὕψος μου, συγκατά-
βασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάντα, Θεὲ ὑπεράγαθε;
Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
• στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαίζου-
• σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υφηγούμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους, πε-
ριφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος διώκτης, ποι-
ναῖς καθυπέβαλε, καὶ μάλιστα τὴν Ἀρχιππε, καὶ
ποικιλοτρόποις κολάσεσι.

Μακαρίως διανύων τὸν βίον Μάικαρ, τέλος
εὐρεῖν μακάριον, ὄντως ἠξιώθη· Μάρτυς
γὰρ γεγένηται, Χριστοῦ γενναιότατος, πόνους
καρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην ἀθείας τὴν σηπεδόνα, τῶν εὐσε-
βῶν τὸ πλήρωμα, ἔσθας νοστήμῳ, ἅλατι
τῶν λόγων σου, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ως κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι ὄρος, ὃ
Ἀθακούμε πανάμωμε, φέρουσιν τὸν Λό-
γον, πάντας συσκιάζοντα, φλογμοῦ παραπτώ-
σεων, καὶ ἀμαρτιῶν Κόρη καύσωνος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
• θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
• δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς θεαῖς ἀστραπαῖς, τοῦ πανσόφου κη-
ρύγματος, ἐφώτισας ἀγνωσίας, τοὺς νυκτὶ
συσχεθέντας, Θεόφρον παμμακάριστε.

Ο θεῖος ποταμὸς, προσελθὼν ἐκ καρδίας σε,
κατέκλυσε τοὺς χειμάρρους τῆς ἀπάτης
καὶ φρένας, Πιστῶν Παμμακάριστε ἠρδευσε.

Νευρούμενος χρησταῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμει-
νας, συρόμενος ἐκ τεσσάρων, καὶ τὴν γῆν
ἁγιάζων, τοῖς αἵμασι Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ Κύ-
ριος Θεοτόκε, καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, θεώ-
σας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κακὰ θαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεῦσαντι αἵματι.

Ο ὑδὸ λωυ, ἀπειλαῖς χαυνωθέντα ὁ δόλιος, ἀ-
νηλεῶς σε συγκόπτει, ταῖς πληγαῖς Θεό-
φρον ἀποσκοποῦντα, πρὸς τὴν δόξαν, ἣν Χρι-
στὸς σοι παρέχει δοξάζων σε.

Φαλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμα-
σι, κατετραυματίσας μάικαρ, τῆς σαρκὸς
σου Ἀρχιππε καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σπα-
ραγμοῖς τοῦ τυράννου κατέξανα.

Ο ἰλίθοις, ἀναισθητῶ καρδίᾳ θρησκεύοντες,
λιθολευστοῦσί σε μάικαρ, τῆς ζωῆς τὴν
πέτραν ὁμολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύ-
ρωμα Μάρτυς συντρίβοντα.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο, ἐν
Παραδείσῳ Παρθένε, ὃ Ἀδάμ· τῷ σῶ δὲ ἡθα-
νατίσθη, ζωηφόρῳ, τοκετῷ Παναγία Θεόνυμφε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτη-
μένη Ἀρχιππε, ταῖς τῶν θαυμαμάτων σου
βολαῖς, φωτιζομένη κραυγαίζει σοι· Σῶσον τοὺς
πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Πικτόν σε δοῦλον τοῦ Χριστοῦ ὁ κορυφαῖος
Παῦλος, Ἀρχιππε, ἐκθειάζων, συγγραφῇ
τοῖς ἐπαίνοις, καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς πλη-
ρωτὴν τοῦ λόγου, καὶ ἱερὸν ὑφηγητὴν, καὶ κή-
ρυκα σοφώτατον. Ἡμεῖς δὲ λύχνον σήμερον
ἄσβεστον βλέπομέν σε πάντες, καταλάμποντα
τῷ κόσμῳ Ἀπόστολε· ὃν καὶ ἡ Ἀπφία ἐγνώρι-
σε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτός τοῦ πρώτου τηλαυγέ-
στατον πυρσόν, φαεσφόρον δαδουχητικῶς φω-
τίζοντα τοὺς βοῶντας· Σῶσον τοὺς πίστει τι-
μῶντας τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Ἀποστόλων, Ἀρχιππε, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας.

Στίχοι.

Ποθὼν τὸν ἀκρόγωνον Ἀρχιππος λίθον,
Κατηλοήθη τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.

Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
Χλωροῖς λόγοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.

Ἡπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,
Εἰς οὐρανούς ἔχουσιν ὄμμα καρδίας.

Ἀρχιππος δεκάτη ἐνάτη θάινε χερμαδίοισιν.

Οὗτοι ὑπάρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Νέρωνος, μαθηταὶ
χρηματίσαντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. Ἐορτῆς δὲ
τῆς Ἀρτέμιδος ἀγομένης ἐν Κολασσαῖς, ἥτις ἐστὶ πόλις
Φρυγίας, καὶ αὐτῶν τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀναφερό-
των τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπιθέμενοι αὐταῖς αἱ Εἰδωλολάτραι, τῶν
ἄλλων φυγόντων, μόνων δὲ αὐτῶν ὑπομεινάντων, συνέχον
αὐτοὺς, καὶ ἤγαγον παρὰ Ἀνδρόκλει. Τύπτεται οὖν πα-
ραυτίκα ὁ Ἀρχιππος καὶ μὴ πεισθεὶς θῆσθαι τοῖς εἰδώλοις,
εἰς βέθρον ἐμβάλλεται μέχρις ὀσφύος, καὶ οὕτω λιθολε-

στείται, πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κεντηθεῖς. Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλήμων, καὶ ἡ Ἀπρία διαφόρως βασανισθέντες, τίλει βίον ἔχρησαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου, καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχ. Ἀνδρῶν τριάς σύναθλος εὐσθενεστάτη,
Ἀνδρίζεται σοι καὶ τομῆς, Τριάς, μέχρι.

Ἔστεψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
Ἦς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Οὗτοι, παραστάντες τῷ Ἀρχοντι, καὶ μὴ πεισθέντες τὸν Χριστὸν ἐξομᾶσθαι, πολλαῖς αἰκίαις ὑπεβλήθησαν βασάνων, πρότερον μὲν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ ξεσθίντες σιδηρεῖς ὄνυσιν· εἶτα ἐκ πόλεως εἰς πόλιν μεταφερόμενοι, καὶ περιελκόμενοι, θηρίοις ὠμοτάτοις ἐκδίδονται. Ἡ δὲ Ἀσκληπιοδότη πτερυγοθεῖσα, καὶ ἐπὶ ξύλου τανυθεῖσα, ὑπεράνω τῶν βασάνων ἐγένετο. Ὅθεν πάντες ὁμοῦ λίθοις βάλλονται, καὶ ἐν ἀλσώδεσι τόποις συρέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ραβουλά.

Στίχ. Βουλᾶς Ραβουλᾶς θεῖς ἀπράκτους δαιμόνων,

Ἀπῆλθε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθάδε.

Ὁ ἐν Ἀγίαις Πατὴρ ἡμῶν Ραβουλᾶς ἐν τῇ πόλει Σαμοσατίων γεννᾶται, παρά τινος Βαρυφαδᾶ παιδευθεῖς, ἀνδρὸς ἐνδοξοτάτου. Ὅς τῇ Σύρων γλώττῃ διαλεγόμενος, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος, τὸν μονᾶρη βίου ὑποδύεται, καὶ μονωθεῖς, ἐν ὄρει καὶ σπηλαίοις, κατὰ τὸν μέγαν Ἡλίαν καὶ Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, διῆγε. Μετὰ δέ τινος χρόνου, γενόμενος ἐν Φοινίκῃ μεθ' ἑτέρου τινός, ταῖς ἀρεταῖς διαυγέστερον λάμψας· καὶ μὴ βουλόμενος, ἐμφανὲς τοῖς μεγάλοις γίνεται. Διετῇ συνεργείᾳ Ζήνωνος τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰωάννου Προέδρου τῆς Βηρυτεῦ, μέσον τοῦ ὄρους, μοναστήριον μέγα πεποίηκε.

Τότε δ' ἡ, καθάπερ Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ἡ εἰπεῖν Πέτρος καὶ Ἰωάννης, Ραβουλᾶς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μέσον τῶν εἰδωλομανούντων ἐλογίζοντο, καὶ πῇ μὲν ἰλέγχοντες, πῇ δὲ νοθεύοντες, μικροῦ δαῖν πάντας τοὺς ἐκείσε κατοικοῦντας πρὸς θεογνωσίαν μετεβαλόν. Τοῦτο δ' ἡ πρῶτον ἔργον τοῦ μακαρίου ἐξαίρετον. Μετὰ δὲ Ζήωνα, διαδέχεται τὰ ἀκῆπτρα τῆς βασιλείας Ἀναστάσιος. Τῇ αὖν τούτου πάλιν συνεργείᾳ, ἑτέραν μοναστήριον κατεσκεύασε τῷ Ραβουλᾷ, προσαγορευόμενον. Μετὰ δὲ τούτων καὶ ἑτέρα πολλὰ μοναστήρια συνεστήσατο ἐν διαφόροις τόποις.

Ἦν δὲ ὁ μακάριος ἐν πᾶσι νηφαλίας, κόσμιος, ἐπεικής, διδακτικός, ἀόργητος, συμπάθης, φιλάδελφος, καὶ πρὸς πάντας εὐσπλαγχνος. Οἷω δὲ πάθει ὁ πονηρὸς αὐτῷ ἐνοχλῶν ὑπεισέρχετο, αὐτὸς, πεπικνωμένος ὢν ὑπὸ τῆς Παλαίας καὶ Νέας Γραφῆς, τὸ ἀντίρροπον ἐπιλέγων καὶ ἀργαζόμενος, ἐφυγάδευε τὰ ὀχλεῦν αὐτῷ· τοιοῦτος ἦν ὁ μακάριος. Ἐξῆς δὲ μέχρις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἔχον τοῦ μεγάλου, τοῦ τῶν Ἀγίων Σοφίαν αἰκοδομήσαντος. Καὶ γενόμενος ἐτῶν ὀγδοήκοντα, καὶ μικρὸν τι προσβιώσας, ἤκουε φωνῆς ἀνωθι λεγούσης αὐτῷ· Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ παπιοῦντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ταύτης ἐπακούσας, καὶ μικρὸν καύσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Ὡς εὐγενεῖς ὄρπηκες ἐν γῇ Μακάρων,
Οἰκοῦσιν Εὐγένιον σὺν Μακαρίῳ.

Γουλιανῷ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, βασιλεύσαντος ἐν Βοζαντίῳ, οἱ Χριστιανοὶ πάντες περιέκρυπτον ἑαυτοὺς, διὰ τὰς μυσαρὰς αὐτοῦ καὶ ἐναγεῖς θυσίας. Οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτῷ Ἕλληνες, οὐ μόνον ἀσελγοῦντες, σὺν αὐτῷ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ὑπέκκαυμα ἑαυτοὺς παρσκευάζον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Χριστιανούς τοῦτο ποιεῖν κατηνάγκαζον, καὶ μὴ θέλοντας. Τότε ὁ Μακάριος καὶ ὁ Εὐγένιος, οἱ τοῦ Χριστοῦ θεράποντες, κρατηθέντες, ὠμολόγησαν τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινόν· αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλάστορα ἤλεγξαν, ὡς παραβάντα τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἑλληνα καὶ Εἰδωλολάτρην γεγονότα.

Διὸ καὶ εἰς ὀργὴν τραπείς, ἰμάσι λεπτοῖς προστάξας, δεθῆναι τούτους ἐκρέμασε κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκάπνιζεν αὐτοὺς δριμύτιαν κέπρον ὁ ἄβλιος. Εἰθ' οὕτως ἐσχάραν σφοδρῶς ἐκπυρῶσας, ἐκείσε τοὺς Ἁγίους γυμνοὺς ἀπλωθῆναι ἐκέλευσεν. Οἱ δὲ μακάριοι, τὰ ὄμματά πρὸς ἄραν ἄραντες, καὶ ὑπὸ θείας δυνάμεως φυλαττόμενοι, ἤλεγχον τὴν κακόνόειαν αὐτοῦ, ἀδλαβεῖς διαμένοντες. Τότε σιδηρώσας αὐτοὺς, ἐν Μαυριτανίᾳ εἰς ἐξορίαν ἀπέστειλεν. Οἱ δὲ Μάρτυρες, πορευόμενοι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἔχαιρον ὑπὲρ Χριστοῦ διωκόμενοι, καὶ ψάλλοντες ὁμοῦ τὸ, Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ἐδῶ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠγαλλιώντο τῷ πνεύματι.

Φθάσαντες δὲ ἐκείσε, εἰς ὑψηλὸν τόπον ἀνῆλθον μένος διάγοντες. Οἱ δὲ ἐγχώριοι ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐξέλθετε, ἀδελφοί, μακρὰν τῆς δὲ τῆς γῆς, ὅτι δράκων πονηρὸς οἰκεῖ ἐν αὐτῇ, τοῖς πλησιάζουσιν ὀλέθριος. Καὶ τῶν Ἀγίων, Ὑποδείξατε ὑμῖν, εἰπόντων, τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ τὴν οἰκησὶν κέκτηται τὸ θηρίον· ἀπαγαγόντες αὐτοὺς, ὑπέδειξαν μακρόθεν τὸ σπήλαιον. Καὶ κλίναντες τὰ γόνατα ἐπ' ἐδάφους, προσκύξαντο οἱ μακάριοι. Καὶ εὐθέως ἀστραπῆς ἀνωθεν κατελθούσης, ἐνέπρυσεν τὸν δράκοντα, προσφάτως αὐτὸν ἐκπηδήσαντα ἐπὶ τῷ φυγεῖν, ὥς τε καὶ τὸν χεῖρ τῆς γῆς σὺν αὐτῷ κατακαυθῆναι, καὶ τὸν αἶρα βιαίας πυρὸς λυμαντικῆς ἐμφορηθῆναι.

Τοῦτο τὸ θαῦμα οἱ ἐγχώριοι θαυμάζοντες, Ἕλληνες ἔντες, ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἔλθοντες οἱ Ἅγιοι εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ δράκοντος, προσκύνοντο ἐφ' ὅλαις ἡμέραις τριάκοντα, μὴ ἔχοντες τι πρὸς βρώσιν καὶ πόσιν. Ἀλλ' ἦλθε μετὰ ταῦτα φωνὴ λέγουσα· Δούλοι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσέλθετε ταύτῃ τῇ πλησίον ἡμῶν πέτρᾳ. Οἱ δὲ, πρσρχόντες, εἶδον φῶς ἐν αὐτῇ, καὶ ἐσχίσθη εἰς δύο μέρη, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πόλυ· ἐξ οὗ ἀρυσάμενοι οἱ Ἅγιοι καὶ εἰς κόρυν ἐμφορηθέντες, τῆς τε πείνης καὶ δίψης ἐκουφίσθησαν εὐθεως. Καὶ τῇ τριακστῇ ἡμέρᾳ, ἤτησαντο διὰ προσευχῆς οἱ μακάριοι ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσας ὁ Κύριος, μετέστησεν ἀμφοτέρους, δεξάζοντας καὶ εὐλογοῦντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κωνίνος.

Οὗτος ἦν Κίλιξ τὸ γένος, ἀπετάξατο δὲ ἐπὶ νέος ὢν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Πενθουκλᾶ, τῇ εὐσῇ πλησίον τοῦ Γορδάου, Πρεσβύτερος γεγονώς, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀκρὸν τῆς ἀσκήσεως φθασας. Ἐπεί δὲ ἐγνωσθῇ τὰ περὶ τῆς πε-

τοῦ θαυμαστῆς ἀρετῆς τῷ τότε Ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ, ἐτάχθη παρ' αὐτοῦ βαπτίζειν πάντας τοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ προσερχομένους. Ἐχρην οὖν αὐτοὺς καὶ ἐβάπτισε, Καθεὶς οὖν ἔχει γυναῖκα, ἐσκανδαλίζετο, καὶ διὰ τοῦτο ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι τοῦ Κοινοβίου. Ὅσακις οὖν ἔαχε λογισμὸν ἀναχωρῆσαι, ἐφίστατο αὐτῷ ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, λέγων. Καρτέρησον γέρων, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου.

Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἦλθε κόρη Πέρισσα τοῦ βαπτισθῆναι· ἦν δὲ εὐειδὴς σφόδρα, καὶ τοσοῦτον ὠραία, ὥς τε μὴ δυνηθῆναι τὸν Ἅγιον γυμνὴν χρίσαι αὐτὴν τῷ ἔλαιον. Ποιησάσης οὖν δύο ἡμέρας, ἤκουσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος περὶ τούτου, καὶ ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ Γέροντι, καὶ ἠθέλησεν ἀφορίσαι γυναῖκα ἐπὶ τούτῳ, ἀλλὰ οὐκ ἦν δυνατόν, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ Γέρων, λαβὼν τὸ μηλωτᾶριον αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰπὼν· ὅτι οὐκ ἔτι μενῶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὑπαντᾷ δὲ αὐτῷ ὁ τίμιος Πρόδρομος ἔξωθεν τοῦ Κοινοβίου, καὶ λέγει αὐτῷ πρᾶξι τῇ φωνῇ· ὑπόστρεψον εἰς τὸ Μοναστήριόν σου, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου. Τότε ὁ Ἀβδᾶς Κόνων λέγει αὐτῷ μετ' ὀργῆς· Πίστευσον, ὅτι οὐχ ὑποστρέφω· πολλάκις γὰρ ὑπέσχου, καὶ οὐδὲν ἐποίησας.

Κρατήσας οὖν αὐτὸν ὁ θεῖος Πρόδρομος, καὶ ἀναμολέσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐσφράγισεν τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Πίστευσόν μοι Ἀβδᾶ Κόνων, ἠθέλόν σε ἔχειν μισθὸν ὑπὲρ ταῦ πολέμου, νῦν δὲ ὑπόστρεψον, μηδὲν ἐνδοιάζων ἐνεκεν τούτου. Ὁ Γέρων οὖν, ὑποστρέψας εἰς τὸ Κοινοβίον, τῇ ἐπαύριον χρίσας ἐβάπτισεν τὴν Πέρισσαν, μὴ θεωρήσας ὅτι γυνὴ ὑπῆρχεν. Ἐπιζήσας οὖν ὁ Ὁσιος ἄλλα εἰκοσι ἔτη, καὶ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλάσας ὥστε νομίζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἵρμος.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περ-
» **Ε**σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» **γ**ί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
» **εἶ**, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεηγορίαις, Θεοσόφοις Παμμάκαρ χρησά-
μενος, γνῶσει ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν
ψυχῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεδιώξας, σοφίας χάριτι,
τῶν τῷ σεπτῷ πειθησάντων λόγῳ σου.

Εν λαϊκῷ Μάρτυς, σὲ κατωτάτῳ χωννύου-
σι, δῆμοι δυσσεβῶν καὶ λίθοις ἀνηλεῶς,
θανатоῦσιν ἀναμέλποντα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Η γῆ τὸ αἷμα, τὸ ἐκχυθέν σου Μάρτυς δέ-
δεκται, βρῦον ἱματίων νάματα τοῖς Πι-
στοῖς· Ἐρχνός δὲ τὸ μακάριον, Ἀρχιππε πνευ-
μά σου, Ἀθλοφόρων ψυχῶν ἀριθμούμενον.

Θεοτοκίον.

Πῆν μὲν ὁμίχλη, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις δὲ
Κύριος, Κόρη περιβάλλων, σάρκα θείων
ζητητῶν, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται καταστολὴν
δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἄνθρωπον.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἵρμος.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» **σ**ματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» **δ**ύναμιν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» **ε**ὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες.
» **Ε**ὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
» **Κ**ύριον.

Ο Παῦλος ἐπαίνοις ἱεροῖς, ἐγκωμιάζων σε,
Ἀρχιππε ἐνδοξε, συστρατιώτην σε ἔγρα-
ψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον
αὐτῷ, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς, πρὸς τὸ μαρτύ-
ριον, ἡ ἀξιάγαστος, Ἀπφία στέργουσα
ἐνδοξε, ὡς υἷόν σε γνησιώτατον, μεθ' ἧς τὰ ἄνω
κατοικεῖς ὄντως βασιλεία, Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ο ἱ νήπιοι ὄντες ταῖς φρεσὶ, σὲ τὸν ἐχέφρο-
να, νηπίοις παίγνιον, παραδιδόασιν Ἀρ-
χιππε, ἐναθλοῦντα καρτερώτατα, καὶ ὑπ' αὐ-
τῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον, καὶ βοῶντα·
Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸς διὰ βρώσεως μιᾶς, Ἀδάμ γεγέννηται,
τρυγῆσας θάνατον, φυταῦ τῆς γνώσεως
Ἀχραντε· διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, καὶ Παρα-
δείσου τὴν τρυφήν, πάλιν ἀπέλαβεν, Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὤδὴ θ'. Ὁ Εἵρμος.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» **σ**τὸς συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
» **ἐ**παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύναμεν.

Ινα τὴν αἰώνιον δόξαν, κληρονομήσῃς Ἀθλο-
φόρε, δόξης ἐπιγείου παρείδες, τὸ ἄστατόν
τε καὶ παρερχόμενον, καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώ-
ρησας, δόξῃ πρὸς τούτου κλείζόμενος.

Ως τῷ Κορυφαίῳ Παμμάκαρ τῶν Ἀποστό-
λων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεη-
γώρῳ, σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν,
κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, Κολασσαέων ἐγκαλ-
λώπισμα.

Στέφος ἀνεδήσω θεόφρον, κηλητικὸν τῇ κο-
ρυφῇ σου, καὶ περιβάλου πορφύραν, ἐκ
σῶν αἱμάτων βαφεῖσαν Ἀρχιππε, καὶ τῷ Χρι-
στῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμακάριστε.

Η θροῖσαι λαὸς ἐν τῇ μνήμῃ, τῇ φωτοφόρῳ
σὲ ὑμνῆσαι, τὴν ἀγαθοδότην Σωτῆρα, καὶ
τοὺς γενναίους Ἀρχιππε πόρους σου, οὓς ἀνδρι-
κῶς ὑπέμεινας, καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστόν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, δυσώπει, ἐχθροῦ χειρῶν με Πάναγνε ρύσασθαι, καὶ δι' ἐλέους ἄβυσσον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος,
Ἐπισκόπου Κατάνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων θεόφρον πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστησι, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνθέου ἔμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθῃ ἀνίατα, θεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάλιστα ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, ῥάβδῳ θείας πίστεως, ὡς Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ Πνεύματος, ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκληρονόμησας.

Εἴλαιον θείον ἀρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προῖόν, βλυστανούσης ἀένναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιποίμενος, καὶ τῶ τῶν ὄλων, Θεῷ βοήσατε. Ὁ ἐν Ἀγίοις σε θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς ὀκτειρον, ὡς ἀγαθός, πίστει ἐορτάζοντας, τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στεναίχουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγαίχουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῇ Θεοῦ ἡμῶν. Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβεράς με, ρῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηἴλιος τέκνον ἡμαῦρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ

ναοῦ σου δὲ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς τέκνον, οὐ διαρρήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα; παρειὰς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε δυνήσκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, ὃ ἡ Ἀκροσιχίς.

Λέοντα πηγὴν ὄντα θαυμάτων σέβω.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Λαμπτήρὰ σε θείον ἡ τοῦ Χριστοῦ, παιδρὰ Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένη Λέων σοφέ, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φρυκτωρίαις, καὶ τῶν θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Εκ βρέφους ἀνέθηκας σεαυτὸν, τῷ πάντων Δεσπότη, καὶ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν, ζῶσα τούτῳ γέγονας θυσία, θύων σεαυτὸν ἀναιμάκτως Μακάριε.

Ο βίος σου φέγγει τῶν ἀρετῶν, κατηγαῖσμένος, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς, καθωραῖσμένος Θεοφόρε, περιφανῇ σε ταῖς πασιν εἰργάσατο. Θεοτοκίον.

Νιὰς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, ἀμόλυντε Κόρη, τοῦ οἰκήσαντος ὑπὲρ νοῦν, ἐν σοὶ Θεοτόκε καὶ τὴν πλάνην, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοικίσαντος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τὰ σωτήρια Πάτερ, καὶ εὐσεβῇ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώβητα, ποιμνὴν ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομαῖς ζωηφόρους, καὶ πρὸς ἐπουράνιον, μάνδραν εἰσήλασας.

Ανελθὼν ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν Ὅστε, χρίσμα ἱερὸν ὑπεδέξω, καὶ τὸν Πανύψιστον, πανσόφως ἤνεσας ὑψηλοτάτῃ καθέδρᾳ, λειτουργήσας χάριτι, τούτῳ ὡς Ἄγγελος.

Πειρασμούς ὑπομείνας, διὰ Χριστόν Ὅστε, τῆς ἀθανασίας μετέσχες καὶ τῆς θείας ζωῆς· μῦρον εὐώδες δὲ, διηνεκῶς ἀναβλύζων, ἀγιαζεῖς πίστει σοι, τοὺς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Η λαβὴς ἡ τοῦ θείου, καὶ φωταυγοῦς ἀνθρώπος, βάτος ἡ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα, τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μου, πάντα καταφλέξον πάθη, καὶ πυρὸς ἐξάρπασον, διαικονίζοντος.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Μέγας ἥλιος τῇ οἰκωμένῃ, ἀνατέταλκας τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψει καὶ θαυμαμάτων λαμπρότητι, φωταγωγήσας Πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα. Λέων ὦσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενον ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ, θαυμαμέγη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαψήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν. Οἱ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρώπον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας ἐκατοστεύοντα, στάχυν ἠνεγκας Πανόλβιε, ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Η ἀγία σου Ἄγιε, θήκη ἀεννάως ἔλαιον ἁγίον, ἀναβλύζει ἀγιάζουσα, ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων φυγαδευτήριον, ἱεράρχα, ἐχρημάτισας, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρεῖται ἐν τῇ νηδύϊ σου, διασώζων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἀμαρτημασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
• τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
• ταῖς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νεὶ καθαρωτάτῳ, νῦν τὸν πάντων αἴτιον ἐνοπτριζόμενος, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, χαρισμάτων τὴν αἴγλην Θεόπνευστε, καὶ τῶν ἱαμάτων, ταῖς ἱεραῖς φωτοχυσίας· δι' ὧν λύεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων, πάντας τοὺς πιστεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ δικαία, παραδέδωκας ψήφῳ Μακάριε, καὶ ψυχὰς ἐρρύσω, τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης, ὡς Ποιμὴν ἀληθῆς καὶ σωτήριος.

Αναφθείσης ἐν μέσῳ, ἔστης ἀκατάφλεκτος πυρᾶς Ἀοίδιμε· ἡ γὰρ θεία δρόσος, τοῦ ἁγίου ἐκύκλου σε Πνεύματος, ὡς ἱερομύστην, ὡς λειτουργὸν τῆς θείας δόξης, ὡς τῆς ἀνω λαμπρότητος μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Θεωρήσαντες πάλαι, ἐνθεαστικώτατα! Θεοχαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ Προφῆται, μυστηρίῳ τὸ βάθος τὸ ἀφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας, σοῦ τῆς ἀγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν τοῦτο προήγγειλαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν
• ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Α ὄμματοι τῇ ἐντεύξει σε Πάτερ, ἐκομίσαντο τὸ βλέπειν θεόφρον· τὸν γὰρ Χριστὸν, συνεργὸν κεκτημένος, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, κτησάμενος διηνεκῶς, ταῖς αἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Υπῆρξας τῷ βασιλεῖ θαυμασίε, φοβερώτατος ἡνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, ταῖς αὐτοῦ ἐπεφέρου, τῷ ἱματίῳ σου ἅπτοντας ἄνδρακας· ἐδόξαζε γάρ σε Χριστὸς, ὃν τῷ βίῳ σου Λέων ἐδόξασας.

Μυρίζει σου ἡ σορὸς τῶν λειψάνων, καὶ προχέει ἀεννάως Παμμακάαρ, ὥσπερ πηγὴ, καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἔλαιον θείον, δι' οὗ φυγαδεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν Πιστῶν, καὶ ὑγεία τοῖς χρήζουσι δίδοται.

Θεοτοκίον.

Αγίασον τὴν ψυχὴν με Παρθένε ἡ τὸν Ἅγιον κυήσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν ἁγίοις ὡς θέμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν, καὶ δίδε μοι ὡς ἀληθῶς, κατανύξεως ὁμῆρης πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνεληφότα, πάν-

τες τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.
Ο Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων δοτὴρ, καὶ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τῇ σοφῇ Ἱεράρχῃ τὸν βίον ὅλον, ὃν ἐν τῇ γῇ διαπύρω ἀγάπῃ ἐτέλεσε, καὶ εἴληφεν ἑρανόθεν τῶν ἀπείρων θαυμαίων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν, δι' ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασεν· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχοι.

Ὁ μὲν νεκροῦς Λέοντος· εἶδ' οἶου πύθη,
Πάντως ἐροῦμεν· Τοῦ προέδρου Κατάνης.

Εἰκάδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔ-
χευσαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐκ Ῥαβέννης εἴλκε τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ εὐσεδῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Διὰ δὲ βίου κα-
θαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς ἱεροὺς βαθμοὺς ἐννόμως διαμείψας, θεία ψήφῳ, Πρόεδρος τῆς Καταναίων Μητροπόλεως ἀναδείκνυται, ἥτις κατὰ τὴν περιώνυμον κεῖται Σικελίαν, ἐν ἣ τὸ Αἰτναῖον πῦρ εἰσέτι καὶ νῦν καταρρέει. Οὗτος οὖν φερωνύμως, ὡς λέων πεποι-
θώς, καὶ φωστῆρος δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας, ψυχῶν ἐπιμελούμενος, χηρῶν προϊστάμενος, καὶ πενήτων προμηθεύμενος. Ὄθεν διὰ μόνη προσευχῆς εἰδωλικὸν ἄ-
γαλμα εἰς γῆν κατέρραξε· καὶ μέγιστον τῇ καλλινίκῳ Μάρτυρι Λουκίᾳ ναὸν τοῖς αὐτοῦ φιλοτεχνήμασιν ἀνεστή-
σατο· καὶ τὸν ἐν μαγγανείαις τερατοποιὸν Ἡλιόδωρον ἀπετίφρωσε.

Οὗτος γὰρ δι' ὄχλου πᾶσι γινόμενος, τερατοποιῶν, καὶ φαντασιοκοπῶν, ἐπεὶ καὶ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τοῖς ἑαυτοῦ κακοτεχνήμασιν ἐπιχειρεῖν ὁ μυσσάρὸς κατετόλ-
μησεν, ὁ μακάριος τοῦτον σπουδῇ χειρωσάμενος, καὶ τῷ αὐτοῦ ἱερῷ Ἐπιτραχηλίῳ θήσας, κελεύει γενέσθαι μεγίστην πυρκαϊάν· μίσην τῆς πόλεως· καὶ δημοσιεύσας αὐτοῦ πᾶ-
σαν μαγγανείαν καὶ συνδεδεμένον ἔχων τῷ τραχήλῳ, εἰ-
σῆλθε μίσην τῆς καμίνου· καὶ οὐ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις οὐ εἰς τέλος ἀπετεφρώθη ὁ δαίμονος. Τοῦτο ἐξέτισεν ἅπαν-
τας· οὐ μόνον γὰρ ἀφλεκτός ἔμεινεν ὁ μέγας, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ τὸ καθόλου ἡ φλόξ καθήψατο.

Τούτου τοῦ θαύματος τὰ πέρατα καταλαβόντος, καὶ οἱ Αὐτοκράτορες Αἰών καὶ Κωνσταντῖνος αὐτήκοοι γεγονότες, πρὸς ἑαυτούς τὸν Ἅγιον μετεπέμψαντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ ἤπτοντα, καὶ εὐχασθε ὑπὲρ αὐτῶν ἐλιπάρουν. Οὗτος οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύμασιν, ἀλλὰ καὶ τῇ γῇ παραδοθείς, πλείονα ἐκτελεῖ θαυμάσια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδῶν Ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῶν τελειω-
θέντων, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτῶ.

Στίχ. Φέρει σὺν ὀκτῶ, καὶ Σαδῶν Ἐπισκόπῳ Ἡδωδεκαπλῇ Μαρτύρων δεκάς ξίφος.

Οὗτοι ἱμαρτύρησαν ἐν Περσίδι, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Σαδω-
ρίου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πάντες ἀποτμηθέν-
τες τὰς κεφαλὰς. Ἰστορεῖται δὲ ὁ ἅγιος Σαδῶν, πρὸ τοῦ κατασχεθῆναι αὐτὸν, ἰδεῖν καθ' ὕπνον τὸν πρὸ αὐτοῦ Ἱε-
ρομάρτυρα Συμεὼν, ἱστάμενον ἐπὶ κλίμακος ὑψηλῆς, καὶ τὴν ἀνοδὸν ἐκκαλούμενον, δηλοῦντα ὡς εἴκει τὴν τοῦ Μαρ-
τυρίου ἀνάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Βησσαρίωνος.

Στίχ. Πολλῶν ἰδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων,
Πολλὰς θανῶν εὗρηκεν ἀντιμισθίας.

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀπογαλακτι-
σθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκ-
παιδευθέντος φῶς ἁγίου ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, καὶ ἠγάπησεν Ἰησοῦν Χριστὸν σφόδρα, μὴδ' ὅπως οὖν χράνας οἰωδῆποτε πράγματι τὸ δοθῆν αὐτῷ ἅγιον Βάπτισμα νηπιόθεν. Ἀνελθὼν δὲ εἰς τόπον ἔρημον, ὡς ἄσαρκος ἠγωνίσαστο· καὶ τῆς σαρκὸς καταφρονήσας ὡς φθειρομένης, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ὑπέταξε, καὶ εὔρε τὸν Θεὸν βοηθόν, ὃν ἐπέθηκε. Τεσσαράκοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἔστη ἀκλύντος, ὥσπερ στήλη ἄνω τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀχώρισον ἐκ τοῦ Θεοῦ. Διὸ καὶ χάριτος ἀξιώθέντος οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα ὁ Θεὸς ἐποίησε δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν παράδοξα.

Φυλάξας γὰρ τὸ κατ' εἰκόνα, ἔσον δυνάμει εἶχεν, ἐκεί-
να εἰργάσατο, οἷα καὶ οἱ μεγάλοι Προφῆται, οἱ τῷ Θεῷ αὐτοφανῶς προσομιλήσαντες. Μωϋσῆς γὰρ, ἡ ρίζα τῶν Προφητῶν πάντων, τὰ πικρὰ ὕδατα εἰς γλυκύτητα μετε-
ποίησε διὰ ξύλου, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν εἰκονίζοντος, ἵνα τοὺς γογγύζοντας Ἰουδαίους κατασιγάσῃ. Οὗτος δὲ ὁ μακάριος, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βαδίζοντος ποτὲ ἐν ἐδῶ ἀνύδρῳ, καὶ δίψῃ φλεγόμενον, διὰ χαράματος Σταυροῦ ἐναερίου, τὴν ἀλμυρὰν καὶ ἄποτον θάλασσαν εἰς γλυκύτη-
τα μετεποίησε, καὶ ψυχρὰν καὶ πότιμον εἰργάσατο. Διὸ καὶ ἐμπλησθέντες ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ Θεῷ ὑψαρίστησαν. Ὁ Ἰησοῦς ποτὲ τοῦ Ναυῆ, τοὺς Ἰεσου-
σαίους συγκόπτων, τὸν ἥλιον τοῦ ἰδίου δρόμου ἔστησεν, ἕως συσέκοψεν ἅπαντας. Καὶ οὗτος ποτὲ ὁ μακάριος, ἐν τόπῳ τινὶ εὐρεθείς, ὠφελείας ἔνεκεν πολλῶν, καὶ τῆς ὥρας ληγούσης, τὸν Θεὸν αἰτησάμενος, ἔστησεν τὸν αὐτὸν ἕως οὗ τὸ πᾶν τῆς ἐδοῦ διήνυσεν. Οὗτος, ὡς Ἡλίας, ἰδὼν ἐξ οὐρανοῦ κατήγαγεν, οὐχ ἅπαξ καὶ δις, ἀλλὰ καὶ πολ-
λόκις, τοῦτο αἰτησάμενων αὐτῷ. Ἐλισσαῖος ποτὲ ὁ Προ-
φήτης, τῇ μηλωτῇ Ἡλιοῦ, τὸν Ἰορδάνην ἀδρόχως ἐπέρα-
σεν. Οὗτος δὲ, ἀντὶ μὲν Ἰορδάνου, τὸν Νεῖλον ποταμὸν· ἀντὶ δὲ μηλωτῆς, τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ ὀπλῶ κραταιῶ
χρησάμενος, τὸ ὕδωρ ἅπαν εἰς λιβάδος εὐθύτητα μετεποίη-
σε, καὶ ἐπάνω τῶν τοσούτων ὑδάτων πεζοπορήσας, ὡς τοῦ θαύματος! μέχρις ἀστραγάλων ἐδάφησαν οἱ αὐτοῦ πόδες. Τί τοῦτων τῶν τεραστίων μείζον, τί θαυμασιώτερον; Οὐ-
τω καὶ ἄλλα σημεῖα, διάφορα ἐργασάμενος τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐν γῇ πῖονι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, ἀπῆλ-
θε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαθωνος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ῥώμης Ἀγαθὸν οἶακας διευθύνας,

Πρῆμναν ἔκρουσε πρὸς κοιτοῦς λυμέναν.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Πατὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς Ἀγά-
θων, ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο, υἱὸς Χριστιανῶν γ-

τίων, εὐλαβῶν καὶ εὐσεβῶν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτῆς φιλοπενήσαν-
τις, εἰδίδαξαν αὐτὴν πᾶσαν Γραφὴν θεόπνευστον καὶ ὠφεί-
λουν· τοσοῦτον δὲ ὠφελήθη ἐξ αὐτῆς καὶ κατενύγη, ὥς, μετὰ
τὸ ἀποθανεῖν τῆς γονεῖς αὐτοῦ, συναγαγεῖν πάντα τὸν πλῆτον
αὐτῶν, καὶ προσκαλεσάμενος πτωχὰς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκορ-
πίσαι αὐτὴν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς μοναστήριον, καὶ μονάσαι, καὶ
τὸ μοναχικὸν σχῆμα ὑποδύσασθαι, καὶ δουλεύειν τῷ Θεῷ νυ-
κτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσεύχεσθαι. Εἰς
ἀρετὴν δὲ τοσοῦτον ἠγωνίσαστο, ὥς καὶ χαρίσματα ἱερά-
των λαβεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐ λανθάνει, Πάπας Ῥώμης
ἐγένετο· καὶ καλῶς διαπρέψας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι,
πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τάξεις τῶν θείων Ἀσωμάτων, μετὰ σώμα-
τος μιμούμενος Θεόφρον, ἐλειτούργεις Θεῷ
ἀπαύστως ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡτα κωφεύοντα Παμμακάρι, δι' ἐντεύξεως
ἡνέφξας σου θείας, καὶ χωλοῖς προφανῶς,
παρέχεις εὐδρομίαν, Εὐλογητὸς εἰ μέλπουσιν, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύματι θείῳ τοῦ Δεσπότη, ἀκατάφλεκ-
τος διέμεινας ἐν μέσῳ, εἰσελθὼν τοῦ πυ-
ρός· ὁ μέτοχος δὲ τούτου, κρίσει δικαίῳ φλέγε-
ται, Ἡλιόδωρος εὐχῇ σου. Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν νηδὺν μὴ καταφλέξαν, τῆς Θεότη-
τος τὸ πῦρ Παρθενομήτορ, σωματοῦται
ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς θείαις λαμ-
πρότησι· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάρι-
» τί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξεχύθη χάρις, Πάτερ σοῦ τοῖς χεῖλεσιν ἱε-
ρομύζα· διὰ τῆτο Λέων, ὁ Θεὸς σε ἔχρισεν
Ἀρχιερέα, τῇ λαῷ βοῶντα· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεῖ παμμακάρι, τῷ διαιωνίζοντι εὐαρε-
στήσας, ἐπιγείῳ Λέων, βασιλεῖ παρέστη-
κας ἀνθρώκας φέρων, καὶ τὴν τούτου Πάτερ,
καταπλήττων ἐννοίαν, ταῖς θαυματουργίαις,
ταῖς λίαν παραδόξοις.

Ὡς ἐλαία Πάτερ, φυτευθεὶς κατάκαρπος
οἴκῳ Κυρίου, φέρεις μετὰ τέλος, ἐκ τοῦ

Θείου σκήνους σου ἔλαιον θείον, Πιστῶν πᾶσαν
νόσον, ἀπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σέ μετὰ
πόθου, σοφὲ προσπεφευγόντων.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει πάντα, ἐκτελῶν Πανάμωμε
εὐλογημένη, βουληθεὶς καὶ μήτραν, τὴν
σὴν κατεσκήνωσε καὶ σὰρξ ὠράθη, καὶ ἐθέω-
σέ με, φθαρέντα τὸ πρότερον, τοῦ ἀπατεῶνος,
κακίστου συμβουλία.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάθασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατήλθεν μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό
» γασρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰνα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν ὁσίως
βιώσαντα, καὶ τὰ οὐράνια, περιπολοῦντα
καὶ ἀγαλλόμενον, παθῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς,
εὐχαῖς σου διάσωζε, καὶ περιστάσεων, ἱεράρ-
χα καὶ Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ὡς κλημα τῆς ἀληθινῆς, γεγονὼς Πάτερ ἀμ-
πέλου ἐβλάστησας, ἀρετῶν βότρυας, θαυ-
μάτων γλεῦκος ἐναποστάζοντας· ἐξ οὗ οἱ πί-
νοντες πιστῶς, ὑγείαν κομίζονται, καὶ ἀγαλλία-
σιν, εὐφημοῦντές σε αἰεὶ Λέων Ὅσιε.

Σῶμά σου γέγονε ναὸς, τοῦ Ἀγίου καὶ σε-
πτοῦ Πάτερ Πνεύματος· καὶ νῦν κατὰκει-
ται τοῦ θείου ἔνδον ναοῦ, οὗ ἡγεῖρας, εἰς δό-
ξαν Λέων καὶ τιμὴν, Λουκία τῇ Μάρτυρι, θαυ-
μάτων βρύον ἡμῖν, ποταμοὺς ταῖς εὐσεβῶς σε
γεραίρουσι.

Ἡλῖος ὥφθης φωταυγῆς, ἀρετῶν λαμπαδου-
χίαις τὰ πέρατα, περιαυγάζων αἰεὶ· καὶ
νῦν πρὸς φέγγος μετέβης ἄρρητον· τὴν φωτο-
φόρον σου διὰ, μνήμην ἐορτάζοντας, Λέων πα-
νολβιε, σκοτασμῇ πάντας δεινοῦ ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν πα-
ρουσίαν καὶ δεδοικα, ἄμετρα πταίσας
σοι, καὶ μεταγνώσει μὴ βελτιούμενος· ἀλλ' ὥς
ὑπάρχων ἀγαθός, ἐπίσρεψον σῶσόν με, τῆς Κυη-
σάσης σε, εὐπροσδέκταις, Ἰησοῦ παρακλήσεσι.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπτήρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρχην
μέγιστον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνω-
ρίζει σε Ἱεράρχα· τὰ τέκνα ταύτης Ὅσιε, κα-
λῶς Πάτερ ἐποίμανας, ἐπὶ νομὴν σωτήριον,
Λέων θεόφρον ἅγιε, αἰρετικούς ἐκδιώξας, κα-
θάπερ θήρας ἀγρίους.

Θεοτοκίον.

Κατάνης ὁ πολύφωτος, ἀστήρ καὶ διαυγέστατος, τερατουργὸς Ἱεράρχης, Λέων ὁ μύσης Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, Ἀγνή τρανῶς ἐκήρυξε, νῶ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι ἦν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεοῦ ὡς Μητέρα.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν σκιρτήματα, παντελῶς ἐξηφάνισας· καὶ ἀπαθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὡφθης τοῦ θείου Πνεύματος· ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις πάντοτε, τὰ πονηρὰ, ζῶν καὶ μετὰ θάνατον, Θεομακάριστε.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ Ἀβραάμ μιμητῆς, ἀψευδῆς ἐχρημάτισας, θεραπεύων πάντοτε, τοὺς πρὸς σέ καταφεύγοντας· Ἰωβ ἐκτήσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στερόν· Δαυὶδ τὸ πρᾶον ἀνατεινόμενος, βίον ἰσαγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας· τῶν ὀρεκτῶν, ἐφθασας τὸ ἔσχατον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ἱερὲ Τιμόθεε, τῆς σωφροσύνης εἰκὼν, ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, εὐσεθείας ἱνδαλμα, καὶ πηγὴ κατανύξεως, ὀρθοδοξίας ἔρεισμα ἄσειστον, τῶν ἱαμάτων ρεῖθρον ἀένναον, ἥλιος ἄδυτος, τέκνον θείας χάριτος, καὶ Μοναστῶν, ὡφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ολος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγής, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως· πῶ νῦν πορεύσομαι, καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι, εἰμὶ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν· ἐκλαίει λέγουσα· Οἶμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω μάκαρ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σώμεν ὡδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ ῥυσάμένῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλῃ καθοδηγήσαντι, ὅτι δεδόξασται.

Σὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Πάτερ, τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμπαντα φαιδρῶς, καὶ τῶν Πιστῶν καρδίας καταυγάζοντα, μάκαρ Τιμόθεε, ἀνευφημοῦμεν αἰεὶ.

Εχῶν πρὸς Θεὸν ἐκτενές, τῆς διανοίας ὄμμα, τῆς ἀμελείας τὸν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς ἀπετινάξω Πάτερ, καὶ ναὸς ἐγένου θείου Πνεύματος, καὶ ἀγιάσματος τόπος Τιμόθεε.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχανὰς, τῇ ταπεινώσει Πάτερ, συμπεφραγμένους διήλθες ἀβλαβῶς, καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, καὶ αὐτοῦ τῇ δόξῃ διαπαντός, ἐντρυφᾶς μάκαρ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεὸν, τὸν Ποιητὴν τῶν ὄλων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν, καὶ σαρκί ὡς ἀληθῶς τεκῆσαν Θεοτόκον Κόρην, καὶ παρθενεύουσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυγὴ μου καὶ δύναμις· σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σύ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οἰκτεῖρων πάντας τῇ συμπαθείᾳ, ἄλλος Ἀβραάμ ἐχρημάτισας, δεξιούμενος τὴς πάντοθεν, παραβάλλοντας ὦ Τιμόθεε, καὶ δι' αὐτῶν τὸν πάντων, θεραπεύων Θεόν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, Πάτερ, ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς ἐπουρανίου, συμμετοχος ἀναδέδειξαι, ἐν ᾗ τῶν τιμώντων σε, αἰεὶ μέμνησο.

Ανατολῇ σου τῶν ἔργων Πάτερ, ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἀγώνων, τὰ πέρατα καταυγάζων αἰεὶ, καὶ τῶν δαιμόνων λύων τὴν σκοτόμαιναν.

Θεοτοκίον.

Αγνή Παρθένε τῇ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Γεννήτρια, τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, διάρρήξον καὶ ὁδήγησον, πρὸς μετανοίας τρίβους ταῖς πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένος τῷ σώματι σὺ ἀναδέδειξαι, πιστὸς τῷ ποιήσαντι σὺ πεφανέρωσαι, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· ὅθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις· πίστει δὲ συγχορεύεις, τοῖς ὁσίοις Πατράσιν· ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης βρύων τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τῇ Θεῷ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκκσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξ ὅρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
• τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῦσθαι, Θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
• ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Σὺ ταῖς προσευχαῖς, αἰεὶ ὠχυρωμένος, τὰ τῶν νοητῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βέλη, ὡς περ νηπίων τοξεύματα ἐλογίσω, Πάτερ αἰοῖδιμε Τιμόθεε.

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστοῦ οἰκονομίας, σχέσει προσκυνῶν, Θεόφρον χαρακτηῖρα, πείραν ὑπέστης μαστίγων ὑπὸ τῶν τοῦτον, ἀπαρνούμενων ὧς Τιμόθεε.

Ως τις ἀνδριάς, ἀσάλευτος ὑπῆρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεόν, αἰεὶ δοξολογία, μηδ' ὅπως οὖν ἀναπαύσεως ἐν ταῖς ταύτης, ὥραις μετέχων ὧς Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, ἐγέννησας Παῖδιον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀρρέυστως, Μήτηρ ἀγία, Χριστιανῶν ἡ ἐπανόρθωσις.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον,
• φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαι
• μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου· Λόγε,
• ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Νοὶ κεκαθαρμένῳ παρεστῶς τῇ Τριάδι μακάριε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτίσι πυρσευόμενος Πάτερ, τῆς ἐν σκότει ἡμᾶς κινδυνεύοντας, τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἐκάστοτε.

Τὴν σάρκα ἐγκρατεία, τὴν ψυχὴν ἀπαθεία κοσμούμενος, τῇ Βασιλέως τῶν ὅλων, Θεράπων ἐγνωρίσθης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Οὐ γνώμη περιέργω, ἀλλ' ἀπλάστῳ καρδίᾳ αἰτήσασα, ἡ προσελθοῦσά σοι στεῖρα, διὰ πιστοῦ οἰκέτου, εὐτεκνος δείκνυται ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οικήσας ἐν γαστρί σου, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, σὲ ἀπειργάσατο, οὐρανῶν πλατυτέραν, Μαρία Θεοτόκε· ὃν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν Θεόνυμφε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Καλῶς σου διατηρῶν, τὸ παρθενίας ἀξίωμα, ἐν ὅλῃ σου τῇ ζωῇ, γυναίκα οὐδέποτε, κατ' ὄψιν συνέτυχες, τὴν ἐκ τούτου βλάβην, παντελῶς ἀποκρουσάμενος.

Λιμένι τῷ νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἡδονῶν μὴ βραχεῖς, παμμακάριε Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος, ζωηφόροις αὖραις, εὐπλοήσας, παναοίδιμε.

Εμάκρυνας ψαλμικῶς, ἐν ὅρεσι διαιτώμενος, καὶ ταῖς ἐρήμοις αἰεὶ, σοφὲ αὐλιζόμενος· ἕως οὗ εἰσήλασας, εἰς Θεοῦ τὴν πόλιν, τὴν οὐράνιον Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Ονώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως κατήμενος, περιγραπτῶς, ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνώκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προήλθε, διασώζων με Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστὴρ πολύφωτος ἐκ τῆς Ἑώας, ἀναλάμπας ἠγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε Θεόφρον Τιμόθεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχοι.

Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
Τιμᾷ Θεὸς ζώντων σε καὶ τεθνηκότων.

Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτη κατὰ σῆμα κάλυψεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ ἀπαλῶν τῶν ὀνύχων τὸν μονήρη βίον ὑποδύς, δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόνου δεήσεως τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα ἐξαφανίσας, καὶ ἀπαθὲς γενόμενος, δοχεῖον ὤφθη τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, παρθένος ἕως τέλους καὶ ψυχῇ καὶ σώματι διαμείνας. Γυναῖκα οὐδέποτε εἰς ὄψιν ἔλθειν ἠθέλησεν. Ἐν ὁρεσὶ διαιτώμενος καὶ ἐν ἐρήμοις αὐλιζόμενος, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἠρδευεν. Ὅθεν καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ἔλαβε· δαίμονας γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐθεράπευσεν. Οὕτω βεβιωκώς, ἐν γῆρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον, καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανοῦ· ὃς τις τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας δεχόμενος, πάντας τοὺς ἐπὶ λόγῳ σοφίας ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπισυνάξας ἐκπύμπει, ὧν εἷς ἦν καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος· ὃς καὶ παρὼν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων, τὸ δόγμα μὲν τῆς εὐσεβείας κρατύνων, ἐξελέγχων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς τῆς θείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπισάγοντας, καὶ τὸν Υἱὸν κτίσμα λέγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς ἀλλοτριούντας.

Διὰ οὖν τὴν ἐνθεον αὐτοῦ παρρησίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξοῦ πίστεως ζῆλον, φθόνον ὠδύνησαν κατ' αὐτοῦ Εὐσεβίος ὁ Νικομηδείας, Θεόγνης ὁ Νικαίας, καὶ Εὐσεβίος ὁ Καισαρείας, καὶ οἱ λοιποὶ, ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀθεΐας ἐτύγχανον κοινωνοί· καὶ ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπισκέψεως (καὶ γὰρ τὴν ἐπεὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο) ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγενόμενοι, τὴν τῷ Ἀγίῳ καταψηφισάμενοι καθαίρεισιν· ὅτι δὴ, φασὶ, γύναιον ἐταιρικόν (ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις καταπεισθὲν), ἀρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐτοῖς, ἐκ συνουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, καὶ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. Καὶ γὰρ ἦσαν τοῦ τοιούτου δράματος αὐτοῦργοι· αἱ τινες ὁρκῶ μόνῳ τὴν κατηγορίαν βεβαιῶσαι τὸ γύναιον ἀπαιτήσαντες, εὐθὺς τοῦ Ἀγίου τὴν καθαίρεισιν καταψηφίζονται, καὶ τὸν Βασιλέα πείθουσαι ἐξορίαν ἀποφύνασθαι κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐπέμψθη διὰ τῆς Θράκης εἰς Φιλίππους πόλιν Μακεδονίας, ἐνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν.

Ἐκατὸν δὲ χρόνων διαγινομένων, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας Ζήνωνος, ἀνήχθη τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρεπίμφοθ' εἰς Ἀντιόχειαν, παντὸς τοῦ πλήθους προχυθέντος τοῦ ἁστέρος ἀπὸ μιλίων δεκαοκτῶ, καὶ μετ' ὕμνων καὶ φώτων καὶ θυμιαμάτων δεξαμένων αὐτό. Τοῦτον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε.

Λέγεται δὲ, ὅτι τὸ σκεφαυτῆσαν τὸν Ἅγιον Εὐστάθιον γύναιον, νόσῳ χαλεπῇ περιπεσόν, τὴν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεύσας· ἐπιβουλήν, καὶ τῶν ὑποκειμένων ἑκαστον ἐξαγγεῖ-

λαι· καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν ὑπ' αὐτῶν ἐξαπατηθεῖσα, καὶ πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε. Τὸν μὲντοι ὁρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς διαψεύσασθαι· ὑπότινος γὰρ Εὐσταθίου χαλκῶς, συμφθαρέντος αὐτῇ, γεννηθῆναι ἔφη τὸ βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Ἀμάστριδος.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,
Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Οὗτος εὐσεβῶν ἔφυ γονέων, Θεοδώρῃ καὶ Μεγεθῶς προσαγερευομένων, τὴν Κρῶμνην δὲ πατρίδα κεκτημένων· οἱ τὸν βίον ἐν ἀπαιδίᾳ διανύοντες, εὐχῇ καὶ νηστείᾳ τὸ Θεῖον ἐλιτάνευον, δοθῆναι αὐτοῖς τέκνον, ὃ καὶ γέγονε. Διὰ γὰρ θείας φωνῆς, τὴν τε σύλληψιν, καὶ τὴν κλήσιν, καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν τεχθῆναι, πρὸς βαθὺ γῆρα ἐλάσαντες, ἐμνήθησαν. Τεχθῆναι δὲ αὐτοῦ, καὶ τὰ τῆς νεότητος ἡδέα ἀπωθουμένου, καὶ τῶν μενόντων ἀντιποιουμένου, καὶ τῶν μαθημάτων, τῶν τε θείων, τῶν τε ἀνθρωπίνων μηδόλως κατολιγωροῦντος, θεωροῦντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ τὸν καλὸν δρόμον τοῦ παιδός, ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

Ἰκανῶς οὖν παιδευθεὶς, καὶ τῆς πατρίδος ἀπανασταῖς καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συρικῆς· καὶ εὐρὼν γίροντα ἐκείσε τίμιον, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ τὸν βίον ἐκείνου λιπόντος, τὴν Βόνισσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμάστριδος Πρόεδρος ἀπεδίω, καὶ μὴ βουλόμενος, ἀνάγεται οὗτος ὁ Ἅγιος εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον, ὡς λύχνος ἐπὶ τῶν λυχνίων, ψήφῳ θείᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἱερέων.

Ἀπάραιτος δὲ αὐτοῦ τῆς Βασιλευούσης, καὶ τὸν αὐτοῦ θρόνον καταλαβόντος, ὁμοῦ πάντα ἐτελεῖτο καὶ ἐσπουδάζοντο· διατάξεις ἱεραὶ, εὐκοσμία τοῦ Βήματος, κατάστασις τοῦ ἱερατικοῦ συστήματος, ὁρῶν καὶ χερῶν προστασία καὶ πτωχοτροφία, χρεῶν ἀποκοπαί, καὶ ἡ πρὸς τὸ Θεῖον εὐσέβεια· πρὸς ταῖς δὲ καὶ θεοσημεῖαι, καὶ τεράστια παντοῖα τελούμενα δι' αὐτῆς. Οὕτω καλῶς τὸν βίον περάνας, τῶν τῆδε μετέστη, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀποδούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ τέθνηκας ὁ Σχολαστικὸς θύτης,
Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μακάριος εἶ καὶ θανὼν Ζαχαρία,
Ζαχαρία πρόεδρε γῆς μακαρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο δὲ Ἀγγέλου Παῖδας, ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σθέσας παθῶν τὴν φλόγα, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ, χάριν θαυμάτων ἐβλυσας· δι' ὧν αἱ

ποκαθαίρεις τοὺς μολυσμοὺς, τῶν παθημάτων Τιμόθεε.

Μακαρισμοῦ τοῦ Θεοῦ ἀψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῶν πραέων Ὅσιε, κληρονομήσας χώραν, καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐκλεκτῶν ἐμφορήμενος.

Λύσιν ἀμαρτημάτων, τοῖς τελῶσιν ἐκ πόθου, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, τῆς μετασάσεώς σου, ὡς παρρησίαν εὐρηκὼς, Παμμάκαρ αἵτησαι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, τῆς ἀρχαίας κατάρτας, τῷ παναγίῳ τόκῳ σου, εὐλογημένη, σὲ εὐλογοῦμεν Θεοτόκε ἀμίαντε.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ,
» ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὕμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παθοκτόνως γεγένησαι, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου Πάτερ τῆς ἀγρυπνίας, ἀναβάσεις αἰεὶ, ἀρετῶν Ὅσιε, μελετῶν ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐκ δόξης βαίνων ἐπὶ δόξαν, τῆς ἀτελευτήτου, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας.

Ως θαυμάσια Ὅσιε, τὰς προσευχάς σου Θεῷ, τῷ καθαρωτάτῳ, σὺ προσενέγκας καθαρὰς ἐκ ψυχῆς, θείαν ἐνέργειαν, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω τῶν θαυμάτων, θαύμονας ἐλαύνειν, καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἰᾶσθαι ἀσθενείας.

Μισοπόνηρος, ἄκακος, καὶ συμπαθὴς καὶ πραῦς, καὶ δικαιοσύνη κεκοσμημένος, Πάτερ γέγονας, ὁσιος, ἀμειπτος, ἀπεχόμενος πάσης ἀδικίας, στυλὸς Μοναζόντων· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε ἐξελέξατο, τὴν καλ' ὀνήν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μήτρᾳ κατεσκήνωσε, καὶ ὡς νηδύκησεν, ὑπὲρ πάντας ὠραίους τῆς ἀνθρώπους, Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθαίρων φύσιν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
» ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
» μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Αγιστύνης τέμενος, κατανύξεων πηγὴ, συμπαθείαν ρεῖθρον, ἀνεδείχθης Σοφέ, ἀγάπης τε ἀπειρον πέλαγος, Κυρίου θειάπων ἀψευδῆς, καὶ ὑρανοπολίτης, καὶ Ἀγγέλων σύσκηνον, καὶ θαυμάτων βρύσις.

Κατακαυχᾶσθαι ἔλεον, Πάτερ κρίσεως εἰδῶς, οὐ παρείδες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρηστῶς, τὰ σπλάγχνα διηνοιξας Ὅσιε, πατὴρ χρηματίσας ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν προστάτης, καὶ γυμνῶν ἀμφίασις, καὶ τροφὴ πεινώντων.

Απὸ τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, ἐνθα εἶχες ἔτι περιῶν ἐν σαρκί, καλῶς τὸ πολίτευμα Ὅσιε, ἡμῖν ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, πρεσβεύων δωρηθῆναι, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τὴν ἀγίαν μνήμην.

Ρεῖθρα ἡμῖν ἐκάστοτε, ἡ τιμία σου σορὸς, ἱαμάτων Πάτερ ἀναβλύζει, παθῶν ἐκχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, καὶ πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχὴν, πρὸς εὐκαρπίαν θείαν, ἱερὸν Τιμόθεο τοῦ Χριστοῦ θειάπον.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἐπόμεναι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μακαρία σὲ μακαριοῦσιν αἰεὶ· Θεὸν γὰρ τὴν ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε Ἀγνή, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιῶντα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηροὶ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τῆς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας Μάρτυρες ἐνδοξοί, τῆς ἀφθαρσίας, θείον ἱμάτιον ἐνεδύσασθε· καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεῦετε, τῷ Θεῷ κῶθρον ὡπάντοτε, παρεστηκότες, λελαμπρυσμένοι θειομακάριστοι· ὅθεν ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἐορτάζομεν, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, ἱερῶς περιπτυσσόμεθα.

Εξ ἀσθενείας βροτῶν δυνάμεις θεία, ἰάσεων πρόεισι τοῖς προσπελάζουσι· κόνις βραχεῖα τοῦ σώματος, τῶν Ἀθλοφόρων, πηγὰς θαυμάτων βρύει ἐν χάριτι· προσέλθωμεν ἄνθρωποι καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίους φωνὰς καὶ λέγοντες· Σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἥθλησαν, οἱ σεπτοὶ Ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Οἱ ἐπὶ χρόνους μακρὰς ἐγκεκρυμμένοι καλὸν λίνικοι Μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, κατὰ πλῆθος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδαν, καταπλουτίζοντες πασῶν πόλεων, παλάμαις φερόμενος, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν Θεῖον, καὶ τοῖς αἰτοῦσι διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν, εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμὸν, εἰς ἀντίληψιν, τῶν αὐτοῦς δεχομένων, ὡς πιστοὺς Θεοῦ Θεράποντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἵσταγορεύσω ἀγνή σοι Θεοτόκε, τὰ δεινὰ μεπτὰ ἵσταματα· εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτὰ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, πασῶν τῶν βίβλων φανερωθήσονται. Ὁμματα ἐρρύπωσα, βλέπων τὰ ἄτοπα· χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχροουργίαις· σῶμα ἠχρείωσα ὁ ταλαίπωρος· καὶ τὴν ψυχὴν με ἐτραυματίσα, ἀμαρτίαις· ἐλέησον οἷκτερον, καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μητὲρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ ταῦτ' Ἰδοὺ βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτῃ τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσπίας ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται ὁ Κανὼν, τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδὲν διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Μαρτυρικαῖς ἡγλαῖσμένοι χάρισι, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ, ὁλοκαυπεῖς πόθῳ, παρεστῶτες Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα, διασκεδάσατε χάριτι, τοῦ παντοδυναμοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ανατεθεῖς ὁ τῶν Μαρτύρων ὁμιλος, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, τὰς ψυχὰς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, ἀμαρτημάτων βραβεύουσι, πίστει τοῖς αὐτοῦς μακαρίζουσιν.

Οἱ φανερῶς τὸν πονηρὸν συντρίψαντες, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ φθονερῶς χρόνους, πλεῖοσι κρυπτόμενοι, σήμερον πεφανέρωνται, καὶ χερσὶν Ἱερέως, Θεόφρονος συγκομίζονται, κόσμῳ σωτηρίαν βραβεύοντες. Θεοτοκίον.

Εξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ῥῦσαί με, Παρθενομῆτορ ἐχθρῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἀρατὸν γεννήσασα, ἀόρατον ὑπάρχοντα· καὶ παθῶν μου τὸν σάλον, τῇ σῇ γαλήνῃ κατεύνασον, μόνη τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑρανίας ἀψίδος, ὁροφυγὲ Κύριε, καὶ ἱστῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης,
» τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.

Πυρωθέντες τῷ πόθῳ, τῷ Θεϊκῷ Μάρτυρες, πῦρ τῆς ἀθείας, αἱμάτων ρείθροις ἐσθέσατε· καὶ ἀναλάμψαντες, φωτοειδεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον κατεφαιδρύνετε.

Απαστράπτει Μαρτύρων, τὰ φωταυγὴ λείψανα, φέγγος ἱαμάτων, τοῖς πίστει τούτοις προστρέχουσι· χάριν γὰρ ἤντησαν, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τούτου τὸ ἐκούσιον, Πάθος ζηλώσαντες.

Οἱ τῆς πίστεως πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα, χρόνον ἐπιμήκιστον, ἤδη κατακρυπτόμενοι, νῦν πεφανέρωνται, Ἀρχιερέως παλάμη, εὐσεβῶς ὁσίως τε, συγκομίζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντός Κύριον. Χαῖρε τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις, ἢ προξενήσασα· Χαῖρε κατὰ σκιν, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε. Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, φανερῶς καθελόντες, ἐν ἑτεσι πολλοῖς, φθονερῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν πεφανέρωσθε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, Θεραπεύοντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, καὶ ἰώμενοι, τὰς τῶν σωμάτων ὁδύνας, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυθέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἷκτερον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμης Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία,

Σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱὸν σὺ ψέμενον, παν-
αμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον,
ἀμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν τὸ κραταίωμα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ με ἰσχύς, Κύριε, σὺ με καὶ δυνάμεις σὺ
» Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κούς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα φιλόνηρωπε.

Σοῦ τὴν σφαγὴν, καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον,
Ζωοδότα δῆμος ἐπεπόθησε, τῶν Ἀθλητῶν,
καὶ πολυειδεῖς, πόνους ὑπομείνας, εἰς ἄπονον
μεταβέβηκε, καὶ θείαν εὐφροσύνην, μελωδῶν
εὐχαρίστως· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Τῷ τοῦ Σταυρῷ, περιφραζάμενοι θώρακι καὶ
ἀγάπῃ, θεία κρατυνόμενοι, συνασπισμὸν
ἔλυσαν ἐχθροῦ, καὶ τὰς παρατάξεις, τὰς τούτῃ
πίστει ἠφάνισαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, μελω-
δοῦντες προθύμως· Τῇ δυνάμει σου δόξα φι-
λόνηρωπε.

Ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἀρετῶν φαιδρυνόμενοι,
ἐξ αἱμάτων, χλαῖναν ἐξολίσθητε, ἠρυθρω-
μένην μαρτυρικῶν σικῆπτρον δὲ καθάπερ, Σταυ-
ρῷ τὸ τρόπαιον φέροντες, Χριστῷ συμβασιλεύειν,
ἠξιώθητε ὄντως, μακαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, Ἀθλο-
φόρων, θείον ἐγκαλλώπισμα, ἡ ἔρανώσα-
σα τὴν ἡμῶν, φύσιν ἀπωσθεῖσαν τῇ συμβουλίᾳ
τοῦ ὄφους, διάσωσόν με πάντων, τῶν τοῦ βίου
σκανδάλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξιώσον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι** "να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν θείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τῶν Ἀγίων σου Σῶτερ, χρόνον ἐπιμήκιστον
κατακρυπτόμενα, τὰ ὅστ' αὖ φυλάξας, ἐφα-
νέρωσας νῦν ὡς ἠυδόκησας, εἰς λαοῦ σου Λόγε,
ἀγιασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ αἰσχύνην ἐχθρῶν
βλασφημούντων σε.

Τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, θέρμη διελύσατε
πίστεως Ἐνδοξοὶ, καὶ πολλῶν βασάνων,
διαδράντες πολὺπλοκα θύρατρα, πρὸς τὴν ἄνω
πόλιν, ἐπτερωμένοι τῇ ἀγάπῃ, κατεπαύσατε
δόξης πληρούμενοι.

Καρτερίᾳ μαστίγων, πᾶσαν ἀπερράπισαν
ἐχθροῦ ἀπόνοιαν, οἱ στερροὶ ὀπλῖται, καὶ

στρεβλόμενοι καὶ ἀναρτώμενοι, καὶ πυρὶ ἐνύ-
λῳ, προσομιλῶντες πᾶσαν ὕλην, ἀθείας ἐνέπρη-
σαν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων
Θεοχαρίτῳ, συλλαβοῦσα Λόγον, τὸν τὰ
σύμπαντα λόγῳ ποιήσαντα, καὶ τεκοῦσα τοῦ-
τον, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθέν-
τα ἀρρέυστως ἀμόλυντε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι** λασθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα· καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ως κρίνα ταῖς νοηταῖς, κοιλάσιν ἀναβλαστή-
σαντες, ἐνθέου πάντας ὁσμῆς, πληροῦτε
πανεύφημοι, καὶ ψυχῶν ἐλαύνετε, δυσωδίαν
πᾶσαν, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Ιχῶρες μαρτυρικοὶ, ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύμα-
τα· ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἐχθρόν, στερρόως τραυ-
ματίσαντες, ἱατρεῖον ἄμισθον, τοῖς θερμῶς αἰ-
τοῦσι, θείῳ Πνεύματι γεγόνασι.

Τῷ Βασιλεῖ κατ' ἐχθρῶν, αἰτεῖσθε τὰ νικη-
τήρια· Ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς, ὑμᾶς συγκο-
μίσαντι, τὴν ἄνωθεν Μάρτυρες, παρὰ τοῦ Σω-
τῆρος, ἐξαιτήσασθε εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Θεὸς τοῖς θνητοῖς, σαρκὸς ἐφάνη
προσλήματι· ὁ πλείσιος τὴν ἐμὴν, πτω-
χείαν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο, τῆς ἀθα-
νασίας, τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, φωστῆρος δίκην,
ἀσεβείας ἅπασαν, ἀπεμειώσατε ἀχλὺν,
καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐφωτίσατε, Μάρτυρες θεῖαι,
Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ὁ Οἶκος.

Ως ῥόδα μέσον ἀκανθῶν, τὰ λείψανα ἀνθῶν-
τα, ὁσμὴν ὀρθοδοξίας πηγαίετε ἐν κόσμῳ,
Μάρτυρες ἐνδοξοὶ σεπτοί· κόσμου τὰ ὠραῖα
ἀρνησάμενοι καλῶς, βασάνους ὑπεμείνατε. Βα-
σιλεῖς ἀνομοῦντας ἠλέγξατε, τὸν Βασιλέα καὶ
Δεσπότην τῶν ἀπάντων κηρύξαντες μετὰ παρ-
ρήσιας· διὰ τοῦτο ἔρανθ' τὰ κάλλη ὀρώντες, ἐκ-
τενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἰκεσίαν τῷ Βασιλεῖ τῶν
αἰώνων προσάγετε, τῶν τελούντων ἡμῶν τὰ
μνημόσυνα, Μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς εὐρέσεως
τῶν λειψάνων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν ἐν

τοῖς Εὐγενίου, ἥτις συνέβη ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκρυμμένοι,
Αἴρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.

Εἰκάδα δευτερίην ἀνά σεπτά φάνη χθονὸς ὅσα.

Θωμᾶ τοῦ Ἀγιωτάτου τὸν θρόνον ἰθύνοντος Κωνσταντινουπόλεως, εὐρίθισαν τὰ ἅγια λείψανα, κείμενα ὑπὸ γῆν, καὶ ἀνελήφθησαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, συνδρομῆς οὐ τυχούσης ἐκεῖσε γενομένης, ὅτε καὶ νοσήματα ἐθεραπεύθησαν ἀνίατα. Μετὰ δὲ παρολκὴν πολλῶν χρόνων, ἐκ θείας τινὸς ἐπιφανείας, ἀπεκαλύφθησαν ἀνδρίτινι Νικολαῷ κληρικῷ καλλιγράφῳ εἶναι τὰ λείψανα, τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας, ὧν ὁ θείος Ἀπόστολος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ Ἀθανασίου, τῆ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στίχ. Ἀθανάσιος, θρέμμα Παυλοπετρίου,
Ἀποστόλοις σύνεστι, Παύλῳ καὶ Πέτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσίος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, γονέων εὐλαβῶν ὑπάρχων καὶ θεοσεβῶν, καὶ πλεσίῳ πάνυ. Γενόμενος οὖν εὐλαβὴς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, τὸ μοναχικὸν ἐπέποθῃσεν ἀμφιάσασθαι σχῆμα. Καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ τῆς Νικομηδείας πορθμοῦ, τὴν κόμην ἀπεκείρατο. Τοσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὥς καὶ Βασιλεῦσι γνωρίμος γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Αἰόντος τοῦ Εἰκομάχου διαβληθεὶς, ὅτι σέβεται τὰς ἀχράντους εἰκόνας, βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς, καὶ πικροτάταις ἐξορίαῖς καὶ θλίψεσιν. Ἀνένδοτος οὖν διαμείνας, καὶ τὴν ὀρθοδοξὸν πίστιν μέχρι τέλους διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Ἀνθοῦσα, καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Εὐνοὺς ἐφεῦρες, Ἀνθοῦσα, τοὺς οἰκέτας,
Ξίφει θανούσῃ, συνθανόντας σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Συνετὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φάλλει Συνετὸς καὶ περ ἐκθνήσκων ξίφει
« Βλέπω ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην ».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Θαλασσίῳ καὶ Λιμναίῳ.

Στίχ. Λιμὴν Λιμναῖον καὶ Θαλάσσιον φέρει,
Ὡς περ θάλασσαν ἐκφυγόντας τὸν βίον.

Τούτων, ὁ μὲν Θαλάσσιος ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, ἀπλότῃ ἡθους, καὶ φρονήματος ταπεινότητι πάντας ὑπερβάλλον. Ὁ δὲ Λιμναῖος, καὶ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπεραγαθίς, παρ' αὐτὸν δὲ τὸν μέγαν ἀφίκετο Θαλάσσιον, νέος πάνυ ὑπάρχων· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδιδαχθεὶς, πρὸς τὸν αἰοδιμον παρεγένετο Μάρωνα· οὗ τὸν βίον ζηλώσας, ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἠσπάσατο. Καὶ κορυφὴν ὄρους καταλαβὼν, κώμης τινὸς ὑπερκειμένην, Γάργαλα λεγομένης, ἐν ταύτῃ διετίθεισεν ἀσκητικῶς βιώσας, οὐ καλύβην πηξάμενος, οὐ σκηνὴν, οὐκ οἰκίσκον, ἀλλὰ θριγγίῳ μόνῳ ἐκ ξηρολίθου ἑαυτὸν περιφράξας, τὸν οὐρανὸν εἶχεν ὄροφον.

Ἐντεῦθεν καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ Θεοῦ ἐκομίσσατο, ὥς καὶ δαίμονας ἀπειλῶναι, καὶ νόσους ἰᾶσθαι ἀποστολικῶς.

Βαδίζων δὲ ποτὶ ὁ Ἅγιος, ὑπὸ ὄψεως ἐδήχθη· ἀλλὰ προσεχῇ μόνῃ κρείττων ὤφθη θανάτου. Καὶ πάθει ποτὶ κοιλικῶ περιπετωκῶς (δαινὸν δὲ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπὸν), τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπικλήσει τὴν θεραπείαν ἐδίξατο. Τοὺς δὲ τὸ βλέπειν ἀφηρημένους, καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένους, συναγαγὼν καὶ κελλία οἰκοδομήσας, ἀνάλογα τῆς τούτων πληθούς, ἐν τούτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφὴν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων ποριζόμενος. Ἐν ὅλοις δὲ τριάκοντα ἔκτῳ ἔτειν ὑπαίθριος βιούς, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Τελεσφόρος, Ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἦνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος,
Τελεσφορήσας εὐγενὴς οἷα σπόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου.

Στίχ. Ἐν γῇ νεκρώσας, ὥς λέγει Παῦλος, μέλη,
Ζωῆς μετέσχεν ἐν πόλῳ Βαραδάτος.

Οὗτος πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας· τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθείρξεν· εἶτα δὲ τὴν ὑπερκειμένην καταλαβὼν ῥαχίαν, καὶ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον κατασκευάσας κελλίον, ἐν αὐτῷ διήγει, κατακύπτειν διηνεκῶς ἠναγκασμένος· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ὕψος ἰσόμετρον τῷ μήκει τοῦ σώματος· οὐδὲ σανὶς συνείρμοστο, ἀλλὰ ταῖς κιγκλίσι παραπλησίως διήνοικτο, καὶ φωταγωγοῖς ἰώκει τὰς εὐρυτέρας ἐχούσας τοῦ φωτός ἐσόδους. Οὐ χάριν οὔτε τῆς τῶν ὑετῶν ἀπηλλάττετο βλάβης, οὔτε τῆς ἡλιακῆς ἡλευθεροῦτο φλογός.

Πολὺν δὲ χρόνον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὕστερον ἐξεληλύθε, τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχείων Θεοδωρήτου εἰξας ταῖς παρακλήσεσιν. Ἰστατο μὲν οὖν διηνεκῶς εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ τῶν ὅλων Θεὸν ἀνυμνῶν· τὸ δὲ σῶμα καλύπτων ἐν δερματίνῳ χιτῶνι, περὶ τὴν ῥίνα καὶ τὸ στόμα, βραχείᾳ τῷ πνεύματι παρείσδυσιν καταλείλοιπε· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινεν, οὐδὲ σῶμα εὐρωσὸν ἔχων, ἀλλὰ καὶ λίαν πολλοῖς βαλλόμενος παθεσι. Ζεούσῃ δὲ προθυμίᾳ πυρπολούμενος, πονεῖν ἐδιάζετο διὰ στεφάνων ἀντίδοσιν, οὓς καὶ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσας ἀναμίνει λήψεσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
« Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
« ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὥς ἐν λειμῶ-
« νι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
« τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνωστοὶ τῷ ποιήσαντι, τῷ μαρτυρίῳ παλαιγενόμενοι, ἀφανῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν ἀρτίως νῦν ἐπεγνώσθητε, τοῖς μελωδοῦσι πανεύφημοι Μάρτυρες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αντλήσατε ἄνθρωποι, πηγῆς βρυούσης νάμα σωτήριον, οἰκετῶν ἐξ αὐλῶν, διὰ λειψάνων Μαρτύρων σήμερον, καὶ μελωδεῖτε τῷ τούτους δοξάσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς οἰκητήρια, ἀναδειχθέντες διὰ βασι-
νων πολλῶν, κατακρύψει ζοφῶδει, ἐτῶν
διαύλοις κατακρυπτόμενοι, ὡς ἐξ ἀδύτων φω-
στῆρες ἐξέλαμψαν, οἱ Ἀθληταὶ σὺ Χριστέ, φω-
ταγωγοῦντες ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Προφῆται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τοῦ
μυστηρίου σου· ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων,
Θεὸν Παρθένη ἐκυοφόρησας, καὶ ἐν οὐσίαις δυ-
σὶν ἀπεκύησας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀπολύ-
τρωσιν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὔπταπλάσιως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως τῆς ἀμπέλους κλήματα, τῆς αὐτοῦ ὑπάρ-
χοντες, βότρυας ἡμῖν Θεογνωσίας ἤνθη-
σαν, καὶ οἶνον ἐκέρασαν, ἀθανασίας πᾶσι σα-
φῶς, μέθην ψυχικῆς, ἀποκρουόμενον βλάβης,
οἱ Μάρτυρες βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ὀχετοῖς τοῦ αἵματος, ποταμοὺς ἀπε-
ξήραναν, εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰν ἐτέ-
φρωσαν, ἀθέου προστάγματος, οἱ Ἀθληταὶ τῆς
δόξης Χριστοῦ· πᾶσαν δὲ πιστῶς ἀναβοῶσαν
καρδίαν, κατήρδευσαν πλουσίως· Ἱερεῖς εὐλο-
γεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιεραρχῶν ὁ πρόκριτος, ἱερῶς συγκινούμενος,
τὴν συγκομιδὴν τὴν ἱεράν πεποίηται, ὑμῶν
Παμμακάριστοι, καὶ ἐτησίως ταύτην τιμᾷ, μελ-
πων σὺν παντί, τῷ Ἱερῷ καταλόγῳ· Οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε,
τὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις ἐπαναπαυόμενον, ἐ-
κύησας Ἅγιον, καὶ εὐεργέτην μόνον Θεὸν, πᾶν-
τας τοὺς βοῶντας, ἀγιάζοντας πίστει· Οἱ Παῖ-
δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Αλλήλους συνωθῶντες πρὸς τὴν ζωὴν, καὶ
θάρρῃν ἑαυτοῖς ἐγκелеύοντες, τοὺς αἰ-

κισμούς, ἤνεγκαν βοῶντες οἱ Ἀθληταί· Ἴδε
καιρὸς εὐπρόσδεκτος· στῶμεν καὶ νικήσωμεν
τὸν ἐχθρόν· Χριστὸς γὰρ ἀθλοθέτης, προτείνει
τοὺς στεφαίνους, ὁ δὲ ἡμᾶς παθεῖν ἐλάμενος.

Υψώθης ἐπὶ ξύλου Λόγε Θεοῦ, καὶ Μαρ-
τύρων ἀγέλας ἀνείλκυσας, πρὸς σεαυτὸν,
πάθος εἰκονίσαντας καὶ σφαγὴν, ἣν ἐκουσίως
Δέσποτα, εἴλου εὐσπλαγχνίᾳ τῇ καθ' ἡμᾶς·
διό σε οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες ὀπλῖται, ὡς ἰε-
ρεῖα σφαγιάζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, ἀθλοφόροι
πανεύφημοι Μάρτυρες, περιχαρῶς, κατα-
ξωθέντες ἐν οὐρανοῖς, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια,
καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικὴν, αἰτεῖσθε σω-
τηρίαν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦσιν
ὑμᾶς σήμερον. Θεοτοκίον.

Νεφέλη τοῦ Ἡλίου ταῦ νοητῶν, τῆς ψυχῆς
μου τὰ νέφη ἀπέλασον· πύλη Θεοῦ, ἁ-
νοιζόν μοι πύλας ἐκδυσωπῶ, δικαιοσύνης Δέ-
σποινα, καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθαῖς,
εἰσάγαγε Παρθένη, σκανδάλων πολυτρόπων,
τοῦ πονηροῦ ἐκλυτρουμένη με,

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου,
Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια, τοῦ Ἀγίου τρία.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρ-
χικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε
σε πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε, τοὺς πι-
στοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις
τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἀ-
γιάζοντα θείῳ, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρῳ
καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Εἰδὺς, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεόν, ταῖς μαρ-
μαρυγαῖς ἀποστίλβων τοῦ μαρτυρίου σου·
ἔστης τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν
φθάσας Ὅσις, καὶ τῆς μακαρίας αἴγλης ἐμ-
φορούμενος· ἥς νῦν ἰκέτευε, πάντας ἐν μεθέξει
γενέσθαι, τοὺς τὴν σὴν πανίερρον μνήμην, μά-
καρ ἐορτάζοντας Πολύκαρπε.

Οτε ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀληθινή
κρεμασθεῖσα, ὑψώθη ἄμπελος, τότε σε

κατάκαρπον, κλήμα ἐξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τε-
μνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κο-
λάσεων, ληνοῖς πατούμενον· οὐπερ εὐφροσύνης
κρατῆρα, πίστει συγκεράσαντες Πάτερ, τοὺς
σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμέ-
νων προστατίς, καὶ πενομένων τροφή, ξέ-
νων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθε-
νόντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ
ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ τῆ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε· σπεῦ-
σον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν,
βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγῃσα· Ὑπερ-
ύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι
θέλων σε, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρ-
κὶ ἀτιμίαν; δόξα, τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ
συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ
Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Θεῖον Πολύκαρπον ἐν ᾠσμασιν εὐφημήσω.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε Λαοὶ, ᾄσωμεν ᾠσμα Χριστῷ, τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδη-
» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυ-
» πτίων ὅτι δεδόξασται.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσίᾳ λαμπόμενος,
καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πλη-
ρούμενος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταύγασον
θεόφρον ταῖς ἱεσίσαις σου.

Ο φωτισμός, τῆ σωτηρίου κηρύγματος, τὴν
καθαράν καρδίαν σε, καθάπερ ἔσοπτρον,
ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἀστράψας τὰς ἀκτῖνας
πᾶσιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφία σὺν γέγονας, ἐγ-
γεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ, οὐ μέλανι,
ἀλλὰ Πνεύματι Θεῷ, τῆς χάριτος τῆς Θείας
τὸ Εὐαγγέλιον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκοντες, ἄ-
νευ σαρκὸς θελήματος, τὸν πρό τῆς κτί-
σεως, καὶ πρό πάντων αἰώνων, κυρίως Θεοτό-
κον ὁμολογοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ελαῖα ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, ἐγένεθ
Πολύκαρπε Θεοφάντορ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Κυρίου σου, ἱλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Ιθύνας ἐμμελῶς Θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου
προστάγμασι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐχη-
μάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν ἄριστος.

Ολόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς
ζῶσαν θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνειδήσεως
μαρτύριον, προαθλήσας Παμμακάρι δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν χθὲν ἐτίναξας, τεκῆσα
τὴν ὄντως ἀθανασίαν, καὶ στολαῖς ἡμῖν ἐ-
ξύφανας, ἀφθαρσίας Παρθένε τῇ γεννήσει σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς
γεωργήσας Πάτερ σοφέ, ὡς οἶνον ἐξέβλη-
σας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα
πάντων, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων
ὥφθης ἀπέραντον πέλαγος· ὅθεν καὶ Μαρτύ-
ρων, καλλονὴν ἀνεδείχθης, πυρὶ τελειτούμενος,
καὶ φωτὸς ἀξιούμενος, αἰδίδε Πολύκαρπε. Πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, Θεοῦ φέγ-
γους λυχνία χρυσοφαῆς, ἀσπίλε, ἀμόλυν-
τε, ὑπεράμωμε Δέσποτα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν
μου, τυφλώπτουσιν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἰ-
γλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην,
τὴν καρδίαν μου πλύνον, ῥοαῖς κατανύξεως,
μετανοίας τε δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω
σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπί-
δα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυ-
ζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους· Μακρόθυμε Κεῖριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος,
καὶ πηγὴ ἀνέξαντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρη-

σαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις
σε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίσκει, τὰ θεῖα παθή-
ματα.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
• νονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν-
• θρωπε.

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν πολύ-
καρπος φυτεία, τῷ Δεσπότη ὧφθης, Πά-
τερ Πολύκαρπε.

Ολοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρά θυσία
προσηνέχθης, τῷ Σωτῆρι πάντων, Πάτερ
Πολύκαρπε.

Λαὸν ἐμσεβῶς Ὅσιε, καθοδηγῶν πρὸς φῶς
θεογνωσίας, τὸν τῆς ἀθείας ζόφον ἀπή-
λάσας.

Υμνολογαῦμεν Ἐνδοξε, τὴν τῆς ψυχῆς στερ-
ραίαν σου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἀγώνων
τὸ ἀκαθαίρετον.

Θεοτοκίον.

Καταλάμπρυνον Ἀχραντε, τὴν ζοφεράν ψυ-
χήν μου τῷ φωτί σου, ἢ τὸ φῶς τεκοῦσα
τὸ ἐνυπόστατον.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
• Ποιητὴς Κύριος ἐν τῷ φωτί τῶν σῶν
• προσαγμαίων, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐκτός σε γὰρ
• ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκουμεν.

Αἷγλη τοῦ Πνεύματος σύ, καταλαμπόμενος
τὸν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλεγο-
μένῳ σαφῶς ἐμυήθης, τὴν διὰ πυρὸς σου, θεό-
φρον τελείωσιν.

Ρεῖθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμαρῶν τῆς
τρυφῆς Ὅσιε, τῷ μαθητῇ, τῷ ἡγαπημένῳ,
μεμαθητευμένος, τῷ ἀρυσάμένῳ, σοφίας τὴν ἄ-
βυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπράν, καὶ μῆκος
βίου, καὶ ζωὴν ἀφθαρτον, ἢ ἀληθῆς, σο-
φία Χριστός σοι, δεδώρηται Πάτερ ὡς διαφε-
ρόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι.

Θεοτοκίον.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ψέτος
Πάναγνε, ἐπὶ τὴν σὴν, γαστέρα κατήλ-
θε, τὴν ἡγιασμένην, καὶ νέος ἐφάνη, Ἀδάμ ὁ
φιάνθρωπος.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῶμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
• με ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς Θεηγόρε τῷ κόσμῳ παντὶ, μόνῳ
δὲ Χριστῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, πρὸς
τὸν Χριστὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν
καρπούμενος.

Εὐσχημόνως ὀδεύων Μακάριε, τέκνον τε φω-
τὸς καὶ εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς
πρωτότοκον, καὶ πολέμιον ἔγνωσ Μαρκίωνα.

Νουθετούμενοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶ-
σαν ἐκτρεπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καὶ
πονηρὰ συνέδρια, τῶν διττὰς πρεσβευόντων
ἀρχὰς δυσσεβῶς.

Θεοτοκίον.

Αμαρτίαν τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα, ἄχραν-
τον Ἀμνὸν συλλαβοῦσα Πανάμωμε, ἀ-
μαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς
δούλοις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Ἰσὸς Ἀγγελικός.

Καρπούς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέ-
ρων, Πολύκαρπε σοφὲ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων,
ἐδείχθης ἀξιόθεος, ἱεράρχα μακάριε ὅθεν σή-
μερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις ἀνυμνοῦμέν
σε, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, δοξάζοντες Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, ἐξ
αὐτῆς Πάτερ ἐπλησας θεογνωσία τὴν ποι-
μνην σε, καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀρρήτου Θεότη-
τος τὸ τρισήλιον ἥστραψας, τῷ Πατρὸς τὸ ἀγέν-
νητον, Υἱὸς δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύ-
ματος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν τρανῶς ἐκδι-
δάξας, καὶ εἰδώλων ἀθείαν ἐκ ποδῶν ἀποποιή-
σας καρπούς δὲ ὠρίμους, ψυχὰς πιστευόντων
προσάγων τούτῳ ἔνδοξε ἐν ᾧ βεβαπτίσμεθα,
εἰς ὃν καὶ πιστεύομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σοὶ Πολύκαρπος ὠλοκαυτώθη Λόγε,
Καρπὸν πολὺν δούς ἐκ πυρὸς ξενοτρόπως.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλόξ Πολύκαρπον
ἔκαυσεν.

Οὗτος ἐμαρτυρήθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελί-
στῃ, σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ καὶ μετὰ Βουκόλου,
τὸν ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρὰ
τῶν Ἐπισκόπων, προθισπίαστος αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην τῷ
μακαρίῳ Βουκόλῳ. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Δίκιον διωγμῷ συλ-
ληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ διὰ πυρὸς τὸν ἁ-
γῶνα διήνυσε, καὶ θαυμάτων ἐξαισίων δημιουργὸς γέγε-
νε. Πρὸ γὰρ τῆς ἱερωσύνης, τῆς θραυμένης αὐτὸν γυ-
ναικὸς τοὺς σιτώνας ἐπλήρωσε δι' εὐχῆς, οὗς πρότερον εἰς
τὴν διεμένον χρεῖαν ἐκένωσε. Καὶ πυρὸς καταφλίσγοντος

ἐπίσχιν ὄρμην, μετὰ τὴν τῆς ἱεροσύνης ἀναρρήσιν. Καὶ δι' ἐκείας ὑπὸν ἀνέχουσα τῇ γῇ κατήγαγε, καὶ πάλιν τοῦτου τὴν ἀμετρίαν ἀνίσταται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου, καὶ Ἀντωνίνου.

Στίχ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων,

Συντάσσεται σοι, καὶ μεθίσταται βίου.

Τούτων, ὁ μὲν Ὁσίος Ἰωάννης γινώριμος καὶ μαθητὴς γέγονε Λιμναίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει, τῷ τῇ κώμῃ Τάρχαλα πελάζοντι, ἀσκήσαντος. Ῥαχίαν δὲ καταλαβὼν πάνυ δυσχείμερον καὶ προσάρκτιον, ἐννεμήκοντα πέντε ἡμέρας ἐκεῖσε διετίλει. Ἐκκεῖθεν μεταβάς, πάλιν ὑπέστρεψε, καὶ πεποίηκε χρόνους εἰκοσιπέντε ὑπαίθριος. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἄλας· ἐσθὴς ἐκ τριχῶν· καὶ σπηροῖς βαρυτάταις ἅπαν τὸ σῶμα, καθηλούτο. Ὑπὸ τούτων οὖν βαρυνόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων φλεγόμενον, οὐδεμιᾶς ὑβίλησε πώποτε παραψυχῆς μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν συνήθων τις παρὰ τὴν στιβάδα ἀμυγδαλὴν ἐφύττεισεν, ἥτις δένδρον τῷ χρένῳ γενομένη, σκιάν τῷ Ἀγίῳ παρεῖχεν, ἐκτεμνῆναι ταύτην προσέταξεν, ἵνα μηδεμιᾶς ἐκεῖθεν ἀπολαύσῃ παραψυχῆς. Ἐν τούτοις οὖν ἀγωνιζόμενος ὁ Ὁσίος Ἰωάννης, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ παναοίδιμος Μωϋσῆς τὸν βίον τούτου ἠσπάσατο, ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ Ῥαμᾶ, ὑπερκειμένη τῆς κώμης, ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντιόχος, ἀνὴρ πρεσβύτης, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ θριγγίον δειμάμενος· καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γιγνηράκῳ σώματι Ἀντωνῖνος, τοῖς νέαις παρακλησίαις ἀγωνιζόμενος ἦν· ἐσθὴς γὰρ ἦν αὐτοῖς ἡ αὐτὴ, καὶ τροφή, καὶ στάσις, καὶ προσευχαὶ παννύχιοι καὶ πανημέριοι. Καὶ οὔτε χρόνου μῆκος ἢ γῆρας, οὐκ ἀσθένεια φύσιως ἤλεγξεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν. Ἀλλ' ὥσπερ ἀκμάζοντα ἐν αὐτοῖς ἔχοντας τὸν ἔρωτα τοῦ διὰ Χριστὸν ποιεῖν, ἐν τοιαύτῃ πολιᾷ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέβητο. Τσαούτον ἀπώναντο τῆς βιοτῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ Θεοῦ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τῆς Ἁγίας Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῷ τελευτῇ σὴν σιγῇ, Γοργονία,

Γρηγορίου μέλψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κλήμης ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κλήμης, τὸ κλημα τῆς νοητῆς ἀμπέλου,
Κοινόν τι γλεῦκος, αἷμα τρηθεῖς ἐκχέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Θεή, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θεὴν ἀποσκώπτουσιν εἰς θεὸς πλάνους,
Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προσάται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως, καὶ Δαμιανοῦ.

Στίχ. Θεὸς Ζεβινᾶς λῆξεν εἰς θείαν φθάνει,
Λήξαντας αὐτῷ τῷ παρ' ἀνθρώποις βίου.

Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύο,

Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληρῶσι τῆς ζωῆς χρόνους.

Τούτων, ὁ μὲν Ζεῖος Ζεβινᾶς ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήγατο καταγώγιον, πόνοις ἀσκητικοῖς μέχρι γῆρας αὐτοῦ κεχηρμένος· ἐπλειονέκτει δὲ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους τῇ τῆς προσευχῆς προαιδέει. Ὅθεν ἐκ τοῦ γῆρας φέρει τὴν στάσιν μὴ δυναμένος, τῇ βακτηρίᾳ προσκλινόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐσχέλαζε. Θαυμασίως δὲ βιώσας καὶ διαρίστως, τῶν τῇδε μετίστη.

Ὁ δὲ Ζεῖος Πολυχρόνιος, τούτου μαθητὴς γεγενῆς, οὕτω τὴν τοῦ διδασκαλοῦ ἀρετὴν ἀκριδῶς ἀνεμάξατο, ὥς οὐδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμαύσεται· τῇ γὰρ αὐτῇ διηνεκὶ στάσει, καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς καὶ οὗτος ἐχρήτο. Σίδηρα μὲν οὐκ ἠνέσχετο φορεῖν, διὰ τὸ μήτινας ἀσθηρίκτους ἐπ' αὐτῷ βλαβῆναι· θρῦδες δὲ ῥίζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρει, ὥς μὴ δύνασθαι δύσιν χειρὶ ταύτην παρακινῆσαι, τὸ σῶμα κατεδάρουνεν. Ἐκ τούτων τῶν πόνων, καὶ θεόδοτος αὐτῷ ἐπήνθει χάρις καὶ διὰ προσευχῆς αὐτὸς αὐχρὸν ἔλυσε, καὶ ληκυθιον, κεκόνον δὲ ἐλαίου, προσευχῇ πλήρως πεποίηκε· πολλὰ τε τερατουργήματα ἔτερα πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημιῶ.

Οἱ δὲ τούτου φοιτηταί, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐν τῷ τοῦ Ζεῖου Πολυχρονίου κελλίῳ παρώκησεν, ὅλην τὴν αὐτοῦ ἐκμαζάμενος ἀρετὴν. Ὁ δὲ Δαριανὸς, κώμην τινὰ καταλαβὼν Νταρῶν καλουμένην, καὶ παρὰ τὸ ἔλος οἰκίσσκον εὐρὼν ἐρημότατον, ἐν ἐκείνῳ διῆγε, τὴν αὐτῶν μετῴν τῷ διδασκαλῷ πολιτείαν. Οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐν τῷ κελλίῳ, εἰ μὴ μία σπυρίς τὴν φακὴν ἔχουσα, ἣν τροφήν ἐποιεῖτο. Τσαούτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας οὐται εὐραντα, ἐσίως πολιτευσάμενοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στερόν λογισμῷ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐπέ-
» βης· Ἐνδοξε, ὡς σὶ τρεῖς Παῖδες οἱ τὴν κά-
» μινον, πυρὶ αὐλῷ δροσίσαντες· μέσον δὲ πυρὸς ἀνακράζων, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν κα-
» τασκηνώσαντι, ἔνθα Δικαίων τὰ σκήνω-
» ματα, ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, ἔνθα τῶν σοφῶν Ἀποστόλων αἱ χαρεῖαι κραυγαῖουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αΰχας προσήνεγκας, γεωργία τῇ τῷ Πνεύ-
» ματος, καθομαλίσας καὶ εὐσαχυν, ταύταις κα-
» ταθέμενος σπόρον, καὶ κραυγάζειν ἐπαίδευσας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεοῦ, τοῦ τὰ σύμπαντα σοφῶς δη-
» μιουργήσαντος, Μητὴρ ἐδείχθης ἀπειρόγα-
» μος, Παρθενομήτορ πανάχραντε· ὅθεν εὐσεβῶς
» σοι Παρθένε, ἀνακράζομεν λέγοντες· Εὐλογη-
» μένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων,
- τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
- φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
- τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
- πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερουργήσας εὐσεβῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν μυ-
στικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτὸς
προσήχθης Θεῷ, θυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος,
ὀλοκαρπούμενη, Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικὴν ἐν πολιᾷ, βαθυτάτῃ τὴν ἀνδρείαν
ἐπεδείξω, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει δια-
ναστήσας σαυτοῦ, πρὸς θείας ἀγῶνας τὸ φρό-
νημα, Ἱερομαρτύρων, Χριστοῦ κλέος Θεόφρον.

Επηρειδόμενος Σταυρῷ, καὶ τὸν ἱεραρχικὸν
κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς
τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, εἰσῆλθες ἰδίῳ σου αἵματι,
τῷ Ἀρχιπομένι, Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Υπὲρ Χριστοῦ σφραγιασθεὶς, ὡς ἐπίσημος
κρίος Ἱεροφάντορ, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν
παθημάτων αὐτοῦ, καὶ δόξης ἐγένου συμμετό-
χος, καὶ τῆς βασιλείας, αὐτοῦ συγκληρονόμος.
Θεοτοκίον.

Φωτειδὴς στύλος πυρὸς, καὶ νεφέλη φωτει-
νὴ προηγουμένη, πρὸς οὐράνιον κλῆρον,
Θεογεννητορ Ἀγνή, γενοῦ μοι Παρθένε πανά-
μωμε, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ βίου πλανωμένῳ.
Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον τὸν ἀρρήτῳ σο-
- φία, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
- Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η φωτοφόρος σου μνήμη, ἀνατείλασα Πά-
τερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς,
ταύτην τελούντων Θεσπέσιε, καὶ μετόχους τῆς
θείας φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ ἡν ἀξίως
θεόφρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετά τῆς ἄνω χορείας, τῶν Ἀγίων Ἀγγέ-
λων, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παρεσῶς,
τοῦτον δυσώπει τοῦ φθᾶσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριον
πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν φαιδρῶς, ἀ-
ρετῆς πολυτρόπως, ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Η τῆς Ἀγίας τριάδας, κατανόησις Πάτερ,
τρανῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασι ὡς πρὶν, ὡς
καθαρῶς τὴν καρδίαν σοι, διασχόντι τὴν ὕλην,
καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς, καταπτέυε-
ται μάκαρ, Πολύκαρπε πανόλβιε.

Στεφηφοροῦντά σε Πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς
νίκης, δεξιόμενον ἐκ θείας δεξιᾶς, καὶ τοὺς

ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα,
πιστεύοντες Πολύκαρπε σοφέ, πρεσβευτὴν τῷ
Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ος Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ Μητέρα τοῦ Λό-
γου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσα ἡμῖν, τῆς
αἰδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης, τὸν
ἥλιον ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως,
ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλοὺς καρπούς προσήνεγκας, Χριστῷ σο-
φέ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σесωσμέ-
νους, βροτοὺς ἐκ πλάκας δαιμόνων, Ἱερομάρτυς
ἐνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων
σύσκηνε μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σέ τι-
μώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Ερράγη Μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμῆ με-
σότηχον, καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς Ἀγγέλοις,
τῷ σῷ συνήφθημεν τόκῳ καὶ νῦν Θεογεννή-
τρια, νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθάσαι τὴν
τρίημερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εἰλικρινῶς
προσκυνῆσαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας
Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Αἰ. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω, ἢ
τῆς Τυροφάγου (*).

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπίας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν
τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰ-
στῶμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
δ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα, τοῦ
Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἑχθρῶ. Εἰσοδός, κτλ. —
Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ
Προδρόμου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀνα-
στάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις·
τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, κτλ. Τροπάριον
τῷ Προδρόμῳ. Μετὰ τὰς δύο Στιχολογίας τοῦ Ψαλτη-
ρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κά-
θισμα τοῦ Προδρόμου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς
ἔθος τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου,
καὶ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ'. ὡδῆς, Καντάκιον καὶ Οἶκος.

(*) Περὶ τῆς, καὶ αὐτοῦ παρατηρήσεως, σημειοῦται ἔντε τῷ
πάλαιῳ Τυπικῷ καὶ τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐὰν τύχη τῇ
Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώ-
του· καθότι εἰς ταύτας οὐδέποτε συμβαίνει ἡ παρούσα τοῦ
Προδρόμου ἑορτὴ, ἐκτός μόνον ἐὰν τὸ Πάσχα καταντήσῃ με-
χρι Μαΐου β'.

τοῦ Προδρόμου· εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.

Β'. Ἐὰν τύχη ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δύο Κυριακῶν, καὶ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, μηδὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Η' Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου τότε ψάλλεται ἑορτάσιμας· τουτίστι, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς σ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν. Καὶ νῦν, Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰσόδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, τὰ μετὰ τοὺς Αἶνους, Δεῦτε τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, λέγοντες Στίχους εἰς αὐτά.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, Ἐκ γῆς ἀνατείλασα. Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ὑμνὸν διοδεύσας, καὶ τοῦ Προδρόμου, κτλ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά Μακαρισμοὶ Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, τὰ διατεταγμένα. Καὶ νῦν, εἰς τὴν Τυροφάγου, τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατιθεμένη ἡ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, ψάλλεται μόνη κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Σαββάτου τῆς Παρασκευῆς, ὡς ἀνωτέρω διατετύπεται, Ἀρθρῷ Β'.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μετατίθεται εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου, καὶ συμφάλλεται ὡς διατάχθη Ἀρθρῷ Α'.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις· Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου δ' καὶ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα τοῦ αὐτοῦ, Ὁργάνῳ χρυσάμινος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἀγίου Σ'. καὶ Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Σ'. Μετὰ τὴν Πολυέλεον, Κάθισμα πάλιν τοῦ Προδρόμου. Οἱ Ἀναβιβμοί, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ. Κανόνες τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. ὥδης, Κοντάκιον, καὶ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον τῷ Ἀγίῳ. Καταβασίαι, Ἀνοιξὶν τὸ στόμα μου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἢ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ' τοῦ Τριωδίου δ' καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Τριωδίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου, τὸ εἰς τὴν Λιτὴν· εἶτα τὸ Ἀξιόνομον ἐστι, κτλ. — Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ τοῦ Σταυροῦ, εἰς τὴν τῇ τρίτῃ Κυριακῇ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὸ συνήθως. Εἰς τοὺς Αἶνους· Ἀναστάσιμα γ' τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριωδίου ι'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῇ β'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἐνταῦθα συμφάλλεται ἡ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, μετὰ τῆς Ἀναστάσιμου καὶ τῆς τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Τάττεται δὲ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ τὴν Ἀναστάσιμον, εἶτα ἡ τοῦ Γρηγορίου.

Καὶ ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ' τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ Γρηγορίου γ'. Δοξαδικόν, τοῦ Προδρόμου. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, Δοξαδικόν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου — Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ, μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Τὰ λοιπὰ πάντα συνήθως καὶ γνωστά.

Η'. Ἐὰν τύχη ἐν Νηστίμῳ ἡμέρᾳ.

Εκτὸς τῆς β'. τῆς πρώτης ἐβδομάδος, τῶν Νηστειῶν, περὶ ἧς προεῖρηται ἀνωτέρω, Ἀρθρῷ Δ', ἐν ὁποιαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Νηστείας τύχη ἡ παρούσα τοῦ Προδρόμου ἑορτή, ἡ τοῦτοῦ Ἀκολουθία ψάλλεται καθ' ἡν εὐρίσκεται τετυπωμένη ἐφεξῆς, ἐξαφαιμένων μόνον τῶν Καθισμάτων καὶ τοῦ Πολυελέου — Ἐὰν δὲ βούληται ἑορτάσαι καὶ τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Προδρόμου πανηγυρικώτερον, λάβε καὶ ἐνταῦθα ὁδηγὸν τὸν ὑποθεθέντα τύπον εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου Ἰωαννοῦ Χρυσοστόμου, Ἀρθρῷ Ε'.

Θ'. Τελευταῖον, καὶ τοῦτο διατάσσεται
ἐν τισι τῶν Χειρογράφων.

Εἰ ἂν τύχη τῷ β'. ἢ γ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ
Ὁρθρῳ ψάλλεται Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Προδρό-
μου μέχρι τῆς ε'. Ὡδῆς, εἴτα εἰσέρχονται τὰ Τριῳδία.
οὐ δὲ ποίησον, ὡς βούλει.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ
Ἀγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτί-
στοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι'. καὶ
ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ
Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου.
εἴτα τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια τῷ Προδρόμου,
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος καὶ
Ἀγγέλους αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πα-
λαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἵσχος
διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιζοὺς
καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον
ἐλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ
Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον
σκηνώσασα· τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ με-
σιτεύσασα χάριτος (*): Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σταῖμνῳ ἐγκεκρυμμένη ποτὲ, ἡ τοῦ Προδρό-
μου Κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀνα-
δοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμά-
των ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕ-
δασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τῷ ὑπερῷᾳ, νῦν σε-
γαζομένη ὕδασι, καὶ ἐμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς
θεῖαν ἄφρσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν
ὄντως αἰοδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περι-
χαρῶς ἐροτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ
δορηθῆσθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα
σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετα-
νοίας, τὰς σωτηρίου ὁδοὺς, θείαις, ὑποθήκαις

(*) Ἐγράφετο πρότερον εἰς δοτικὴν, χάριτι· ἀλλ' ὁ Τμνω-
δὲς ἀνέπτυκεν ἐνταῦθα τὸ Εὐαγγελικὸν ῥητὸν, ... καὶ χά-
ριν ἀντὶ χάριτος (Ἰωάν. α. 16): ὅπου ὁ Εὐαγγελιστὴς, κα-
τὰ τοὺς Ἑρμηνευτὰς, ἐννοεῖ διὰ μὲν τοῦ, χάριν, τὸ Εὐαγ-
γέλιον διὰ δὲ τοῦ, χάριτος, τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον. Εἴτα,
ἐξημερῶν αὐτῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, ἐπιφέρει αἰτιολογικῶς (Ὅτι
ὁ Νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο (ἀπ. 17)).

βεβαιώσασα· ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν
ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώ-
ματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποσχάσα κατὰκρυψιν·
ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετα-
νοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυ-
χῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθάδων δωρεῶν, ἡ Θεοφρούρητος
κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λα-
γόνων ἀνέτειλεν· ἢ ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι,
καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σὺ
Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, θαυμάτων τὰ παραδόξα,
καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν
ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρ-
θένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων
ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη
προστασία τῶν Πιστῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Εἰς ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὥρῳσα ἡ πανάμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὡ-
δύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἴτα,

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη,
καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προ-
βλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λα-
γόνων μητρικῶν ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς σή-
μερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννην πανεύφημε, καὶ
εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμοῦ προ-
χέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετα-
νοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύ-
σα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Θεοτόκε ἄχραντε· χαῖ-
ρε, ἡ δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε·
χαῖρε ἡ τεκοῦσα Πατὴρ τὸ ἀπαύγασμα· εὐ-
λογημένη χαῖρε σεμνὴ, Παναγία Παρθένε μόνη
πανύμνητε· σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μη-
τέρα τοῦ φωτός.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνὴν, ὃν ἀγεωργή-
τως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐω-
ρακὴς, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὡλό-

λυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, καί τωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ω'ς Δεῖον Διθαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι Δεηγόροι, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σῶζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· μόγε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Α'ναδοθεῖσα, ὡς χρυσὸς ἐκ μεταλλῶν, ἡ ἱερά σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε Χριστοῦ Βαπτιστὰ, πάντας τῆς προστρέχοντας ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τούτοις διδόντα μάκαρ διὰ σθ', λύσιν πταισμάτων, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἑλὲν Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο' Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάρα σου, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς,

ὡς ἔκφρων οἷστρω ὁ δαίλαιος· ἦν περ ἐκ πόθου, Πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μωσῆς ἐώρακε, πυρφόρον βᾶτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὰ ταῖς ψυχαῖς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος (*).

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'."Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ε'κεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἡ τῶν Δείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος Δῆκη.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Ο' Ἱερεῖς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 5' καὶ τὰ Τριῶδια τῆς ἡμέρας, ὡς καθ' ἐκάστην.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**'ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θορῶν ποντοῦμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὦδὴν, ἐ-
» βόα ἄσωμεν.

Δεῦτε εὐφῆμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένη Πνεύματι ἐκ χειλέων εὐαγῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνήν, ἐν ὠδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάζωμεν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνᾷ, καὶ ἀπειροῖς πλήθεσιν, Ἐκκλησία ἡ Χριστοῦ, εὐσταθῶς ποιμαίνεται τῶν σοι, τὴν ἐτήσιον ὦδὴν, βοῶντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεῷ δεδομένην ὡς Διθαυρόν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, Δεοφόρον κορυφήν, τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ὠδαῖς, ἐπαξίως πανδημεῖ, πιστοὶ τιμήσωμεν. Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

(*) Τὰ ἀνωτέρω Κάθισματα μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐκ τοῦ προχείρου, ὅταν τυπικὴ διάταξις καλῶσιν αὐτά.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου
• ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Γαστήρ στερεύουσα βλαστὸν, σὲ προήνεγκε
θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμ-
φαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ,
ταύτην μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν θεόφθογον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάν-
νη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλὶς·
τὴν θεῖαν γὰρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, κάραν τὴν
ὑπόγαιον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε πό-
λις, εὐώχεϊται ὡς ὄλθον, εὐραμένη μυστι-
κόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῇ, ἰαμάτων, Πρόδρομε
τὴν κάραν σου. Θεοτοκίον.

Τοῦ θεοῦ τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως
τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ
ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισ. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ως ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ
Προδρόμου Κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ
κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου· ὡς σῖτος κατα-
χωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνῆκε καρποφοροῦσα
θεῖαν ζωὴν. Ταύτης πάντες τιμήσωμεν, τὴν εὐ-
ρεσιν, τὸν Χριστὸν, δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ,
χάριν βρῦειν ἰάματα.

Δόξα, Ὁμοιον.

Τοῦ βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς
μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ· καὶ ὡς
λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζομένη, ἐκλάμπει θαυ-
ματουργοῦσα κόσμῳ παντὶ, ὡς ὀρθρος ἐξανα-
τέλλων πανευπρεπῆς, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος,
καὶ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, μηνύων πάλιν ἡμῖν, Ἴδε
κραυγάζει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ;

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει,
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη,
ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας
τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλ-
λοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ
σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυ-
γάζει σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
• σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἐορτάζουσα.

Τῆς παλαιοῦς γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμ-
φανῶς Διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας
ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς
καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίνοις ῥάκεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τι-
μίαν ἡνέσχου καὶ εὐκλεῆ, Κάραν σου κα-
λύπτεσθαι, βασιλικῆς αἰουργίδος, ὡς ἐσθῆτι
ἀγαλλόμενος.

Τῇ αἴγλῃ Πρόδρομε, τοῦ θεοῦ Πνεύματος,
τὴν τιμῶσάν σε πόλιν διηνεκῶς, πρέσβευε
φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ σοφῇ μνήμῃ, σὺν
Ἀγγέλοις ἐπαγαλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτὸ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς
δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέ-
στησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον
με κατέστησε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θεῷ φέγγει σε ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
• ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
• δέομαι, σὲ εἰδέναι λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Οὐκ ἔφυς κάλαμος Βαπτιστὰ, ταῖς πειρα-
στικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὖραις αἰεὶ ῥιπι-
ζόμενος, πύργος δὲ τοῦ θεοῦ λαοῦ ἀκράδαν-
τος· δυνάμει Ἡλιοῦ γὰρ ὥφθης καὶ πνεύματι.

Οτὴν Θεότητα ἀθετῶν, καὶ κατασμικρύ-
νων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέν-
τος Χριστοῦ, τὴν τε θεῖαν χάριν σου νοσφιζόμε-
νος, ἐνδίκως περιθόλων θεῶν ἀπείργεται.

Αφθόνου ἡνοιξας σὺ πηγῆς, πύλην τοῖς ὑ-
μνοῦσί σε ἡμῖν, πόθῳ αἰοίδιμε Πρόδρομε,
χάριτος τῆς θείας βλυζούσης νάματα, καὶ ῥεῖ-
δρα ἰαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φεροῦσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς ὠραιότητος
σου ψυχῆς, νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κα-
τεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ. Σεμνὴ, καὶ φέγγει
τῆς ἀγνείας, κόσμον φαιδρύνουσα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψιμένην καθο-
• ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυελεε.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστός, καὶ
Προφητῶν ὑπέρτερον, Βαπτιστὰ τε καὶ
Πρόδρομε τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἐώρακας, ὃν
Προφήται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἡ
πηγὴ, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ αἰοίδι-

μος Κάρα σου Βαπτιστά, Προφήτα καὶ Πρόδρομε, ἀλλ' ὄφθεισα προχέει ἰαμάτων πηγὰς.

Πανόλθιον καύχημα, καὶ ἀγλαΐσμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὕτη καὶ εὐκλεὴς, προβάλλεται πόλις σθ, τὴν σεπτὴν σου καὶ θείαν Κάραν Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σέ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ε'κ τῆ Κυρίᾳ τὴν μαρτυρίαν εἰληφὼς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτῆς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δέδοικα· ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεὶς, τῇ ὥδῃ ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαί σου κορυφὴν τὴν ἀγίαν τρισόλβιε· καὶ γὰρ σὺ ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν, Καρπούς παραινῶν ἀξίους ποιεῖν πάλιν.

Ὁ Βαπτίσας πρὶν ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους, Γῆθεν φανεὶς βάπτιζε πηγαῖς θουμάτων.

Εἰκοστὴν Προδρόμοιο φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Η' τιμία αὕτη καὶ Ἀγγέλοις αἰδίσιμος κεφαλὴ πρῶτον μὲν εὐρέθη, κατ'εὐδοκίαν καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὑπὸ δύο τινῶν μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρώδου, ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωηφόρου τάφου τοῦ Κυρίου καὶ Θεῶ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐκ δὲ τῶν μοναχῶν τούτων λαβὼν αὐτὴν κεραμεύς τις, εἰς τὴν Ἑμεσηνῶν ἤγαγε πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ εὐπραγίας τινὸς δι' αὐτῆς ὁ κεραμεύς, διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾶν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ, ἐπειπὼν μὴ κινεῖν αὐτήν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν. Καὶ μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν εἰδέξαντο.

Ἐσχάτον δὲ εἰς Εὐστάθιον τινα μοναχὸν καὶ πρεσβύτερον περιῆλθε, τῆς τῶν Ἀρειανῶν ὄντα κακοδοξίας· ὃς ἀπελαθεὶς τῇ σπηλαίᾳ, ἐν ᾧ κατώκει, παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ τὸ καπηλεύειν τὰς ἐκ τῆς τιμίας Κάρας ἰάσεις, καὶ ἐπιγράφειν αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτῇ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν τῇ θείᾳ Προδρόμου Κάραν. Καὶ ἦν ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέχρι τῶν Μαρκέλλου χρόνων, ὄντως Ἀρχιμανδρίτης, ἐπὶ τῆς βασιλείας (Ὑ)αλεντιανοῦ τῆς νέου, καὶ Οὐρανίου Ἐπισκόπου Ἑμέσης. Τότε δὴ, πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτῆς, εὐρέθη οὕσα ἐν ὑδρίᾳ, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐρανίου εἰσῆχθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐνεργήσασα. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφητῷ, τὸ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἐπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Παρθένου ὁ βλαστός σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρκος καὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε'ν νηδυῖ τῆς Παρθένου τὸν σκηνώσαντα, ἔγνωσ στερωτικῆς ἐκ γαστρος, καὶ χρησάμενος, τῇ μητρῷα Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάριζαι τῶντι ἐν ταῖς πόλεσιν, αὕτη νῦν παναοίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον, Πρόδρομε Χριστοῦ· διὸ ἐορτάζουσα βοᾶ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σθ Μητερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένη φαιδρὸν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺν τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἵτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήγα-
» σας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
» ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βού-
» λεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Α'πεσάλη βοῶντος, φωνὴ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῇ, ἐγκεντρίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'τοιμάσατε φάσκει, καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον, δι' ἀγιότητος· οὐ-

τος γὰρ ἔλθων, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ἡμῶν καρδίαις οἰκῇσει εἰς αἰῶνας.

Τῇ φωνῇ ἀκοὴν μὲν, τῇ τοῦ Γεννήτορος, ὀφθαλμοὺς δὲ τῇ Δεῖα, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ὅλος δὲ ἀφῇ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χειροθετήσας, Χριστέ Θεοφανεῖται.

Θεοτοκίον.

Χρυσαιγῆς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ, καταυγάζον τὰ σύμπαντα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὥς ἐ τολμαῖ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
- διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος σαρκακωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιάις σὲ μακαρίζομεν.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Πρόδρομε, τῶν ἐντολῶν σὺ φύλαξ ἐξ ἰσχύος γεγόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστὸν τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι· ὅθεν τοῦ Λόγου σε μύστην τε καὶ φίλον νῦν εἰδόντες· σὲ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Προφήτης τε καὶ Ἀπόστολος, Ἀγγελός τε καὶ Πρόδρομος τῆς Δείας σαρκώσεως, Βαπτιστὴς καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς πιστός, κήρυξ τε τοῖς ἐν Ἄδου, σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανὼν, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δειγματίζεται, ἱεουργοῦ χειρὸς νενεκρωμένης τῷ θαύματι, βλαστησάσης αὐθις διὰ τῆς πίστεως· σῆς γὰρ ἐκφανθείσης Κάρας Μακάριε, ἡ καταποθεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται.

Θεοτοκίον.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεεῖ τεμένει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· ἐν αὐτῷ γὰρ, πάρεισιν Ἀγγέλων χοροὶ, πνεύματά τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμουςα.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λαμπροφανῆς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου Κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνη φωτὸς τοῦ αἵλου· ἥς τὴν εὕρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὕρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν Πιστῶν ἡ Θεόφρων, ὁμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιζῶς

ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως· ταῖς πρεσβείαις σου ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν διάυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, Θεοπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τῷ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Ηνοῖξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος, κεφαλὴ σου Πανεύφημε, καὶ τροφὴν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, Δείων χαρισμάτων· ὧν περ μετέχοντες πιζῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὥσπερ νάματα, ἡ Κεφαλὴ ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀένναα, καὶ τραπεζὴ σήμερον, ἀποτεθειμένη, μυστικῇ καὶ Δεία, εὐωδιάζει νοητῶς, καὶ ἀηδίαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας, πληροῖ τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ετέμεν ἡ Κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομώτατον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ νάματα ἐβλυσεν, εὐνομέσιν πᾶσι, τῶν Δείων χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Πρόδρομον, Ἰωάννη τοῦ Κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν· φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Φιλάγαθε Θεέ καὶ Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου περίσωζε, ἀπὸ πάσης, περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Μητρός σε ταῖς ἐντευξέσιν. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ηπρώην ἐπὶ πίνακι, τὸ τοῦ Ἡρώδου ἄθεσμον μῦθος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα Πιστοῖς, τιμία Κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς

ἀναφανείσα, πρόκειται τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνούσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, καὶ αἰτημάτων παρέχει τὰ σωτήρια, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀληθινή.

Τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας τρεῖς. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ὥραν, καὶ τὰς λοιπὰς ἐφεξῆς, λέγοντες ἐν αὐταῖς Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἑ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, εἴτα τοῦ Ἀγίου τὰ παρόντα γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρῶν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ Πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτος προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν· ἦν περ, ὁ ληρωδῆς Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν αἰστρῶ, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος. Δίς.

Ωσπερ, ἐκ μεταλλῶν ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἶγλη σε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν· ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Πάλαι, ὡσπερ Θεὸς Διςαυρὸς, στάμνῳ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται, ὡσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν, Συμμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὕμνοις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Η τῶν Δείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος Δίκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμῶ προχέουσα μύραν, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας

ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Φόβος, πολυτρόπων πειρασμῶν, καὶ τῶν ἀναγκῶν καταιγίδες, νῦν με χειμάζουσι, καὶ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνώσεως· ὁ χειμὼν τῶν πταισμάτων μου, δεινῶς με ταραττει· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι κλυδωνιζόμενον, μόνην τῶν Πιστῶν ἡ γαλήνη, καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, Θείας κληροχίας με εἰσάγαγε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἶμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίσει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ, Ἀλληλουῖα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἄνευ τῆς πρώτης ἐβδομάδος.

Τῇ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Υπὲρ τοῦ ζῆσαι Παμμάκαρ θανεῖν προθέμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, προσκυνεῖσθαι προστάττεις, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων· ὅθεν λοιπὸν αἰρετιζόντων τὰ στόματα, Δανιτικῶς ἐνεφράγη, κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φιλαργυρίας τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν Διςαυρὸν τῆς ἄνω, βασιλείας ἐκτήσω, Ὅσιε Θεόφρον· ὅθεν πιστῶς, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσιοῦσι παρέχει Θεοπρεπῶς, τὰ ἰάματα αἰοῖδιμε.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου πολιτευόμενος, ὑπογραμμὸς ἐδείχθης, τῷ ποιμνίῳ σου Πατέρ· Ταράσιε τρισμάκαρ· ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς

διδασκαίῃς σου φρουρούμεθα· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων παιδρῶς.

Τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην, καὶ λειτουργὸν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ταράσιον νῦν, τὸν σοφὸν ἀρχιποιόμενα· ὡς παρρήσίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, ἵκετεύει τῇ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προσρέχω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιρμούς καθ' ἐκάστην, ὕμνων καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυται Θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν με Τέκνον, τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκειται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαίρων γεραίρω Ταράσιον τὸν μέγαν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
» θαύματα.

Χαρίτων τοῦ Πνεύματος, οἱ ποταμοὶ προ-
χεόμενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ Ἱε-

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐλλείπουσιν ἐκ μὲν τῆς πρώτης λέξεως, ὁλόκληρος ἡ συλλαβὴ ΡΟΝ· ἐκ δὲ τῆς δευτέρας, τὸ ληκτικὸν Ω. Ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει πολλαχοῦ, ὅσακις τὰ τῶν Ἀκροστιχίδων γράμματα ὑπερβαίνουν παραπολὺ τῶν ὀρισμένον ἀριθμὸν τῶν Τροπαρίων· καθὼς ἐξ ἐναντίας ἐλαττεῖται οὗτος ὁ ἀριθμὸς, κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τῶν τῆς Ἀκροστιχίδος γράμμάτων· καὶ ὅρα τὸν α'. Κανόνα τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανεῖων, τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἄλλης πολλούς. -- Τὰ δὲ Θεοτοκία τοῦ Κανόνος τοῦτου κυρίων μὲν ἀκροστιχίζουσι Γεωργίου· οὐδεμία ὁμῶς ἀμφιβολία, ὅτι ἐστὶ ποιήμα τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου (κατὰ παράλειψιν τοῦ Ε), τῇ καὶ ἄλλης πολλούς Κανόνας μελετήσαντος· α'. ἐπὶ τὸ Γεωργίας γράφεται διὰ τοῦ Ο, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ Ω καὶ β'. ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ Δωδεκαμήνῳ ἀπαντᾶται, οὐδὲ Λέων· ὁ Ἀλλάτιος ἐν τῷ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων καὶ Τρυφῶν Συγγραμμάτι αὐτοῦ (Φ. 69. Ἑλλην. Βιβλιοθ. Τόμ. Ε'). ἀναφέρει Τρυφῶν, Γεωργίαν καλούμενον. Ὅρα καὶ Ὀκτωβρίου ἢ τὰ αὐτὰ περί τε καὶ Ἀκροστιχίδος, καὶ τοῦ ὕμνου τοῦ Γεωργίου, ἀντὶ Γεωργίου.

ράρχου Χριστοῦ, καταρδεύουσι, Πιστῶν τὰς διανοίας καὶ πάθη ἐκπλύνουσι, καὶ μολυσμοὺς τῶν ψυχῶν.

Ανωθεν δεξάμενος, ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα, ἀρεταῖς ἐφαίδρυνας, τοῦτο Ταράσιε, καὶ ὑπέρλαμπρος, φωστὴρ ἐν Ἱερεῦσιν, ἐδείχθης ἐν Πνεύματι, ἱεουργῶν τῷ Χριστῷ.

Ιδρυσας Ταράσιε, ὀρθοδοξίας εἰς ἄσειστον, πέτραν τὴν διάνοιαν, σαλευομένην βροτῶν, καὶ ἐδόνησας, θεμέλια τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν αἱρέσεων, βάσεις κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἐπλήρωσε, τῆς νοητῆς Θεονύμφευτε, τὴν κτίσιν ὁ ἀρρήτως, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐν σαρκί, καὶ κατηύγασε, τὸν κλύδωνα τῆς πλάνης, καὶ εἰς ὄρμον ἴθυνεν, ἡμᾶς οὐράνιον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθοнос πηγὴ, δίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς θεοπνεύσου, εἰσδύσας Ταράσιε σοφὴ, ἐντεῦθεν τὸν πολύτιμον, μαργαρίτην ἀνείλκυσας· ὃν μεταδοὺς τῇ ποιμνῇ σου, ταύτην ἐνθέως κατεπλούτισας.

Εσθέσας τοῖς ὄμβροισ τῶν δακρύων, τὸ πῦρ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, καὶ διανῆψας Ὁσιε, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐλαίῳ καθαρότητος, καὶ εὐποιίας κοσμηθεῖσαν παιδρῶς.

Ράβδῳ τῶν ἐνθέων σου δογμάτων, τοὺς θῆρας σοφὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀπήλασας μακάριε, ποιμνῆς ταύτην ἀλώθητον, διατηρῶν Ταράσιε, τὸν Ἀρχιποιόμενα δοξαζούσαν.

Θεοτοκίον.

Ως κλίμακα γῆθεν σε Παρθένε, ὁ Κτίστης προθέμενος βροτοῖς, ἐκ κατωτάτων θλίψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἄφθαρτον, ζῶνταῖς ἱκεσίαις σε, ἀναβιβάζει τοὺς ὑμνῶντάς σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς· καὶ τὴν βασιλεύουσιν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων θεοπνευστε, τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τρανώσας προσκύνησιν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Ταράσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπό-
ρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακα-
ρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος
θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν
Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξά-
ζομεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦ-
σιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
Ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυ-
ξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τῇ ἐλέει ἢ ἄβυσσος,
καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρη-
σαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σε,
τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αῖνον προβαλλόμενος τὸν ψυχικόν, ἔθρεψας
πεινῶντας Ταράσιε, λόγοις ἐνθέοις, καὶ
προτέθεικας σαυτὸν, τοῖς δεομένοις τράπεζαν,
ἄφθονον τροφήν ἐπιφέρουσαν.

Ιλὺν ἀποθέμενος Πάτερ σοφὲ τὴν ἐπιπροσθῆ-
σαν τοῖς ὄμμασι, τῆς διανοίας, ταῖς ἀγρύ-
πνοις προσευχαῖς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες, Θεοῦ
θεωρίας Ταράσιε.

Ρώμη τῶν δογμάτων σου Πάτερ σοφὲ, ὄρη
ἐσαλεύθη αἰρέσεων, καὶ ἀσεβείας, κατε-
βλήθησαν βουνοὶ, καὶ ἀσαλεύτως ἵδρυνται, οἱ
τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιοι.

Θεοτοκίον.

Ρώμην περιβέβληται ἡ τῶν βροτῶν, φύσις
ἀσθενήσασα πρότερον, τῇ παραβάσει, ἐν
τῷ τόκῳ σε Ἀγνή, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡ τύραννος,
δύναμις εἰς τέλος ἡσθένησεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ
» σε· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
» ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
» ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνῶσί σε, τὴν εἰρή-
» νην βραβεύουσα.

Τοῦ λόγου τῇ σύριγγι, τὴν ποιμένην σου Τα-
ράσιε, ἐπὶ τὰς νομαὶς τῆς εὐσεβείας, καὶ
ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως, καὶ εἰς τὰς ἐ-
παυλεῖς τοῦ Χριστοῦ, ἵθυνας ἀλώβητον, ταύτην
τηρῶν πρεσβείαις σου.

Αῖματι χρησάμενος, τῶν ἀρετῶν Ταράσιε,
δί' αὐτὸν πρὸς ὕψος θεωρίας, ἀνεβιβάσθης
καὶ τὰ ἀθέατα, εἶδες διανοίας ὀφθαλμοῖς, κάλ-
λη τοῦ Δεσπότη σου, ὣν νοῦ κατετρύφησας.

Ρεῖθρον τὴν προαίρεσιν, ἐλέου ἀνεξάντλητον,
ἔχων Ἱεράρχα δεομένοις, τῆς εὐποιᾶς, τοὺς
ἀεννάους κρουνούς, ἔβλυσας· διό σε ὁ Χριστός,
πρὸς ὕδωρ αἰείζων, καὶ τρυφήν κατεσκήνωσεν.

Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρώην ὠραιότητα,
καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ κατ' εἰκόνα, δι' ἁ-
μαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, ταῦτα περιβάλλεται
Ἀγνή, διὰ τῆς κηρύσεως, τῆς σῆς θεωριδέστερα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Απάρας τὸ κάλυμμα θεόφρον, αἰρετικῶν
καρδίαις, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας,
τὴν ἀληθῆ, τῶν δογμάτων Ὅσιε, πᾶσι γνῶσιν
ἐφανέρωσας.

Σὺ πυρφόροις λόγοις Ἱεράρχα, τὰς ἀκανθώ-
δεις φλέξας, δυσφημίας τῶν αἰρετιζόντων,
τὸν φωτισμόν, τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν
τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

Ισχὺν ἐκ Θεοῦ διεζωσμένος, τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ,
τῶν δογμάτων σε Ἱερομύστα, τὰς κεφαλὰς,
τὰς τοῦ ψεύδους ἑτεμες, διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητὴν σου
δόξαν, καταξίωσον Θεογεννητορ, τοὺς τὰ
σεπτὰ, προσκυνοῦντας σύμβολα, τῆς ἀφθόρου
σου κηρύσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ
θαυμάτων λάμπεσι, φωταγωγεῖς διαπαν-
τός τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα,
παμμακάρι Ταράσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ σκότει τῶν
πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους, κα-
ταύγασον Σωτήρ μου, καὶ λογισμόν ἐπ' ἀγαθοῖς
δώρησαί μοι Χριστέ μου, ἐκκαθάρας τὴν ἀχλὺν
τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων· ἵν' ὅπως κατ' ἀξίαν

ἰσχύσω τὸν σὸν Ἱεράρχην ἀνυμνῆσαι, καὶ φράσαι τὸν βίον, καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπράς, καὶ τὴν ἐνθεον πίστιν, καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτέτατο Ἐκκλησίας, ἥτις κατὰ χρέος αὐτὸν εὐφημοῦσα κραυγάζει· Οὐρανομύστα, παμμάκαρ Ταράσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Ἀκλυστος ὅρμος Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς καὶ ζάλης σεσωσμένον.

Εἰκάδι ἐκ ταραχίου Ταράσιος ἔπτατο πέμπτη.

Οὗτος τὴν τῶν σειπτῶν καὶ ἀγίων εἰκόνων προσκύνῃσιν ἰδογμάτισε, καὶ δι' αὐτοῦ ἡ Βασίλειος ἀρχὴ καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς σειπτάς παραδόσεις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανῆλθε, καὶ ἡ Ἀγία Ἐκκλησία τοῖς λοιποῖς Πατριαρχείαις ἡνωταί. Ζήσας δὲ ἔτος εὐσεβῶς, καὶ τοῖς Βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ ἱερὸν μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήθῃ Μοναστῶν συστήσας, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἑτη εἴκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὁμοιος τὸν σωματικὸν χαρακτήρα τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, πλην τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑποῦλου ὀφθαλμοῦ· οὐδὲ γὰρ ἦν παντελῶς οὗτος πολίς. Ἡ δὲ αὐτοῦ Συναξίς τελεῖται ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ἀλέξανδρον δίσκος, εἶδεν ἡλίου,
Ὑπὲρ Χριστοῦ τμηθέντα, δόξης Ἡλίου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ποτιόλων τῶν κατὰ Ῥώμην, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, καὶ Τιβεριανοῦ ἡγεμόνος· παρ' οὗ προτραπείς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λαιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας ἐξέχεον. Ὦθεν ἐξ ἄκρων χειρῶν κρεμάται, λίθου βαρίος ἐξαρτηθέντος αὐτῷ. Ἐκείθεν δὲ ἐν Καρθαγίνῃ ἀχθεῖς, καὶ αὐθις κρεμασθεῖς, ξίεται καὶ μαστιγοῦται. Καὶ ἐν Μαρκιανουπόλει γεγονώς, λαμπάδα πυρὸς κατὰ τὴν προσώπην δέχεται. Ἐν Θράκῃ δὲ ἐλθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Στίχ. Ἀσειστος εἶ Ῥηγῖνε τὴν προθυμίαν,
Κἄν δεινὸν ἐνσείσωσι πυκνά σοι ξίφη.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονέων Χριστιανῶν υἱός· διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν πολλῶν εὐσέβειαν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σκοπέλου· καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον κληθεὶς πάσας τὰς αἱρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παρρησίας ἠφάνισεν. Εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινηθέντος, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος· καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐνθέντες Ἀντώνιον εἰς πῦρ οἱ πλάνοι.

Ἐψουσιν ὅφον νόστιμον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκὼν ἀμείψας, ὡς ὁ Δαυὶδ, τὰς φρένας,

Βίον διέδρας, οὐ τὸν Ἀγχὼς παμμάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σπένδεις Θεῷ, Μάρκελλε, θερμῷ τῷ πόθῳ.

Θερμοὺς σαλαγμοὺς αἱμάτων ἐξ αὐχένος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἑψαλλον· Ὑπερύμνητε, τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ κρατῆρες τῶν δογμάτων σου πληρούμενοι, οἶνου τῆς χάριτος, πόμα ἡμῖν νοητὸν, Πάτερ τὸ τῆς γνώσεως, πᾶσιν ἐκέρασας, τοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέφη ἤλασας τῇ πνεύσει τῶν δογμάτων σου, τὰ τῶν αἱρέσεων, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· καὶ αἶγλη Ταράσιε, ὀρθοδοξίας αὐτὴν, κατεφαίδρυνας, τῷ Φωτοδότῃ κράζουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀκένωτον θεόθεν εἰσδεξάμενος, χάριν Ταράσιε, τροφὴν ψυχῶν δαψιλῶς, καὶ σωματῶν ἐβλυσας, τοῖς ἐνδεέσι σοφέ· διὰ τῆτό σε, ὡς σιτοδότην ἄφθονον, οἱ Πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς Θεότητος, καὶ ἀπερίγραπτος, Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς, ἐκ σοῦ σαρκὶ Πάναγνε, καὶ παναμώμητε, προσιτός ἐστι, καὶ ἐν εἰκόνι γράφεται, ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁλος τῆς σαρκός σου τὸ γεῶδες, ἀπέθου ἐγκρατείας πόνοις Ταράσιε, καὶ βίον

ἰσαγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας· διὸ τῶν Ἀσωμάτων σε, χοροὶ ἐδέξαντο, ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῷ Κτίστῃ· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, δογματῶν Ἱεράρχα ὅλην κατήρδευσας, καὶ τὰ θεῖα σπέρματα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ταύτῃ ἐγεώργησας, καὶ ἐπλεόνασας· διὸ καρποφοροῦσα κραυγάζει· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύρω νοητῷ τοῦ Παρακλητοῦ, χρισθεὶς ὡς ἱερεὺς Πάτερ Ταράσιε, τῆς ἱεουργίας σου, τὴν στολὴν ἐποίκιλας, τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, καὶ ταῖς λαμπρότησι· διὸ καὶ ἱεουργεῖς κραυγάζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υπὸ τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, καὶ μόνης εὐσπλαγχνίας τε καὶ ἀγαθότητος, τοῦ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, Λόγος δυσωπούμενος, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται, Θεοχαρίτῳ τε· ἵνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνθρώπων, φύσιν οὐρανώσῃ, ὡς μόνος Εὐεργέτης.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ,
» αὐτῶν νόων φύσις γεραίρῃσα, τὴν ἱεράν πα-
» νηγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Εμπνους ὡς εἰκὼν, καὶ στήλη Ταράσιε ζωσα προκείμενος, ἀρετῶν καὶ πίστεως, βοᾷς ἀπαύστως ἔργοις καὶ λόγοις σοφὲ, καὶ πρὸς οἰκίαν μίμησιν, πάντας προτρέπεις Πιστοὺς· διὰ τοῦτο, μνήμη ἀθανάτῳ σε, οἱ πρὸς σὲ ἀφορῶντες γεαίρουσιν.

Γνώσιν ἀληθῆ, πλουτίσας τὴν ποιμνὴν σου, Πάτερ Ταράσιε, ἀπειθεὶς ἐγύμνωσας, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως Ὅσιε, καὶ ἀποροῦντας ἔδειξας, καὶ πενομένους αὐτοὺς· διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα, οἱ Πιστοὶ σε ἀξίως δοξάζομεν.

Αῖρας πρὸς Θεόν, τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα, Πάτερ Ταράσιε, νοητοὺς κατέβαλες, καὶ ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθροὺς, καὶ ἐτροπώσω φάλαγγας, τὰς τῶν αἱρέσεων, καὶ τὴν ποιμνὴν τοῦ Χριστοῦ ἀλώθητον, ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας.

Θεοτοκίον.

Νέφη τῶν παθῶν, Ἀγνή καὶ τῶν θλίψεων διασκεδάσασα, αἴγλη εὐφροσύνης σου, καὶ θυμηδίας ἡμᾶς κατάλαμψον, καὶ τῆς εἰρήνης αἴτησαι, τὸν φωτοδότην Χριστὸν, ἐναυγάζσαι,

πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τῇ θεῖᾳ σου σκέπῃ περισώζε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκήρυξ· τῷ γὰρ κρείττονι Πάτερ, τὸ χεῖρον δουλῶσάμενος, θεῖον ἔσοπτρον ὥφθης, τῆς τριφεγγοῦς, καὶ σεπτῆς Θεότητος Ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον.

Θεοτοκίον.

Γνώμην βουλὴν καὶ σύνεσιν, νοῦν καρδίαν καὶ σῶμα, ψυχὴν καὶ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας ἐνθέου, εἰς σὲ ἐθέμην Παρθένε· σύ με φρούρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέσποινα, καὶ ἐχθρῶν ὀρωμένων, τὸ πονηρὸν, τῶν ἀμαρτιῶν μου λύουσα χρέος· ὡς Θεομήτωρ πάντα γὰρ ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφύριου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τοῖς τῶν δακρύων σε ρείθροις, μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ρύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἀμαρτίας· καὶ τὴν σολὴν, ἐν πορφύρᾳ χρωννύμενος, ἐν οὐρανίοις πολεῦη διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων, θείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνίᾳ ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων, δρεπόμενος· καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ομυστηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν ἔρανοῖς Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν αὐτὸν καὶ θεῖαν, αὐτῶς αἰεὶ, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτῇ, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἱκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παραπτωμάτων πελάγει κλυδωνιζόμενος, τῷ γαληνῷ λιμένι, τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεοκυήτορ, προσπεφευγὼς, ἀνακραῶ σοι· Σῶσόν με, τὴν κραταιάν σου ὀρέξασα δεξιάν, τῷ οἰκέτῃ σου πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Γδου κατεῖδον ῥομφαίαν, τὴν διελθοῦσάν μου
νῦν τὴν καρδίαν Τέκνον, ὡς προεῖπόν μοι
πάλαι, ὅτε σὲ ἐώρων, πάντων υἱῶν, γηγενῶν
ὠραιότερον· τῷ γὰρ Σταυρῷ ἐκουσίως μετὰ
ληστῶν, ὡς κακοῦργος ἀπῆώρησαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν
Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ πορφυρίζον Ποιμένων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

▪ **Α**ῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
▪ λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ὅτι
▪ μόνος ἐνδόξως δεδοξασται.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σε γεραίρον-
τι Πορφυρίε, φωτοφόρον μοι αἵγλη οὐρα-
νόθεν δοθῆναι ἱκέτευε.

Ολον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίῳ
προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης,
καὶ ψυχῇ καρδίᾳ Πορφυρίε.

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως
Πορφυρίε, ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς
καὶ θανάτου δεσπόζοντος. Θεοτοκίον.

Ομβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδυῖ τὸν
ἑράνιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἀμαρτίας τῆς
ἁμβρους ἐξήρανας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

▪ **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
▪ σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
▪ σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ράβδῳ τῶν δογμάτων σου, ἐπὶ νομαῖς ζωῆς
Ὅσιε, τὴν ἱεράν, Ποίμνην σου ποιμάνας,
τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν
Ὅσιε, φωταγωγῶν, ἐδειξας ἡμέρας, κοι-
νωνοὺς διὰ πίστεως.

Υψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέθει-
κεν, ἐν ὑψηλῇ, Πάνσοφε λυχνίᾳ, τοὺς Πι-
στοὺς καταυγαίζοντα. Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ
βελῶν Ἀχραντε, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐ-
πεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐρηρυσμένος σοφέ,
τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν εἶδε πρὶν Δα-
κὴλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὑψώσας τὴν φω-
γὴν σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην· ἔβα-
λες τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ

σῇ σφενδόνῃ Γαζῆς ὁ σεπτὸς, πρόβολος Πάτερ
Πορφυρίε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου,
φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ
χρέος, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τῷ Θεῷ,
ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἡνίκα σαυρούμενον, ἔβλεψας ἐκκσίως, τὸν Υἱὸν
καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα
μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δω-
ρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

▪ **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
▪ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
▪ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ισχυρὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον διαγγέλλων τοῖς
ματαιόφροσι, πρὸς εὐσέβειαν ἐζώγησας, καὶ
Θεῷ τῶν ὅλων καθιέρωσας.

Ζωτικαῖς ἐπιπνεύσεις, τὴν πρὸς τελευταίαν
ῥῶραν ἐγγίζουσας, ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς
πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ολονύκτοις δεήσεις, καὶ ταῖς πανημέροις
Ὅσιε στάσεις, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας,
τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων καταγώγιον. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με Πάναγνε, πάλιν ἀνεζώωσας
ὡς κηύσας, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον,
τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

▪ **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμασί σου Κύ-
▪ ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
▪ τὴν σὴν εἰρήνῃν παράσχῃ ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Πρόρριζον τεμῶν, τὴν ἀκανθὰν τὴν φιλήδο-
νον, ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν, τῆς
εὐσεβείας ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ομβροῖς σῶν εὐχῶν, οὐρανοὺς Σοφέ διήνοι-
ξας, καὶ ὑετὸν τῇ γῇ διένειμας, αἰρετιζόν-
των ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Ιθυνας ῥοπῇ, Θείου Πνεύματος ὁλόκληρον,
λαὸν καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυ-
γόντα ἀθείας τὸ κλυδώνιον. Θεοτοκίον.

Μόνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο ὁ
Πλαστοργός, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν
σοὶ οἰκήσας, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

▪ **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῖ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
▪ ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἢ

» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Εφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατεία τα-
πεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεὸν, προσ-
εχώρησας χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ πα-
ρίστασαι, Πορφύριε Ἱεραρχῶν, καὶ Ποιμένων
κανῶν ἀκριβέστατος.

Νοήσας σου τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, καθωρά-
σῃ ἐν σταυρῷ ἠπλωμένος, ὁ ὑψωθείς, ἐν
αὐτῷ ἐκουσίως, καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχει-
ρίζει σοι, ἐμφαίνων σοι τὴν πρὸς αὐτόν, καὶ
στοργὴν καὶ τελείαν οἰκείωσιν.

Ὡς Πέτρου, τοῦ Κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ
τὴν πίστιν Θεηγόρε πλουτήσας, τῷ τμη-
τικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακουργὸν ἐθα-
νάτωσας γύναιον, τοῦ Μάνεντος φθοροποιᾶ, δο-
λερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσει τε καὶ φθορᾷ ὑπαχθέντα, τὸν πρω-
τόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νεκρωτὴν
τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν μετήγα-
γες ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς, οὐρα-
νίους Θεὸν σωματώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.
Ιερωτάτοις σε τροποῖς κοσμημένος, ἱερωσύνης
στολαῖς καταγλαῖσαι, παμμακάρε θεόφρον
Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Υπερασπράπτει πλέον ἡλίου, Πορφυρίου ἡ
μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θαυμάτων,
πάσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώκου-
σα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς Πιστοὺς
σελαγίζουσα, πάντας εὐφραίνει. Θεῷ γὰρ εὐα-
ρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπειλήθη τὴν
χάριν, πάντας ἰᾶσθαι, παρεστῶς τῇ Τριάδι ὁ-
λόφωτος, καὶ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχοι.

Ὡ τίς παρέλθῃ, τίς δὲ καὶ παραδράμῃ
Τὸν Πορφύριον, κἄν, παρῆλθεν ἐκ βίου;

Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἔκτῃ.

Οὗτος ὤρμητο ἐκ τῆς Θεσσαλονικίαν πόλεως, υἱὸς ὑ-
πάρχων γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἀπάρας δὲ

ἐκ τῆς ἐνεγκαμένης, εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· καθεῖσε εἰς
σκήτιν εἰσελθὼν, τὸν μονήρη βίον ὑποδέχεται· καὶ μετὰ
πέντε χρόνους εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται, πολλοὺς τῷ
λόγῳ καταφωτίσας. Διὸ χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ
Πραυλίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων· εἶτα ὑπὸ Ἰωάννου
Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης Ἐπίσκοπος Γά-
ζης χειροτονεῖται. Ἐνθα πολλὰς δυνάμεις θαυμάτων τε-
λέσας, στηρίζει μὲν τοὺς πιστοὺς, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπί-
στων ἐπιστρέφει πρὸς θεογνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς Κωνσταν-
τινούπολιν, ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς χώρας, τοὺς Πιστοὺς
ἀδικουμένους ὁρῶν· καὶ ἐντυχὼν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ
Χρυσοστόμῳ, καὶ διηγησάμενος τὰ κατ' αὐτόν, δι' ὃ παρῆν,
παραδίδεται ὑπ' αὐτοῦ Ἀμαντίῳ τῷ Κουβικουλαρίῳ.

Ἐκ τούτου δὲ ἀναδιδαχθεῖσα τὰ περὶ αὐτοῦ ἡ Βασι-
λῆς, ἐδέξατο αὐτὸν εὐμενῶς, καὶ ἀναφέρει τῷ Βασιλεῖ τὴν
τούτου ἐνδομίαν, καὶ πρόρρησιν περὶ τοῦ μέλλοντος παι-
δὸς ἄρρενος τίκτεσθαι. Ὁ δὲ, ἀγασθεὶς ἐπὶ τούτῳ, τὰ
εἰκότα τῷ Θεῷ ὑψοχάριστησεν. Εἶτα τίκτει ἡ Βασίλισσα
τὸν Νεῖον Θεοδόσιον· καὶ προσκαλεσαμένη τὸν Ὁσίον, εὐ-
λογεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ ὑποτίθεται τῷ Βασιλεῖ πάντα
πληροῦν, κατὰ τὴν τοῦ Ὁσίου βίλησιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
συνταξάμενος, καὶ ἀναγνοῦς, ἐδυσχέρανε λέγων· Διωχ-
θῆναι τοὺς εἰδωλολάτρας εὐ δυνατόν, διὰ τὴν πολλὴν τού-
των συντέλειαν. Ἡ δὲ φησὶ πρὸς τὸν Βασιλέα. Βασιλεῦ
μὲν ἡ αἰτησίς, Δέσποτα, βαρυτέρα δὲ ἡ παραίτησις. Διὸ
καὶ ἐπινεύει ὁ Βασιλεὺς εἰς πέρας ἐκδῆναι τὰ αἰτούμενα·
καὶ ἐκπέμπεται γράμματα κατὰ τῶν Αἰρετικῶν, κελεύον-
τα τούτους ἐκδιωχθῆναι ἀπὸ Γάζης.

Ὁ δὲ μακάριος Πορφύριος κομίζεται παρὰ τῆς Αὐγῆς
χρυσῷ κεντηνάρια δύο, χάριν κτίσεως ἐκκλησίας, καὶ
λόγῳ δαπάνης νομίματα διακόσια. Καὶ καταλαβὼν τὴν
αὐτοῦ ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ναοὺς τῶν εἰ-
δώλων κατέστρεψε, καὶ τοὺς Αἰρετικούς ἀπήλασε· τὸν δὲ
ναὸν τῆς Μαρνα (*) πυρὶ κατακαύσας, ἀνήγειρεν ἐκκλησίαν
κατὰ τὸ σχῆμα, ὃ διετάξατο ἡ βασίλισσα Εὐδοξία. Δια-
πρίψας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα
πλεῖστα ἐργασάμενος, ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαραι, καὶ μηνσὶν
ἐνδεκα, καὶ ἡμέραις ὀκτώ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χρι-
στὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ρίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Εν ταῖς ἡμέραις Νέρωνος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων,
διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν· μετὰ
γὰρ τὴν Μαρτυρίαν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου
καὶ Παύλου, ἐπιμελῶς τοὺς τούτων ἐζητοῦν Μαθητάς. Τό-
τε ἡ Ἁγία Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσὴ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρ-
θαγίνῃ πόλει τῆς Ἀφρικῆς εὐσα, ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέ-
λιον τοῦ Χριστοῦ μετὰ παρρησίας. Βίκτωρ δὲ ὁ ἑτερος
αὐτῆς υἱὸς καὶ πρεσβύτερος, μεγάλως εὐδοκιμήσας ἐν τῷ
πολέμῳ τῶν Ἀβάρων, κατὰ Ῥωμαίων ἐπιστρατευσαμένων,
μετὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐν Ἰταλίᾳ στρατηλάτης πέμ-
πεται, πάντας τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανούς κολάζειν.

Σιθαστιανὸς δὲ, ὁ Δεῦξ ἀκούσας ταῦτα· Οἶδα ἐγὼ ἀ-
κριβῶς, Στρατηλάτα, φησὶ, Χριστιανὸν σε εἶναι, καὶ τὴν
σὴν μητέρα μετὰ Ἰωσὴ τοῦ ἀδελφοῦ σου τῷ Πέτρῳ ἀκο-
λουθοῦσαν· ἀλλὰ τὸ κελευσθὲν σοι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ποιεῖ
ἐξάπαντος, ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσῃς. Καὶ ὁ Βί-
κτωρ· Ἐγὼ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως καὶ ἀθανάτου τοῦ

(*) Μαρνας, ἡ ὀρθότερον Μάρνας, ἐκαλεῖτο παρὰ Γα-
ζαίοις ἐν Συρίᾳ ὁ Ζεὺς.

Δίλημα ποιεῖν βούλομαι, Νέρωνος δὲ τοῦ βασιλέως τὸ πρόσταγμα, ὅσον ἐπὶ τὰ τοὺς Χριστιανούς κολάζειν, οὐδὲ ἀκούσαι ἀνέχομαι. Ὁ δὲ Δούξ· Ὡς γνησίῳ φίλῳ μου συμβουλευώ σοι, ἀπεκρίνατο· εἰ γὰρ ὡς ἐν προῖδρῳ καθήμιος, τοὺς διαγινωσκομένους Χριστιανούς ἀνακρίνεις καὶ κολάζεις, καὶ τὸν βασιλέα Σαραπείσεις, καὶ τὰ τῶν Χριστιανῶν χρήματα κερδανείς· ἀλλὰ καὶ τῇ μητρί σου καὶ τῷ ἀδελφῷ σου μῆνυσον, ἵνα μὴ παρρησιάζωνται, διδάσκοντες τοὺς Ἕλληνας τὴν πατριὸν ἀρνέσθαι Σηρασκίαν, καὶ κινδυνεύσεις ἴσως δὲ αὐτούς· λεληθότως δὲ ἔχετε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὡς βούλεσθε. Καὶ ὁ Βίκτωρ· Μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐγὼ τιμωρῶσω Χριστιανόν, ἢ λάθω τι ἐξ αὐτοῦ, ἢ συμβουλευώ τῇ μητρί μου, ὡς σὺ φῆς, ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύσσειν ὅτι ὁ Χριστὸς Θεὸς ἐστὶ· ἀλλὰ καὶ γὰρ κήρυξ μᾶλλον Χριστοῦ καὶ εἰμὶ, καὶ ἐτι γενήσομαι, ὥσπερ καὶ κείνοι, καὶ πάντως ἴδωμεν ὃ μέλλει γενέσθαι κακόν. Ὁ δὲ Δούξ· Ἐγὼ μὲν ἀδελφε, τὰ συμφέροντα, φησί, συμβουλευώ σοι, αὐτὸς δὲ ὅψει τί γενήσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Δούξ, εὐθέως ἐπηρώθη τὰς ὄψεις· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς αἰχμῆς σφοδρότητος, καὶ δριμυτίας ὀδύνης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἄφωνος ἔμεινεν. Ἀραντες δὲ αὐτὸν οἱ παριστώτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς μηδόλως λαλήσας· μετὰ γὰρ τρίτην ἡμέραν ἀνεβόησε φωνὴ μεγάλη, λέγων· Εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βίκτωρ πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τί οὕτως ἀθρόως μετεβλήθης; Ὁ δὲ, Προσκαλεῖται με ὁ Χριστός, ἔφη, γλυκύτατε Βίκτωρ. Καὶ εὐθέως κατηχηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐβαπτίσθη· καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα ἀνέβλεψε καὶ ἰδόξασε τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐφοβήθησαν, μήποτε καὶ αὐτοὶ τὰ παραπλήσια πάθωσιν ἀπιστοῦντες, καὶ προσελθόντες ἐβαπτίσθησαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἦχθη εἰς τὰς ἀκοὰς Νέρωνος, ὅτι Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης Ἰταλίας, καὶ Σεβαστιανὸς ὁ τῆς πόλεως Δούξ, κηρύττουσι τὸ κήρυγμα Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντας προσάγουσι τῷ Χριστῷ· ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Στρατηλάτου μήτηρ Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσὴ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγίνῃ ἀποσταλέντες, τὰ ὅμοια πράττουσι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερξίας, ἀπίστευτε στρατιώτας ἐν Ἰταλίᾳ ἀγαγεῖν τοὺς ἐκείσε Χριστιανούς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας. Ὡφθη δὲ πᾶσιν ὁ Κύριος λέγων· Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἠττηθήσεται ὁ Νέρων μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. Καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα φησί· Φωτεινὴς ἔσται τὸ ὄνομά σου ἀπὸ τοῦ νῦν· πολλὰ γὰρ διὰ σοῦ φωτισθέντες, προσενεχθήσονται μοί. Σεβαστιανὸν δὲ ὁ σὸς ἐνισχυσάτω λόγος ἐν τῷ μαρτυρίῳ· καὶ μακάριος, ὃς ἔως τέλους ἀγωνίσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Κύριος, ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανούς. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τῇ Ἀγίᾳ Φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν. Καὶ ἀπάρασα ἀπὸ Καρθαγίνης μετὰ πληθεὺς χριστιανῶν κατέλαβε τὴν μεγάλην Ῥώμην. Καὶ ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστὶν αὕτη; Ἡ δὲ, μετὰ παρρησίας ἐκήρυττε τὸν Χριστόν. Ἠχθη δὲ καὶ Φωτεινὸς ὁ υἱὸς αὐτῆς μετὰ Σεβαστιανοῦ ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ δὲ Ἀγία Φωτεινὴ, προλαβούσα αὐτόν, παρίστη τῷ Νέρωνι μετὰ Ἰωσὴ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Νέρων πρὸς αὐτήν· Τί παραγιγόνετε πρὸς ἡμᾶς; Ἡ Ἀγία εἶπε· Διὰ τὸ διδάξαι σε τὸν Χριστὸν σέβασθαι.

Οἱ δὲ παριστώτες εἶπον· Σεβαστιανὸς ὁ Δούξ, καὶ Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης, οἱ τοῖς θεοῖς ἀπειθοῦντες, ἤκασιν ἀπὸ Ἰταλίας. Ὁ Βασιλεὺς ἔφη· Ἀχθήτωσαν. Εἰσαχθέν-

των δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, λέγει αὐτοῖς· Τί ἀκήκοα περὶ ὑμῶν; Οἱ Ἅγιοι εἶπον· Ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας, ὦ Βασιλεῦ, ἀληθῆς εἰσι. Καὶ ὃς, ἀτενίσας πρὸς τοὺς Ἀγίους· Ἀρνέσθε ὑμεῖς τὸν Χριστόν, φησὶν, ἢ αἰρεῖσθε κακῶς ἀποθανεῖν; Καὶ οἱ Ἅγιοι· Μὴ γένοιτό ποτε, ὦ Ἄναξ (τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἄραντες), ἀποστῆναι τῆς πρὸς σὲ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀγάπης. Καὶ πάλιν ὁ Νέρων εἶπε· Τίνες καλεῖσθε ὑμεῖς; Ἡ Ἀγία εἶπεν· Ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου Φωτεινὴ ἐκλήθην, αἱ δὲ ἀδελφαί μου, ἡ μὲν πρώτη, ἡ μετ' ἐμὲ γεννηθεῖσα, καλεῖται Ἀνατολή, ἡ δὲ δεύτερα Φωτὴ, ἡ τρίτη Φωτὴς, ἡ τετάρτη Παρασκευὴ, καὶ ἡ πέμπτη Κυριακή. Οἱ δὲ υἱοὶ μου οὗτοι, ὁ πρῶτος Βίκτωρ, ὃς ἐπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μου Φωτεινός, ὁ δὲ δεύτερος ὁ σὺν ἐμοὶ Ἰωσὴς. Καὶ ὁ Νέρων· Πάντες συνεφωνήσατε τιμωρηθῆναι καὶ ὑπὲρ τοῦ Ναζωραίου ἀποθανεῖν; Ἡ Ἀγία εἶπε· Πάντες ὑπὲρ αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαλλώμενοι ἀποθνήσκομεν.

Τότε ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεὺς σφαίραις σιδηραῖς καταβλασθῆναι τοὺς ἄρμους, τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἀχθέντες δὲ ἐπὶ τοῦ ἄκμωνος, ἐπίθηκα οἱ Ἅγιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνωθεν τοῦ ἄκμωνος, καὶ ἤρξαντο τύπτειν οἱ δῆμιοι. Καὶ ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἑκτῆς ἐκ τρίτου ἐντρίλλανθον οἱ τύπτοντες, οἱ δὲ Ἅγιοι οὐδόλως ἠσθάνοντο τῆς κολάσεως. Καὶ ἀκούσας ὁ Νέρων ἐταράχθη, καὶ προσέταξεν ἐκκοπῆναι τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ αὐτίκα τοὺς Ἀγίους κρατήσαντες, καὶ τὰς χεῖρας δεσμήσαντες, καὶ τῷ ἄκμωνι ἐπιθέντες, τῶν ξιφῶν ἐπελάβοντο. Καὶ κατὰ τῶν χειρῶν τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς τὰς τῶν ξιφῶν ἐπιφορὰς πολυλάκεις οἱ δῆμιοι ἐπαγαγόντες, ἤνυσαν οὐδὲν ἐκλυθέντες, οἱ δὲ ἐπισσον ὥσπερ νεκροί. Ἡ δὲ Ἀγία, ἀβλαβῆς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, προστύχετο λέγουσα· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ ἐφοβήθη ὁμοίαι, τί ποιήσῃ μοι ἄνθρωπος.

Τοῖνον ἤρξατο ὁ βασιλεὺς ἀπορεῖν, καὶ διαλογίζεσθαι περὶ τούτων, τί ποιήσει, καὶ γενήσεται ἐγκρατὴς καὶ κύριος τῶν Ἀγίων. Καὶ τούτους μὲν ἐν τῇ βαθυτάτῃ φρουρᾷ ἐμβληθῆναι κελεύει· τὴν δὲ Ἀγίαν Φωτεινὴν, μετὰ τῶν πεντε ἀδελφῶν αὐτῆς, ἀπενεχθῆναι ἐν τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κουβουκλίῳ, καὶ τεθῆναι ἐπὶ τὰ χρυσοῦς θρόνους, καὶ ἐπὶ τὰ κλίνας χρυσαῖς, καὶ τράπεζαν· καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δομνίαν προσέταξεν εἰσελθεῖν, καὶ συνεῖναι μετ' αὐτῶν, μετὰ καὶ τῶν Σαραπαινίδων αὐτῆς, καὶ τεθῆναι χρήματα πολλὰ, καὶ κόσμια χρυσᾶ, ἐσθῆτάς τε χρυσαῖς, καὶ ζώνας. Ἰδούσα δὲ τὴν παῖδα Δομνίαν ἡ Ἀγία Φωτεινὴ, εἶπε· Χαῖρε τοῦ Κυρίου μου Νύμφη. Ἡ δὲ πρὸς αὐτήν· Χαίροις καὶ σὺ κυρία μου, ἡ λαμπὰς τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσασα δὲ ἡ Ἀγία Φωτεινὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, νύχαρίστησε τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀγκαλισαμένη αὐτήν ἠσπάσατο. Καὶ κατηχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τῆς Ἀγίας μετὰ τῶν ἑκατὸν αὐτῆς Σαραπαινίδων, ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως, ἀντὶ Δομνίνας, Ἀνθούσαν. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ἡ μακαρία Ἀνθούσα, τὰ τε χρυσοῖον αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ χρυσῷ κουβουκλίῳ αὐτῆς ὄντα χρήματα, δεθῆναι τοῖς πτωχοῖς, διὰ χειρὸς Στεφανίδος, τῆς τῶν ἑκατὸν Σαραπαινίδων ἐξαρχούσης.

Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, καὶ λίαν θυμωθείς, καὶ μέγα οἰμώξας, ἐκέλευσεν εὐθέως ἐκκαῆναι κάμινον ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Ἀγίαν Φωτεινὴν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῇ ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας. Καὶ τούτου γενομένου, ἐποίησαν ἐν τῷ μίσῳ τῆς καμίνου ἡμέρας τρεῖς, σῶσι καὶ ἀλώεσται ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς βλάβης διαμείναντες. Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας ὑπολαβὼν ὁ Βασιλεὺς, ὅτι παρανάλωμα γεγένησιν εἰς Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ἐκέλευσεν ἀναφραγῆναι τὴν κάμινον, καὶ εἰ μὲν

εὐρωσιν τὰ ὅσα τῶν Ἀγίων, ῥιφθῆναι αὐτὰ ἐν τῷ ποταμῷ. Καὶ ἀνοίξαντες, αἱ δῆμοι εὐρον πάντας δοξάζοντας, καὶ εὐλογούντας τὸν Θεόν· καὶ ἐξίστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι, ὅτι εὐχ ἤφατο αὐτῶν καθέλου τὸ πῦρ. Ὡς δὲ ἤκουσαν καὶ εἶδον ἅπαντες οἱ τῆς πόλεως Ῥώμης τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, ἐξεπλάγησαν δοξάζοντες καὶ αὐτοὶ τὸν Θεόν.

Ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς τοῦ τοιούτου θαύματος κατήκοος ἐγένετο, ἀναιρετικὰ φάρμακα ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ προσκληθέντος Λαμπαδίου τοῦ Μάγου, καὶ συγκεράσαντος τὸ φάρμακον, δίδωκε τῇ Ἀγίᾳ Φωτεινῇ πρότερον. Ἡ δὲ, λαβούσα τοῦτο· Σοῦ μὲν ἴφη, ἀκαθάρτου τυγχάνοντος, οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἄφασθαι τούτου· ἵνα δὲ γνῶς, Βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρῶτον τῶν ἄλλων πίωμαί τοῦτο, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰθ' οὕτω καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες. Καὶ πάντων πίνοντων, καὶ ἀβλαδῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ Μάγος ἐξίστη. Καὶ περιβλεψάμενος τὴν Ἀγίαν· Ἔστι μοι δηλητήριον πᾶν, φησί, δόκιμον· καὶ εἰ τούτου γευσάμενοι οὐκ ἀποψύξατε τάχιον, πιστεύσω καὶ αὐτὰς τῷ Θεῷ ἡμῶν. Οὐ καὶ προσαχθέντος καὶ πάντων τοῦ δηλητηρίου γευσασμένων, καὶ μηδὲν δεινὸν πεπονθόντων, ἐξίστη ὁ Μάγος. Καὶ συναγαγὼν εὐθὺς πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ, πυρὶ κατέκαυσε. Καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἐβαπτίσθη, μετανοήσας Θεόκλητος.

Τούτα πάλιν μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, προαίταξεν ἀρπαγῆναι αὐτὸν ἐκ μέσον τῶν Ἀγίων, καὶ ἐξῶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ αὕτω πρὸ τῶν ἄλλων ἐτίλεισε τὸ μαρτύριον ὁ Θεόκλητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς. Τούτους δὲ Ἀγίους πάντας, σὺν τῇ Μεγαλομάρτυρι Φωτεινῇ, ἐκέλευσε νευρακοπηθῆναι. (Ὁ γενομένου, καὶ τῶν Ἀγίων λειδορούντων καὶ διαχλευαζόντων τὸν τε Βασιλέα καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοῦ, μολύβδον καχλάζοντα σὺν τέρψῃ ποτισθῆναι τὴν Ἀγίαν προσταττει· κατὰ δὲ τῶν νῶτων τῶν λοιπῶν Ἀγίων ἐκχυθῆναι προσταττει. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς ἐξ ἐνὸς σταματός οἱ ἅγιοι ἐξεδέχσαν· Ἐὐχαριστοῦμέν σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι διὰ τοῦ καχλάζοντος μολύβδου ἐδράσας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὥσπερ ἀπὸ καύσωνος διψῶσας καὶ φλεγμαινούσας.

Τότε ὁ Νέρων ἐκπληττόμενος, καὶ θαυμάζων, ἐκέλευσε τοὺς Ἀγίους κρεμασθῆναι, καὶ ξέσθαι ἀφειδῶς καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεσθαι. Τούτου δὲ ταχὺ γενομένου, καὶ τῶν Ἀγίων προσευχομένων, καὶ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος ἐνισχυομένων, ἱμῶν δὲ δαίμων Νέρων, τέρψαν σὺν δριμυτάτῳ ὄξει ἐνωθῆναι, καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων τῶν Ἀγίων χυθῆναι προσταττει. Προσαχθέντος δὲ ταῖς Ἀγίοις τοῦ τοιούτου κράματος, Ἵπὲρ μέλι καὶ κηρίον ὑμῖν ἐπιφαίνεται, ἴλεγον.

Ἐπὶ πλέον οὖν παροξυνθεὶς, ἐκέλευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορυγθῆναι. Καὶ ἐκτυφλώσας αὐτοὺς καθιέρξεν ἐν φρουρᾷ ζοφώδει, πλήρει ἐρπετῶν ἰσθῶλων καὶ ἀκαθάρτων. Οἱ δὲ ἅγιοι ὕμνων καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἰρκτῇ ἰσθῶλα θηρία ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἡ δυσωδία τῆς εἰρκτῆς εἰς εὐωδίαν μεταβλήθη ἀνυπερβλήτου, καὶ τὸ σκότος ἐγένετο φῶς ὑπέρλαμπρον, καὶ ὁ Χριστὸς ἔσται ἐν μέσῳ τῶν Ἀγίων, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ κρατῆσας τῆς χειρὸς τῆς Ἀγίας, ἤγειρεν αὐτήν, εἰπὼν· Ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν· αἰεὶ χαίρετε. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, εὐθὺς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἰδόντες τὸν Κύριον, προσκύνησαν αὐτὸν. Καὶ κατασφραγίσας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν· Ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε· ἔστος μὲν ἀνῆλθιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκ δὲ τῶν σωμάτων τῶν Ἀγίων ὡσεὶ λεπίδες ἐξίπτεον, καὶ ἐγέναντο ὑγιεῖς ὡς τὸ πρῶτον.

Ὁ δὲ Νέρων, ὁ δύστηνος καὶ θεομισῆς, ἐκέλευσε προσμεῖναι τοὺς Ἀγίους ἐν φυλακῇ χρόνους τρεῖς, ὥστε κακωθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ κακῷ θανάτῳ τὰς ψυχὰς ἀπορρίψαι. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς χρόνους, ἴδιον οἰκίτην ἔχων ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ εἰρκτῇ κατάκλειστον, προσέταξεν ἐκβλεθῆναι τοῦτον· καὶ ὡς εἶδον ταῖς Ἀγίοις ἐρρωμένους οἱ ἀπεισταλῆντες, ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ, ὅτι οἱ ἐκτυφλωθέντες Γαλιλαῖοι βλέπουσι, καὶ ὑγιεῖς εἰσιν· ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φωταγωγηθεῖσα, καὶ μύρα πάμπαν πνέουσα, μεταποιήθη εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ αἶκλος ἅγιος ἐγένετο· καὶ θαφίλεια μέσον τῆς φυλακῆς ἐπὶ βρύουσα, ἐν ᾗ συντρέχοντες οἱ λαοὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτῶν, πιστεύοντες εἰς τὸν Θεόν αὐτῶν.

Ταῦτα ἀκούσας, ὁ βασιλεὺς, ἐξίστη· καὶ ἀποστείλας, παρέστησεν αὐτοὺς, καὶ φησὶν· Οὐκ ἐπεφωνησάμην ὑμῖν διὰ προσταγματος βασιλικῷ, μὴ κηρύττειν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ πόλει τῶν Ῥωμαίων; πῶς οὖν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες, τοῦτο ποιεῖτε; διὰ τοῦτο πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμωρίας ὑμῖν. Οἱ ἅγιοι εἶπον· Ὁ θεὸς ποιεῖ· ἡμεῖς γὰρ τὸν Χριστὸν Θεόν ἔντα ἀληθινόν, καὶ Ποιητὴν πάντων, διδάσκουν οὐ παυσόμεθα. Ἐπὶ τοῦτο, τῷ θυμῷ ὑπερξέσας, ἐκέλευσε σταυρωθῆναι τοὺς Ἀγίους κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις καταξάινειν τὰς σάρκας αὐτῶν, ἕως ἄν, φησί, διαλυθῶσιν αἱ ἀρμονίαι αὐτῶν. Τούτου δὲ γενομένου, φύλακας ἔστησαν, ἵασαντες αὐτοὺς καὶ ἐτίρας τίσασας ἡμέρας. Ἐλθόντες δὲ οἱ δῆμοι θεάσασθαι αὐτοὺς, εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς εἶδον αὐτοὺς κρεμαμένους, οὗτοι μὲν εὐθὺς ἀπετυφλώθησαν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου κατελθὼν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ λύσας τοὺς Ἀγίους καὶ ἀσπασάμενος, ὑγιεῖς αὐτοὺς ἐργάσατο. Τότε ἡ Ἀγία ἐπὶ τῇ τυφλώσει τῶν θηρίων σπλαγχνισθεῖσα, προσηύξατο, καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψαν, καὶ πιστεύοντες ἐβαπτίσθησαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Νέρων, ὀργισθεὶς, ἐκέλευσε ἀποδαρῆναι τὸ δῆμα τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς· αὐτὴν γενομένην, ἡ Ἀγία ἔφαλλε. Κύριε ἰδοκίμασάς με καὶ ἔγνων με. Ἐκδείραντες δὲ τὸ δῆμα αὐτῆς, ἔρριψαν εἰς τὸν ποταμόν, τὴν δὲ Ἀγίαν, εἰς φρίαν ξηρόν· τοὺς δὲ λοιποὺς, Σεβαστιανόν καὶ Φωτεινόν καὶ Ἰωσήν κρατήσαντες, τὰ παιδογόνα τούτων μάρια ἀπέτεμον, καὶ τοῖς κυσίαν ἔρριψαν. Εἰθ' οὕτως ἀποδείραντες αὐτῶν τὰς δορὰς, ταύτας μὲν ἐν τῷ ποταμῷ ἔρριψαν, αὐτοὺς δὲ κατησφαλίσαντο ἐν παλαιῷ λουτρῷ. Τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς παραστήσας ἀπέτεμε τοὺς μαστοὺς αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξίδειραν καὶ ταύτων τὰ δέρματα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν Ἀγίαν Φωτίδα, οὐ κατεδέξατο αὐτὴ κρατηθῆναι ὑπόπινος, καθὼς καὶ αἱ λοιπαί, ἀλλὰ μόνη ἴστατο γυναικίως, ἀποδυομένη τὸ δῆμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ὡς ὑπερθαυμάσαι καὶ τὸν βασιλέα τὸ ἀνδρεῖν αὐτῆς καὶ καρτερικῶν.

Διὸ καὶ ἱμῶν, μετὰ τὰ ἀποτεμῖν τοὺς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδυθῆναι δὲ καὶ τὸ δῆμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς ἐτίραν ἐπινεῖ κατ' αὐτῆς τιμωρίαν, πάνδεινον καὶ ἐλεεινόν. Δύο γὰρ δυνάμεις, ἔνδον τοῦ παραδείσου αὐτῶν, βίβη κελύσας κλιθῆναι, καὶ ταύταις τὴν μακαρίαν προσόησαι, καὶ τούτων ἀθρόως ἀπολυθέντων, διαμερισθῆναι τὴν Ἀγίαν, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθῆναι. Τότε πάντας τῷ ξίφει τελειώσας ὁ δύστηνος, τὴν μακαρίαν Φωτεινήν, ἀπὸ τοῦ φριάτος ἐκβαλὼν, τῇ φρουρᾷ ἐναπίθετο. Αὕτη δὲ, ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ στεφανωθείσα σὺν τοῖς λοιποῖς, ἰδέτο τοῦ Θεοῦ. Ὡς καὶ ἱμῶν αὐτῇ, καὶ τρίτου σφραγίσας, ὑμῇ ἀπειργάσατο. Καὶ μεθ' ἡμέρας πολλὰς, ὕμναυσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀφίησι τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Φωτὴ, ἡ Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φερνή ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτὴ φέρει σοὶ τὴν κάραν, φῶτων Πάτερ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτὶς, ἡ ἑτέρα Ἀ-
δελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ
διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Δώσεις ἑπαθλον δενδροάθλῳ Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἑδέμ Θεῷ Λόγε.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρασκευὴ, ἡ ἑτέρα
Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἐτοιμον εἶχε, καὶ παρασκευασμένον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Κυριακὴ, ἡ ἑτέρα
Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν Θεῖον ἐκβάλλει φόβον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ υἱὸς
τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τομοὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος·
Ἰωσὴ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος
υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τίς οὗτος ἀτμός ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δουξ
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῷ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον·
Σεβάζομαι σε, τὴν κάραν τετμημένον.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αρνὰς ποιμένας ἐπὶ χλόην, ἀληθείας ὡς
ἀρνίον τῷ πομένῳ, προσηνέχθης Χριστῷ
Πορφύριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων
σε, μοναῖς ἐν ἀκηράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στὸς, Πορφύριε βοῶντα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαύμασι πλείστοις καὶ σημείοις, κατεκόσ-
μητε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστὸς,
ὃν ποθῶν Πορφύριε, ἐβάας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οἰκτιρον σῶσόν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρ-
μονα τεκοῦσα Θεοῦ Λόγον, καὶ φωτί-
τῳ ἐν σοὶ, καταύγασον βοῶντα· Εὐλογημένος
Πάντα γενε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς καλίας.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγᾳ, καταπατοῦν-
» τες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Σεσοφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφί-
στης τῆς κακίας, Ἱεροκῆρυξ πανόλβιε, εὐ-
σεβῶν δὲ καρδίαι, ἐνθέως εὐφράνθησαν.

Συναγελάζη Πατέρων ὁμηγύρει, καὶ συνευ-
φραίνει Ὀσίων, Πάτερ μακάριε πνεύμασιν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Εξεδάφισας τεμένη τῶν δαιμόνων, ναὸν Θεῷ
ἐδομήσω, ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει Ὀσίων· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα πορφυρώσας, ἐξ ἀρε-
τῶν σου, καὶ ταύτην, ὡς Ἱερεὺς στολισά-
μενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις, βασιλεῖα Ὀσιε.
Θεοτοκίον.

Ως ἀνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων, καὶ
ἑρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομῆτορ ἠγά-
πησεν, ὁ Υἱὸς σε, καὶ σάρκα ἐκ σοῦ ἀνελάβετο.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκρό, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ιστίῳ, Πάτερ νοητῷ, ἐκπεράσας τὸ τοῦ βίου
κλυδώνιον, οἰακιζόμενος, παλάμη Θεῖα τοῦ
Παντοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς,
σοφῶς κατέπλευσας, χαρὰς λαβόμενος αἰωνίᾳ,
καὶ τερπνῆς ἀπολαύσεως.

Ωρίμος πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος
γενόμενος Ὀσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς
διπλοῖδα περιβαλλόμενος, ἱερωσύνης στολισμῷ,
λάμπον μεταβέβηκας, εἰς φῶς ἀνέσπερον, τοῦ
Κυρίου καθορᾶν τὴν τερπνότητα.

Στόματι Θεῖον γλυκασμὸν, ἀρυσάμενος, ἡ-
ρεύξω Μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν
πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῷ πνευμα-
τικῷ, πάντας ἐνηδύνοντα, τοὺς τὴν ἐτήσιον,
ἐκτελοῦντάς σου Θεόφρον πανήγυριν.

Ηλιον ἔγνωσ τὸν Χριστὸν, ὁμιλήσαντα ἡμῖν
μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς
τούτου Πάτερ, ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγα-
σθεῖς ὁλοκαμπῆς, ἀστήρ ἐχηρημάτισας, Δέσει
Θεούμενος, ἱερὲ θαυματουργὲ Πάτερ Ὀσιε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας
τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κίη

σιν, ὅταν καθίσῃς κρίναι τὰ ἔργα μὲ, τὰς ἀνομίας παρορών, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀνιμάρτητος, ἐλεήμων, ὡς Θεὸς καὶ φιάνθρωπος. Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Μεταναστεύσας τὴν πολλήν, ὑπαρξίν διεσκόρπισας· τοὺς πλάνη δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς συνήγαγες Πορφύριε· ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίζομεν Πανάχραντε, καὶ τῷ ἐκ σοῦ προελθόντι, συσταυρούμεναι Χριστῷ, ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου, ἀπρασκόπους εἰς τέλος, ἡμᾶς διαφυλάξον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατ' εἰκόνα γενόμενος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμοιώσιν, κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως, Παμμακάρις, τὸ τῆς εἰκόνης ἀξίωμα, τηρεῖν, διεσπείδασας, λογαμῶ πανευσεβεῖ, καὶ νοὸς καθαρότητι, καὶ ἀγνότητι, καὶ παθῶν ἐγκρατεία καὶ τηρήσει, τῶν Χριστῷ διαταγμάτων, καὶ εὐσεβεῖα πανόλβιε.

Τῇ ἀσκήσει τὸ πρῶτον, προσλαβὼν καὶ τὴν ἀθλήσιν, θεοφρόνως ὕστερον, εὐνέστησας, δὲ ἀμφοτέρων τῷ Κτίσαντι, τῷ μόνῳ τὴν κάθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν· οὗ τὴν ἐνσαρκον, παρυσίαν δοξαζῶν προσεκύνεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἀγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων Ὅσιε, διετέλεσας, διὰ μαστίγων ἐταίσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς βεβαίων τὴν ἀλήθειαν· ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστῷ βασιλείας κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, καὶ αἰδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρημα-

τίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἴκτειρῃσόν τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ· Τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σα ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴνδε·

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας εὐπρεπῶς μέλπω μαίκαρ.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
• θρωπῶν ποντῶμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὥδην, ἐβόα
• ἄσωμεν.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ κατασχεθεῖς, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι, τρικυμίας κοσμικαῖς, ἀπεκρούσω Ὅσιε, Θεῷ, ἐπινίκιον ὥδην ἀνακρῶμενος.

Ο φωτοφόρος σου βίος καὶ τὸ παιδρὸν, τῆς ψυχῆς καὶ σύντονον, εὐσεβεῖα συγκαθέν, ἀρετῆς εἰκόκσμα λαμπρὸν, ἐν σοὶ Ὅσιε τρανῶς ἀπηκριβώσατο.

Υπερφυεῖ δαδουχία καὶ φωταυγεῖ, τῇ Χριστῷ λαμπόμενος, τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐγκρατῶς ἐμάρανας βωῶν, ἐπινίκιον ὥδην τῷ Παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον θεοπρεπῶς, συλλαβοῦσα Πάναγνε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἡμῖν, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας Ἀγνή, μετὰ γέννησιν Παρθένος διαμείναςα.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὗ ἐστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μὲ,
• ὁ ὑψώσας τὰ κέρας τῶν Πιστῶν σου
• ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Σοῦ ἡ θεόληπτος ψυχὴ, τῷ τῆς πίστεως ζήλω, πυρπολούμενῇ μαίκαρ, τῶν ἀνόμων τὴν πικρὰν, μακίαν καὶ τὸν θυμὸν, Θεοφόρε, κραταιῶς διέλυσεν.

Οἰκείοις αἵμασι βαφεῖς, τῶν Μαρτύρων τῆς ἁθλούς, ἐμιμήσω τρισμάκαρ, αἰκισμούς τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, ὑπομείνας, καρτερῶς Προκόπιε.

Υπέστης Ὅσιε διπλῶς, τοὺς ἀγῶνας ἐμ-
φρόνως, τὰς αἱρέσεις ἐλέγχων, καὶ λεόν-
των τὰς ὀρμὰς, ἀνδρείως ὑπενεγκῶν, Θεοφρό-
νως, πάνσοφε Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Σοφία Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πρὸ πάντων
αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀπορ-
ρήτως σαρκωθείς, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, Θεο-
τόκον, ταύτην ἀπειργάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ασώματος ἐν βίῳ, ἐγνωρίσθης Πατὴρ ἡμῶν,
καὶ ἐνσαρκος Ἀγγέλοις, ἀνεδείχθης συν-
δίακτος, τῷ κόσμῳ κατὰ Παῦλον σταυρωθεῖς,
τῷ σοὶ ἐσταυρωμένῳ ἀληθῶς, καὶ εἰς οὐράνιον
οἰκῶν τῇ διανοίᾳ χώρον ὁ γῆινος. Δόξα τῷ
εὐδοκήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ γνωρισθέντι σοί·
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκω-
θέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐ-
τόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ πα-
θῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας πό-
θῳ, καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν
σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σῆς· δόξα τῷ ἐλευ-
θερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρα-
νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγῃ τὴν
πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πι-
κρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ
τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο
βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ·
δόξα σου τῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θά-
νατῷ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία· Θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορταίζουσα.

Αρδεύων Ὅσιε, δακρύων χεύμασι, τὴν καρ-
δίαν σου μάκαρ τῶν ἀρετῶν, σπόρον ἐ-
γεώργησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ὁσώτατε
Προκόπιε.

Γεῶδες φρόνημα, τῷ θείῳ Πνεύματι, καθυ-
πέταξας Πάτερ ἀσκητικὴν, βίον ἀνελόμε-

νος, καὶ συνταπτόμενος χοροῖς, τῶν Μαρτύρων
παμμακάριστε.

Ως μάρτυς ἔνθεος, καὶ ἀληθέστατος, ὑπὲρ
τῆς εὐσεβείας αἰρετικὴν, ἤλεγξας ἀπό-
νοιαν· τῆς γὰρ μαγίας ἀληθῶς, τῶν ἀθέων καί-
τεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Νομίμων ἀνευθεν, Θεσμῶν Πανάμωμε, συλ-
λαβοῦσα τὸν Κτίστην δίχα φθορᾶς, τοῦ-
τον ἀπεγέννησας, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, καὶ
κυρίως ἐχηρημάτισας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σε Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Αγισθέντα ἀσκητικῶς, καὶ τελειωθέντα σε
δι' αἵματος, γεραίρομεν Ὅσιε· μνήμη γὰρ
δικαίων μετ' ἐγκωμίων αἰεὶ, πιστῶς ἐπιτελεῖται,
καὶ μνημονεύεται.

Σοφῶς ὁ πάντα μεταποιῶν, καὶ μετασκευά-
ζων πρὸς τὸ κρεῖττον, ὡς βούλεται Κύ-
ριος, τῇ τῶν δυσσεβούντων μαιφονίᾳ, τῇ σῇ
ἀσκήσει μαρτυρίου προσέθετο.

Επὶ τῶν ὤμων ἀναλαβὼν, τὴν διὰ Σταυροῦ
πανοπλίαν, σὺ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας,
τῶν ὀπίσω Πάτερ λήθην ποιούμενος, καὶ τοῖς
ἐμπροσθεν δρόμοις ἐπεκτεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Πάναγνε τὸν ἐκ σοῦ, σάρκα πα-
θητὴν τε καὶ θνητὴν, περιβαλλόμενον Κύ-
ριον, καὶ τεθεωμένην ἀπεργασάμενον, ἐνώσει
ἀσυγχύτῳ τῇ καθ' ὑπόστασιν.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θαρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνί, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀ-
» νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Προβαίνων αἰμίνηστε, ἀπὸ δόξης ἀληθῶς,
ἀσκητικῆς ἀνέδραμε, πρὸς Μαρτύρων
ἀνδρείαν τε καὶ τιμὴν, οἰκείου ἐξ αἵματος, ἐρυ-
θρὰν πορφυρίδα περικείμενος.

Ρεόντων τὸ ἄστατον, λογισάμενος ψυχῇ, καὶ
λογισμῷ Θεόφρονά, τοῖς αἰεὶ διαμένουσιν
ἀγαθοῖς, καὶ πέρας οὐκ ἔχουσιν, εὐσεβῶς ἐπτε-
ρώθης Παμμακάριστε.

Εγκράτειαν σύντονον, καὶ πραότητά Χρι-
στός, σὲ καθορῶν πλουτήσαντα, φιλαν-
θρωπικῶς ἐπέβλεψεν ἐπὶ σέ, καὶ δόξης ἀνέδει-
ξε κοινωνόν, Θεοφόρε παναοίδιμε!

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινά, καὶ χαλεπὰ συντρίμματα, χειρουργίαις ἰάτρευσον μυστικαῖς, δραστήρια φάρμακα, τοῦ Υἱοῦ σου βαλοῦσα τὰ παθήματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Οὐδέν, Δεκαπολίτα, γῆς πᾶσαι πόλεις
Πρὸς τὴν νοτιήν, ἐνθα περ τάττη πόλιν.

Εἰκάδι ἐβδομάτῃ Προκοπίῳ τέρμα φάνθη.

Οὗτος τὸν μονήρῃ βίον πρότερον ὑπέδυ, πᾶσαν ἀσκησιν ἀκριβῶς διαμείψας, καὶ τελείως καθάρας ἑαυτὸν, τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας διελέγξας ἀνδρείως καὶ καταπτύσας· ὕστερον δὲ καὶ διὰ μαστίγων ἀθλήσας, μίγας Ὁμολογητῆς ἀνεφάνη, θαυμάτων ἐνεργείας ἐνδειξάμενος· καὶ οὕτω πρὸς Κυρίον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γελασίου, ὃν τὸ Βάπτισμα κελευσθεὶς διαπαῖ-
ξαι παρὰ τοῦ Ἀρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς,
καὶ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φῶτισμα μέλλων ἐκγελᾶν, γελᾶς πλάνην
Πλυθεὶς δὲ Γελάσις, ἐκτέμνη κίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θαλλελαίου.

Στίχ. Ὁ Θαλλέλαιος φαιδρῶς ἦκει πρὸς πόλον,
Θαλλοῖς ἐλαίων, ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Οὗτος Κίλιξ μὲν τὴν τὸ γένος· ἀγαπήσας δὲ τὴν ἀσκητι-
κὴν πολιτείαν, τὴν πόλιν κατέλαβε Γαβάλων· τῆς ἀπὸ
σαδίων· εἰκοσι γιγασκόντινα καταλαβὼν, ἐν ᾧ τέμνος τὴν
δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἐπήξατο μικρὰν καλύβην, τοῖς τῆς ἀσκή-
σεως ἀσχολήμενος πόνοις, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ κα-
κουχίαις ἑαυτὸν ἐκτῆκων. Ὅθεν οἱ ἐν τῷ τεμένει δαίμονες
πλείστοις αὐτὸν φοβήτορες ἐξεδιμάτην· ὅς καὶ κατησχυμέ-
νους ἐξίπεμπε, καταγιλῶν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν. Μαιζόνων
δὲ πόνων ἐφείμενος, τὴν μὲν καλύβην κατέλιπε· κελλίων δὲ
σινωτάτων δειμάμενος μηδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, ἐν αὐτῷ
εἰσῆλθε, ταῖς γόνασι τὸ πρόσωπον ἔχων προσηλωμένον. Θεαρί-
σων ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἑτὶ δέκα βεδιωκῶς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Στέφανος, ὁ συστη-
σάμενος τῷ γηροκομείῳ τοῦ Ἀρματίου, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Γήρει Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου·

Ὁν περ θανόντα Πρύτανις στέφης σέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νήσιος, βουνέυροις τυ-
πτόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Νεύροις βορείοις Νήσιος πάσχω φέρει.

Νευρούμενος γάρ, τῶν πόνων λήθην ἔχει.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς κλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ὑπέρλαμπρος ὁ βίος σου Θεόσοφε, γέ-
γονε δι' ἀσκήσεως, ἔτῳς ὥφθη σὺ, προφανῶς
ἡ ἀθλησις στερρόα· Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βοῶν·
Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωφροσύνη καθαρότητα θεσπέσιε, Πάτερ πε-
ριζωσάμενος, ἐν ἀνδρείᾳ δὲ, Μαρτυρίᾳ στέ-
φανον λαμπρόν, δεξάμενος χάριτι βοᾶς· Εὐλο-
γητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μὴ τὴν ἄχραντον εἰκόνα προσκυνοῦντές σὺ,
Σῶτερ οἱ ἀσεβέστατοι, τὸν οἰκέτην σου
μαστιγοῦντες, ὅξεν δεινῶς, ὑμνοῦντα καὶ κρά-
ζοντα πρὸς σέ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνόμενοι τῷ τόκῳ σὺ Πανάμωμε, πάν-
τες σὲ μακαρίζομεν· δι' αὐτοῦ γὰρ νῦν,
σαρκικῆς γεννήσεως ἡμεῖς, ῥυσθέντες κραυγά-
ζομεν αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόμον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βυλεσθαι
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λελυμένος τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὀφ-
θεὶς, μετετέθης ἐντεῦθεν πρὸς τὴν ἀκήρα-
τον, Ὅσιε ζωὴν, τῷ θανάτῳ χρησάμενος, κλί-
μακι προσφόρῳ, Προκόπιε θεόφρον.

Πεπλησμένος ἐφάνης φωτὸς τῆς πίστεως, καὶ
πρὸς αὐτὸς φέγγος Πάτερ ἐφοίτησας, πᾶ-
σαν ὕλικήν, ἀποθέμενος ἔφεσιν· ὅθεν σε τιμῶ-
μεν, Προκόπιε θεόφρον.

Ωπλισμένος δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος,
πονηρίας πνευμάτων ἐτρέψω φαλαγγας·
ὅθεν οὐρανῶν, πύλαι σου ἠνεώχθησαν, Μάκαρ
ἀνυμνοῦντι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζουσι πᾶσαι γενεαὶ Δέσποινα, ὡς
προέφης ἡ μόνη θεομακάριστος, σὲ τὴν
ἀληθῆ, Θεοτόκον καὶ πάναγνον· ἣν ὑπερυψοῦ-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα.

• διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγον
• σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐ-
• ρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Αῖθλῆν νομίμως Σοφὲ ἐλόμενος, τῶν παθῶν
• ὁρμαῖς δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, καὶ σαρ-
• κὸς σκιρτήματα θανάτου Χριστοῦ· ὅθεν τῆς
• ἀπαθείας, νῦν τὴν ἀνώλεθρον, σὺν ταῖς ἀσω-
• μάτοις Στρατιαῖς, εὖρες ἀπόλαυσιν.

Κριτὴ δικαίῳ φαιδρῶς παρίστασαι, ὡς νι-
• κητὴς στεφάνους ἀμαράντους δεξάμενος,
• ἐκτενῶς Προκόπῃς δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ἐκτε-
• λούντων, σοῦ τὴν πανίερον, μνήμην καὶ τὴν
• θείαν ἑορτὴν, τῆς μεταστάσεως.

Αὐγαῖς τρισὶ νῦν καταλαμπόμενος, ταῖς ἐκ
• μιᾶς ἀφράστως προΐούσαις Θεότητος, πα-
• νολθίου λήξεως ἡξίωσαι, καὶ τερπνῆς θυμηδίας,
• συναγαλλόμενος, ταῖς ὑπερκοσμίαις Στρατιαῖς,
• Πάτερ Προκόπῃς. Θεοτοκίον.

Ρευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος, μορ-
• φὴν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυ-
• σεν, εὐδοκίᾳ Πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοί, τῇ
• κεχαριτωμένῃ· ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐ-
• ρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκό-
• πῃς, παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀ-
• προσίτῳ Τριάδι· πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν
• ἐκτελούντων ἐνδοξε, τὴν παναγίαν μνήμην σου,
• καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν
• ἡμῶν, ἡ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερου-
• βὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ
• οἰκείων δούλων σε, Θεοκυῆτορ Πάναγνε· ὅπως
• ῥυσθῇμεν πάντες, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
• κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ
• Ὁμολογητοῦ, συνασκητοῦ τοῦ Ἀγίου Προ-
• κοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
• Προσόμοια.

Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημεῖόν σου.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ πάντων ὁρεγόμε-
• νος, ἐλογίσω θεσπέσια, τρυφὴν τὴν ἐγ-

κράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημο-
• σύνην, περιουσίαν δαφιλῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν
• μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ
• γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν
• Ἀγίων Βασιλείε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέ-
• λεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦ-
•θεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιο-
• σύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν
• νέμων τὰ ἐπλαθῆ, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ
• τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν δυσώπει Θεόπνευ-
• στε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμα σε,
• ἀπηνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴ-
• σθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις,
• ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περι-
• στάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβά-
• νεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χα-
• ρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ πα-
• νάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶ-
• σιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, παιεῖν
• τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅ-
• πως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κλῆρον
• τὸν ἑράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ
• σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέψα, καὶ τὴν πλευράν ὁ-
• ρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χρι-
• στὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἐκλαίε βρωῖσα· Τί τοῦ-
• το ἦέ μοι; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει
• ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύ-
• δεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτ-
• τομαι εὐσπλαγγχε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἑσπερινῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρόν.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν
• Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς πίστεως βάσιν σε γινώσκω Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
• • χοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
• • ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
• • μαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὴν βάσιν ἐπὶ τὴν πέτραν θέμενος, Πάτερ
• τῆς πίστεως, τῶν πειρασμῶν οὐκ ἔπη-

ξας ὁρμαῖς, ἀλλ' ἀσαλεύτος ἔμεινας, ὡς ἀρετῆς ὑπέρμαχος, τῆς βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Η χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, σέ δυναμώσασα, τῶν ἀλγεινῶν μαστίγων καρτερεῖν, ταῖς νικαῖδας ἐνίσχυσε, καὶ νικηφόρον ἔδειξε, κατὰ τυράννου ματαιόφρονος.

Συναθλοῦ καὶ στρατιώτου ἔμφρονος, Πάτερ ἐπέτυχες, ταῖς ἀρεταῖς προκόπτοντος αἰέ μεθ' οὗ χαίρων πανόλβιε, τῆς σταθραῖς ἀθλήσεως, διηγωνίσω τὸ μαρτύριον. Θεοτοκίον.

Προστάτιν καὶ σωτηρίας πρόξενον, καὶ τεῖχος ἀρρήκτον, σέ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, τὴν τὸν Θεὸν γεννήσασαν, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ιθύνας ἐπιμελῶς, τὴν σὴν καρδίαν πρὸς Θεὸν Ὅσιε, ἀσκητικῇ χάριτι, καὶ ὁμολογίᾳ διέπρεψας.

Στρατεῖαν ἀναλαβὼν, καὶ πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ ἔτρεψας, τὸν νοητὸν δράκοντα, καὶ τὸν αἰσθητὸν Πάτερ Λέοντα.

Τηρήσαντες εὐσεβῶς, τὸ κατ' εἰκόνα τῆς ψυχῆς Ὅσιοι, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄχραντον, σέβοντες εἰκόνα ἠθλήσατε. Θεοτοκίον.

Εὐλόγηται διὰ σοῦ, ἡ πρὶν κατάρας, καὶ φθορᾶς μέτοχος, φύσις ἡμῶν Ἀχραντε, καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετείληφεν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ δόξαν ρέουσάν σοφέ· καὶ τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν τρίβον τὴν στενὴν χαίρων διήνυσας, πατῶν ταῖς ἡδοναῖς, ταῖς ἐκ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας Ὅστε ἀπάσης τε, κακοπαθείας καὶ ἐφθασας, πρὸς πλάτος θείον, τοῦ Παραδείσου, θρηγὸρε Βασίλειε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· Ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλασθήσαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήτωρ σε καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἀμνὰς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, θρή-

νοῖς συνέκοπτεν αὐτήν· καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θάμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκῶν, ὀνειδισμοὺς καὶ μαστίγας καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπονείδιστον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου συγκατάβασιν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• **Σ**ταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
• ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
• σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ος ὡραία σου παμμακάρι ἡ καρτερία, ἐν πολιᾷ νεότητος ἐπιδεικνυμένη, Ὅσιε στερεότητα, μεθ' ἧς ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνημμένος δι' ἀγάπης τῷ σῷ Δεσπότῃ, καὶ τὴν αὐτοῦ βοήθειαν περιβεβλημένος, πόνων οὐκ ἠσθάνου σαρκὸς, κραυγάζων δὲ ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βασιλείας ὡς ἐπώνυμος οὐρανίου, τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάγουσαν, ὁδὸν ἐπορεύθης, σύμπνοον εὐράμενος, Προκόπιον κράζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
• **θ**ας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους
• ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Ὅσιε λαμπρῶς, ἠγωνίσω Βασίλειε, τοῦ Λέοντος ἐκφαλίσας, τὸ ἀμείλικτον θράσος, καὶ γνώμην τὴν ἀγνώμονα.

Ισόρροπον εὐρῶν, διανύεις τὴν ἀθλησιν, Προκόπιον τὸν ἐν πόνοις, προκοπαῖς πολυτρόποις, ἐνθέως στεφανούμενον.

Νῦν βλέπεις καθαρῶς, τὸν Χριστὸν ὃν ἐπόθης· οὐ πόρρωθεν ταῖς ἐμφάσεις, νοητῶς ἐθεώρεις, Παμμακάρι ἱερῶτατε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκῳ, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Ερωτι, Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, τοῦ ἐπὶ γῆς Βασιλέως, ἀλογίστου γνώμης καὶ προσταγμάτων, καὶ δογμάτων, Θεοφόρε γενναίως ἠλόγησας.

Γυμνός μὲν, τῶν ἐπὶ γῆς ἐμφρόνως ἠγωνίσαι· ἐνδεδυμένος δὲ θείαν, δυναστείαν ὡφθης στεφανηφόρος, ὡς νικήσας, τῶν ἀθέων τυράννων τὴν ἐνστάσιν. Θεοτοκίον.

Ιδού νῦν, τῶν Προφητῶν πληροῦνται κηρύγματα, τοῦ τῆς Παρθένου τεκούσης, τὸν Προφήταις πάλαι κηρυγμένον, καὶ πληροῦντα τὰ προρρήθέντα Πνεύματος χάριτι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφὲ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων· καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἰληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ ταῖς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμακάρε ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ Ἀγίου Προκοπίου.

Στίχοι.

Ὁ Βασίλειος Χριστὸν ἐν ψυχῇ φέρων,
Ψυχὴν σκιάς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριν.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκόνα ὀγδοάτῃ Βασίλειον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ρίψεως τιμῆς, σπουδαίως ἀντίστη τοῖς Εἰκονομάχοις. Ὅθεν κρατηθεὶς, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, οὐκ ἐνίδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀληθείαν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαχοῦντα ἔχων καὶ τὸν θείον Προκόπιον. Διὸ ἐξέστη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φρουρᾷ παρεδόθη. Τοῦ δὲ Τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη· καὶ τῆς φυλακῆς ἐξελθὼν, τῆς ὁμοίας ἐπεμελεῖτο διαγωγῆς· καὶ πολλὰς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλείφων, καὶ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπανάγων ἐν διαφόροις καιροῖς, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐπόθησε ἐκ βρίφους, χαίρων καὶ εὐχαριστῶν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἱερομάρτυρος Προτερίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ὁ Προτερίος σφάττεται τοῖς καλάμοις,
Ὁ ξυγράφου κάλαμος ὢν κατὰ πλάνης.

Οὗτος ὁ μακάριος πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ κατ' Ἀλεξανδρείαν Ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνελθοῦσιν Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλεῖστα τοῖς Ἀγίοις Πατράσιν ἀγωνισάμενος κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἵρέσεων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβάλλεται. Στασιαζόντων δὲ, ὅσοι τὰ Εὐτυχεῦς καὶ Νεστορίου φρονούντες ἐτύχχανον, καὶ τὴν σιτοπομπίαν κωλύσειν ἐπαπειλησάντων, ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Μαρκιανός, οὐκ εἰς Ἀ-

λεξάνδρειαν τὸν σῖτον, ἀλλ' εἰς τὸν Πηλοῦσιον ἀνάγειν διὰ τοῦ Νείλου παρεκλεύσατο. Ὅθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς λιμώξαντες, μεσίτην τὸν Ἀρχιερέα πρὸς τὸν Βασιλέα προβάλλονται. Ὁ δὲ, τῇ τοῦ Ἀρχιερέως εἰσας παρακλήσει, πάλιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰγεισθαι τὸν σῖτον παρεκλεύσατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλεως Μαρκιανοῦ, Τιμόθεός τις, τὴν ἐπωνυμίαν Αἰλουρος, ἀσεληνὸν τινα νύκτα ἐπιτηρήσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελίοις ὠρὶ τῶν νυκτῶν ἐπιστάς, Ἀγγέλῳ ἑαυτὸν εἶναι ἔφησε, καὶ τῆς κοινωνίας ἀποστῆναι Προτερίου ἐπίσκοπον τούτοις. Οἱ δὲ, ὡς ἀπλοϊκῶς ἐξαπατηθέντες, στάσιν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φεύγων, τὸν θειότατον Προφήτην Ἡσαΐαν ἐθιάσατο λέγοντα· Ὑπόστρεψον, κἀγὼ περιμένω διαδέξασθαι σε· τοῦτο δὲ ἐδήλου τάχα τὴν βιαίαν αὐτοῦ τελευτὴν.

Ὑποστρέψας οὖν, καὶ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ εἰσελθὼν, ὑπ' αὐτῶν ἐκείσε καλάμοις ἐξέσι κατασφάττει. Εἶτα χειροτονεῦσιν αὐτ' ἐκείνου τὸν ἀπατήσαντα αὐτοῦς Τιμόθειον, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνάγουσιν. Ὅπερ μαθὼν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Λέων, τὸν μὲν Τιμόθειον ὑπὸ τὴν τῶν Ἐπισκόπων ἐξουσίαν κριθῆναι κανονικῶς ἐποίησεν· ὃν καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς Γάγγραν ἐξώρισαν· τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκοὺς εἰς τὸν τοῦ Ἀρχιερέως θόνον, μάλιστα καὶ δημιύσεισι παιδεύσας ὁ βασιλεὺς, ἕτερον Τιμόθειον ὀρθόδοξον, Σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονηθῆναι Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον παρεκλεύσατο. Καὶ οὕτως ἡ στάσις πέρας εἴληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχ. Οὐκ' εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ,
Νέστωρ ἀπλωθεὶς τὸ προφητικὸν φάναι.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Πουπλίου ἡγεμόνος, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ σέβασθαι τὸν Χριστὸν, συνελήφθη παρὰ τοῦ ἄρχοντος Εἰρηναρχοῦ, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Καὶ ὁμολογήσας κατενώπιον αὐτοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, σταυροῦται· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαρίστους φωνὰς ἀφείς, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐπιστηρίζων, τὸ πνεῦμα παρίδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων γυναικῶν Κύρας, καὶ Μαράνας.

Στίχ. Καταξιοῦνται Μαράνα τε καὶ Κύρα,
Σαρκὸς μαρασμῷ, κυριεύειν τοῦ πόλου.

Ταύταις πατρίς μὲν ἡ πρὸ ἑω κειμένη Βέρροια· γένος δὲ τὸ τῆς πατρίδος ἐπίσημον· ἀνατροφή δὲ τῷ γένει συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τούτων ἀπάντων ὑπεριδοῦσαι, καὶ εἰσω γινόμεναι τινὸς οἰκίσκου, πληρῶς τε καὶ λίθοις ἀναφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυρίδιον μικρὸν ἰάσασαι, δι' αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν εἰσεδέχοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμέναις γυναῖξιν διελέγοντο, καὶ τῷ Θεῷ τὰς δεξιολογίας ἀνέπεμπον. Καὶ ὅλον μὲν τὸν ἐνιαυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διήγον, μόνον δὲ τὸν τῆς Πεντηκοστῆς καιρὸν τὴν διαλεξίν ἐποιοῦντο. Τοῖς δὲ σώμασιν ἔφερον σιδήρου βάρος ἄπειρον, τὰ δὲ περιβολαῖα μέγιστα εἶχον· ἀσιτεῖα δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονὴ τοσοῦτον διήνεγκαν, ὡς διὰ τσσαράκοντα ἡμερῶν ἅπαξ μεταλαμβάνειν τροφῆς, ἐπὶ τρεῖς ὅλους ἐνιαυτοὺς.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον τάφον τοῦ Χριστοῦ πορεύσασαι, σὺδεμίας τροφῆς ἀπῆλυσαν, μέχρις αὐτὴν προσκύνησιν ἐποίησαντο. Καὶ πάλιν ἐπανελθοῦσαι, ἄσιτοι τὴν πορείαν διήνευσαν· τὰ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος σταδίῳ ὑπῆρ-

χειν εἶχουσι. Καὶ εἰς τὸ τῆς καλλινίκου Θείκης τέμενος ἀ-
πὲλθοῦσαι, ὡσαύτως διεπράξαντο. Αὗται μὲν οὖν τοιαύτη
πολιτεία τὸ θῆλυ κατακοσμήσασαι γένος, πρὸς τὸν πεθού-
μενον ἀνέδραμον Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἔξ Μάρτυρες, οἱ ἔξ
Αἰγύπτου, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει θανεῖν ἔγραψαν ἔξ Αἰγυπτίους,

Οἱ τῷ χρόνῳ γράψαντες ἄθλους καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς
καὶ Εὐβουλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Χριστοῦ φυτεία Χρισταπόστολοι δύο,

Χριστῷ σύνεισιν Εὐβουλος Νυμφᾶς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βάρσος Ἐπίσκοπος
Δαμασκῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πανήγυριν ρέοντος ἐκλιπὼν βίου,

Σύνεστι Βάρσος Ἀγγέλων πανηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβίρκιος (*)
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ λατρευτῆς αὐχένα τμηθεὶς ξίφει,
Θεῶν λατρευτὰς Ἀβίρκιος αἰσχύνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περ-
• σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
• γῇ πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
• εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Γεωργηθέντα, καὶ καθαρθέντα δι' ἀσκήσεως
Πάτερ, καὶ ἀθλήσει λάμπαντα καρτερῶς,
ὁ Χριστὸς σε προσεδέξατο, Εὐλογημένος εἶ, ὁ
Θεὸς μου βοῶντα καὶ Κύριος.

Νενευρωμένος, θείᾳ δυνάμει Πάτερ ἠλεγξας,
πάντας τοὺς σεπτὰν εἰκόνισμα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀθετοῦντας ὡς παράφρονas, Εὐλογημέ-
νος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ως Θεοτόκον, καὶ Βασιλίδα πάσης κτίσεως,
πάντες, οἱ Πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε τὴν ἀγνὴν,
καὶ τὸ Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν· Εὐλογημένη σύ,
ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περῶσάμενοι, οἱ εὐ-
• σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα Θεοφόρε καὶ τὸν νοῦν, εἰς ὀλοκάρπω-
σιν, Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ὀλοκαύτωμα
τέλειον, τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως, καὶ τῇ φλογὶ

τῶν αἰκισμῶν ὀλοκαυτούμενον, καὶ κραυγά-
ζεις· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κατεδίωξάς σου τοὺς ἐχθροὺς, καὶ διωκό-
μενος, Πάτερ κατέλαβες, καὶ κατεπά-
τησας Ὅσιε, τὴν ὀφρὺν τὴν ὑψηλόφρονα, ἀνη-
ρημένους κατιδὼν τοὺς σὲ μαστίξαντας, καὶ
κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ως τις περιδέξις ἡμῖν, τοῖς φοιτηταῖς ἀρι-
στεύς, ὥφθης Πανόλβιε· τῇ πρὶν ἀσκήσει
γὰρ ἄθλησιν, ἀνδρικώτατα προστέθεικας, συ-
ναθλητὴν τὸν μαθητὴν ἔχων Προκόπιον, καὶ
βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πύλιν φωτοφόρον οὐρανῶν, σὲ ὀνομάζομεν,
δι' ἧς διήλθες Θεός, καὶ σεσωμάτωται Πά-
ναγνε, ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον, καθὼ Θεός,
καὶ τῷ Πατρὶ ὡς ὁμοούσιος, ὃ βοῶμεν· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὤδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη Χρι-
• στος, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὰ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Απάσαν τὴν αἴσθησιν Πάτερ, νῦν ὑπερβαῖς
πρὸς τὸν Δεσπότην, χαίρων μεταβέβη-
κας πόθῳ, τῶν σῶν ἀγώνων πλοῦτον δρεπόμε-
νος, Ἀγγελικὴν τερπνότητα, καὶ Παραδείσου
τρυφὴν ἄληκτον.

Τῷ σῷ μαθητῇ καὶ συνάθλῳ, συναπολαύων
Ἀθλοφόρε, τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος, καὶ
δι' αἰῶνος συνευφραινόμενος, τῆς τῶν ὑμνῶν πα-
νήγυριν, ἐπιτελοῦντας ἐποπτεύοιτε.

Εκ γῆς πρὸς οὐράνιον λήξιν, Στεφανηφόροι
μεταστάντες, ἐνθα τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι,
καὶ τῶν Ἀγγέλων θεία στρατεύματα, τῶν μα-
θητῶν τὸν σύλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις δια-
σώσατε.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς σειράς τῶν πταισμάτων, τῶν σὲ
ὑμνοῦντων Θεομήτορ· παῦσον τὰς ὁρμὰς
τῶν πειρασμῶν· τῆς ἀμαρτίας θραῦσον τὸν
τάραχον· τὴν καταγίδα σύντριψον, τὴν τῶν
κινδύνων Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Ἐν ἄλλοις γράσσεται Ἀβρίκτας.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ
Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον ὅτι, ὅτε ὁ χρόνος ἰστί Βίσεκτος, καὶ ψάλλεται
Ἀκολουθία αὕτη κατὰ τὴν κθ'. Εἰδὲ οὐκ ἔστι Βίσεκτος,
ψάλλεται τῇ κη'. ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ἀγγελος μὲν τὸ χαῖρε.

Αγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς Θεόφρον μακά-
ριε, χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἠρίθμησαι·
σταυρὸν γὰρ ἐπὶ ὤμων σου ἀράμενος Ὅσιε, τῷ
τῶν ὅλων Θεῷ ἠκολούθησας· καὶ πάθη ψυχο-
φθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ
Πνεύματος δοχεῖον, καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐχρη-
μάτισας. Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκ-
δυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Νηστεύεις ἀγρυπνίας, τῷ Θεῷ αἰεὶ προσκολ-
λώμενος, ἀπάσης ἡδονῆς ὑψηλότερος μα-
κάριε ἐδείχθης· καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαύ-
στως φωτιζόμενος, ἐβλυσας διδασκαλίας ρεί-
θρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, καὶ γινώ-
σιν ἐκτιθέντα, Κασσιανὲ Θεόφρον σωτήριον.
Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν
εὐφημούντων σε.

Ανωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφὴ σου Πάτερ διά-
νοια, διδασκαλίας φέγγος ἀπήστραψε, δι'
οὗ φωταγωγεῖται Μοναζόντων τὸ σύστημα, τῶν
παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενον· διὸ καὶ ἐορ-
τάζει τὴν ἀγίαν πάντοτε μνήμην σου, τὸν Κύ-
ριον τῆς δόξης δοξάζον, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα,
ἀγωνισάμενον, καὶ νικήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πο-
λυμήχανον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωρ-
γήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς
ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὡ-
λόλυζες, καὶ ἐκράζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπύ-
σταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν
εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετιμυίας, σοῦ τὴν
εὐσπλαγχνίαν, ἐνδεικνύμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ
Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοὶ Κασσιανὲ τὴν δετὴν ὁδὴν πλέκω. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραῶ-
νίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύ-
ναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
χθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος
Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Στεφανώσας θείαις ἀρεταῖς, Ὅσιε τὸν βίον
σε, Κασσιανὲ πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας· παρ'
οὗ ἡμῖν αἴτησαι, ἀπολύτρωσιν τῶν πταισμάτων
δεόμεθα, τοῖς ἐπιτελοῦσι, πίστει τὴν ἀγίαν σου
μετάστασιν.

Ολοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεὸν, πάντων Ἀξιά-
γαστε, τῶν ἐμπαθῶν νοημάτων ἐξένευ-
σας, καὶ φῶς ἐχρημάτισας, ταῖς μεθέξει ταῖς
αὔλοις θεούμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πανη-
γυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

Πατὴρ γεγένησαι ψυχῶν, θείοις σου διδάγμα-
σι, Κασσιανὲ ρυθμίζων τὰ φρονήματα, Μο-
ναστῶν ἐν χάριτι, καὶ τὴν φέρουσαν πρὸς ζωὴν
τὴν αἰώνιον, ἀριστα δεικνύων, τρίβον Θεοφόρε
παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κυοφόρον ἄνανδρον Ἀγνήν, πάντες σε γινώ-
σκομεν· τὸν γὰρ Θεὸν σάρκα θνητὴν
ἐνδυσάμενον, ὑπὲρ νοῦν ἐγέννησας, τὸν φαιδρύ-
ναντα τῶν Ὁσίων τὸν σύλλογον· Ὅθεν σε ὑ-
μνοῦμεν, πίστει μεγαλύνοντες τὸν τόκον σου.
Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
τῶν ἐθνῶν στερεῦσά· Ἐκκλησία τῇ
παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Αστέρα ἐν τῷ ὕψει σε, Ἐκκλησίας λάμπον-
τα, ὁ φωτισμὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐν σκότει
Χριστὸς πανεύφημε, ἀσκητῶν ὠραιότης Πάτερ
πάνσοφε.

Σταυρῷ τὸν ὁμιλήσαντα, καὶ τὸν κόσμον
σώσαντα, Κασσιανὲ μιμούμενος, ἐσταυρώ-
θης κόσμῳ καὶ πάθεσι, πανουργίας δαιμόνων
τροπώσαμενος.

Σοφίας πληρωθεῖσά σου, ἡ καρδιά Πάνσοφε,
διδασκαλίας ἄβυσσον, ἐν Ἀγίῳ ἐβλυσε
Πνεύματι, Μοναζῶν ταῖς ἀγέλας καταρδεύουσα.
Θεοτοκίον.

Πάτρευσον Πανάμωμε, τὴν ψυχὴν μου δέομαι,
ἐξασθενῆσαν πάθεσι, καὶ παντοίαις ἐπανα-
στάσεσι, τῶν κακίστων δαιμόνων μεσιτείαις σε,

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οσίωθείς σὺ τῷ Θεῷ ἀνετέθης, καὶ λαμπρυνθείς σὺ τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις, Κασσιανέ ὡς ἥλιος ἀπήστραψας φέγγει, τῶν ἐνθέων σου, διδασκῶν ταῖς καρδίαις, πάντων τῶν τιμῶντων σε, ἀεννάως φωτίζων· ἀλλ' ἐκτενῶς ἰκέτευε Χριστὸν ὑπὲρ τῶν πόθῳ, θερμῶς εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, αἱμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ γάρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχῃ τῇ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἀνωδίνως σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἶμοι! παθεινότε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» **Ε**ἴγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Αἰγῶσί σου, τῆς σαρκὸς ὑποτάξας σκιρτήματα, τῷ πνεύματι Ὅσιε, ταῖς ἱεραῖς νουθεσίαις σου, πάσας ἀπεγύμνωσας, ταῖς πανουργίαις τοῦ πλάνου καὶ τὰ ἔνεδρα.

Νεκρούμενος, ἐκουσίως τῷ κόσμῳ τὴν μέλλουσιν, ζωὴν κληρὸν εἴληψας, Κασσιανέ παναοίδιμε· νόμους συνεγράψω δέ, εἰς Μοναστῶν ὁδηγίαν καὶ τελείωσιν.

Ενώκησε, τῇ ψυχῇ σου ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, καὶ πάντων ἀνώτερον, τῶν τῆς σαρκὸς φρονημάτων σε, ἔδειξε Πανόλβιε, καὶ τῶν τοῦ πλάνου παγίδων ἐμφανέστατα. Θεοτοκίον.

Τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γεγόμενον τέτοκας, ἀρρήτως Πανάμωμε, τὸν τοὺς Ὅσιους λαμπρύναντα, πίστει ἀριστεύσαντας, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ταπεινώσαντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεῶ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ·
» **Μ**στὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν
» πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐν νυκτὸς
» ἀγνώστῃ, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ηρπάγῃς ταῖς σαῖς, ἀρεταῖς Θεόληπτε ὁχούμενος, καὶ χαίρων κατέπαυσας, πρὸς

τὰ ἐπουράνια σκηνώματα, τῶν καμάτων τὰ γέρα, ἀξίως κομιζόμενος.

Νοὶ καθαρῷ, σὺ ἐνοπτριζόμενος, τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἴστασο ἀκλόνητος, νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε Ἀοίδιμε, ταῖς ἐνθέους δηλώσεις, ἐκείθεν εἰσδεχόμενος.

Δακρύων πηγαῖς, Θεοφόρε Πάτερ ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον ὑψίκομον, ἤνεγκας καρποὺς τὰ κατορθώματα, ἐπευφραίνοντα, πάντων, ἐνθέως τὰ νοήματα. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡ ζωὴ, ὑπὲρ νοῦν Παρθένε ἀνατείλασα, ἐχθρὸν ἐθανάτωσεν, ἅπαντας ἡμᾶς τὸν θανατώσαντα, καὶ ἐζώωσε κόσμον ἀπαύστως ἀνυμνούντά σε. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν Πάτερ ὠδεύσας, πᾶσί τε τοῖς λόγοις σου ταύτην ὑπέδειξας, ἦν οἱ καλῶς βαδίζοντες, Παραδείσου πρὸς πλάτος εἰσάγονται.

Ηζωή σου ὁσία γεγένηται, καὶ ἡ τελευταία μακαρία καὶ ἐντιμος, Κασσιανέ Πατὴρ ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀπέρριψας, καὶ ἐπαγρυπνῶν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἀγγελικῆς ἐθίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ως καλὴν ὡς ὠραίαν ποθήσας σε, ὁ καλλοποιὸς Ἰησοῦς Παναμώμητε, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται καὶ Θεοῖ με δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητῆ, Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου.

Στίχοι.

Θείας μετεστὰς Κασσιανὸς πρὸς νόας,
Θείας νοητῶς κασσίας ἀποπνέει.

Εἰκάδα ἀμφ' ἐνάτην θάνε Κασσιανὸς μεγαθύμων.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ρώμης, περιφανῶν καὶ λαμπρῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Ἐν ἀρχῇ οὖν τοῦ βίου αὐτοῦ πολὺν πρὸς τοὺς λόγους ἐκτέτατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἐλληνικὴν παιδείαν μετέτληε, φιλοσοφίαν τε καὶ ἀστρονομίαν· εἰς ἅπαν ἐκμελετήσας. Καλῶς δὲ καὶ τὴν θείαν Γραφὴν ἐκμαθὼν, καὶ εἰς τὸ ἅκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἐν ἀγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, ἀπαναστὴς τῆς πατρίδος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται. Καὶ ἐκδοὺς ἑαυτὸν μοναστηρίῳ,

πάσαν τε ὑπακοὴν ἐξασκήσας καὶ πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκείθεν ἐκμαθὼν, καὶ ἑαυτὸν ἐθίσας, εἰς ἄκρον τε διακρίσεως ἐκ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς φθάσας, ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἔρχεται. Χρόνους δὲ πλείστους πεποιηκὼς, καὶ πάσῃ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκτῆξας, πρὸς πλείονα πείραν καὶ γυμνασίαν ἐχώρησεν.

Ἀναστὰς οὖν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀμείβει πάντα τὰ μοναστήρια τῆς τε Αἰγύπτου πάσης καὶ Θηβαΐδος, καὶ τὸ τῆς Νητρίας ὄρος, Ἀσίας τε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε καὶ πάσας Ἀνατολῆς. Ἀνεμάξατο δὲ πάντων τῆς βίβης, καὶ τύπους, καὶ ἀγωγὰς, ὡς μηδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάττεται. Καὶ δηλοῦσι ταῦτα αἱ παρ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαι διατυπώσεις, πάσης ἀκριβείας καὶ σοφίας καὶ ὠφελείας οὐσαι πεπληρωμέναι, καὶ ἄλλαι ὅσαι παρ' αὐτοῦ συνεγράφησαν, καὶ συνετίθησαν διδασκαλῖαι. Ἀς εἴ τις ἐπεσκεμμένως καὶ ἡκριθωμένως διέλθῃ, πολλὴν ἐκ τούτων δρέψεται τὴν ὠφέλειαν, καὶ τὸν τοῦ Συγγραφέως βίον καὶ τρόπον ἐκ τούτων γινώσκειται. Οὕτως οὖν βιούς ὁ Θεὸς οὗτος ἀνὴρ, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, πρὸς τὰς ἐκείθεν μετέβη μονάς.

Ταῖς αὐτοῦ Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρί-
» πισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, Θεοσεβέσι Παι-
» σί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν Εὐλογη-
» μένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Διόλου ταῖς νεύσεσι ταῖς φανοτάταις, Θεόφρον Θεόμενος, φωστήρ ἐδείχθης ἄδυτος· ἐντεῦθεν ἀπήστραψας, λόγον σωτήριον πάντων τὰ νοήματα ἡμῶν, φωταγωγοῦντα τῶν εὐφημούντων σε.

Ἡ γλῶσσά σου πνεύματι ἐκτεθηγμένη, σαφῶς διεχάραξε, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, καὶ τύπους ἐξέθετο, οἷς περ ρυθμίζονται, πᾶσαι Παμμακάριστε αἰεὶ, τῶν μοναζόντων ἀγγέλαι χαίρουσαι.

Νοήματα Ὅσιε σωτηριώδη, καὶ ῥήματα ἄγνοϊαν, καρδίας ἀπελαύνοντα, πλουσίως ἀνέβλησας, Πάτερ Θεόσοφε· ὅθεν σε γεραίρομεν πιστῶς, τὴν παναγίαν τελοῦντες μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παστὰς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾧ ἐπανεπαύσατο, ὁ Λόγος σαρκούμενος, δι' ἅκραν ἀγαθότητα· τοῦτον οὖν ἰκέτευε Ἀγνή, κατοικτειρῆσαι καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ῥάμιος ποτὲ, πυρὸς ἐν βαθυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Θεῷ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς

» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λάμπων ὡς ἀστήρ, τῷ λόγῳ καὶ τῷ βίῳ, Κασσιανὲ φωτίζεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, τῆς ἀγνοίας ὑπεξαίρων ἀχλὺν, καὶ μέλπειν προτρεπόμενος, ἅπαντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐδύσας θανῶν, ὡς ἥλιος Παμμακάρι· ὥσπερ ἀκτῖνας δὲ κατέλιπες, ἀδύτους τοὺς λόγους σου, φωτιζούσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πίσκει τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐπιτελούντων, καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον.

Κάλλους νοητοῦ, ἀρρήτως ἀπολαύεις, ἀπολυθεὶς τοῦ δε τοῦ σώματος, καὶ βλέπειν ἡξίωσαι, ἅπερ βλέπουσιν αἰοῖδιμε, Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡφθης οὐρανῶν, Παρθένε πλατυτέρα, τὸν μηδαμοῦ Θεὸν χωρέμενον, ἀφράστως κηρύσσασα, καὶ τεκοῦσα ὑπὲρ ἔννοιαν, διπλῆν ὄντα ταῖς φύσεσι, μίαν δὲ κεκτημένον, Θεοπρεπῶς τὴν ὑπόστασιν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰσχύς σου δεδώρηται, παρὰ Θεοῦ καὶ δύναμις, τὰς ἀρχὰς διολέσαι τοῦ κοσμοκράτορος· ὅθεν ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς ἀληθῶς, Πάτερ Θεοφόρε, χοροῖς συνηρίθμησαι, τῶν Ὁσίων ἀγαλλόμενος.

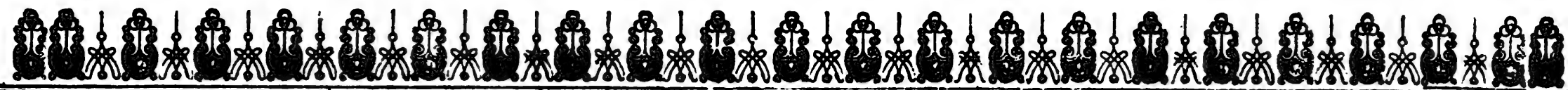
Ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, ἡμᾶς εὐωδιάζουσιν, οἱ Θεόπνευστοι λόγοι, τῆς Θείας γλώττης σε· σὺ γὰρ εὐωδία ἐγένου, τῇ δι' ἡμᾶς, Θεῷ σαρκωθέντος, δι' ἅμετρον ἔλεος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, πνευματικῶς χορεύοντες, Κασσιανοῦ νῦν τῇ μνήμῃ ἐπαγγαλλόμενοι· ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ, ὄντι ἐν Ἀγίοις, καὶ καθαγιαζόντι, τοὺς ἐν πίστει αὐτὸν σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην· ὃν ἐν Σταυρῷ, κρεμάμενον πάλαι, ὠλόλυζες βλέπουσα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

Κ Α Ι

Σ Τ Α Υ Ρ Ο Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α .

Υαλλόμενα μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ τυχέντος Ἀγίου, ἐν ταῖς ἐξ ἡμέραις τῶν Μειόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰάν αὐταὶ τύχωσιν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ. Ὡσαύτως μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. ὡδῆς, Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία ἕτερα, διὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας.

ΤΗ Γ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥώσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Α'κατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σὰρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἀγνή ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστέ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος,

δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

ΤΗ Δ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ε'πομβρίαῖς πανάχραντε, τῆς τοῦ πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἄμετρον ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα· καὶ κατὰκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ αἰζώῳ πρεσβείᾳ σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄμνον καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἄμνας ἢ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱέ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρσεν, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἄμνας τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη

κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ-
μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῇ Ε'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ παν-
άμωμε, τῆς ψυχῆς με μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν
καὶ δύναμις, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ
πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκ-
φύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· καὶ κλῆρον τὸν οὐ-
ράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ
εὖρω Δέσποινα, εὐφραίνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
όρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χρι-
στὸν τὸν Φιλάνθρωπον ἐκλαίε βοῶσα· Τί τῆτο
Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀπατιννύει ἀν-
θῶν πεποίηκας, καλῶν αὐταῖς καὶ σπεύδεις
με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι
εὐαπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὥδης.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τῆς Λόγου, μόνη πάλι-
νε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέ-
λους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,
ἀπακάθαρτον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, πα-
ρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ-
μαι τέκνον με! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῇ Σ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Μαγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλό-
χευτας, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σα-
φῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει πάλιν
φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μάμενον, ἀνεβόα, θρηνηδοῦσα μητρικῶς.
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὥδης.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρί-
στως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη
Δέσποινα οἱ δῆλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες·
Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι,
ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης
ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθει-
νότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς
Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶν σε μακρόθυμε.

Τῇ Ζ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν
δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνε-
νέργητον παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντατε, τῆ ἀσά-
του βίης, καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκε-
ψαι, οἶνον ἐπιθεῖσαι καὶ ἔλαιον, ταῖς ἀνιάταις
μώλωψι, καὶ πρὸς εὐρωσίαν ἀνάγαγε· ὅπως σὲ
δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀκυμνῶ, τὰ με-
γαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν
τὴν σὴν διεληλύθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε
ἐβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτω λόγῳ,
ὑπ' ἀνόμων, ὡς κατὰ κριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον,
ὄξος καὶ χολῆν τε γενόμενον, πλευρὰν τε ὀρυτ-
τόμενον, χεῖράς τε, καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ
ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τῆτο
τέκνον γλυκύτατον, τὰ καινὸν μυστήριον;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὥδης.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσ-
πάρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέ-

γος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

Τῇ Η'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προσασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὁς ἀμνὸν σε Λόγε, ἡ ἀμναὶς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα· ὦ ξένε τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττεσι, τὸν τοῦς ἀνθρώπους ζωοῦντα; Μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Νύμφην σε Παρθένον ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιοθέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη Γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὔσης χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλῷ προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν ἀσπόρως, ἡ τεκῆσά σε Ἀμναὶς, κατεξαίνετο τὰς ὀψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον; πῶς θνήσκες, ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; Λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ακατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σὰρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντα Ἀγνή ὡς Υἱόν σου δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μητέρα σου, Χριστέ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τῷ ξύλῳ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

ΤΕΛΟΣ.

98.

APR 12 1955,

